

DIARI DE SESSIONS

DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XV legislatura · tercer període · sèrie P · núm. 36

Ple del Parlament

Sessió 21, primera reunió, dimecres 9 d'abril de 2025

Presidència del M. H. Sr. Josep Rull i Andreu

TAULA DE CONTINGUT

Dossier

Compliment de la Moció 111/XII, sobre les operacions de rescat a la Mediterrània i les polítiques d'acollida de migrants	4
Decret llei 4/2025, de 18 de març, de mesures urgents de comprovació de la viabilitat dels càmpings afectats per risc d'inundació a Catalunya per garantir la seguretat de les persones (posposat) 203-00010/15	4
Interpel·lació al Govern sobre la situació laboral i les millores en la seguretat en relació amb el dret a la salut en l'àmbit del treball (posposada) 300-00109/15	7
Pregunta al president de la Generalitat sobre el compliment del mandat parlamentari de reprovació i destitució de la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica 317-00095/15	7
Pregunta al president de la Generalitat sobre la defensa del teixit productiu i les mesures per a garantir la sobirania econòmica davant la imposició d'aranzels per part dels Estats Units d'Amèrica 317-00096/15	9
Pregunta al president de la Generalitat sobre els canvis previstos en el sistema educatiu per a revertir-ne els resultats negatius 317-00089/15	11
Pregunta al president de la Generalitat sobre les mesures previstes per a deixar de perjudicar el teixit productiu català 317-00092/15	12
Pregunta al president de la Generalitat sobre les mesures previstes per a fer front a la política aranzelària dels Estats Units d'Amèrica 317-00090/15	14
Pregunta al president de la Generalitat sobre la valoració de la negociació amb el Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra amb relació a l'acord sobre el lloguer de temporada 317-00094/15	15
Pregunta al president de la Generalitat sobre la seva defensa del projecte europeu en contraposició a la defensa de la llibertat i la protecció dels interessos de Catalunya 317-00093/15	17
Pregunta al president de la Generalitat sobre la concreció del seu pla de resposta, des del marc europeu, a les polítiques aranzelàries dels Estats Units d'Amèrica 317-00091/15	18

Pregunta al Govern sobre la situació de l'economia 310-00158/15	20
Pregunta al Govern sobre les polítiques de seguretat 310-00159/15	22
Pregunta al Govern sobre les polítiques socials 310-00160/15	23
Pregunta al Govern sobre les inversions industrials al Penedès 310-00161/15	24
Pregunta al Govern sobre les polítiques de joventut 310-00162/15	26
Pregunta al Govern sobre la necessitat de tancar l'oficina d'Acció a Israel davant els greus crims que està cometent a Palestina 310-00157/15	28
Pregunta al Govern sobre la política econòmica 310-00150/15	29
Pregunta al Govern sobre el nou centre d'audiovisual Catalunya Media City 310-00151/15	31
Pregunta al Govern sobre l'estratègia de lluita contra la pobresa infantil 310-00152/15	32
Pregunta al Govern sobre la destitució de la directora i del subdirector d'Atenció a la Infància i l'Adolescència 310-00153/15	33
Pregunta al Govern sobre el desplegament i el calendari d'actuació de dispositius policials similars al Kanpai en altres zones geogràfiques 310-00154/15	35
Pregunta al Govern sobre el sistema de protecció de menors 310-00156/15	37
Pregunta al Govern sobre el suposat lideratge de Catalunya 310-00146/15	38
Pregunta al Govern sobre les cessions en les polítiques de seguretat 310-00155/15	40
Decret Llei 2/2025, de 25 de febrer, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria d'habitatge i urbanisme 203-00008/15	41
Decret Llei 3/2025, de 4 de març, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria de contractació pública 203-00009/15	62
Proposició de Llei de modificació de la Llei 16/2014, de 4 de desembre, d'acció exterior i de relacions amb la Unió Europea, i creació del cos d'acció exterior i Unió Europea de la Generalitat de Catalunya 202-00018/15	75
Proposició de Llei de modificació de la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge, per tal de regular el lloguer d'habitatges subscrits per temporada i l'arrendament d'habitacions (debat de totalitat) 202-00020/15	85
Interpel·lació al Govern sobre l'impacte dels darrers esdeveniments econòmics internacionals en el teixit empresarial català 300-00115/15	98
Interpel·lació al Govern sobre el model productiu i les perspectives de futur del Camp de Tarragona 300-00114/15	105
Interpel·lació al Govern sobre les polítiques de turisme 300-00116/15	112
Interpel·lació al Govern sobre l'afectació dels aranzels en les exportacions agroalimentàries 300-00112/15	119

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient del ple.

Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)

0213-7984 (sèrie P)

DL: B-27.966-1980

www.parlament.cat

Sessió 21.1

La sessió s'obre a les nou del matí. Presideix el president del Parlament, acompanyat de la vicepresidenta primera, la secretària primera, el secretari segon, la secretària tercera i la secretària quarta. Assisteixen la Mesa el secretari general i el lletrat Jan Sarsanedas Coll.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de tot el Govern.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Preguntes amb resposta oral.
2. Decret llei 2/2025, de 25 de febrer, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria d'habitatge i urbanisme (tram. 203-00008/15). Govern de la Generalitat. Debat i votació sobre la validació o derogació del decret llei.
3. Decret llei 3/2025, de 4 de març, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria de contractació pública (tram. 203-00009/15). Govern de la Generalitat. Debat i votació sobre la validació o derogació del decret llei.
4. Decret llei 4/2025, de 18 de març, de mesures urgents de comprovació de la viabilitat dels càmpings afectats per risc d'inundació a Catalunya per garantir la seguretat de les persones (tram. 203-00010/15). Govern de la Generalitat. Debat i votació sobre la validació o derogació del decret llei.
5. Proposició de llei de modificació de la Llei 16/2014, de 4 de desembre, d'acció exterior i de relacions amb la Unió Europea, i creació del cos d'acció exterior i Unió Europea de la Generalitat de Catalunya (tram. 202-00018/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta de tramitació directament i en lectura única davant el Ple (text presentat: BOPC 109, 17)
6. Proposició de llei de modificació de la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge, per tal de regular el lloguer d'habitatges subscrits per temporada i l'arrendament d'habitacions (tram. 202-00020/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat de totalitat i votació de les esmenes a la totalitat (text presentat: BOPC 115, 46)
7. Interpel·lació al Govern sobre l'impacte dels darrers esdeveniments econòmics internacionals en el teixit empresarial català (tram. 300-00115/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Substanciació.
8. Interpel·lació al Govern sobre el model productiu i les perspectives de futur del Camp de Tarragona (tram. 300-00114/15). Lluís Mijoler Martínez, del Grup Parlamentari Comuns. Substanciació.
9. Interpel·lació al Govern sobre les polítiques de turisme (tram. 300-00116/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Substanciació.
10. Interpel·lació al Govern sobre la situació laboral i les millores en la seguretat en relació amb el dret a la salut en l'àmbit del treball (tram. 300-00109/15). Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Substanciació.
11. Interpel·lació al Govern sobre el frau dels empadronaments massius (tram. 300-00110/15). Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Substanciació.
12. Interpel·lació al Govern sobre l'afectació dels aranzels en les exportacions agroalimentàries (tram. 300-00112/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Substanciació.
13. Interpel·lació al Govern sobre la política econòmica (tram. 300-00117/15). Grup Parlamentari de Junts. Substanciació.
14. Interpel·lació al Govern sobre la mobilitat a Catalunya (tram. 300-00118/15). Grup Parlamentari de Junts. Substanciació.
15. Interpel·lació al Govern sobre l'entrada en vigor de la Llei orgànica 1/2025, de mesures en matèria d'eficiència del servei públic de justícia (tram. 300-00111/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Substanciació.
16. Interpel·lació al Govern sobre l'ús del vel islàmic als espais públics (tram. 300-00113/15). Grup Mixt. Substanciació.
17. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques de lluita contra l'ocupació il·legal d'habitatges (tram. 302-00081/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació.

18. Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la xacra de l'ocupació il·legal d'habitatges i els seus efectes en la seguretat dels barris i en el mercat de l'habitatge (tram. 302-00083/15). Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació.

19. Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'acció exterior (tram. 302-00080/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació.

20. Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el model d'escola catalana (tram. 302-00082/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació.

21. Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el dret d'accés a l'habitatge (tram. 302-00084/15). Grup parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació.

22. Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el model d'acollida migratòria (tram. 302-00085/15). Grup parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació.

23. Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el model d'atenció a la dependència (tram. 302-00087/15). Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació.

24. Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la política econòmica (tram. 302-00086/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació.

El president

Molt bon dia. Comença la sessió.

(Remor de veus.) Silenci, si us plau.

La llista de preguntes a respondre oralment en el Ple està inclosa en el dossier del Ple. D'acord amb l'article 164 del Reglament, se substanciaran aquest matí com a primer punt de l'ordre del dia d'aquesta sessió plenària.

Així mateix, els faig avinent que sis diputats i dues diputades han delegat el seu vot per aquesta sessió plenària. Els diputats Carles Puigdemont i Casamajó, Lluís Puig i Gordi i Joaquim Calatayud Casals i la diputada Noemí Nieto Fumanal, del Grup Parlamentari de Junts, han delegat el seu vot en el diputat Albert Batet i Canadell.

(Persisteix la remor de veus.) Els prego silenci, si us plau.

El diputat David Pérez Ibáñez, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, ha delegat el seu vot en la diputada Elena Díaz Torrevejano. La diputada Jéssica Albiach Satorres, del Grup Parlamentari Comuns, ha delegat el seu vot en el diputat David Cid i Colomer. El diputat Josep Maria Jové i Lladó, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, ha delegat el seu vot en la diputada Ester Capella i Farré. I, per últim, el president Salvador Illa i Roca ha delegat el seu vot en la diputada Elena Díaz Torrevejano per la sessió de demà, dia 10 d'abril.

Compliment de la Moció 111/XII, sobre les operacions de rescat a la Mediterrània i les polítiques d'acollida de migrants

A continuació, i en compliment amb allò que estableix la Moció 111/XII del Parlament de Catalunya, sobre les operacions de rescat a la Mediterrània i les polítiques d'acollida de migrants, els informo que, segons les dades oficials de l'Organització Internacional de les Migracions, des de l'inici de l'any 2025 hi ha hagut un total de 473 víctimes mortals i desaparegudes a la Mediterrània.

Decret llei 4/2025, de 18 de març, de mesures urgents de comprovació de la viabilitat dels càmpings afectats per risc d'inundació a Catalunya per garantir la seguretat de les persones (posposat)

203-00010/15

Abans de començar l'ordre del dia, i atesa la sol·licitud formulada pel Govern, els proposo, d'acord amb allò que estableix l'article 83.3 del Reglament, l'alteració de l'ordre del dia d'aquesta sessió plenària de tal manera que sigui retirat de l'ordre

del dia el punt 4, relatiu al debat i votació sobre la validació o derogació del Decret llei 4/2025, de 18 de març, de mesures urgents de comprovació de la viabilitat dels càmpings afectats per risc d'inundació a Catalunya per garantir la seguretat de les persones.

Ens consta que la consellera Paneque, abans de procedir a la retirada... És així? M'ho han traslladat...? *(Veus de fons.)* Ah, la consellera Parlon, perdoni. La consellera Parlon ha demanat de poder intervenir per explicar les raons d'aquesta retirada abans de sotmetre'l a votació.

Li recordo, consellera, que obrirà torn, eh?, que els grups parlamentaris podran intervenir amb el mateix temps que vostè hagi emprat.

Per tant, consellera Parlon –disculpi–, té la paraula.

La consellera d'Interior i Seguretat Pública (Núria Parlon i Gil)

Molt bé. Bon dia. Moltes gràcies, president del Parlament. President de la Generalitat, consellers i conselleres, diputats i diputades... Hem retirat aquest punt arran de fer una discussió posterior amb el sector, el sector del càmping, que no veia clar el contingut del decret.

També vull agrair aquí, doncs, que els grups parlamentaris, tant de Comuns, com d'Esquerra Republicana, com també de Junts, han parlat amb el sector i hem arribat a una posició consensuada, que és retirar el decret per poder-lo millorar, amb un grup de treball que farem, i poder-lo aprovar, tornar-lo a tramitar, aprovar-lo primer en el Consell Executiu i després tramitar-lo aquí per tal d'arribar a una proposta que ens permeti fer dues coses: per una banda, gestionar el risc d'aquestes instal·lacions, especialment les que estan en zona de risc d'inundació, i a més a més..., que ja estan instal·lades en aquestes zones, i trobar les solucions i fer-ho de la mà del sector sense generar hostilitat.

Vull agrair també la feina que han fet els serveis jurídics per arribar a una proposta i a un procediment que permetés dur a terme aquesta revisió del tot necessària, però també penso i pensem al Govern que era necessari fer-ho de la mà del sector.

Per tant, reitero l'agraïment als diferents grups que també s'hi han sumat en aquesta estratègia d'arribar a un acord. Hem fet moltes reunions, moltes trobades amb el sector. I, per tant, el tornarem a tramitar un cop sigui un text consensuat, per la via de decret, primer aprovat al Consell Executiu i després, com a decret, aquí.

El president

Molt bé. Hi ha cap grup parlamentari que vulgui intervenir? *(Pausa.)* Sí. Tindran un minut i vint-i-un segons.

En nom del Grup Parlamentari de Junts, té la paraula el diputat Josep Rius.

Josep Rius i Alcaraz

Gràcies, president. En qualsevol cas, per manifestar que celebrem que el Govern hagi retirat aquest decret. Pensem que s'ha de venir consensuat de casa. El sector estava francament amoïnada, i aquest grup parlamentari i altres –també em consta– així mateix també ho estàvem. I esperem que d'ara en endavant un govern que no té una majoria parlamentària, un govern que és dèbil, doncs, com els hi deia, vingui consensuat de casa, i sobretot en qüestions que són delicades, que afecten sectors productius molt importants del país i que també, lògicament, s'han de dur a terme amb el màxim consens per la importància que té precisament, doncs, el que s'està regulant o el que es pretén regular.

El president

Hi ha cap altre grup que vulgui intervenir? Sí? *(Pausa.)* El Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, diputada...

Laia Cañiguerol Olivé

Moltes gràcies, president. Des d'Esquerra Republicana també celebrem que es retiri aquest decret llei per poder escoltar el sector i poder escoltar el territori. I aquí

també volem agrair a tots els alcaldes i alcaldesses dels territoris més afectats per aquest decret totes les aportacions que han estat fent al llarg d'aquesta setmana.

I també volem reiterar el fet que cal que recordi aquest Govern que és un govern en minoria, i, per tant, qualsevol text que portin a aquesta cambra ha d'estar debatut abans, prèviament.

Gràcies.

El president

Molt bé. Gràcies, diputada Laia Cañigueras. I, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular, té la paraula el diputat senyor Alberto Villagrasa.

Alberto Villagrasa Gil

Sí. Gracias, presidente. Como le comenté a la *consellera*, nosotros le tendemos la mano para intentar regularizar una situación que no entendíamos hasta el punto al cual se ha llegado. Evidentemente lo que es prioritario es la seguridad de las personas y preservar la actividad económica de los operadores. Pero a esta situación se ha llegado por la dejación de funciones de varios gobiernos encabezados por Esquerra Republicana y de Junts per Catalunya. Si hemos llegado a esta situación de alegaldad y de inseguridad ha sido por la dejación política de los gobiernos anteriores.

Gracias.

El president

En nom del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, té la paraula el diputat senyor Rafael Villafranca.

Rafael Villafranca Mercé

Gràcies, president. Bé, nosaltres també ens congratulem que s'hagi retirat provisionalment aquest projecte de decret llei. Això demostra que aquest actuar amb raons extraordinàries i urgent necessitat implica a vegades un abús i una falta de meditació prou suficient per tirar endavant això. Falta el consens i està clar que a vegades se fa la dita de que *dime cómo legislas y te diré cómo gobiernas*.

Entenem que s'ha d'harmonitzar l'interès de les federacions i les associacions de campistes amb la viabilitat d'aquest decret llei, que se demostra en molts aspectes obsolet i requereix, per tant, un consens més ampli.

Gràcies.

El president

Molt bé. En nom del Grup Parlamentari Comuns, té la paraula el diputat senyor Lluís Mijoler.

Lluís Mijoler Martínez

Nosaltres no celebrem la retirada del decret. I, en tot cas, el que hem de dir és que agraïm que sí que es preveia aquest consens, que evidentment s'ha de parlar amb el món local, evidentment s'ha de parlar també amb el sector, però la responsabilitat del Govern és governar. I, en aquest cas, el que a nosaltres ens hagués agradat..., que aquest consens hagués arribat i que, evidentment, aquest Parlament ha debatut obertament sobre la necessitat de tenir una legislació correcta i eficient per qüestions d'emergència. I, per tant, lamentem que haguem de prorrogar aquest decret.

En tot cas, la mà estesa al Govern per seguir negociant i per introduir algunes millores que creiem que faran possible que aquest decret es pugui aprovar a aquesta cambra.

Gràcies.

El president

En nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula la diputada senyora Maria Pilar Castillejo.

Maria Pilar Castillejo Medina

Gràcies, president. Només volem expressar que és important que s'arribi a consensos, però també de la gestió de la dana a València hem après que no es pot cedir a la pressió de lobbys quan hi ha en risc la vida de les persones.

Gràcies.

El president

Ha demanat la paraula el grup de la majoria, el Grup Socialistes i Units per Avançar. Hi ha cap altre grup que vulgui intervenir abans? No? *(Pausa.)*

Doncs en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la diputada senyora Judit Alcalá.

Judit Alcalá González

Agraïm sobretot el consens dels grups de voler participar, doncs, per arribar als màxims consensos que beneficiïn el sector, però també havia de primar i prima la seguretat de les persones, i llavors creiem i prioritzem lo que diem, la seguretat. I esperem que el sector, amb la preocupació en temps de canvis climàtics, arribi als màxims consensos possibles i que tots hi vulguin participar de manera activa i positiva pel bé de tots.

El president

Atès que tots els grups parlamentaris ja havien estat informats prèviament, els demano si es pot aprovar per assentiment aquesta alteració. Entenc que sí? *(Pausa.)*

Doncs queda modificat, en aquest sentit, l'ordre del dia.

Interpel·lació al Govern sobre la situació laboral i les millores en la seguretat en relació amb el dret a la salut en l'àmbit del treball (posposada)

300-00109/15

Els faig avinent també que, en relació amb el punt 10, el Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, tal com estableix l'article 160.6 del Reglament, ha sol·licitat, d'acord amb el Govern, de posposar la interpel·lació sobre la situació laboral i les millores en la seguretat en relació amb el dret a la salut en l'àmbit del treball, per tal que s'inclogui en l'ordre del dia de la propera sessió plenària.

Així mateix, d'acord amb la sol·licitud formulada pel Govern, els proposo que la interpel·lació sobre l'afectació dels aranzels a les exportacions agroalimentàries, corresponent al punt 12 de l'ordre del dia, sigui substanciada avui a la tarda com a darrera de les interpel·lacions previstes.

Finalment, la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'acció exterior, corresponent al punt 19 de l'ordre del dia, serà substanciada demà dijous com a darrer punt del matí, abans de suspendre la sessió al migdia.

Totes aquestes modificacions han quedat recollides en la nova previsió horària que els ha estat tramesa.

Passem, doncs, al primer punt de l'ordre del dia, que són les preguntes al president de la Generalitat.

Pregunta al president de la Generalitat sobre el compliment del mandat parlamentari de reprovació i destitució de la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica

317-00095/15

I la primera pregunta és sobre els darrers esdeveniments polítics i la formula, en nom del Grup Parlamentari de Junts, el diputat senyor Albert Batet i Canadell.

Albert Batet i Canadell

Bon dia, president del Parlament, president de la Generalitat i membres del Govern, diputats i diputades; molt bon dia a tothom. Fa quinze dies el Parlament va aprovar la reprovació i el cessament de la consellera Paneque.

President, pensa complir aquest mandat parlamentari?

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

La consellera Paneque té tota la meva confiança. Està fent una bona feina. La prova n'és el decret acordat amb els grups d'esquerra d'aquest Parlament per acabar amb els lloguers de temporada a Catalunya.

El president

Disculpi, senyor Batet, abans de donar-li la paraula... Hi ha un problema, que els temps no surten reflectits a la pantalla... (*Veus de fons.*) Ara sí? (*Pausa.*) Molt bé.

Doncs per repreguntar té la paraula el diputat senyor Albert Batet i Canadell.

Albert Batet i Canadell

Si un parlament és bo per investir, també és bo per destituir. I vostè, president, té el deure i l'obligació d'escoltar el Parlament de Catalunya. Vostè va sobredimensionar el departament de la consellera Paneque pensant en l'entrada d'algun soci al seu Govern. Vostè va omplir aquest departament de competències i a la pràctica l'ha farcit d'incompetències: incompetència en la crisi de rodalies, incompetència en la gestió diària del caos de l'AP-7, incompetència en el Hard Rock, en l'aeroport o en les polítiques d'energia, o incompetència en el principal problema del país, que és les polítiques d'accés a l'habitatge.

President, si la senyora Albiach *de facto* ja fa de consellera d'Habitatge i els Comuns li fan el dictat de les polítiques del seu Govern, nomeni directament la senyora Albiach consellera d'Habitatge –ja no ve d'aquí, setze consellers; en tindrem disset (*aplaudiments*)– i potser la macroconselleria de la senyora Paneque serà menys macroincompetent i es repartiran la incompetència entre la senyora Paneque i la senyora Albiach, perquè ja sabem com van acabar les polítiques d'habitatge a l'Ajuntament de Barcelona amb la senyora Colau, els Comuns i el Partit Socialista i el senyor Collboni com a crosses d'aquell Govern.

Aquest és el nou ordre del PSC? Aquesta és la nova normalitat? Aquesta és la centralitat i l'estabilitat, president, que vostè va prometre? President, compleixi amb la decisió del Parlament i cessi la consellera Paneque. No pot governar d'esquenes al Parlament.

Vostè va votar aquí també en seu parlamentària, a part de la seva paraula, que a 31 de desembre hi haurien pressupostos, de fet, i no tenim pressupostos, quan seria la principal política per fer front a la crisi mundial al voltant dels aranzels.

Vostè no vol comparèixer aquí en seu parlamentària per donar les explicacions oportunes sobre les informacions que hi han hagut dels vincles entre l'imam de Rípol i el CNI, com a mínim perquè això no es torni a repetir. I vostè no va voler reunir-se amb els grups parlamentaris aquest dilluns –ho va delegar als seus consellers– sobre la greu crisi al voltant dels aranzels.

President, escolti el Parlament i rectifiqui.

Moltes gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

De moment el que sabem és que si vostès haguessin votat al Congrés dels Diputats per eliminar els lloguers de temporada ja estarien eliminats fa temps. (*Aplaudi-*

ments.) Això és el que sabem, de moment. (*Aplaudiments.*) I per això hem de legislar des del Parlament de Catalunya per posar fi al principal punt de fuga..., per posar ordre, sí, per intervenir el mercat, en un dels aspectes que més influeixen a la igualtat, a la reducció de desigualtats entre la ciutadania de Catalunya.

Miri, formar el Govern, nomenar consellers és una competència del president de la Generalitat i la penso exercir, escoltant a tothom, per descomptat que sí, però prenent les decisions que crec que són més convenients pel país. Aquí em té vostè per donar explicacions sempre que m'ho demani. El Govern que tinc és un govern que respon als plantejaments polítics que jo he fet en aquesta cambra, que crec que està fent una bona feina. Quan una cosa la podem millorar no tenim inconvenient a millorar-la; n'hi hem donat una prova amb el decret de càmpings. I posem-nos a la feina.

Li recordo que en aquesta cambra s'hi asseuen quatre persones que han tingut responsabilitats en el Departament de Territori, quatre, alguna del seu partit polític. Mai se m'ha ocorregut dir que no han intentat fer les coses ben fetes. Potser si les haguéssim trobat d'una altra manera no tindríem avui la situació que tenim a rodalies.

El president

La següent pregunta és sobre els darrers esdeveniments polítics.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la defensa del teixit productiu i les mesures per a garantir la sobirania econòmica davant la imposició d'aranzels per part dels Estats Units d'Amèrica

317-00096/15

I la formula, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, la diputada senyora Ester Capella i Farré.

Ester Capella i Farré

Molt bon dia a tothom. Gràcies, president. President, Estats Units imposa aranzels a Europa i, per tant, afecta Catalunya, afecta les empreses catalanes, i, per tant, pot afectar els llocs de treball de Catalunya.

Com garantireu la sobirania de Catalunya, la sobirania econòmica de Catalunya?

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Gràcies, senyora Capella. La situació és greu i complexa. Aquesta mitjanit ha entrat en vigor ja nova ronda d'aranzels, obrint una guerra comercial sense precedents, de conseqüències molt imprevisibles però negatives, sobretot per les classes treballadores i per les classes mitjanes, que efectivament pot afectar..., ningú encara pot pronosticar-ho ni amb certesa ni tan sols quantificar-ho, però pot perjudicar la generació de prosperitat.

Crec que el nivell de resposta ha de ser triple: un nivell de resposta europeu –estem en l'espai públic compartit d'Europa–; també hem d'aprofitar-nos i estar atents a la resposta que ha donat el Govern d'Espanya, i també des del Govern de Catalunya hem de reaccionar. Hem posat damunt de la taula un pla que mobilitza 1.500 milions d'euros, que hem compartit amb vostès.

Vull agrair l'actitud constructiva que he vist amb els grups amb els que ens vam reunir des del Govern dilluns a la tarda; també l'actitud constructiva dels agents socials, patronals i sindicats, i també de les cambres de comerç. Ho seguirem fent amb altres sectors específicament afectats.

Vull agrair aquesta actitud constructiva i vull estendre la mà, al seu grup i al grup..., a la resta de grups que estiguin en una actitud constructiva per poder respondre de la manera més eficient possible en funció de com vagin evolucionant els esdeveniments, per estar al costat del teixit productiu de Catalunya, per garantir

que ajudem el teixit productiu de Catalunya a respondre a aquesta situació i també a obrir-se a nous mercats, i sobretot també per garantir que protegim aquelles persones que treballen en aquestes empreses. Hi insisteixo, agraeixo la actitud constructiva, en particular del seu grup, ja que vostè em formula la pregunta, però, si m'ho permet, ho faig extensiu a altres grups.

El president

Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora Ester Capella i Farré.

Ester Capella i Farré

Gràcies, president. Ens caldrà concretar i ens caldrà també ambició política del Govern. El gir de timó de la Casa Blanca agafa la Delegació del Govern de Catalunya als Estats Units sense ningú al capdavant, perquè el va cessar a finals de desembre.

En tot cas, la pregunta és clara: nomenareu en breu un delegat, una nova delegada?

President, benvinguda la mobilització de 1.500 milions d'euros; benvinguda l'accelerada, la feina feta per l'Institut Català de Finances en forma de crèdit, i benvingut també el reforçament d'Acció. Però caldrà fer més coses. Caldrà enfortir, per exemple, les delegacions a l'exterior i fer-ne de noves. Necessitem, efectivament, iniciar aquest procés. Caldrà ser audaços i caldrà visió política, caldrà lideratge polític i caldrà defensar la sobirania de Catalunya. És aquí on li vull posar l'accent, en la sobirania, perquè això va de sobirania.

Caldrà continuar fent les polítiques d'estímul que ens van permetre recuperar-nos de la millor manera després de la crisi de la covid. Però caldrà fer-ho des de Catalunya, dissenyant-ho des de Catalunya. Avançar cap a una economia verda i sostenible, però també fent-ho des de Catalunya i dissenyant-ho des de Catalunya. No supediti la sobirania de Catalunya al BOE i a Madrid, i posi per davant la Catalunya innovadora. I, per tant, això vol dir no anar a remolc. Defensar la Catalunya de tothom vol dir, també, defensar la sobirania política i econòmica. Li he dit: això va de sobirania, d'exercici de sobirania. Defensar Catalunya és, també, defensar els sectors estratègics, que els tenim perfectament identificats.

Li demanaria, si us plau, que continuï apostant, per exemple, pels Fons Arrels, invertir en el capital en el sectors estratègics, una política que va endegar el president Aragonès. La major crisi econòmica amb els Estats Units ens agafa sense delegat del Govern als Estats Units. Per tant, a mig gas allà –rectifiquin– i a mig gas aquí, si vostè va a remolc de Madrid. Imposi el país per davant i digui-li al Govern de l'Estat que Catalunya ho sap fer.

Quines seran les mesures de sobirania econòmica?

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Al Govern no li tremolaran les cames a l'hora de desplegar tots els recursos que facin falta per protegir el teixit productiu català i els treballadors i treballadores de Catalunya. No ens tremolaran les cames. Farem el que haguem de fer, i ho farem amb prudència. Ho farem amb mesures complementàries a les que pugui prendre la Unió Europea, que és qui ha de respondre amb mesures. Jo crec que ho està fent amb prudència i també amb determinació. Ho farem, també, no sent redundants amb mesures que pugui prendre el Govern d'Espanya. I ho farem, a més a més, escoltant a tothom, en particular el seu grup.

Jo crec que, efectivament, s'obre una etapa en què haurem de plantejar-nos reforçar les delegacions exteriors. *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)* El conseller...

El president

Senyor president, se li ha acabat el temps.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Perdoni.

El president

La següent pregunta és sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre els canvis previstos en el sistema educatiu per a revertir-ne els resultats negatius

317-00089/15

I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Alejandro Fernández Álvarez.

Alejandro Fernández Álvarez

Gracias, presidente. ¿Qué cambios piensa introducir en el sistema educativo para revertir los desastrosos datos de calidad educativa de los últimos años?

Muchas gracias.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

La conselleria..., el Departament d'Educació està treballant fent confiança als professionals de l'educació de Catalunya, que saben com revertir aquests resultats. Hem dit, ja, que no serà una reversió dels resultats immediata. Això no es fa en un dia, ni en una setmana, ni en un mes. És una feina constant de posar recursos i, sobretot, de donar confiança al sistema perquè puguem fer les coses com mereix Catalunya.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Alejandro Fernández Álvarez.

Alejandro Fernández Álvarez

Gracias, presidente. En su momento, algunos medios de comunicación se hicieron eco de que en las elecciones de 2021-2024 yo había sido el único cabeza de lista que había estudiado en la pública, todo, algo de lo que estoy orgulloso, pero que asumo que no es un hecho en sí mismo extraordinario. De hecho, es la situación normal de la mayoría de la población en Cataluña.

Y no tiene nada de extraordinario, pero sí me permite compartir una reflexión con usted. Mire, en los años ochenta y noventa, cuando yo estudié, el sistema educativo garantizaba el ascensor social. Mis hermanos y yo, y como nosotros tantos y tantos jóvenes en Cataluña, sabíamos y teníamos la certeza de que, si obteníamos un título universitario público, tendríamos oportunidades para desarrollar nuestra vocación y buscar nuestro lugar en el mundo. Hoy eso ya no es así. Veinticinco años después, entre unos y otros, se han cargado el sistema educativo en Cataluña, que hoy lidera el abandono, el fracaso escolar y registra algunos de los peores datos de calidad educativa PIRLS y PISA de toda Europa.

¿Y cómo es posible que haya sucedido algo así? Pues porque han sido veinticinco años de la peor combinación posible de izquierda y nacionalismo. La obsesión identitaria que antepone la construcción nacional al interés del alumno y la obsesión progre de igualar a la baja a través del aprobado automático y la liquidación de la cultura del esfuerzo, cuando resulta que son, precisamente, los jóvenes más humildes los que necesitan de una educación pública competitiva y exigente, precisamente porque no se pueden pagar másteres millonarios luego.

En cambio, usted, señor Illa, no solo no corrige el rumbo, sino que ha puesto por escrito en su *pla de govern* que piensa profundizar en un sistema claramente fracasado. Nosotros le exigimos que lo corrija. En Cataluña, la cuestión educativa no es un problema de recursos, como insisten ustedes, sino de modelo. Hay que modificar

el modelo. Y se lo debemos a nuestros jóvenes. Si además de ser la primera generación en setenta y cinco años que probablemente acabe viviendo peor que sus padres, les trasladamos el mensaje de que la educación pública no les va a ofrecer oportunidades reales, se van a ir al extranjero y no van a volver. Es que, de hecho, eso ya está pasando. Y esa es la peor tragedia, que una sociedad avanzada no se puede permitir.

Muchas gracias.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Que hi ha recorregut de millora en el sistema educatiu català és obvi. I estem disposats a recórrer aquest espai de millora. Que el model educatiu català és un fracàs és una falsedat. I vostè ho sap –i vostè ho sap.

Miri el planter de científics, miri el planter d'acadèmics i miri el planter de gent formada al sistema educatiu català que ha mostrat nivells d'excel·lència altíssims. Miri experiències educatives concretes que hi ha a Catalunya, que són experiències d'èxit. No és un problema de model –no és un problema de model. El model és un model que funciona; és un model que té un recorregut de millora; és un model que s'ha d'adaptar a unes noves circumstàncies demogràfiques, a uns nous recursos tecnològics. I això ho estem fent en diferents línies, amb un conveni amb l'OCDE, escoltant els professionals i posant els recursos que faci falta. Això és el que estem fent. Però no em vingui a dir que el model ha fracassat perquè, vostè ho sap, això no és veritat, senyor Fernández.

I si el que em vol dir és que hem d'emmirallar-nos en models de privatització de l'educació, en particular de l'educació superior, com el que s'està fent a Madrid, ja li dic que aquest no és el camí que seguirà el Govern.

Gràcies.

El president

La següent pregunta és sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre les mesures previstes per a deixar de perjudicar el teixit productiu català

317-00092/15

I, en nom del Grup Parlamentari de VOX en Cataluña, té la paraula el diputat senyor Ignacio Garriga Vaz de Concicao.

Ignacio Garriga Vaz de Concicao

Señor Illa, el lunes usted presentó el plan de respuesta contra los aranceles de Estados Unidos, un plan, por cierto, que supongo que lo trabajó mucho después de las colonias que montó con su Gobierno, en la Vall de Núria. Pero la realidad es que, una vez más, sus puestas en escena pretenden esconder su nefasta gestión, una gestión que ha ahondado la crisis educativa, la crisis de seguridad, la crisis habitacional y su incapacidad para traer unos presupuestos a esta cámara.

Si usted de verdad quiere compensar los aranceles perjudiciales y dañinos para nuestro sector productivo, lo que debería hacer es hacer lo que lleva haciendo VOX desde hace muchísimo tiempo, que es defender nuestra industria, defender nuestro campo, defender a nuestros pescadores; en definitiva, a nuestros trabajadores, y denunciar y acabar con esas políticas progres del pacto verde, de la agenda 2030, que usted, de la mano de todas las formaciones políticas de esta cámara, ha impulsado desde Bruselas y desde su gobierno regional.

Por tanto, yo le quiero preguntar, más allá de sus conferencias y sus lemas, ¿qué piensa hacer para dejar de perjudicar a nuestro producto?

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Com a mínim, es pot qualificar d'agosarada o molt agosarada, la seva intervenció. Que vostè, que defensa Trump; que vostè, que és secretari general d'un partit que s'ha fet fotos amb Trump, em vingui a parlar ara de defensar el teixit productiu català i em vingui a criticar els aranzels, home, com a mínim, per no faltar a la cortesia parlamentària, agosarat ho és. (*Aplaudiments.*)

Miri, vostès... No se m'ofengui amb el que diré, però li he de dir amb claredat. Vostès són molt valents amb els vulnerables i molt covards amb els poderosos com Trump (*aplaudiments*), que està obrint una guerra comercial que perjudica el teixit productiu de Catalunya, que perjudica els agricultors catalans, que perjudica els exportadors d'oli i de vi catalans, que perjudica l'empresa d'automoció catalana, que perjudica l'empresa farmacèutica catalana. Home, una mica agosarat és vostè, avui, fent-me aquesta pregunta.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Ignacio Garriga Vaz de Concicao.

Ignacio Garriga Vaz de Concicao

Señor Illa, mientras usted está con las élites de Bruselas, nosotros estamos al lado del campo, de nuestros agricultores y de nuestros ganaderos. (*Remor de veus.*) Y lo que podría hacer es, en lugar de escenificar...

El president

Silenci, si us plau.

Ignacio Garriga Vaz de Concicao

En lugar de escenificar la gran hipocresía con ese tono moderadito que usted ha escenificado hoy aquí en la sesión de control, lo que debería hacer es acabar con los verdaderos aranceles dañinos que usted impulsa desde su Gobierno y que ha apoyado durante muchísimo tiempo en el Govern de la Generalitat.

Por ejemplo, usted representa la mayor amenaza para nuestra industria con su plan de desmantelamiento de las centrales nucleares. O usted es el principal responsable de consolidar el saqueo fiscal a nuestro campo con los más de quince impuestos propios, por ejemplo, uno de ellos ya grabado desde la Unión Europea como es el del CO₂. Usted es el mayor arancel con la cruzada contra el sector automovilístico, impulsando las zonas de bajas emisiones o los impuestos a los motores de combustión. O usted, imponiendo la ideología climática y las trabas y la burocracia, condena al campo y a los agricultores.

¿O usted se cree que los que llenaron Barcelona con sus tractores protestaban contra Estados Unidos? No, no, señor Illa, protestaban contra usted, contra todas sus políticas. Y estaban hartos de que ustedes les hubieran condenado a la ruina y a la miseria. ¿Por qué no se queja también de esos productos que entran de Marruecos o de Sudáfrica (*remor de veus*), mientras los productos de las *terres del camp* de Cataluña no pueden producir a un coste razonable?

En definitiva, dejen ustedes de hacer este gran acto de hipocresía. Lo que necesitamos es un gobierno que de verdad proteja nuestra prosperidad y deje de asfixiarla, y proteja nuestro producto y deje de imponerle aranceles internos.

Muchas gracias.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

O s'està amb Europa o s'està contra Europa. Aquesta és la disjuntiva. I per més esforços que faci de justificar l'injustificable, miri, per dir-ho en termes futbolístics,

el fora de joc és clamorós. Han quedat en fora de joc, no de centímetres, de metres –clamorós. Com més aviat rectifiquin, millor per a tots.

El president

La següent pregunta també és sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre les mesures previstes per a fer front a la política aranzelària dels Estats Units d'Amèrica

317-00090/15

I la formula, en nom del Grup Parlamentari Comuns, el diputat senyor David Cid i Colomer.

David Cid Colomer

Bon dia, president. En primer lloc, avui voldria posar en valor l'acord a què vam arribar ahir, en aquest cas, el Grup Parlamentari Comuns amb el seu Govern, amb la consellera Paneque, i també amb Esquerra Republicana i la CUP. Crec que marca el camí. Ahir vam començar a assentar les bases per posar límit, per acabar d'una vegada per totes amb la barra lliure del lloguer de temporada i el lloguer d'habitacions. Aquest ha de ser el camí. Aquest és l'objectiu.

Com diu sempre el Sindicat de Llogateres, l'habitatge és per viure, no és una mercaderia, no és per fer negoci. I, en aquest cas, nosaltres ho tenim clar. Aquest és el camí, com deia. Aquest és l'objectiu que tenim els Comuns: garantir que els catalans i catalanes tenen com a mínim un lloc on viure i que poden pagar la seva hipoteca o el seu lloguer a preus justos.

Però jo, bàsicament, avui també li voldria parlar d'aranzels. Això és el que ens preocupa també avui als Comuns, president. Quina és la política que pensa fer el seu Govern davant d'aquesta guerra comercial, davant d'aquesta política xantatgista de Trump?

Bàsicament, li demanem que lideri. I, per tant, li demanem tres compromisos. En primer lloc, que totes les ajudes, ja siguin de crèdit o ajudes directes, estiguin condicionades a mantenir els llocs de treball a Catalunya. Trump no ens pot costar ni un lloc de treball a Catalunya. Trump, les polítiques de Trump i dels seus escolanets d'Aliança Catalana i de VOX, no ens poden costar ni un lloc de treball a Catalunya. En segon lloc, aposti d'una vegada per totes per les renovables. Les renovables ens poden permetre baixar encara més la factura de la llum de la nostra indústria i ser més competitius per atreure inversions estrangeres. Cal accelerar en renovables. I, en tercer lloc, també acceleri el pacte nacional per a la indústria. Necessitem una indústria més forta a Europa.

Finalment, també l'hi deia, cal una resposta europea. I li demanem que demani a la Unió Europea que el Govern espanyol i el Govern català demanin a la Unió Europea que aixequi també, en aquest cas, el límit a la despesa fiscal, que aixequi el límit, en aquest cas, també de les normes fiscals per mobilitzar tots els recursos que necessitem. És el moment d'invertir. Necessitem una Europa més forta i, per tant, és el moment d'invertir.

I, finalment, acabo amb un prec, president, també en termes futbolístics. Els diners al camp, no al banc. I, per tant, li demano que acceleri –acceleri– la negociació del suplement de crèdit. Necessitem que tots els recursos de la Generalitat estiguin disponibles per fer front als reptes que tenim en habitatge, en educació, en sanitat i també per fer front a aquesta guerra comercial. Per tant, convoqui ja d'una vegada per totes la negociació i aprovem d'una vegada per totes els suplementes de crèdits que aquest país necessita.

Moltes gràcies, president.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Moltes gràcies, senyor Cid. En primer lloc, ha fet referència vostè a l'habitatge. Agrair la disposició a tots els grups que formen part d'aquest acord. Recordar que és una qüestió, l'habitatge de temporada, que hagués pogut quedar resolta si la dreta hagués tingut sentit comú en aquesta matèria fa uns mesos a Madrid.

Ho vull recordar perquè les coses són com són per les decisions que prenen alguns grups, dir-li que al Govern no li tremolaran les cames i que el Govern –ho he dit en aquesta cambra i en diferents altres fòrums– vol garantir l'habitatge com un dret; no veu l'habitatge com un negoci, i, per tant, prendrem les mesures que s'hagin de prendre i no ens tremolaran les cames. I estic content de l'acord a què s'ha arribat. Crec que és un bon senyal i un bon acord.

En matèria d'aranzels, la política del meu Govern serà una política proeuropea. L'espai de resposta és Europa, i exercirem la influència que ens correspon i que podem exercir per fer-ho així.

Hi ha alguna dada objectiva que és difícil de desmentir. El primer país de la Unió Europea que posa damunt de la taula un pla de resposta és el Govern d'Espanya, la primera comunitat és Catalunya, amb una mobilització de recursos important. No sabem si suficient. Haurem d'anar veient com evolucionen les coses. I el compromís és *whatever it takes*, el que faci falta. Per tant, els diners, efectivament, al camp, no al compte corrent, perquè és moment de protegir el teixit productiu.

I vostè em demana tres compromisos. Que això tingui també una translació concreta en llocs de treball. El té; el vaig assumir aquest compromís també amb els representants de la taula de diàleg social de Catalunya.

Em demana també que fem una aposta per les renovables. L'estem fent. No és nova aquesta aposta d'aquest Govern; ve de governs anteriors. És el camí per abaratir l'energia, que és un recurs essencial per poder donar un àmbit competitiu a les nostres empreses.

I em demana també que reforcem el nostre compromís amb la indústria. I tant que sí, renovant el pacte nacional per la indústria o fent el que convingui, i estant al costat dels sectors que més ho necessiten.

Penso que la resposta que està donant Europa, que és a l'espai –hi insisteixo, no ens enganyem– de resposta potent que tenim, és una resposta encertada per prudent, però també per exhibició de determinació, de defensar-nos. I podem arribar a acords en algunes coses. Europa no pot ni ha de sacrificar mai els seus valors, que són els valors de la prosperitat compartida.

El president

La següent pregunta és sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la valoració de la negociació amb el Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra amb relació a l'acord sobre el lloguer de temporada

317-00094/15

I la formula, en nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, la diputada senyora Laure Vega.

Laura Fernández Vega

Sí, bon dia. President Illa, ahir vam signar un acord que és un principi per evitar que el rendisme escapi de la regulació de lloguer, per no perdre habitatge públic i per fer complir per fi la llei, perquè la política d'habitatge no la dictin els fons voltors, sinó els catalans. Entre la Cambra de la Propietat i la majoria es va escollir la majoria. M'agradaria saber quina és la seva valoració.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Molt positiva i d'agraïment al seu grup. No només per haver arribat a un acord, sinó també per la competència i la profunditat dels plantejaments que em trasllada la consellera Paneque que van fer les persones del seu grup que van participar en aquesta negociació.

En un intercanvi que vaig tenir amb la senyora Estrada en aquesta cambra, em vaig comprometre que no em tremolarien les cames en aquesta matèria, i no ens han tremolat, i a vostès tampoc, i ho agraeixo.

També havia de dir que si a mi m'haguessin dit que arribaria a algun acord amb vostès en aquesta matèria, m'hagués sorprès fa uns mesos, perquè tenim plantejaments polítics molt diferents, però en aquest punt estem d'acord –hi estem d'acord–; s'ha d'intervenir el mercat de l'habitatge, perquè és un mercat que no està funcionant, i està deixant fora molta gent.

No hi ha només gent vulnerable que, a vegades, no apareix a les portades dels diaris. I són..., tenen tota la mateixa dignitat que tothom, sinó també classes mitjanes. I per això hem arribat a aquest acord, del que en faig una valoració positiva, i vostè té el compromís meu de que ho desplegarem amb tota l'energia i amb tota l'eficàcia que puguem des del Govern.

El president

Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora Laure Vega.

Laura Fernández Vega

En realitat m'ho va dir a mi, que no li tremolarien les cames, però m'alegro de que ho recordi. I és que ho anava reiterant. Però pensem que si aquesta vegada el model que li plantejàvem la CUP sí que li servia, per què no pensar que això hauria de servir també en altres àmbits? Per què no pensar que l'escalada aranzelària també hauria de servir per anar en aquesta línia? Perquè aquells mercats que no funcionen i que no estan repartint aquesta riquesa no puguin avançar.

Nosaltres hem llegit molt atentament el seu pla, i pensem que lo que no podem plantejar-nos ara és que els diners públics vagin a fons perdut. No només no es pot acomiadar cap treballador, sinó que ha d'haver-hi un compromís de no deslocalització, i que aquestes participacions públiques permetin, per fi, orientar una producció i evitar la falsa inflació.

Pensem que és necessari una estratègia d'impuls industrial que es desmarqui d'una Unió Europea que, per desgràcia, només sap córrer en cercles i cridar a la guerra. Els valors europeus que eren fa uns anys, els valors verds, la indústria verda, em sembla que s'han perdut pel camí.

Nosaltres creiem que s'ha d'apostar per una vertadera indústria verda que generi llocs de treball i que generi una producció nacional centrada. Catalunya no pot ser subalterna ni als fons voltors ni al rendisme. És cert, nosaltres celebrem que per fi vosaltres també estigueu en aquest punt, però tampoc ho pot ser a Estats Units ni a les grans empreses.

És important que les inversions en pimes estiguin centrades en l'alt valor afegit i en generar una estratègia productiva aquí, perquè és molt important que la política deixi de mentir, i que si estem dient tot el dia que volem una indústria de qualitat, que volem que els catalans i les catalanes puguin viure bé –lo que vostè diu, les classes mitjanes– lo que no podem permetre és que estiguin dictant la política econòmica des d'altres països, perquè a l'altra banda lo que tenim és la motoserra i els aranzels, i la democràcia haurà de ser a la política i a l'economia.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

En matèria d'aranzels, jo també vull deixar clar, diguem-ne, la nostra posició. És una posició a favor del comerç internacional; el comerç internacional és font de riquesa. Quin sentit té posar un aranzel a la vainilla que es produeix a Madagascar, on és un dels pocs llocs del món on es produeix vainilla? És a dir, això no té cap lògica econòmica –cap lògica econòmica. A favor del comerç i a favor d'Europa i de reforçar Europa; aquesta és la nostra posició.

La situació, ho he dit abans, és una situació complexa i incerta per al propi mecanisme de presa de decisions del president dels Estats Units, per als efectes indirectes que pugui tenir això, per com respondran els altres països.

Jo crec que hem d'estar atents a la situació, disposats a fer el que calgui per defensar el nostre teixit productiu. Hem vist la diferent manera de respondre a la Gran Recessió de 2008 o la recessió provocada per la pandèmia. La segona és la manera correcta de respondre-hi. Estem en aquesta línia. Crec que Europa està en aquesta línia. Miri les modificacions constitucionals que s'han fet a Alemanya per poder efectivament tenir marge fiscal per poder posar diners per respondre. Estem en aquesta línia, atents als suggeriments que ens puguin fer tots els grups parlamentaris o aquells actors de la societat civil que tinguin per bé fer-nos-els arribar per respondre, hi insisteixo, des de Catalunya amb la màxima contundència a aquesta situació.

El president

La següent pregunta també és sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la seva defensa del projecte europeu en contraposició a la defensa de la llibertat i la protecció dels interessos de Catalunya

317-00093/15

I la formula, en nom del Grup Parlamentari Mixt, la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Assistiu a l'acte de traspàs de la presidència de l'Euroregió Pirineus Mediterrània i manifesteu el vostre compromís amb el projecte europeu per damunt d'ideologies, arribant a afirmar que Europa és garantia de llibertat d'idees, creences i diversitats. De quina diversitat i de quina llibertat ens parleu? No sou vós que heu signat un pacte antifeixista contra formacions polítiques que han set democràticament escollides a les urnes. No sou vós que ara participeu d'aquesta deriva autoritària que pretén asenyalar el relat advers amb l'etiqueta de discurs d'odi per poder precisament escarmentar opositors i frenar-ne l'embranzida. Si Europa és garantia de llibertat, vós ho sou de repressió i d'imperialisme.

La meva formació i, en conseqüència, 120.000 catalans, pel cap baix, són tractats com proscrius per un president que sembla que treballa més pels interessos del Marroc i d'Espanya que pels de Catalunya. Quina llibertat voleu defensar si no creieu ni en el lliure pensament ni en la democràcia? Si heu permès, somrient i aplaudint, l'avenç demogràfic de qui predica obertament la xaria? Si en comptes de batre-us amb arguments, ho feu amb prohibicions i censures. Jo també prohibeixo i censuro a Ripoll, a petita escala, però amb una diferència: no ataco a qui defensa els valors occidentals i les lleis civils, sinó a qui venera i justifica un profeta que fa 1.400 anys violava nenes. Amb quina llibertat creieu vós? En la d'una nena amb els cabells voleiant lliures o una nena tapada de dalt a baix perquè els pervertits no se sentin provocats ni temptats de violar-la? Aclareixi-ho, si us plau, perquè de cara a les properes eleccions tothom pugui triar la butlleta adequada.

El president

Per respondre té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

La que ha d'aclarir-se és vostè. Vostè va donar la benvinguda al senyor Trump. «Bentornat, senyor Trump». Això ho va dir el seu grup, el seu grup polític, Aliança Catalana. La que s'ha d'aclarir és vostè. Amb qui està vostè? Amb Europa o contra Europa? Amb Europa –efectivament, de la diversitat, de la pluralitat, de la cultura, del diàleg, de la convivència– o amb el senyor Trump? On està vostè? Què defensa vostè? Què ofereix vostè als catalans? Com defensa vostè els pagesos catalans? Com defensa vostè la indústria farmacèutica catalana? Com pensa defensar vostè la indústria automobilística catalana? Com pensa defensar vostè els ciutadans i ciutadanes de Catalunya davant d'un atac de guerra comercial que perjudica els catalans? Està amb Trump o està contra Trump? Que valenta que és vostè contra els vulnerables, contra els que no es poden defensar i que covarda que és contra el senyor Trump donant-li la benvinguda. Aquí és on està vostè. Per això vostè no va ser convidada pel Govern a la reunió de dilluns, fins que no s'aclareixi. Perquè, de moment, vostè ha donat la benvinguda al senyor Trump. Sí, el mateix que perjudica Catalunya i Europa.

El president

Per respondre, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Atesa la seva resposta, fugint d'estudi, tenim molt clar que hi ha dues opcions: l'Estat català lliure, pròsper, segur i occidental que defensa Aliança Catalana i el califat amb seu a Madrid que defensen tota la resta. Esperem que els catalans ho tinguin present de cara als propers comicis.

El president

Per respondre té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

No, la que fuig d'estudi és vostè. Bentornat senyor Trump o maltornat senyor Trump? Encara no ho ha contestat –encara no ho ha contestat–: està amb Europa o contra Europa? La que està fugint d'estudi, i molt i des de fa temps, és vostè.

El president

La darrera pregunta al president de la Generalitat és sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la concreció del seu pla de resposta, des del marc europeu, a les polítiques aranzelàries dels Estats Units d'Amèrica

317-00091/15

I la formula, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, el diputat senyor Ferran Pedret i Santos.

Ferran Pedret i Santos

Gràcies, president. Bon dia a tothom. President, el món està en permanent canvi i hi ha tendències de fons que es produeixen des de fa temps que han estat motiu de preocupació i fins i tot de debat parlamentari, no només en aquest Parlament, sinó arreu. Aquestes tendències de fons han anat cristallitzant i hi ha moments en què, efectivament, sembla que la història es precipiti i s'acceleri i el canvi al capdavant de l'Administració dels Estats Units és un d'aquests moments. La pandèmia, la guerra a Ucraïna, la guerra...vaja, els bombardejos sobre la franja de Gaza, tot això són moments que, efectivament, van indicant un punt d'inflexió i els canvis en el go-

vern nord-americà en són un. Estem vivint clarament un moment de cruïlla històrica on, efectivament, cal decidir on s'està, si al costat d'un model com el que s'ha anat construint a Europa al voltant de la Unió Europea, un model d'integració política, de prosperitat econòmica i de combat contra les desigualtats socials, o al costat d'un model d'una mena de reacció conservadora que està objectivament al servei del gran capital. Perquè per aquí he sentit com se'ls hi deia a alguns «escolanets de Trump» i em sembla una qualificació benvolent. Alguns que estan asseguts aquí en aquest Parlament i que estan asseguts en diversos parlaments europeus, són objectivament la quinta columna del capital forà. Es vesteixen amb vestes patriòtiques, però són la quinta columna del capital forà i són la punta de llança d'un intent de destruir tot el que Europa ha significat.

Vostè ha presentat un pla, un pla Responem als aranzels de Trump i ha convidat els actors socials i ha convidat els grups parlamentaris a fer-hi aportacions. A nosaltres ens sembla que aquesta és la via per aprofundir en el caràcter democràtic d'Europa, per aprofundir en el caràcter social d'Europa i per aprofundir en la integració social europea, contribuint a l'autonomia estratègica europea des d'un dels principals motors econòmics com és Catalunya.

Què pensa fer en els propers mesos per anar aterrant aquest pla, per anar-lo concretant i per anar sent capaç d'actuar no només prestos, sinó ponderant i sabent veure com canvia en cada moment la situació i com ens hi adaptem.

Gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Efectivament, senyor Pedret, és un moment, com vostè diu, greu, d'acceleració de la història, de cruïlla de decisions. I per això jo vull tornar a aprofitar la seva intervenció per agrair l'actitud constructiva de tots els grups que estan a favor d'Europa, que no estan en aquest «quintacolumnisme» –en paraules seves– que vostè ha mencionat, que n'hi ha, efectivament. Els grups que estan clarament a favor d'Europa han tingut, a criteri meu, una actitud constructiva crec que a l'alçada de la gravetat del moment, que també és un moment, com he dit abans, de certa incertesa, de veure com van evolucionant les coses. Què ha volgut fer el Govern? Donar una primera resposta, contundent. Què farà el Govern? Desplegar aquesta resposta, en diàleg amb els sectors més afectats. Què farà el Govern? Seguir els esdeveniments i posar el que convingui damunt de la taula, sempre des del marc europeu.

Abans he calculat malament el temps de resposta i no he pogut respondre directament algunes observacions que m'ha fet la senyora Capella. No li sàpiga greu que aprofiti el temps de resposta per complementar. Efectivament, hi ha fons d'inversió, quatre, que té el Govern –un d'ells, el Fons Arrels–, dotats econòmicament per poder ajudar a capitalitzar aquelles empreses petites i mitjanes que ho necessitin. Això ho farem. Efectivament, hi haurà empreses que es poden trobar en situació de necessitar finançament. Això ho farem a través de l'ICF.

Efectivament, deia a la senyora Capella i li dic també a vostè, possiblement –estem treballant en això– el Govern s'haurà de plantejar reforçar la xarxa exterior. Sí, ho farem també. Per fer què? Per ajudar aquelles empreses que necessitin buscar mercats alternatius. Quins? Ja ho veurem. En quin marc? En el marc del que acordem des d'Europa. I, per descomptat, suplir aquelles vacants que tinguem en algunes delegacions pels procediments acordats, que és el de concurs públic. Això ho estem fent. Jo no em nego a això. És més, penso que el moment ho demana. Aquesta és la meva intuïció. Aquest moment ho demana, per fer una feina, hi insisteixo, de suport a l'acció comercial, a obrir nous mercats d'alguns sectors que tenen una destinació important als Estats Units i, tal com estan les coses, lo prudent és que la societat ho demana.

Això és el que farà el Govern. I ho farem amb determinació, amb prudència –amb prudència, no replicant mecànicament les coses, amb prudència–, en el marc europeu, amb diàleg social, escoltant els sectors i, per descomptat, escoltant els grups parlamentaris (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) que vulguin fer aportacions constructives...

El president

Se li ha acabat el temps, senyor president.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

...que jo defenso. Gràcies, senyor Pedret.

El president

Encetem ara el capítol de preguntes orals al Govern.

Pregunta al Govern sobre la situació de l'economia

310-00158/15

La primera és sobre la situació econòmica i la formula, en nom del Grup Parlamentari de Junts, el diputat senyor Toni Castellà i Clavé.

Toni Castellà i Clavé

Gràcies, president. Bon dia. Honorable consellera, el Govern aquest dilluns va presentar un paquet de mesures davant de la crisi dels aranzels. Li pregunto: amb quin pressupost *extraordinari* les desenvoluparà?

Gràcies.

El president

Per respondre té la paraula la senyora Alícia Romero Llano, consellera d'Economia i Finances.

La consellera d'Economia i Finances (Alicia Romero Llano)

Bon dia, diputat. Doncs, com sap vostè, ens vam trobar el dilluns en una reunió que vam realitzar el conseller Dalmau, el conseller Sàmper i jo mateixa per explicar als grups parlamentaris quina era la proposta del Govern, aquesta resposta ràpida que hem volgut donar a aquesta guerra comercial, aquesta guerra aranzelària, marcada pel president Trump. Nosaltres hem fixat la mobilització de 1.500 milions d'euros; molts d'ells, recursos que ja estan en aquests moments disponibles. El que fem, com pot entendre tothom, és reorientar-los. En un moment de crisi com aquest el que cal és, amb els recursos que ja tenim, mirar de reorientar-los, tant en el cas d'Acció, per exemple, amb programes d'assessorament, que ara s'hauran de reforçar.

Òbviament, aquest reforç i aquest assessorament a les empreses que tenen prioritàriament el mercat americà com un dels mercats on estan exportant, però també en el cas, per exemple, de l'Institut Català de Finances, el que s'ha parlat durant aquesta sessió de control, que aquests 900 milions de finançament a través de crèdits circulants o crèdits per a inversió que ja té es reforçaran les línies per a empreses que estan patint amb els aranzels. De fet, s'han posat ja en marxa aquestes línies i avui mateix les empreses ja poden trucar.

És veritat que després hi ha una part d'aquesta mobilització més petita que caldrà de recursos extraordinaris i, per tant, esperem que amb propers suplementes de crèdit els puguem incorporar. Però d'entrada hi ha una gran part d'aquests recursos que ja estan disponibles i que el que fem és reorientar-los per donar resposta a aquesta crisi.

El president

Per repreguntar té la paraula el diputat senyor Toni Castellà i Clavé.

Toni Castellà i Clavé

Gràcies, president. Honorable consellera, tots convenim que la situació és greu i extraordinària. I vostès, l'hi reconeixem, fan una proposta ràpida aquest dilluns. També és veritat que aquest grup parlamentari, el de Junts per Catalunya, lleialment amb el Govern, fa també una proposta a complementar. I estic convençut que en les mesures ens podem posar d'acord. Però miri, sincerament, si no hi ha pressupost, això no serveix de res. Si no hi ha pressupost, el paper ho aguanta tot; és fum. Perquè vostè, en la seva resposta, m'ha acceptat, i és així, que de moment els recursos són els que ja hi eren, en aquesta actual situació de pròrroga.

Per tant, a situació extraordinària i greu: pressupost. No el que ja tenim, perquè si no el traurem d'on exactament? Això és el que ha de fer el Govern responsablement. Actuar responsablement. El nostre grup parlamentari sempre actua responsablement, i, una vegada més, ja hem fet la feina que vostès, com a Govern, haurien de fer. Justament ahir, quan el Gobierno de España presenta el pla de finançament i de mesures respecte als aranzels, el Grup de Junts per Catalunya condiciona i hi introdueix tres addendes.

La primera, que els diners que es mobilitzin des d'Espanya siguin proporcionals al percentatge que exerceix d'exportacions Catalunya. El segon, que vostès, el Govern, puguin gestionar aquests recursos i que, a més, es fiscalitzin. Per tant, exercim. I això vol dir que són 3.000 milions en benefici de les empreses catalanes que vostès, com a Govern, hauran de gestionar. Per tant, exerceixin la seva responsabilitat. Nosaltres ja ho fem. En moments crítics com aquest, entrin a registre els pressupostos. Que l'endemà ens puguem asseure i discutir esmena a esmena. Hi ha moments greus en els quals s'ha de posar per davant el país, i no el partit. Exerceixin ara la responsabilitat. Junts ho fem cada dia.

Gràcies.

El president

Per respondre té la paraula la consellera d'Economia i Finances.

La consellera d'Economia i Finances (Alicia Romero Llano)

Diputat, li vull agrair que és veritat que el seu grup parlamentari ens va portar el dilluns un paper amb propostes que estem analitzant per poder incorporar-les i espero que en moltes ens... *(Per raons tècniques, no han quedat enregistrats alguns mots de la intervenció de la consellera.)*

També dir-li: a nosaltres ens satisfà que vostès acordin coses amb el Govern d'Espanya que afavoreixin, en aquest cas, a les empreses catalanes, no al Govern de la Generalitat. Són recursos que aniran directament a aquelles empreses que estan patint i que demanaran aquests ajuts, com ho faran també en aquests que posem a disposició des de la Generalitat de Catalunya.

Jo sé que vostè m'insisteix amb el pressupost. L'hi diré tantes vegades com m'ho preguntin: ens agradaria, ens hagués agradat tenir un pressupost per al 2025. No ha estat possible. No vull entrar en les raons. Però, en tot cas, hi ha instruments com els suplements de crèdit que et permeten incorporar recursos. Vostè ha estat en molts governs amb pròrroga pressupostària i han pogut fer front a moltes situacions, fins i tot a la crisi de la pandèmia. Per tant, també l'hi dic: no ens doni tantes lliçons, perquè hi ha hagut molts pressupostos prorrogats, molts, i s'han pogut fer coses.

Per tant, tampoc enviem un missatge negatiu. Es podran fer coses. Espero que tots tinguem les responsabilitats per aprovar aquests suplements de crèdit i puguem fer front a aquesta crisi aranzelària i a les que puguin venir.

Moltes gràcies.

El president

La següent pregunta és sobre les polítiques de seguretat.

Pregunta al Govern sobre les polítiques de seguretat

310-00159/15

I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari de Junts, té la paraula el diputat senyor Isaac Padrós i Suarez.

Isaac Padrós i Suarez

Gràcies, president. Bon dia a tothom. Consellera Parlon, la seguretat a Catalunya i especialment a les comarques gironines és molt millorable. I li establiré vuit fets dels molts que trobaríem.

U. El cos de Mossos d'Esquadra té les competències en matèria d'ordre públic a Catalunya. I vostè n'és la màxima responsable.

Dos. En les seves visites a terres gironines, i l'hi dic com a diputat per aquesta demarcació, vostè segur que també ha pogut copsar de primera mà quina és la situació: una casuística extensiva arreu del país.

Tres. Com hem pogut comprovar aquestes últimes setmanes, a la demarcació de Girona hi ha municipis com Girona o Figueres amb barris amb problemes de seguretat i una manca de resposta policial estructurada. I també és la seva responsabilitat.

Quatre. Estem parlant de talls de llum, estem parlant de robatoris de cable elèctric, de plantacions i tràfic de drogues o incidents amb armes de foc. I esperi, que tot just estic per la meitat, eh?

Cinc. Només com a exemple de les característiques del territori, a la comarca de l'Alt Empordà hi ha seixanta-vuit municipis. Massa sovint, molt poques patrulles per tot el territori. De fet, és la comarca amb més municipis de Catalunya, més enllà de ser transfronterera i costanera. És una de les comarques amb més mancança d'efectius.

Sis. Vostè ha participat recentment en juntes de seguretat a Figueres i Girona i res de res; reunions i proclames.

Set. Els sindicats l'insten, a vostè, a actuar ràpidament per garantir la seguretat dels agents i de la ciutadania, ressaltant que la seguretat no es pot negociar ni té un preu.

Vuit. Consellera, molts alcaldes i veïns demanen de forma reiterada suport i presència policial.

Per tot això i moltes altres coses que no em dona temps a anomenar, li preguntem: per què la setmana passada va presentar un pla contra la multireincidència a l'àrea metropolitana de Barcelona i, en canvi, obvia les reclamacions d'alcaldes i veïns d'altres zones del país? Per què actua amb aquesta visió centralista? No ens agradaria pas pensar que és per un interès partidista i que el seu objectiu només és reforçar la seguretat en aquestes ciutats (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) on governa el seu PSC.

El president

Se li ha acabat el temps, senyor diputat. Per respondre té la paraula la senyora Núria Parlon i Gil, consellera d'Interior i Seguretat Pública.

La consellera d'Interior i Seguretat Pública (Núria Parlon i Gil)

Gràcies, president. Diputat, com bé sap, des del Govern de la Generalitat, des del primer dia que tinc l'encàrrec i la responsabilitat de treballar per doblegar la corba delictiva a Catalunya, no hi ha més que un enfocament destinat a reforçar els operatius policials a tot el territori i fer-ho de la mà dels ajuntaments.

He estat dos cops a Girona. Una primera visita amb l'alcalde, on ens va explicar les problemàtiques que tenia en la seva ciutat i especialment en un dels barris, el barri de Font de la Pólvora. Des de llavors, des de l'àrea regional de Girona, amb la comissària Catà al capdavant, s'han articulat molts dispositius i s'ha treballat de forma coordinada amb la policia local i també altres cossos de seguretat per restablir l'ordre públic en aquest barri especialment. I s'ha fet, i –crec– amb bons resultats.

També vaig estar amb la Junta de Seguretat de Figueres i vaig visitar alguns dels barris on tenen algunes de les problemàtiques que vostè apuntava.

També hem reforçat els mitjans per poder treballar. Però tingui en compte que necessitem, com bé sap, l'ampliació de la plantilla del Cos de Mossos d'Esquadra, que en aquesta línia s'està treballant; que el Govern anterior ja havia posat en marxa promocions per poder dotar-nos dels mitjans necessaris per fer front a les noves realitats i als nous desafiaments en matèria de seguretat. Al juliol sortirà una primera promoció de més de quatre-cents agents. Pensi que són promocions de vuit-cents, però que la plantilla es jubila.

I, per altra banda, el dispositiu al que feia referència, el dispositiu Kanpai, treballa per enfocar una resposta adequada des de l'àmbit policial a les qüestions de multireincidència. I es va fer al municipi de Badalona, al municipi de l'Hospitalet, al municipi de Barcelona, a l'aeroport i també al port. Aquesta és una manera de treballar, de coordinació d'efectius, de saturació en l'espai públic, que l'estendrem al conjunt de Catalunya. S'ha començat en l'àrea metropolitana. Ara mateix també tenim una experiència pilot a Ponent per intervenir en el segon nivell de seguretat amb els equips d'ARRO i reforçar les intervencions per prevenir la comissió de delictes per multireincidentes. I amb els mitjans que tenim els estem enfocant a combatre la delinqüència, que és la nostra obligació i la nostra responsabilitat com a Govern de Catalunya.

El president

La següent pregunta és sobre les polítiques socials.

Pregunta al Govern sobre les polítiques socials

310-00160/15

I la formula, en nom del Grup Parlamentari de Junts, la diputada senyora Ennatu Domingo i Soler.

Ennatu Domingo i Soler

Gràcies, president. Bon dia a tothom. Consellera Mónica Martínez Bravo, per què ha cessat la directora i el subdirector de la DGAIA?

El president

Per respondre, té la paraula la senyora Mónica Martínez Bravo, consellera de Drets Socials i Inclusió.

La consellera de Drets Socials i Inclusió (Mónica Martínez Bravo)

Gràcies, president. Gràcies, diputada. Hem cessat l'anterior directora general de la DGAIA perquè no volem renunciar a la transformació profunda que necessita aquesta direcció general i a un model d'excel·lència i de lideratge que ens permeti, doncs, donar uns bons serveis d'excel·lència als infants i als menors tutelats per la Generalitat de Catalunya.

El president

Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora Ennatu Domingo i Soler.

Ennatu Domingo i Soler

Des de l'inici de la legislatura s'ha demostrat que el Govern del PSC és un govern feble. És un govern segrestat pels seus socis. La normalitat, pel Govern d'Illa, vol dir espanyolisme, inoperància i, ara, reprovacions i cessaments de càrrecs, i el Departament de Drets Socials i Inclusió no n'és una excepció.

Consellera, fa dues setmanes va anunciar el cessament de la directora i el subdirector de la DGAIA, sis mesos després del seu nomenament. La DGAIA és una macroestructura que, segons l'informe de la Sindicatura de Comptes, ja presenta

anomalies greus a nivell de contractació pública i de subvencions. El cessament de càrrecs a la cúpula de la direcció general aprofundeix la crisi al cor de la DGAIA.

Des de Junts hem demanat la seva compareixença al Parlament, com també la de la directora i el subdirector destituïts, per garantir la transparència de les institucions. Aquest és un tema molt sensible. La DGAIA tutela dinou mil menors, dels quals nou mil són extutelats, que necessiten que es garanteixin els seus drets bàsics, per tant, que funcioni el sistema.

Consellera, com pensa encarrilar la feina i el lideratge de la DGAIA? Necessitem un lideratge fort perquè la direcció compleixi el seu propòsit. L'única forma de garantir la confiança dels ciutadans en les institucions públiques és exigint més transparència i sent rigorosos en la fiscalització de la gestió dels recursos públics. Des de Junts, demanem al Govern que estigui a l'alçada dels reptes socials de Catalunya i que defineixi una estratègia clara per sortir d'aquesta crisi.

Gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula la consellera de Drets Socials i Inclusió.

La consellera de Drets Socials i Inclusió (Mónica Martínez Bravo)

Moltes gràcies, diputada. Jo crec que vostè mateixa s'ha donat la resposta, perquè ha dit que necessitem un lideratge fort per la DGAIA i, sens dubte, aquesta ha estat la nostra voluntat des del primer dia. Vam nomenar primerament una directora general que ha fet una feina molt sòlida i molt bona, però ens hem adonat que la transformació profunda que necessita la Direcció General de la DGAIA necessita un nou temps, un nou lideratge, més gerencial, més aprofundint en la gestió d'equips i en la gestió del canvi.

I per això hem fet un altre canvi en la Direcció General de la DGAIA, perquè la DGAIA no pot ser una direcció general que només funcioni. Ha de ser una direcció general que funcioni amb un model d'excel·lència, i aquest és el compromís d'aquest Govern i no defallirem fins que ho assolim i fins que ho aconseguim.

I també hem de recordar que la DGAIA, doncs, té problemes, certament, molts d'ells ens els hem trobat heretats d'etapes anteriors i crec que també és important recordar que cap dels dos consellers o conselleres va fer canvis en la Direcció General de la DGAIA, malgrat els importants problemes que ja arrossegava.

Nosaltres no volem que la màquina funcioni, volem que sigui un model d'excel·lència que protegeixi els menors tutelats per la DGAIA i tota la infància de Catalunya. En aquest model estem i continuarem fent aquests canvis i tots els que siguin necessaris fins que no assolim que la DGAIA sigui la joia de la corona del Departament de Drets Socials i Inclusió.

El president

La següent pregunta és sobre les inversions industrials del Penedès.

Pregunta al Govern sobre les inversions industrials al Penedès

310-00161/15

I la formula, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, la diputada senyora Lluïsa Llop i Fernández.

Lluïsa Llop i Fernández

Gràcies, president. Bon dia a tothom. Conseller Sàmper, el Baix Penedès té la taxa d'atur més elevada de Catalunya, amb un 12,81 per cent, que, tot i ser la taxa més baixa que té des del 2008, continua estant a quatre punts..., més de quatre punts per sobre de la mitjana catalana. Conseller, què està fent el Govern per reduir l'atur al Baix Penedès?

El president

Per respondre, té la paraula el senyor Miquel Sàmper i Rodríguez, conseller d'Empresa i Treball.

El conseller d'Empresa i Treball (Miquel Sàmper Rodríguez)

Gràcies. Gràcies, president. El Govern aposta per la cohesió territorial com a base de la prosperitat compartida. El Penedès és rellevant des d'aquesta perspectiva empresarial perquè té una empresa, té una diversificació, per exemple, amb un sector agroalimentari important, amb una indústria forta i amb un turisme consolidat.

Empreses optimistes, perquè ho diuen els propis empresaris en una enquesta que s'ha fet recentment, la setmana passada, on diuen que en aquest segon trimestre, amb tota seguretat, hi haurà una consolidació empresarial i de l'ocupació; un bon posicionament del Penedès, un teixit empresarial dinàmic amb una equidistància entre Barcelona i Tarragona que cal aprofitar. El Govern vol potenciar, per tant, que hi hagi més activitat.

El president

Per repreguntar, té la diputada, senyora..., té la paraula la diputada senyora Lluïsa Llop i Fernández.

Lluïsa Llop i Fernández

Gràcies, president. Gràcies, conseller, per la seva resposta. Però en tot cas, del que estem convençuts des d'Esquerra és que el que ens calen són, especialment al Baix Penedès, solucions estructurals.

Des d'Esquerra sabem que la reducció de l'atur passa per un canvi de model productiu, per la reindustrialització, per atraure projectes de tractor d'alt valor afegit, que generin llocs de treball al llarg de tota la cadena de valor. El Baix Penedès té una estructura clau per impulsar aquest canvi de model i és l'Idiada, una infraestructura única a Catalunya, que ens permet innovar en l'àmbit de l'automoció, amb la prestació de serveis d'assaig, de recerca, de desenvolupament i control de qualitat i certificació. No volem resignar-nos a projectes que prioritzin només crear activitat econòmica.

Allò que «al segle XXI Catalunya serà logística o no serà» és tan obsolet com els macrocasinos per afrontar el futur econòmic del nostre país. El conseller Torrent era plenament conscient de la importància d'Idiada per al teixit econòmic del Penedès i del país i, per aquest motiu, el Departament d'Empresa i Treball va garantir-ne la seva continuïtat i la seva ampliació, adjudicant el 2024 el nou contracte de gestió d'Idiada per vint-i-cinc anys, que genera riquesa, que genera llocs de treball al territori i que genera 800 milions d'euros d'ingressos a la Generalitat.

També en l'anterior legislatura, el Govern va incloure l'ampliació d'Idiada en les actuacions tractores del pacte nacional per a la indústria i el 2023 va començar a redactar el pla director urbanístic del nou centre d'innovació del vehicle autònom i connectat, que ha d'ampliar les instal·lacions d'Idiada cap als terrenys de l'antic Logis Penedès, un exemple que il·lustra aquesta transició de la logística a la innovació. I sort que en vam garantir la continuïtat i posar les bases per a l'ampliació, perquè des que el PSC governa la Generalitat no tenim notícies de l'ampliació i hi ha preocupació entre els catorze municipis del Baix Penedès, que estan passant mocions per reclamar-la.

Tenint l'oportunitat, conseller, d'ampliar un projecte d'èxit que competeix en innovació i en valor afegit, que crea ocupació a una de les comarques que més ho necessita a Catalunya, per què la Generalitat el té aturat?

El president

Per respondre, té la paraula el conseller d'Empresa i Treball.

El conseller d'Empresa i Treball (Miquel Sàmper Rodríguez)

Gràcies, diputada. No pateixi, estem totalment d'acord. El projecte d'Idiada 2 no és necessari, és imprescindible. L'automoció, com vostè sap, és un sector dels més importants, si no el més important de Catalunya i, per tant, tenir un laboratori de

recerca per poder fer els testos necessaris i imprescindibles és, senzillament, com li deia abans, necessari i més que necessari.

Miri, s'està fent; s'està fent i es farà i, per tant, li dic que no ha de patir. S'està, senzillament, esperant a que hi hagi una ampliació territorial i, per tant, s'està pendent d'una aprovació del POUM. Després també li haig de dir que en el centre d'innovació del vehicle autònom connectat, iniciativa d'Esquerra Republicana, també s'hi està treballant; està en el pla de govern i, per tant, també li haig de dir que no ha de patir el més mínim.

I permeti'm que també li destaquï d'altres exemples del Penedès. El Fred-Hub de Sant Pere de Ribes –parlo de la vegueria–, com una cadena de valor del fred, una fundació publicoprivada, exemple de col·laboració publicoprivada entre la universitat, l'ajuntament i una empresa. Al Parc Penedès, l'Agroparc, un altre exemple de col·laboració publicoprivada, en aquest cas del Grup Ametller, la UPC i també la Generalitat. I el sector vitivinícola, que no n'hem parlat, no l'ha mencionat vostè, i que realment podrà patir segurament amb el tema aranzelari. Estarem amb ells i haurem de ser capaços de buscar d'altres mercats, que estic convençut que no serà difícil per la qualitat dels productes.

Moltíssimes gràcies.

El president

La següent pregunta és sobre les polítiques de joventut.

Pregunta al Govern sobre les polítiques de joventut

310-00162/15

I la formula, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, la diputada senyora Mar Besses i Casanovas.

Mar Besses Casanovas

Gràcies, president. Consellera Martínez, creu que els joves que amb molts esforços econòmics decideixen fer turisme al nostre país i ho fan a través dels albergos juvenils, han de pagar la mateixa taxa turística que un hotel de tres estrelles?

El president

Per respondre, té la paraula la senyora Mònica Martínez Bravo, consellera de Drets Socials i Inclusió.

La consellera de Drets Socials i Inclusió (Mònica Martínez Bravo)

Gràcies, president. Diputada, la Xarxa d'Albergos Juvenils és un dels actius principals que tenim el Departament de Drets Socials i aquest Govern. Són un actiu principal i, sens dubte, és una part fonamental de promoure el turisme juvenil i la cohesió social i el seguirem impulsant. Sens dubte.

El president

Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora Mar Besses i Casanovas.

Mar Besses Casanovas

Consellera, jo li he fet una pregunta molt concreta que vostè no m'ha respost. Compartim que és una prioritat per al país, però la proposta que ens porta el seu Govern, i per fer números rodons, és que si actualment hi ha una nit en un alberg juvenil, ronda els vint euros, ara caldrà sumar-hi onze euros per pagar aquesta taxa turística, és a dir, un cinquanta per cent més.

I això és responsabilitat, consellera, efectivament, perquè les instal·lacions juvenils depenen de la seva conselleria, perquè precisament des de fa molts anys s'ha apostat per garantir l'oci i el lleure juvenil, també a les instal·lacions juvenils, per tal de promoure que els joves del nostre país puguin gaudir també d'un turisme de proximitat, responsable i sostenible a través de la xarxa d'albergos. Però malauradament,

aquesta deixarà de ser una opció per a molts joves perquè vostès els hi pujaran un cinquanta per cent el preu, equiparant-los a un hotel de tres estrelles, que clarament no té la mateixa finalitat.

Aquesta és una situació que ens preocupa, així com el rumb del Govern en les polítiques de joventut, perquè de moment ni hi són ni se'ls espera. Compareixences que arriben tard i sense cap avenç o compareixences com la seva, que ni tan sols arriben. El pla nacional de joventut i el pla d'actuacions estaven fets i només calia l'aprovació definitiva. Al darrer debat de política general, vostès van votar una proposta de resolució per aprovar-lo abans d'acabar el 2024. Quatre mesos més tard, res de res. Consellera, vostè es compromet a tenir aquests dos plans aprovats al mes de juny?

Pel que fa a l'estratègia de reconeixement en el lleure, ens han fet perdre tot un curs, més aviat els han fet perdre tot un curs. Cap avenç. Hi havia un consens amb els agents implicats. Hi havia tres espais per poder-la treballar i poder-la desplegar: el comitè consultiu, la comissió interdepartamental i dos grups de treball. Vuit mesos més tard, no n'han convocat cap. Ho faran?

Consellera, els hi demanem lideratge, ambició i voluntat de transformació. Els joves del país necessiten un govern que estigui a l'alçada i que no només es dediqui a gestionar l'herència rebuda, sinó que treballi per donar resposta a les seves necessitats. Que treballi per un país on ser jove no sigui sinònim de precarietat i que aposti per garantir-los oportunitats de present i de futur. Per a nosaltres, aquesta és una prioritat de país i esperem que per al Govern també ho sigui i comenci a actuar en conseqüència.

Moltes gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula la consellera de Drets Socials i Inclusió.

La consellera de Drets Socials i Inclusió (Mónica Martínez Bravo)

Gràcies, diputada. La joventut és, sens dubte, una de les prioritats d'aquest Govern, i ho hem demostrat amb el conjunt de mesures que hem posat en marxa en els darrers vuit mesos. Per començar, aquest Govern està impulsant una de les principals expansions d'habitatge públic de Catalunya amb cinquanta mil nous pisos, amb una reserva d'habitatge juvenil del vint-i-cinc per cent, acompanyat d'un pla d'emancipació juvenil que també vol fer que sigui més fàcil l'emancipació; 7.500 places en formació professional, i la temporalitat i l'atur juvenil no havien estat tan baixes en les darreres dècades. Llavors jo crec que el compromís d'aquest Govern amb la joventut és clar i contundent.

De les altres qüestions que hem parlat, primer de tot, vostè mateixa s'ha contestat. Una nit en un alberg són vint euros, això està molt lluny del que és el cost d'un hotel de tres estrelles. (*Remor de veus.*) El que em refereix sobre la taxa turística ho estudiarem per veure si es pot obrir alguna excepció a aquesta taxa per a certs col·lectius i, sens dubte, per al jovent.

El president

Silenci, si us plau...

La consellera de Drets Socials i Inclusió (Mónica Martínez Bravo)

Però, sens dubte, la nostra vocació és continuar impulsant el turisme juvenil i totes les qüestions, doncs, que preocupen el jovent.

De les altres qüestions, doncs bé, el pla nacional de joventut serà una realitat ben aviat. Aquesta és una tasca que ha estat quatre anys per arribar-se a fer i que aquest Govern, en vuit mesos, ha accelerat de manera contundent. Hem fet les comissions que estaven previstes i aquest pla nacional de joventut serà una realitat amb 417 actuacions i un pressupost de 530 milions d'euros.

I sobre les meves intervencions i compareixences, no és cert. Jo vaig comparèixer a la comissió del Parlament el 19 de març. És veritat que era una compareixença

conjunta amb Infància, però vam abordar tot el conjunt de polítiques de joventut que aquest Govern està impulsant. I a més de la compareixença de la setmana passada, la secretària d'Infància i Joventut. L'estratègia del lleure també l'estem treballant i estem fent passes. Jo crec que s'ha de recordar que portem vuit mesos al Govern i que *(sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció)* doncs estem complint tasques que... *(El president retira l'ús del micròfon a la consellera i aquesta continua parlant uns moments.)*

El president

Se li ha acabat el temps, senyora consellera.

Pregunta al Govern sobre la necessitat de tancar l'oficina d'Acció a Israel davant els greus crims que està cometent a Palestina

310-00157/15

La següent pregunta és sobre la necessitat de tancar l'oficina d'Acció a Israel davant els greus crims que està cometent a Palestina. La formula, en nom del Grup Parlamentari Comuns, el diputat senyor Andrés Garcia Berrio.

Andrés Garcia Berrio

L'estat d'Israel aplica un sistema d'apartheid al poble palestí. Així ho va reconèixer aquest Parlament el 2022 i així ho diuen organismes internacionals com Amnistia Internacional o Human Rights Watch. La flagrant vulneració del dret internacional que van suposar els intolerables atacs de terrorisme realitzats per Hamàs el 7 d'octubre de 2024 en cap cas justifiquen els greus crims que s'han realitzat des d'aquell moment per part del Govern d'Israel.

El 2024, la Cort Penal Internacional va considerar que el Govern d'Israel havia comès crims de guerra i de lesa humanitat a Gaza des d'almenys el 8 d'octubre de 2023. Amnistia Internacional, en un informe que també s'ha presentat recentment en aquest Parlament, planteja que estem davant d'un crim de genocidi, no només pels atacs brutals que s'estan fent contra població civil, sinó també per la intencionalitat que es deriva tant de les declaracions dels seus líders polítics..., sinó també dels fets. I també cal tenir molt en compte que s'ha trencat l'alto el foc fa unes setmanes, que més de 1.400 persones han estat assassinades des de llavors i que més de cinc-cents serien nens i nenes. Des del 8 d'octubre de 2023, estem amb més de cinquanta mil persones assassinades; més de quinze mil d'aquestes serien nens i nenes. A més periodistes, més de dos-cents s'han matat. S'han assassinat més periodistes que a la Segona Guerra Mundial.

És per això que, davant d'aquesta situació, cal donar passos endavant. Cal que la comunitat internacional, de manera molt clara, li digui a l'Estat d'Israel que no pot continuar amb impunitat. I és per això que sabem que s'han pres decisions, resolucions en aquest Parlament, però cal donar passos endavant. Conseller, quan tancaran l'oficina d'Acció a Tel-Aviv i diran per què ho fan i ho explicaran de manera molt clara?

Moltes gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula el senyor Miquel Sàmper Rodríguez, conseller d'Empresa i Treball.

El conseller d'Empresa i Treball (Miquel Sàmper Rodríguez)

Gràcies, president. Gràcies, diputat. El compromís d'aquest Govern amb els drets humans és absolut, i la tasca d'aquesta i de les restants trenta-nou oficines que té d'Acció és clara: ajudar a la internacionalització de l'empresa catalana ara més que mai i atreure inversions estrangeres ara més que mai.

El pla de govern recull com a mesura l'establiment de la pau, la promoció de la democràcia i dels drets humans i el compliment del dret internacional. En aquesta línia, Acció es va adherir al pacte mundial de Nacions Unides, forma part de l'Aliança Catalunya 2030 i treballa colze a colze amb el Departament d'Exteriors i Igualtat i Feminisme; i està, així mateix, en el marc de la proposició de llei, com vostè deia, del Centre Català d'Empresa i Drets Humans, que aquí es tramita; accions que no són simbòliques..., i coherents amb la trajectòria d'Acció, que fa anys que defensa una internacionalització de projecció empresarial i amb respecte als drets humans..., i obrir mercats sense oblidar els drets fonamentals de les persones.

És més, en el cas de l'oficina de Tel-Aviv, s'han cancel·lat missions comercials de promoció quan el conflicte es va reactivar l'any 23. Es van eliminar del web d'Acció dues pàgines amb referència al país per evidenciar la suspensió d'activitats en aquest mercat, i també es van eliminar les oportunitats de negoci del país publicades a la web d'Acció. Actualment, Acció a Tel-Aviv és una oficina de mínims. Acció és una oficina tècnica sense representació política ni institucional, i tancar-la no s'ajusta al que necessitem: empreses catalanes fortes arreu, i molt més en el context actual, on calen tots els instruments.

Desitgem un pacte d'alto el foc immediat i permanent, la fi de la violència i el respecte als drets humans. Com a Govern, condemnem fermament les accions que vulneren els drets humans i el dret internacional humanitari, i alhora mantenim el compromís adquirit en aquest Parlament en el debat de política general de no tenir relacions institucionals i comercials amb l'actual Govern d'Israel mentre no hi hagi un alto el foc definitiu a Gaza i no es garanteixi el respecte als drets fonamentals del poble palestí i el compliment de les resolucions de Nacions Unides.

L'actuació sota mínims d'aquesta oficina no contravé en cap cas aquest propòsit.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Andrés Garcia Berrio.

Andrés Garcia Berrio

Conseller, no es tracta de no anar en contra dels drets humans, es tracta de defensar els drets humans (*aplaudiments*) i dir-li al món que el Govern de la Generalitat tanca l'oficina d'Acció perquè s'està cometent un genocidi.

I, de la mateixa manera, volem dir-li al Govern que cal fer passos a la fira perquè s'estan permetent, i que pensem que hi ha marge perquè és un consorci amb participació pública perquè no participin empreses com Israel Aerospace Industries, que el Govern de Macron va impedir que participés en una fira a França i aquí a Catalunya no ho estem fent. (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*) Cal defensar els drets humans de manera més clara.

El president

Se li ha acabat el temps, senyor diputat.

Pregunta al Govern sobre la política econòmica

310-00150/15

La següent pregunta és sobre la política econòmica, i la formula, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, el diputat senyor Guillem Sánchez Prat.

Guillem Sánchez Prat

Gràcies, president. Bon dia a tothom. Diputades, diputats... La internacional reaccionària de Trump, Vance, Musk, Milei, Abascal, Orbán, Le Pen, Salvini i Netanyahu continua amb la seva estratègia del caos, estratègia que té per objectiu debilitar les institucions democràtiques. Aquest cop, iniciant una temerària guerra comercial; en menys de cent dies, Trump ha imposat els aranzels més elevats dels últims cent anys.

El que ha provocat és que la incertesa i la percepció de perill hagin augmentat. El *volatility index*, de moment, només ha superat tres vegades la barrera dels cinquanta punts: a l'octubre del 2008, amb la caiguda de Lehman Brothers; al març del 2020, amb el sorgiment de la covid-19, i aquest mateix mes d'abril, per les conseqüències del mal anomenat Liberation Day, mal anomenat perquè de llibertat no en té res; ans al contrari, ja que són cadenes proteccionistes que afectaran el benestar de milions de persones. Perquè el seu model econòmic és el de l'acumulació insolidària de riquesa que implica el debilitament de les institucions democràtiques, i el seu marc d'operacions és el de la internacional reaccionària, i no el de l'Europa democràtica i de progrés, que és el model de la prosperitat compartida.

Els increments d'aranzels afectarien Catalunya en 4.300 milions d'euros de les exportacions als Estats Units i a les 3.161 empreses exportadores, que són el 4,3 per cent de les exportacions i el 17,2 per cent de les empreses exportadores. Els sectors potencialment més afectats serien el farmacèutic, l'agroalimentari, la metallúrgia i el sector químic, productes que perfectament podrien ser de KH Lloreda, a Canovelles, o Derypol, a les Franqueses del Vallès, empreses que l'honorable consellera Romero va visitar la setmana passada.

És per això que el Govern va presentar, aquest dilluns, el pla de defensa de la Catalunya de tothom als agents econòmics i socials. Honorable consellera Romero, si us plau, podria detallar-nos el pla de defensa de la Catalunya de tothom?

Moltes gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula la senyora Alícia Romero Llano, consellera d'Economia i Finances.

La consellera d'Economia i Finances (Alicia Romero Llano)

Gràcies, president. Bon dia, diputat. Doncs, com dèiem abans, és veritat, estem davant d'una guerra comercial que ens preocupa, i sobretot, que genera moltes incerteses. No sabem què passarà quan ens llevem amb una nova ocurrència del president Trump i, per tant, hem d'estar amatents a tot això, totes les decisions que es van prenent, i, després, les conseqüències que tenen, no?

Però deia vostè, és veritat, afecta el 17,2..., de les empreses que exporten, perquè són les que han obert mercat als Estats Units, i el 4,3 per cent de les nostres exportacions, i, malgrat que sigui una xifra petita, ens ha d'ocupar. Hi ha sectors, com el sector agroalimentari –ho parlàvem molt amb el conseller Ordeig–, que estan molt afectats perquè el vi i l'oli o cava són productes que exportem de manera generalitzada als Estats Units. Per tant, hem de fer-hi front. Per això el Govern ha donat una resposta ràpida, una resposta davant aquestes incerteses que pretén, doncs, com a mínim, pal·liar aquestes primeres conseqüències davant d'aquesta crisi dels aranzels.

Ho hem fet amb cinc grans blocs. El primer bloc és el dels ajuts, ajuts sobretot al sector agroalimentari, però a totes les empreses que estiguin patint des del punt de vista d'ajuts a fons perdut, però també ajuts per ajudar les empreses a buscar nous mercats i, per tant, a reorientar les seves exportacions; també, crèdits a través de l'Institut Català de Finances, crèdits al circulat, crèdits a la inversió, i, en aquest sentit, són 900 milions. Són molts recursos, que crec que tenen molt sentit en aquests moments. A més a més, seran uns crèdits que tindran una carència d'un any, o de tres a cinc en el cas de les inversions, i a retornar en cinc o quinze anys. Per tant, unes bones condicions; a més, es veuran bonificades a través d'Economia, amb un 1,5 per cent dels interessos. Per tant, una bona proposta. Després, també –i ho deia abans el president– amb fons de capitalització que hi ha a través de l'ICF –que també comentava la diputada Capella, no?–, fons per entrar en companyies, donar estabilitat, sobretot companyies en sectors estratègics per a Catalunya. Després, assessorament i acompanyament a les empreses que estiguin patint aquesta situació, i, després, campanyes de comunicació, perquè també hem de poder explicar a la po-

blació la importància dels nostres productes aquí, perquè tinguem aquesta sensibilitat, però també arreu, perquè coneguim els productes catalans i els comprin. Per tant, hem intentat treballar aquests cinc grans blocs.

Moltes mesures, 1.500 milions d'euros que mobilitzem. Caldrà que siguin més, segurament? Doncs, escolta'm, els anirem incorporant. Però el que necessitem sobretot és unitat. I aquí, doncs, sumar els esforços de tothom per donar la millor resposta des de Catalunya.

Moltes gràcies.

El president

La següent pregunta és sobre el nou centre d'audiovisual Catalunya Media City.

Pregunta al Govern sobre el nou centre d'audiovisual Catalunya Media City

310-00151/15

I la formula, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, la diputada senyora Ivana Martínez Valverde.

Ivana Martínez Valverde

Gràcies, president. Bon dia a tothom. Conseller Dalmau, el projecte Catalunya Media City ha estat anunciat com una gran aposta del Govern per impulsar el sector audiovisual i les indústries creatives al nostre país.

És un projecte que es presenta ambiciós amb l'objectiu de convertir Catalunya en un *hub* de referència al sud d'Europa, que generarà llocs de treball i, a la vegada..., retenir i atraure talent, reforçant el pes de l'economia del coneixement dins del nostre teixit productiu; una aposta de país amb l'objectiu de que Catalunya tingui un centre de referència en producció, recerca, capacitació, especialització professional i serveis per al sector audiovisual, de contingut digital i del videojoc. Posant en valor la Comissió Mixta, que exerceix les funcions de governança, interlocució institucional i gestió del projecte, i comptant amb representants de les quatre institucions que en formen part: Generalitat –encapçalada per vostè–, Consorci del Besòs, Ajuntament de Terrassa i la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals.

Des del nostre grup, el PSC - Units per Avançar, sempre hem defensat la necessitat de polítiques públiques que apostin per sectors estratègics, que generin valor afegit i que contribueixin a la diversificació de la nostra economia, però també considerem fonamental que aquests projectes es desenvolupin amb una visió integral, amb la col·laboració publicoprivada real, amb una planificació territorial equilibrada, amb accés a la formació i al talent, i amb mecanismes de transparència i rendiment de comptes.

Per tot això, conseller Dalmau, volia preguntar-li: quines són concretament les prioritats del Govern en el desplegament del Catalunya Media City?

Gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula el senyor Albert Dalmau Miranda, conseller de la Presidència.

El conseller de la Presidència (Albert Dalmau Miranda)

Gràcies, president. Moltes gràcies, diputada. Li agraeixo la pregunta, perquè és d'aquelles preguntes que ens permet situar algun dels projectes bonics que estan passant en el conjunt del país.

I, a més d'aquests projectes que venen de lluny, permetin-me, doncs, afegir-me a les paraules que va fer el molt honorable president el dia que vàrem presentar aquest projecte, d'agraïment a la tasca feta també de governs anteriors, a l'equip liderat en aquell moment pel president Aragonès i la consellera Natàlia Garriga; als equips també transversals de la conselleria de Cultura, de Recerca i Universitats, també del

territori i, evidentment, de la Presidència, que som qui ara estem pilotant aquesta comissió.

És cert que ho he dit, aquest és un projecte d'aquests bonics. Primer de tot, perquè ens serveix per reforçar un dels principals sectors, que és el sector audiovisual a Catalunya. Saben que, a més, venim d'una bona temporada del sector audiovisual a Catalunya, de pel·lícules com *El 47*, *Casa en flames*, ara mateix *Wolfgang*, que és tan important, també, no només per la cadena de valor que té a la indústria audiovisual i la indústria digital, sinó pel foment i la protecció de la nostra llengua i, per tant, de tenir continguts audiovisuals en català, que siguin, a més, no?, ensenya de la nostra cultura. Ho he dit perquè, a més, és aquest un projecte repartit, que passa per diferents llocs del territori. Saben que en la ciutat de Terrassa estem a punt de començar unes obres per valor de 13 milions per construir el plató més gran del país, de 2.200 metres quadrats, en el Parc Audiovisual de Terrassa, en col·laboració amb el seu ajuntament, amb aquest valor de 13 milions d'euros.

I que, en paral·lel, doncs, a la ciutat de Sant Adrià de Besòs, en aquestes tres xemeneies tan icòniques que tots tenim ubicades en aquest territori del Besòs, que està en ple procés de regeneració, i, per tant, doncs, amb ciutats com Santa Coloma, Badalona i la pròpia ciutat de Barcelona, que s'està treballant per consolidar en aquesta zona un gran parc audiovisual.

Un gran parc audiovisual que començarà amb un nou equipament a la nau de turbines de les Tres Xemeneies, on justament hem presentat el nou concurs d'arquitectura, on guanyarem un espai obert per a la formació, l'educació i la recerca, però on també tenim metres quadrats de terciari molt importants per ubicar-hi activitat econòmica, i, evidentment, doncs, també en un gran espai en transformació on es guanyaran més de 1.700 habitatges.

En definitiva, un sector audiovisual que està creixent a Catalunya, un catorze per cent en el darrer any; que –ho he dit– és emblema de la nostra indústria, però també de la nostra cultura i de la nostra llengua, i que en aquest projecte de cohesió territorial, quan parlem de prosperitat compartida, sempre ho hem dit, socialment i territorialment per beneficiar el conjunt del país.

Moltes gràcies.

El president

La següent pregunta és sobre l'estratègia de lluita contra la pobresa infantil.

Pregunta al Govern sobre l'estratègia de lluita contra la pobresa infantil

310-00152/15

I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la diputada senyora Mónica Ríos García.

Mónica Ríos García

Gràcies, president. Bon dia a tothom. Consellera Martínez Bravo, segons la darrera enquesta de condicions de vida realitzada per l'Institut d'Estadística de Catalunya, les dades del 2024 reflecteixen un augment o millora de la renda de les llars, degut, entre altres factors, a la pujada del salari mínim interprofessional, a l'increment de l'indicador de renda de suficiència de Catalunya, a la revalorització de les pensions i al creixement econòmic general, entre d'altres factors.

Així mateix, l'índex de Gini, que mesura les desigualtats en els ingressos, també mostra una tendència favorable, i aquest s'ha reduït gairebé un punt. Observem també una lleugera tendència a la baixa d'altres taxes, com, per exemple, la taxa Arope o la taxa de privació material severa.

Però si ens fixem en les desigualtats que afecten a la infància, la taxa de pobresa infantil segueix sent elevada, i, a més, aquesta s'incrementa, situant a la infància i a l'adolescència en el grup social de població més empobrida.

Des del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, sempre hem lluitat per la justícia social, l'equitat i la igualtat d'oportunitats, i, per tant, avançar envers una Catalunya que garanteixi aquest model igualitari, on la prosperitat que es genera sigui compartida, i que tots els infants i adolescents de Catalunya puguin tenir les mateixes oportunitats de futur, independentment del seu codi postal.

Per tot això, consellera, davant l'augment de la pobresa infantil a Catalunya, quins passos està seguint el Departament de Drets Socials i Inclusió per a l'elaboració i aprovació de l'estratègia de lluita contra la pobresa infantil?

El president

Per respondre, té la paraula la senyora Mónica Martínez Bravo, consellera de Drets Socials i Inclusió.

La consellera de Drets Socials i Inclusió (Mónica Martínez Bravo)

Moltes gràcies, diputada, per la pregunta. Estem totalment d'acord que la pobresa infantil és un dels principals problemes que tenim com a societat. No només les taxes són elevades, sinó també, com diu, s'estan augmentant. I això és una anomalia, perquè amb un cicle econòmic positiu en l'economia, i el PIB *per capita* està creixent i la taxa de pobresa en la població general està reduint-se, veiem que això no és el cas en el cas de la pobresa infantil.

I això també és preocupant, perquè hi ha estudis que apunten el cost que té la pobresa infantil en termes de la pèrdua de capital humà. Està estimat que un cinc per cent del PIB està associat als costos que té la pobresa infantil en termes de, doncs, pèrdua de desenvolupament cognitiu, rendiment escolar, inserció laboral, etcètera. Serien 11.800 milions d'euros anuals que l'economia catalana estaria perdent per causa de la pobresa infantil.

Això posa de manifest que necessitem un abordatge específic per lluitar contra la pobresa infantil. L'equip anterior, l'abril del 2024, va posar sobre la taula una estratègia que representava un marc d'acció general amb alguns eixos, però que necessitava un desenvolupament i un aprofundiment i priorització de les diferents mesures.

I això és, precisament, el que hem fet durant aquests vuit mesos, aterrar aquest document, aquest marc d'acció de l'estratègia cap a una estratègia més aterrada, amb mesures concretes i calendaritzades i amb un pla d'acció concret.

Avui mateix hem reunit el consell assessor de l'estratègia per anunciar-los i compartir aquests avenços, i també consensuar, doncs, aquest aprofundiment de l'estratègia. Demà tenim la comissió interdepartamental, perquè aquest és un tema que interpella a pràcticament totes les conselleries, i esperem aprovar la nova estratègia i pla d'acció 2025-2030 durant el mes de maig per acord de govern.

Esperem que entre tots i amb el suport de tots els grups parlamentaris, doncs, continuem avançant per lluitar contra aquesta xacra de la nostra societat, que és la pobresa infantil.

Moltes gràcies.

El president

La següent pregunta és sobre la destitució de la directora i del subdirector d'Atenció a la Infància i l'Adolescència.

Pregunta al Govern sobre la destitució de la directora i del subdirector d'Atenció a la Infància i l'Adolescència

310-00153/15

I la formula, en nom del Grup Parlamentari VOX en Cataluña, la senyora María Elisa García Fuster.

María Elisa García Fuster

Señora Martínez, insistimos en saber cuáles son las razones por las que ha destituido a la cúpula de la DGAIA. Resulta que la ya exdirectora acumulaba casi treinta años vinculada a la DGAIA, y el exsubdirector más de veinte. Concretamente, había asumido el mismo cargo durante toda una década.

Esto desacredita la respuesta que ha dado anteriormente, ya que conocía perfectamente sus perfiles cuando los nombró. En este caso hay dos posibilidades. Uno, que su departamento va dando tumbos y ni usted ni el Govern saben lo que quieren en cuestión de derechos sociales, y están perdiendo un tiempo precioso para las familias vulnerables. O dos, que nos esté mintiendo, y las razones de estas destituciones sean lo suficientemente graves como para esconderlas aquí en el Pleno y negarse a comparecer en comisión para explicarlas.

Y relacionado con esto último, en VOX también queremos saber por qué existe una deliberada falta de transparencia en los contratos entre la DGAIA y las empresas que se dedican a tutelar menores, y que están vinculadas a ex altos cargos del departamento, tales como Resilis.

Queremos saber si piensa depurar responsabilidades en los 154 contratos señalados por la Sindicatura de Cuentas como irregulares este pasado octubre y los más de cien millones que el Govern gastó en contratos a dedo y sin amparo legal en centros de menores de 2016 a 2020. Queremos que nos detalle de cuántos tutelados y extutelados extranjeros tiene conocimiento la DGAIA que están recibiendo una renta de forma fraudulenta y por ende también la están cobrando las empresas que ustedes contratan a dedo.

Gracias.

El president

Per respondre té la paraula la senyora Mónica Martínez Bravo, consellera de Drets Socials i Inclusió.

La consellera de Drets Socials i Inclusió (Mónica Martínez Bravo)

Moltes gràcies. Diputada, jo crec que he estat bastant clara: necessitem un nou temps, necessitem un nou lideratge i aquest és justament el que hem volgut impulsar amb una nova etapa, amb un nou lideratge, amb una experiència professional molt àmplia que ens pot ajudar a liderar, diguéssim, aquest pla Endreça que la DGAIA ara mateix necessita. I quan diu els problemes que té la DGAIA, som conscients que hi ha qüestions que s'han de revisar, ho estem fent i sens dubte el nostre compromís és de continuar fent-ho.

Moltes gràcies.

El president

Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora María Elisa García Fuster.

María Elisa García Fuster

No ha contestado absolutamente nada. ¿No tiene respuestas o las esconde? Mire, ese dinero que ustedes regalan a inmigrantes ilegales es nuestra hucha de las necesidades con la que contribuimos todos los españoles y a los que ustedes abandonan. Pertenece a familias enteras que no tienen para comer. Pertenece a más de 412.000 niños en riesgo de pobreza extrema que ustedes ignoran. Pertenece a veintiséis personas dependientes que morían cada día durante el año pasado esperando una ayuda. Y pertenece a las madres solteras que se ven abocadas a vivir en la calle porque ustedes les niegan una asistencia para pagar el alquiler. Y mientras tanto, ustedes regalando nuestros recursos a extranjeros cuando las irregularidades y la sombra del fraude planean sobre la DGAIA. Dé respuestas...

El president

Se li ha acabat el temps, diputada. Per respondre té la paraula la consellera de Drets Socials i Inclusió.

La consellera de Drets Socials i Inclusió (Mónica Martínez Bravo)

Moltes gràcies, diputada. Miri, nosaltres el que volem fer amb la DGAIA i amb molts altres àmbits és justament el contrari que vosaltres feu i vosaltres proposeu. El que volem fer és millorar els serveis públics, fomentar l'excel·lència, portar els millors professionals i no defallir fins que tinguem unes bones direccions generals a tots els departaments i fer els canvis que necessitem per aconseguir-ho.

Vosaltres, en canvi, què proposeu?, què és el que proposeu fer amb la infància? Doncs ho ha expressat molt bé. El que vosaltres voleu fer és retallar, retallar ajudes a les persones vulnerables, no només als migrants, també als d'aquí. No s'enganyin. És el que al final fan quan arriben als governs. Parlen de prestacions socials, d'ajuda a persones vulnerables com pagues, com paguetes. Prou ja de desprestigiar l'estat del benestar perquè és tot paraules buides i quan arriben als governs el que fan és retallar les ajudes a les persones que ho necessiten i retallar els impostos a qui més té.

El president

La següent pregunta és sobre el desplegament i el calendari d'actuació de dispositius policials similars al Kanpai en altres zones geogràfiques.

Pregunta al Govern sobre el desplegament i el calendari d'actuació de dispositius policials similars al Kanpai en altres zones geogràfiques

310-00154/15

I la formula, en nom del Grup Parlamentari Mixt, la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Un desplegament espectacular dels Mossos d'Esquadra i de la policia local per combatre la multireincidència als carrers de Barcelona. Un dispositiu que avala l'efectivitat i professionalitat dels nostres cossos policials i que alhora evidencia que el problema era merament polític i judicial.

Bona part dels catalans es pregunten si, més enllà de l'espectacularitat de l'operació i el rèdit propagandístic que n'han tret, hi ha coordinació amb els estaments judicials. Perquè els agents de policia han de poder treballar amb seguretat jurídica i amb la certesa que la seva feina tindrà continuïtat en la via penal i administrativa. D'altra manera, els estem exposant per a no res. Digui'm, dels més de cent detinguts, quants són a presó ara mateix? Quants han set deportats? O l'endemà de la fotografia i del titular a la premsa ja tornaven a fer de les seves sense manies ni entrebancs?

Les accions policials per saturació són efectivament necessàries, però no resolen d'arrel el problema, sinó que el traslladen a d'altres zones via metro i tren. Si no portem massivament els reincidents, el dispositiu acaba essent infructuós i estèril. Segons el sistema estadístic de criminalitat, a Catalunya es cometen 60,6 delictes per cada mil habitants, una xifra que ens posiciona a la part alta del rànquing delinqüencial. A la capital del nostre país hi tenim 452 multireincidentes que acumulen 3.600 detencions i a qui s'imputen 9.100 delictes. Barcelona és el cau de màfies, traficants d'armes, càrtels de la droga, cèdules gihadistes, una xacra que s'estén i propaga arreu del territori. Ens pot fer cinc cèntims sobre el calendari i les zones geogràfiques on han previst continuar desplegant aquest dispositiu Kanpai?

Gràcies.

El president

Per respondre té la paraula la senyora Núria Parlon i Gil, consellera d'Interior i Seguretat Pública.

La consellera d'Interior i Seguretat Pública (Núria Parlon i Gil)

Moltes gràcies, president. Diputada, des del Govern i des de la conselleria d'Interior i Seguretat Pública tenim com a objectiu –i a més és compartit, en aquest cas,

també amb la conselleria de Justícia—, liderat pel president de la Generalitat en el comitè per abordar la problemàtica de la multireincidència, treballar des de diferents perspectives. Una d'elles és la que vostè hi feia referència, de l'operatiu Kanpai, que és un pla estratègic que es coordina des de la prefectura del Cos de Mossos d'Esquadra i el que fa és incidir sobre aquella tipologia de delictes que cometen persones que han fet del robatori gairebé una professió.

Davant d'això, tenim dades molt interessants. A la ciutat de Barcelona, per exemple, el 2024 els robatoris han baixat als nivells de 2016, deixant de banda el període de la pandèmia. Això què vol dir? Que hi ha una molt bona intervenció que s'ha fet en aquesta direcció des de l'àmbit policial amb el pla Tremall i que ara reforcem amb l'estratègia del pla Kanpai. El pla Kanpai què fa? Quan vostè fa pressió policial en una ciutat la delinqüència es deriva moltes vegades a les ciutats del voltant. Per això el pla Kanpai va intervenir a la ciutat de Badalona, a la ciutat de l'Hospitalet, i també va intervenir sobre l'aeroport —una de les prioritats del Govern, reduir l'activitat delictiva i els furtus a l'aeroport—, a la zona portuària i també al transport públic.

El dispositiu ha donat bons resultats, ha incorporat la feina policial de les guàrdies urbanes i les policies locals, i també d'altres cossos de seguretat, autoritat portuària inclosa. I la idea és incorporar a aquests dispositius, a part dels Fura —que són els de paísà, com bé sap—..., incorporar també a aquest dispositiu les unitats d'ARRO, que fan un segon nivell de seguretat, i també està previst ara mateix en la regió policial de Ponent un pla pilot que incorporarà, per a aquests operatius de saturació, també, en aquest cas, les ARRO.

L'objectiu final: combatre la multireincidència des de l'àmbit policial i també des de l'àmbit judicial.

El president

Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

La situació que han heretat és extremadament greu, però em temo que quan acabi la seva legislatura encara ho serà més, perquè no tenen majoria en aquesta cambra i han de fer la gara-gara a l'extrema esquerra.

Utilitzen hàbilment els Mossos per fingir ser implacables amb la delinqüència, però tots veiem què voten aquí dins. Han votat de bracet amb els Comuns a favor de mesures penals alternatives i de regularitzar presos estrangers dins els centres penitenciaris catalans.

Vostès no fan costat a les víctimes, vostès amanyaguen i consolen a qui ens roba, viola i assassina. La policia és implacable amb la delinqüència; vostès no. I això no ho canviarà cap dispositiu Kanpai ni cap campanya publicitària; això només es resol amb un canvi de govern.

El president

Per respondre, té la paraula la consellera d'Interior i Seguretat Pública.

La consellera d'Interior i Seguretat Pública (Núria Parlon i Gil)

Senyora Orriols, no tiri per terra la feina que fan el Cos de Mossos d'Esquadra i la resta de cossos de seguretat, incloses les policies locals de Catalunya. Ho fan amb molta professionalitat, sense cap mena d'interès propagandístic i estan fent molt bé la seva feina.

El president

Se li ha acabat el temps...

Pregunta al Govern sobre el sistema de protecció de menors

310-00156/15

La següent pregunta és sobre el sistema de protecció de menors, i per formular-la, en nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula la diputada senyora Maria Pilar Castillejo Medina.

Maria Pilar Castillejo Medina

Sí, bon dia, consellera. La DGAIA és un servei essencial i molt sensible. És imprescindible que aquest servei gestioni els diners públics amb la màxima transparència i tot el rigor possible; també per combatre discursos tronats de l'extrema dreta com els que hem sentit ara.

Però també, al mateix temps, sabem que aquest mes de gener el PSC, Esquerra i Comuns van votar en contra de seguir les recomanacions de la Sindicatura de Comptes pel que feia a la contractació pública al seu informe sobre les prestacions de la DGAIA. Vostès reconeixen *de facto* que les regles de contractació pública no són aplicables per a la DGAIA.

Estan d'acord que l'única forma de prestar correctament els serveis de la DGAIA és amb una gestió cent per cent pública?

El president

Per respondre, té la paraula la senyora Mónica Martínez Bravo, consellera de Drets Socials i Inclusió.

La consellera de Drets Socials i Inclusió (Mónica Martínez Bravo)

Gràcies, diputada, per la pregunta. Som conscients que hi ha qüestions a millorar, però també apreciem la seva intervenció per posar en valor, també, tot el que fa la DGAIA, perquè crec que en aquesta cambra, i amb les preguntes anteriors, potser val la pena recordar què és el que fa la DGAIA en l'àmbit de la protecció a la infància.

Estem parlant de nens i nenes que no tenen família, que no tenen referents i que el Govern de la Generalitat els tutela, els hi dona una llar, els hi dona un acompanyament i, quan són majors d'edat, els acompanya durant uns anys fomentant la seva inserció i la seva autonomia. Són joves que amb vint-i-un anys –i inclús abans–..., el noranta per cent o està estudiant o està treballant; i són als vint-i-un anys plenament autònoms.

Som conscients que hem trobat coses que s'han de canviar. La DGAIA –he estat franca– necessita un pla Endreça. Donaré totes les explicacions necessàries en aquesta cambra i on sigui per explicar els passos que anem fent amb total transparència i abordant totes aquestes millores que necessita aquesta direcció general.

El president

Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora Maria Pilar Castillejo i Medina.

Maria Pilar Castillejo Medina

Imagini, consellera, un conglomerat de diverses entitats contractades per la DGAIA que es lucra de manera indeguda gestionant prestacions a joves extutelats. Imagini, per exemple, que la DGAIA continua pagant entitats per pisos tutelats on els joves no hi són ja, on ja no hi viuen, 1.263 euros per jove i per mes.

Pensi que malversacions com aquestes no fossin un cas puntual, sinó que n'hi haguessin molts de casos i es donessin arreu del territori; que fos una manera de funcionar sistèmica.

Imagini que per fer el seguiment d'aquesta entitat és contractés una altra entitat, però del mateix conglomerat i que, a més a més, coaccionés els treballadors perquè rectificassin els informes i tapessin aquesta manera de funcionar.

Imagini també que els responsables d'aquesta contractació sortissin de la porta de l'Administració pública i entressin per la porta de la gerència d'aquest conglomerat d'entitats.

Consellera, si aquesta malversació de recursos públics fos la manera en què es gestionen les prestacions als joves extutelats, continuaria defensant aquesta gestió delegada? Pensi que aquesta excel·lència que defensa no s'aconsegueix amb canvis de direccions, sinó amb canvis de models.

Nosaltres defensem fer net de qualsevol trama corrupta i una gestió cent per cent pública de tots els serveis que presta la DGAIA. Perquè tot el que li he explicat que s'imagini creiem que està ben a prop de la realitat.

Moltes gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula la consellera de Drets Socials i Inclusió.

La consellera de Drets Socials i Inclusió (Mónica Martínez Bravo)

Moltes gràcies. Com bé deia, diputada, hem tingut informacions, incidències o indicis d'algunes incidències que estem abordant, doncs, per posar-hi llum. Encarregarem una auditoria i estem veient quines són aquestes incidències i quin és el recorregut que això té.

Ara bé, d'aquí a parlar de casos més greus, no tenim encara les proves i l'evidència que res del que vostè ha dit estigui passant en una dimensió mínimament proporcionada. Llavors, jo crec que entre tots hem de fer un exercici d'esperar l'evidència, veure què hi ha..., i després no arribar a conclusions precipitades, perquè si no, el que estem fent és, com vostè deia, donar també arguments a l'extrema dreta i al final contribuïm a desprestigiar tot el que és un sistema de protecció social.

Les entitats del tercer sector, en la seva immensa majoria, estan fent una tasca fonamental per contribuir al sector social, igual que ho fem des de la part de l'Administració pública en col·laboració amb els ens locals, igual que ho fem amb col·laboracions publicoprivades amb altres espais, i aquest és el nostre model, un model de sumar esforços, de regular i endreçar, però també de no renunciar a tots aquells sectors de la societat que ens han d'ajudar (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) a enfortir el sector social.

El president

Se li ha acabat el temps... Gràcies.

Pregunta al Govern sobre el suposat lideratge de Catalunya

310-00146/15

La següent pregunta és sobre el suposat lideratge de Catalunya, i la formula, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, el diputat senyor Juan Fernández Benítez.

Juan Fernández Benítez

Gràcies, president. *Conseller*, el *president* Salvador Illa està haciendo una gira para explicar su plan para que Cataluña lidere. ¿Es cierto que tienen un plan? ¿Nos lo podría explicar?

El president

Per respondre, té la paraula el senyor Albert Dalmau Miranda, conseller de la Presidència.

El conseller de la Presidència (Albert Dalmau Miranda)

Moltes gràcies, senyor president. Senyor diputat, no només l'hi podem explicar, sinó que vostè el pot llegir. Es diu pla «Catalunya lidere», es referma en el creixement econòmic que està duent a terme el nostre país i en una proposta de 18.500 milions per acompanyar els sectors estratègics en el nostre país. Aquesta és la voluntat del nostre Govern, tornar a reprendre el lideratge econòmic al conjunt d'Espanya. Comptarem amb vostès?

El president

Per preguntar, té la paraula el diputat senyor Juan Fernández Benítez.

Juan Fernández Benítez

Conseller, con una explicación tan breve poco vamos a liderar. Pero qué casualidad que justamente ni usted ni el *president* hablan en sus conferencias de los *rankings* que Cataluña sí que lidera a día de hoy. Se los voy a enumerar: somos líderes en listas de espera en la sanidad pública; líderes, pero por abajo, del *ranking* en calidad educativa; líderes en dejar tirados a los jóvenes catalanes –treinta mil alumnos se quedaron sin plaza de Formación Profesional el pasado curso–; líderes en barracones –más de novecientos–; líderes en listas de espera en dependencia –treinta y cuatro personas mueren cada día en Cataluña esperando esa ayuda–; líderes en tiempo de espera para la evaluación del grado de discapacidad –quinientos días–; líderes en lista de espera para una plaza en una residencia pública para personas con discapacidad –seis años–; líderes en pobreza infantil; líderes también en inseguridad ciudadana –los peores datos de los últimos quince años–; líderes, como no, en ocupación ilegal de viviendas; líderes también en impuestos, en ahogar a las familias y las empresas en un infierno fiscal.

Todos estos datos solo reflejan una cosa: que hemos pasado de la estafa piramidal del proceso independentista a la estafa de la normalidad institucional y «*el Govern de tothom*». En la estafa del *procés*, mientras unos creaban un estado imaginario, su Matrix particular, los servicios públicos, la Cataluña real, se caía a trozos, y ahora, con «*el Govern de tothom*», con esa normalidad institucional que ustedes nos venden, siguen subiendo impuestos, siguen creando macroestructuras, pero sobre todo siguen cediendo a las pretensiones de los independentistas. Lo que deben hacer es criticar menos a otras comunidades autónomas y aprender, y, sobre todo, gobernar. Menos lecciones, menos conferencias, menos giras de autobombo y más arremangarse para revertir el caos y el colapso que estamos viviendo en Cataluña. Y sobre todo en este momento.

El president

Per respondre, té la paraula el conseller de la Presidència.

El conseller de la Presidència (Albert Dalmau Miranda)

Moltes gràcies, president. Senyor diputat, a quines comunitats autònomes vol que copiem? (*Rialles.*) A quines comunitats autònomes vol que copiem? Vol que me'n vagi molt a prop d'aquí? (*Remor de veus.*)

El president

Si us plau, si us plau...

El conseller de la Presidència (Albert Dalmau Miranda)

Miri, escolti, sap què lidera Catalunya? El creixement econòmic: un 3,6 per cent. Sap què lidera Catalunya? La reducció de l'atur: l'atur més baix de les darreres dècades. Sap què lidera Catalunya? Les polítiques més ambicioses en matèria d'habitatge i el pla més ambiciós d'una comunitat autònoma en matèria d'habitatge. (*Aplaudiments.*) Mirin l'acord a què han arribat les formacions d'esquerreres en aquest Parlament. Sap què lidera Catalunya? La resposta que s'està donant a la situació tan convulsa que estem vivint en relació amb el comerç internacional.

Però miri, jo pensava avui seguir amb un llistat de qüestions que crec que Catalunya lidera en positiu. Però vostè sap, com jo, que Catalunya i el món estan vivint temps convulsos. I m'ha permès gairebé vostè fer-li una reflexió sobre què significa el lideratge en temps convulsos: ser líder és saber on es va, amb Europa o contra Europa; ser líder és saber amb qui s'està, amb Sánchez, amb Macron o Von der Leyen o amb Trump, Milei i Abascal; ser líder és saber a qui es defensa, als agricultors, a la gent del món de la indústria, o al senyor Elon Musk. (*Remor de veus.*)

El president

Si us plau...

El conseller de la Presidència (Albert Dalmau Miranda)

Ser líder és ser valent i ser lliure fins i tot de la Puerta del Sol; ser líder és tenir sentit d'Estat i sentit de país; ser líder és no tenir por d'acordar i de fer propostes, que no n'he sentit ninguna; ser líder és ser generós i una mica humil. On és el lideratge del Partit Popular?

El president

La darrera pregunta és sobre les cessions en les polítiques de seguretat.

Pregunta al Govern sobre les cessions en les polítiques de seguretat

310-00155/15

I la formula, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, la diputada senyora Eva García Rodríguez.

Eva García Rodríguez

Gràcies, molt honorable president. Honorable consellera Parlon, aquests dies hem conegut que finalment la Generalitat ha sucumbit a les amenaces independentistes de treure les competències del Servei de Protecció de la Naturalesa, el Seprona, a la Guàrdia Civil. Quins són els estudis o informes que avalen aquesta decisió?

El president

Per respondre, té la paraula la senyora Núria Parlon i Gil, consellera d'Interior i Seguretat Pública.

La consellera d'Interior i Seguretat Pública (Núria Parlon i Gil)

Gràcies, president. Diputada, a Catalunya la coordinació entre els diferents cossos de seguretat és bona, està en el seu millor moment, i, al mateix temps, que l'autogovern de Catalunya es desplegui i es consolidi també en aquelles competències que pot exercir el Cos de Mossos d'Esquadra per mi és una bona notícia.

El president

Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora Eva García Rodríguez.

Eva García Rodríguez

Senyora consellera, aquesta no és la resposta que justifica precisament que el seu Govern hagi expulsat de Catalunya un grup d'elit com és el Seprona, una unitat altament especialitzada i prestigiosa, amb dècades d'experiència en la protecció del medi ambient. Aquesta transferència és un pas més en el desmantellament de les forces i cossos de seguretat de l'Estat a Catalunya, cedint competències clau a la Generalitat per motius polítics i no tècnics, la qual cosa erosiona la presència i l'autoritat de l'Estat a Catalunya.

Vostès, socialistes, utilitzen aquesta cessió com a moneda de canvi per a obtenir suports dels partits independentistes, com Junts o Esquerra Republicana, en lloc de prioritzar la seguretat i l'interès general dels catalans. Reconeixin el treball històric de la Guàrdia Civil a Catalunya, defensant que la seva retirada progressiva de competències és un atac a una institució ben valorada. Tant és així que els catalans, segons les enquestes, valoren millor la Policia Nacional i la Guàrdia Civil que el Govern de la Generalitat.

Consellera, quant de temps seguiran venent la seguretat de Catalunya a canvi d'uns vots independentistes aquí i a Madrid, mentre desmantellen una guàrdia civil que vostès mai han sabut valorar? És aquesta la seva idea de policia integral? Els catalans saben que això no és per eficiència, sinó per la seva obsessió d'esborrar tot allò que fa olor d'Espanya. Vostès, Socialistes estan agenollats davant els seus so-

cis d'Esquerra Republicana aquí i de Junts a Madrid, regalant-los el Seprona només perquè Sánchez pugui dormir una mica més tranquil a Moncloa. És aquesta la gran gestió del Partit Socialista? Desmuntar la Guàrdia Civil peça a peça per accontentar els independentistes mentre fingeixen que no són còmplices del separatisme?

Consellera, té vostès suficients efectius de Mossos d'Esquadra per cobrir totes les unitats actualment en els ports i aeroports i ara, a més, assumir les competències que té la Guàrdia Civil en relació amb el medi ambient? Vostè sap que no. D'on els pensa treure? La biodiversitat, el control de la caça i la pesca, la vigilància dels nostres espais naturals, els abocaments il·legals i els delictes mediambientals no poden dependre de les cessions que vostès fan constantment a l'independentisme. A vostès, la seguretat els dona igual. Només volen perseguir tot allò que els recorda a Espanya.

Visca la Guàrdia Civil!

El president

Per respondre, té la paraula la consellera d'Interior i Seguretat Pública.

La consellera d'Interior i Seguretat Pública (Núria Parlon i Gil)

Gràcies, president. Diputada, en els darrers cinc anys, el Cos de Mossos d'Esquadra ha realitzat un total de 1.733 operacions conjuntes, en diferents dispositius, amb la Policia Nacional –el Cos Nacional de Policia– i la Guàrdia Civil. Aquí es destaquen tots els dispositius que s'han fet en qüestions de multireincidència; dispositius de trànsit, especialment en el transport de mercaderies; operatius amb la Guàrdia Civil, on toca i en el marc de les competències que cadascun dels cossos tenen ben definides, en termes d'inspecció de caràcter fiscal.

La relació entre el Cos de Mossos d'Esquadra i la resta de cossos de seguretat, com li deia en la meua primera part de la resposta, es troba en un bon moment. A totes les juntes de seguretat que he fet des que soc consellera, i són moltes –Girona, Lleida, hem estat a Figueres, hem estat a un munt de ciutats, a un munt de ciutats–, a totes hi ha la presència de la Guàrdia Civil, del Cos Nacional de Policia, dels Bombers, del Cos d'Agents Rurals i, evidentment, de les guàrdies urbanes. I li asseguro que la coordinació és excel·lent.

Per tant, defensem les competències que cadascú té. Aprofundim en l'autogovern de Catalunya perquè està preparat per poder assumir les competències que desplegava el Seprona amb el Cos de Mossos d'Esquadra, amb la Unitat de Medi Ambient i també amb el Cos d'Agents Rurals. I no fem política amb els cossos de seguretat ni amb la seguretat. La prioritat d'aquest Govern és revertir la corba de delinqüència i fer-ho amb la màxima coordinació. Li he posat l'exemple d'aquests dispositius i recentment el dispositiu Kanpai també ha comptat amb la col·laboració tant del Cos Nacional de Policia com de l'Autoritat Portuària.

Treballarem en aquesta direcció i aprofundirem en les competències que pot tenir, perquè està preparat, el Cos de Mossos d'Esquadra, des del més absolut respecte i des de la més absoluta coordinació. *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)* Si vostè parla amb el Cos de Mossos...

El president

Se li ha acabat el temps, senyora consellera.

Decret llei 2/2025, de 25 de febrer, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria d'habitatge i urbanisme

203-00008/15

Acabada la sessió de control, passem ara al següent punt de l'ordre del dia. El segon punt de l'ordre del dia és el debat i votació sobre la validació del Decret llei 2/2025, de 25 de febrer, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria d'habitatge i urbanisme. En primer lloc, d'acord amb l'article 158.2 del Reglament, intervindrà el

Govern per exposar les raons per les quals ha estat promulgat aquest decret llei. Té la paraula, doncs, la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica i portaveu del Govern, la senyora Sílvia Paneque i Sureda.

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica (Sílvia Paneque i Sureda)

Moltes gràcies, president. Consellers, conselleres, diputats, diputades... També permetin-me que doni la benvinguda al secretari d'Ordenació Urbanística de la conselleria. Permetin-me també que comenci avui celebrant el que considero que és el primer gran acord de totes les forces d'esquerreres progressistes al Parlament, de fet, en molt de temps. Un acord que també vull dir ha estat gràcies a l'esforç, al treball, a la generositat d'Esquerra Republicana, dels Comuns, de la CUP i del Grup Parlamentari dels Socialistes i Units per Avançar, que dona suport al Govern.

Ha estat un treball compartit que crec que ha tingut un únic secret, que és posar al centre d'aquest treball i d'aquestes reunions, una qüestió que ens interpella a tots com és l'accés a l'habitatge i a un habitatge assequible i que s'ha fet lluny de posicions tancades, intentant buscar aquells elements que ens han de permetre assolir aquest objectiu. També estic convençuda que la resta de grups que no conformen o que no han format part d'aquest acord també comparteixen la preocupació per aquesta crisi que afecta els catalans i catalanes.

És veritat que aquest acord no resol de manera immediata una crisi que és estructural, però obre un camí i dona un senyal molt determinat. I per això vull reiterar molt sincerament el meu agraïment als grups que així ho han fet possible. Com deia, estem davant d'un acord que és el primer pacte progressista després de molts anys en aquest arc parlamentari. I faig una crida també a sumar-hi esforços, perquè l'àmbit de l'habitatge interpella a tothom i hem de fer que al més aviat possible no sigui un somni inabastable per a tota una generació poder tenir accés a un habitatge assequible.

Permetin-me també que comenci fent un breu repàs del full de ruta en matèria d'habitatge per part del Govern. Un full de ruta que es mou a partir del principi que les polítiques d'habitatge a Catalunya han de tenir un caràcter estructural. Aquest acord també té aquesta característica: que han de ser continuades en el temps i que, per tant, han de tenir una vocació clara de transgredir el propi marc d'aquesta legislatura per anar-lo desenvolupant i continuant en les legislatures que vinguin per endavant.

Els principals objectius –quatre– d'aquest full de ruta marcat des del primer moment pel Govern han estat incrementar l'habitatge protegit i assequible. Segon, vetllar i regular el bon ús de l'habitatge i mobilitzar també aquell habitatge que està en desús. Tercer, rehabilitar el parc d'habitatge existent per millorar la qualitat de vida de les persones i, de fet, les nostres viles, les nostres ciutats. Quatre, atendre un clam majoritari del poble de Catalunya per tal d'enfortir el dret de l'habitatge per a tots i totes.

Aquesta ha estat la base. Aquests són els quatre objectius que ha emprès el Govern des de la presa de possessió del president Illa, mesures amb una cronologia que posa de manifest la voluntat d'afrontar el problema de l'habitatge amb urgència i que donaré també unes pinzellades concretes per tal de posar en context l'impuls d'aquests primers mesos de legislatura.

A l'octubre del 2024 el Govern va aprovar el pla de mesures urgents per l'increment de l'oferta d'habitatge protegit. Aquest Parlament està a favor que Catalunya tingui un quinze per cent d'habitatge protegit, de manera majoritària. Aquell mateix octubre es va aprovar també el pla territorial sectorial d'habitatge. El gener del 2025 es va aprovar el decret llei pel règim sancionador de la contenció de rendes del lloguer, que deuen recordar perfectament, fa poques setmanes.

Al febrer, l'Agència d'Habitatge de Catalunya va adquirir 743 pisos per a polítiques socials. El mateix mes de febrer es va obrir la primera convocatòria de reserva de solars públics, un projecte que ha de tenir un punt d'inflexió en les polítiques

d'habitatge a Catalunya. Com he dit moltes vegades, una nova manera de construir a Catalunya i que forma part del projecte per assolir aquest..., l'objectiu del primer quinquenni del pla territorial sectorial d'habitatge, aquests cinquanta mil nous habitatges públics per destinar-los a lloguer assequible. I, actualment, s'estan elaborant les bases per a una convocatòria adreçada als joves de fins a trenta-cinc anys per a la compra del primer habitatge de segona mà amb la fórmula del preu limitat, una nova forma de qualificar l'habitatge fins ara, que tindrà caràcter indefinit. La previsió és que aquesta convocatòria s'obri aquest estiu.

La magnitud de la necessitat d'habitatge a preu assequible a Catalunya és prominent. Aquesta qüestió jo crec que és absolutament compartida per tots els que conformem aquesta cambra. La resposta del Govern aposta clarament per l'habitatge de protecció oficial i pel lloguer assequible, perquè entenem que el dret a l'habitatge no és només una necessitat, sinó una responsabilitat pública que el Govern vol liderar i de país. Garantir la viabilitat i l'estabilitat d'aquestes polítiques d'habitatge i fomentar un lloguer que no sigui especulatiu sinó productiu, en el seu sentit humanístic, són passos fonamentals per construir país. També ho fa establir un índex de preus de lloguer que estigui, com a mínim, per sota del vint per cent del preu de mercat, fet que serà també una fórmula que pugui regular de manera natural les rendes del lloguer.

Totes aquestes mesures, i això que ara en diem «el contingut de base del pla de govern» no sorgeixen pas de l'atzar ni la improvisació, sinó que tenen una arrel profunda en aquesta situació que patim a Catalunya. Una emergència residencial que qualsevol persona mínimament atenta al que està passant pot veure clarament a peu de carrer.

El país viu, en matèria d'habitatge, una situació força delicada i això s'explica essencialment per diferents raons. Primer, hi ha el factor demogràfic, que vol dir senzillament que som més catalans i catalanes i que com més catalans, catalanes som, més pisos fan falta per viure-hi. És una qüestió molt simple i molt, molt clara. Després hi ha també una realitat que no podem ignorar, que és el dèficit històric de polítiques d'habitatge públic al nostre país. I, finalment, hi ha aquest increment sostingut i insuportable de les despeses de les llars, del destí de més del quaranta i el cinquanta per cent dels ingressos familiars, sobretot pel manteniment dels lloguers.

Davant aquestes circumstàncies, per tant, jo crec que hom pot entendre millor quines són les mesures, no només que proposem des del Govern, sinó les que s'incorporen en aquest acord de les forces progressistes. En realitat no són altra cosa que un intent de posar solucions enmig d'una crisi important, la crisi de l'habitatge que Catalunya pateix des de fa massa temps.

El pla territorial sectorial d'habitatge, que vostès coneixen prou bé, de fet, ens diu que dels 900.000, 900.001 llars noves que apareixeran al país d'aquí al 2027, gairebé la meitat, concretament el 46,1 per cent, atendran projectes vitals gràcies al suport familiar i que el 39,2 hauran de tenir un suport públic per accedir a un habitatge digne. Estem parlant de més de 355.000 famílies.

Davant de tot això, que és un problema real que podem palpar tots, aquest Govern entén que les polítiques públiques d'habitatge són absolutament indispensables. No només ho són perquè promouen Catalunya com un país on el progrés només té sentit si és en favor del poble de Catalunya en el seu conjunt, sinó també perquè responen a una obligació que és estatutària, de garantir un dret elemental a una casa digna on viure.

El cicle habitual per tirar endavant un edifici normal d'habitatges sol durar, pel cap baix, uns quatre anys, des del primer moment, quan les màquines entren al solar, fins que lliurem les claus als llogaters. Aquest fet, que és molt senzill, alhora ens és molt prou revelador del moment que vivim en aquests moments, el moment actual. Tenim la necessitat urgent d'anar més enllà del que s'ha fet fins ara i de fer els canvis també legislatius absolutament necessaris per protegir el dret a l'habitatge.

Accelerar i protegir aquest dret són, m'atreviria a dir, els dos pilars fonamentals sobre els que pivota el decret i l'acord que el millora substancialment.

Així doncs, la diagnosi demogràfica, social i econòmica de l'emergència d'habitatge a Catalunya, la realitat també de la baixa producció que hem tingut d'habitatges de protecció assequible i la necessitat i el deure d'introduir mesures estructurals que ens acostin als objectius ens encaminen també a la defensa de les modificacions normatives, de les quals ja n'hem apuntat alguns aspectes, entre els quals hi compten accions de molta rellevància i de molta profunditat.

Com els deia, aquest decret llei que portem a convalidació, i amb un acord de tramitar-lo com a projecte de llei amb unes esmenes tancades per enriquir-lo, estableix una qüestió força clara i precisa. I començo aquí, per tant, a parlar de l'acord que millorarà, ha de millorar aquest decret perquè es converteixi en llei. Que els... I aquesta qüestió fonamental que hem treballat amb els grups parlamentaris d'esquerreres del Parlament és que els arrendaments de temporada i els d'habitacions soltes tinguin exactament els mateixos límits –exactament els mateixos límits– que els lloguers habituals.

El document que ahir signàvem amb els grups esmentats deixa ben especificat que tots aquells habitatges destinats a cobrir la necessitat vital de tenir un sostre, independentment de la durada del contracte, seran considerats com a espais on protegir el dret a l'habitatge.

Aquesta conselleria ha tingut la sort –i ho vull dir així– d'incorporar al treball les esmenes presentades pels grups parlamentaris d'esquerreres d'aquesta cambra, així com també –i també ho vull posar en valor– algunes propostes sorgides dels col·legis professionals i d'entitats que coneixen bé la qüestió de l'habitatge. Entre aquestes mesures n'hi ha una que convé remarcar especialment, i és la que dona més veu també al món municipal a l'hora de determinar els aparcaments vinculats a les diferents promocions de protecció oficial de lloguer assequible.

Insisteixo que els altres grups estic segura que també poden compartir aquest tema; al capdavant, afecta el poble de Catalunya en el seu conjunt. I en realitat allò que aquí està en joc és la qualitat de vida de les persones i, per extensió, la mateixa qualitat de vida del país. Un país decent és, primer de tot, un país on la gran majoria hi pugui viure, precisament, amb cohesió i amb decència.

I agraeixo també a tots els catalans i catalanes compromesos amb les solucions. No són pas poques, les entitats de l'àmbit privat que s'han interessat també en posar el seu gra de sorra en fer de les polítiques d'habitatge destinades al lloguer per sota d'aquest vint per cent, com els deia, del preu de mercat; també sindicats, entitats que han volgut contribuir també al camí de les solucions.

El Govern també hi serà, en aquest propòsit d'avançar en aquest quinze per cent d'habitatges destinats a llars assequibles. Aquest increment d'habitatge de protecció oficial, finalment, és el que ens ha de permetre facilitar la regulació del mercat privat amb caràcter estructural. Per tant, com els deia, estem caminant en l'àmbit normatiu per assegurar el dret a l'habitatge, també amb mesures d'acceleració en la construcció d'aquest habitatge, però també en el foment de la construcció d'aquests habitatges de protecció oficial.

El decret també inclou ampliar supòsits del tanteig i retracte, amb la voluntat que serveixi per donar resposta a situacions molt concretes, tant per destinar aquests habitatges a lloguer social com per permetre també que aquelles persones que hi viuen puguin continuar el seu projecte vital en aquella llar.

En segon lloc, permet també avançar en el pla d'emancipació juvenil. Hi ha algunes qüestions que necessitàvem i que requeríem per facilitar un ajut als joves per emancipar-se quan vulguin comprar una llar amb una tipologia concreta, com els deia al principi, del preu limitat.

Aquest decret és, al nostre entendre, absolutament imprescindible com a eina de reforçament de la nostra comunitat nacional davant d'un dels problemes que vivim

com a país: la crisi de l'habitatge. El Govern, a més a més, actua des d'una convicció progressista. El dret a l'habitatge no pot estar sotmès a les regles del mercat, amb referència a altres usos recreatius o turístics, perquè és, abans que altres interessos legítics, un dret bàsic dels catalans i catalanes.

Les dades que hem exposat avui i que vostès coneixen amb profunditat són una prova clara i contundent del que espera el país de tots nosaltres. Aquest decret s'inscriu dins un full de ruta més ambiciós, que va molt més enllà de la urgència i que pretén vestir, com els deia, una política pública estructural, sostinguda, transformadora, fomentada amb una regulació justa i inclusiva amb tots els catalans i catalanes.

Tinc la convicció que el conjunt de la ciutadania i la societat civil catalana entén el problema i que majoritàriament estaran al costat de les solucions, perquè el decret, tramitat com a projecte de llei, es posiciona com un marc normatiu clar i que ens ha d'enfortir com a país. La fortalesa dels serveis públics no només ofereix la perspectiva del benefici a favor de la majoria; també contribueix a un espai públic, doncs, que sigui de major qualitat, que beneficiï tothom, i aquest marc fins i tot es converteix en un motor de progrés i creixement a favor del conjunt de Catalunya.

Quan una família pot pagar el lloguer sense haver d'hipotecar més del quaranta per cent dels seus ingressos, pot viure amb tranquil·litat; pot invertir en qüestions com l'educació, la salut, en el seu futur... Quan un jove pot marxar de casa dels pares i s'enfronta a l'oportunitat de construir el seu projecte de vida, quan una persona gran pot continuar vivint al seu barri, prop de la seva xarxa, té la possibilitat d'envel·lir amb dignitat.

Per tant, des del nostre punt de vista, del Govern, estem davant d'un acord important de totes les forces progressistes del plenari al Parlament de Catalunya, que som una amplíssima majoria. No obstant això, crec que la importància de l'habitatge, sincerament, és una preocupació que compartim amb altres grups parlamentaris, que ocupa, per tant, el conjunt dels grups. I, per tant, els demano a la resta de grups parlamentaris, també, el seu vot favorable en la convalidació i en la tramitació com a projecte de llei.

Moltíssimes gràcies.

El president

A continuació, passem ara a la intervenció dels grups parlamentaris per fixar la seva posició. Segons va acordar la darrera Junta de Portaveus, els grups parlamentaris tindran un torn de deu minuts per a cadascun. I en primera instància té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Junts, el diputat senyor Salvador Vergés i Tejero.

Salvador Vergés i Tejero

Molt bé. Doncs moltes gràcies, president. Conselleres i consellers, diputades i diputats... Consellera Paneque, vostès ens porten un decret llei, el 2/2025, de mesures sobre l'urbanisme i l'habitatge, aquí al Parlament; un decret més. Vostès s'han acostumat a governar a cop de decret, i això no va així. De fet, els ha dit ja, els ha estimat les orelles el Consell de Garanties Estatutàries. I això no va així, encara menys, en un govern en minoria, i encara menys sense tenir el consens amb els municipis i amb els sectors. I aprofito per saludar la presència avui aquí dels representants dels col·legis professionals; gràcies per ser-hi.

En deu minuts, evidentment, no podré entrar massa en el decret. De fet, vostè ha entrat més en l'acord posterior al decret que no pas en el decret. Trobo que és una falta de respecte al tràmit parlamentari, perquè, en tot cas, hi haurà un projecte de llei i s'entén que haurem, els altres grups, de poder debatre i fer les nostres aportacions; en canvi, vostè ja dona el tema per tancat. Potser ens podem saltar el projecte de llei, oi?, i ja tancar directament el decret amb l'acord que tenen vostès amb els altres grups.

En qualsevol cas, començaré positivament per allò que nosaltres veuríem bé. Amb el fet de reduir a la meitat la cessió de l'aprofitament urbanístic a l'Administració

per als promotors socials sense ànim de lucre, hi estem d'acord. Que els sol·licitants del registre de sol·licitants d'habitatge protegit tinguin menys tràmits i puguin escollir exactament quina és la promoció que volen, també hi estem d'acord. Amb el fet de que la protecció sigui permanent en els casos en què aquests habitatges s'hagin obtingut per tanteig i retracte, també hi estem d'acord. Hi ha coses que hi estem d'acord. Però a partir d'aquí hi ha tota una sèrie de punts en els quals calen modificacions o directament els veiem inassumibles.

Les fiances de l'Incasòl. El rebaixar del deu al cinc per cent la disponibilitat d'aquestes fiances, alliberar així 80 milions d'euros per poder fer habitatge protegit, especialment de lloguer..., d'acord. Però a ningú se li escapa, evidentment, que si no patíssim l'espoli fiscal que patim, que és tres vegades en ordre de magnitud superior a aquests 80 milions, no ens caldria rascar sota les pedres per trobar aquests diners, no?

Vostè ha parlat de l'ampliació dels supòsits de tanteig i retracte. Això passa quan l'habitatge prové de subhasta administrativa o judicial o quan es tracta de grans tenidors en una zona de mercat residencial tensionat. Si és un fons voltor, hi estem d'acord. Però i si és un propietari que té un edifici amb cinc habitatges? Vostès creuen que té lògica aplicar-li això? I que aquest dret de tanteig i retracte sigui permanent en el temps en posteriors transmissions i, per tant, quan ja potser l'adquireix algú que no és ni gran tenidor, se segueix exercint o segueix havent-hi aquesta càrrega, aquest dret?

Vostès, evidentment, de la mà dels Comuns, estan, primer, barcelonitzant l'habitatge, intentant aplicar mesures que no tenen cap mena de sentit en la majoria de municipis de Catalunya, i segona, vulnerant –i això el conseller d'Habitatge, el senyor Cid, que ho apunti, si us plau– el dret a la propietat. I els hi recordo que el dret a la propietat, igual com el dret a l'habitatge, està reconegut en la carta universal dels drets humans.

Un altre punt: incrementar del trenta al quaranta per cent la reserva d'habitatge protegit en sòl urbanitzable. Doncs miri, si als promotors privats, al final, no els hi surten mínimament els números, no tiraran endavant aquest habitatge protegit; per tant, això pot ser un fre. El dret a l'habitatge recau sobre l'Administració, no ha de ser pas una càrrega sempre sobre els privats. I vostès diuen que això, en tot cas, es compensarà, perquè han fet un mòdul únic en l'habitatge de protecció de lloguer, que són aquests 10,65 euros / metre quadrat, revisables –en això s'han de fer molt bé els números. Però, en tot cas, és evident que, mirat des de l'altra banda, aquest import farà que en moltes zones de cap manera això esdevingui un lloguer ni social ni assequible.

El decret continua amb algunes mesures de simplificació administrativa. Nosaltres sempre hem estat al costat de la simplificació administrativa, però fixi's en quines contradiccions vostès entren.

Una de flagrant és la qüestió de la llicència bàsica exprés que s'han tret de la mà-niga. Vostès diuen que donaran una llicència bàsica als ajuntaments al cap d'un mes d'haver entregat només el projecte bàsic i que això permetrà construir. Doncs miri, si resulta que després, quan arriba la llicència urbanística definitiva, aquesta és negativa, la responsabilitat recaurà en el promotor i en l'arquitecte de l'obra. Per tant, davant d'aquesta inseguretat jurídica que comporta responsabilitats, que comporta costos, ningú començarà cap obra.

A més a més, aquesta llicència urbanística definitiva, vostès diuen que la donaran al cap d'un mes de la bàsica. Per tant, un mes i un mes, dos mesos. Doncs dos mesos ja és el que en aquest moment està contemplant la legislació. I no es compleix perquè els ajuntaments no tenen recursos ni mitjans econòmics per poder-ho fer efectiu.

Nosaltres ens fem nostra la proposta del Col·legi d'Arquitectes i el Col·legi d'Arquitectes Tècnics, en el sentit d'apostar per l'informe d'idoneïtat tècnica que emetin els mateixos col·legis, les ECAs que estiguin acreditades, i que això permeti que els arquitectes municipals ja no s'hagin de preocupar de la normativa estatal i autonò-

mica, sinó només de la municipal, i que, a més a més, se'ls eximeixi de qualsevol responsabilitat en aquestes normatives. Això sí que representaria una agilització del procés, i no pas el que vostès preveuen en el seu decret llei.

Un altre punt del qual estem radicalment en contra –diria, fins i tot, el més important–: el seu decret el que fa és carregar-se la llei de l'arquitectura. I, miri, la llei de l'arquitectura, que és del juliol del 2017, és una llei que el president Rull, aleshores conseller, va aconseguir liderar i va aconseguir que s'aprovés amb una àmplia majoria, no només en aquest Parlament, que també, sinó amb una àmplia majoria amb tots els actors socials. És una llei que és una llei de país. És una llei que és una absoluta referència a Europa. És una llei que ens va aportar transparència, independència del constructor respecte dels tècnics, qualitat en l'edificació. I ara vostès el que fan és carregar-se-la, perquè es carreguen els concursos de projectes. Doncs hi estem absolutament en contra.

Miri, l'arquitectura, a diferència d'altres elements que es puguin dissenyar... Per exemple, una jaqueta: si una jaqueta no compleix la seva funcionalitat i és un drama estètic, doncs ens farà mal als ulls un o dos anys. Però, si un edifici està mal concebut, el tindrem per dècades i, fins i tot, segurament, per algun segle. Per tant, és importantíssim blindar la qualitat funcional i estètica de la nostra arquitectura. Als arquitectes del nostre país que han fet gran Catalunya –i em refereixo a Antoni Gaudí, em refereixo a Rafael Masó, em refereixo a Josep Lluís Sert, Torres i Clavé, a Ricard Bofill, a la Carme Pinós, als RCR–, crec que els hi devem, a ells i a molts més, seguir preservant la qualitat de la nostra arquitectura. I vostès, amb aquest decret, és evident que no ho fan. L'any que ve, el 2026, Barcelona serà la capital mundial de l'arquitectura. Vostès realment volen que ens hi presentem dient que ens hem carregat la llei de l'arquitectura?

Miri, nosaltres aquí, de nou, ens fem nostra la proposta dels col·legis professionals, en el sentit de que hi hagi un concurs a una sola volta, que s'adjudiqui directament al guanyador del concurs i que no calgui tramitar el procediment negociat. És d'aquesta manera que s'agilitzen els temes; també desenvolupant el reglament de la llei de l'arquitectura, i no pas amb els invents que vostès s'han tret de la màniga.

Hi han molts més articles amb els quals no estem d'acord. Per exemple, que a l'espai lliure de les parcel·les urbanes amb edificació aïllada resulti que les plaques solars, la fotovoltaica que s'hi pugui instal·lar, només poden ocupar el cinquanta per cent i no sobrepassar els 2,2 metres, creiem que va absolutament en contra de la transició energètica, quan resulta que Catalunya és a la cua d'Europa. El que hem de fer és que a aquests espais antropitzats es pugui, realment, implantar la fotovoltaica. Això, li tradueixo lo que vol dir, aquest seu punt del decret. Per exemple, vol dir que en una parcel·la es podria fer potser un gratacel aïllat, però en canvi, si hi ha un hort urbà, no s'hi podria fer l'agrovoltaica; o que no es podrien fer les pèrgoles d'ombreig de l'aparcament amb plaques solars a sobre. Per tant, absolutament contradictori amb els objectius que vostès prediquen.

Com a conclusió, jo li diria que en una Catalunya en què tenim un 1,7 per cent d'habitatge protegit, davant del nou per cent de mitjana que té la Unió Europea, vostès, el Partit Socialista, que han votat en contra de reclamar a Madrid els 1.300 habitatges de la Sareb, els tres mil solars de la Sareb, que s'hi podria fer un vuitanta per cent de lloguer social, vostès el que fan és venir aquí amb un decret unilateral, que, a més a més, no té cap mena de consens ni amb els municipis, ni amb els professionals, ni amb els sectors, i que, un cop analitzat, resulta que té mesures que precisament van en contra de l'objectiu inajornable del nostre país de poder tenir més habitatge. Vostès són un govern ni-ni; són un govern ni-ni perquè ni nació, ni gestió, però és que a més a més, en el cas de l'habitatge, estant com estan lligats de mans i peus dels Comuns, no podran de cap manera fer avançar aquest país.

Per tot plegat, nosaltres, Junts per Catalunya, votarem que no a aquest decret llei. Si vostès volen, el retirin; demà mateix en poden aprovar un altre consensuat amb

els professionals i amb els sectors, i nosaltres, com sempre, responsables com som, Junts per Catalunya, hi serem i votarem que sí.

Gràcies.

El president

A continuació, per fixar la posició del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Ester Capella i Farré.

Ester Capella i Farré

Molt bon dia a tothom. Gràcies, president. President del Parlament, conselleres, consellera Paneque, diputats i diputades, avui és un pas endavant, un pas endavant juntament amb el que és el carrer, juntament amb les institucions, els moviments socials i altres organitzacions polítiques i també els sindicats. A vegades sí, a vegades ens en ensortim.

Ha calgut, doncs, batallar molt per arribar al dia d'avui. Som on Esquerra Republicana ho va deixar fa un any, i ara som més; doncs és una bona notícia, avui és una bona notícia. Malauradament, no ho veig com el portaveu de Junts. Avui fem un gran pas endavant. Aquest decret llei és convalidarà pel consens arribat amb les forces progressistes d'aquest Parlament, amb la voluntat de construir un dret que ja hauria de ser fonamental, que és l'accés a l'habitatge. Per això, Esquerra Republicana, doncs, donarà i avalarà aquest decret llei que s'obrirà a projecte de llei.

Reprenem el rumb que des d'Esquerra Republicana, estant al Govern, vam començar a traçar en l'àmbit de les polítiques públiques d'habitatge. Calia fer coses diferents del que s'havia fet fins aquell moment, perquè el que s'havia fet no va donar resultat i Catalunya avui està en una situació, respecte al que és les polítiques d'habitatge, de preus assequibles respecte a Europa, molt avall, no arriba ni a l'1,8 per cent, i hem d'arribar com a mínim al deu per cent.

Per tant, avui calia fer aquest gran pas. Llàstima que per fer-ho ens ha costat i hem hagut de perdre un temps que ha estat molt valuós quan ha entrat en joc o hi havia en joc la garantia d'un dret que nosaltres hem defensat sempre que havia de ser un dret fonamental: l'accés a l'habitatge. Per tant, aquesta pèrdua d'aquest any ens ha portat, doncs, a un increment insostenible, *vergonyós*. De quina manera s'ha escapolit el lloguer residencial habitual al lloguer de temporada i el barraquisme vertical, que és el fraccionament d'un habitatge amb habitació.

Ara, des d'aquesta oposició crítica en què ens va situar la ciutadania, Esquerra Republicana fa una oposició constructiva, crítica, vigilant, però que ha fet moure..., deixi'm que ho digui, reconec que el PSC s'ha mogut. Abans deia: ara som molts més defensant la construcció del dret a l'habitatge, de l'accés a l'habitatge com a dret fonamental; per tant, hi ha hagut forces polítiques que s'han mogut. Avui aquí el president de la Generalitat recull el guant i diu: «Hem de treure de la lògica del mercat especulatiu l'habitatge»; bé, ell diu: «S'ha d'intervenir el mercat de l'habitatge.» Efectivament; jo hi afegeixo: «Hem de treure de la lògica especulativa del mercat l'habitatge, l'accés a l'habitatge.» Benvinguts. Som més, sumem més gent, som i representem el que la majoria de la ciutadania ens demana al carrer i a tot arreu: l'habitatge, el gran repte del segle XXI dels països, i per tant Catalunya no és diferent a la resta del món.

També aprofito l'avinentsa per recordar-li també al Govern del PSC que és un govern en minoria, i que, per tant, doncs, avui aquest Ple és un exemple claríssim de com hauran d'aprendre també a fer les coses, de forma diferent: diàleg, negociació i acord. I, per tant, això ha volgut dir que hem hagut d'acordar qüestions en temps de descompte.

En tot cas, benvingut. I avui, aquí estem i avalarem un decret llei que s'obrirà a projecte de llei que incorporarà tota una sèrie de millores i elements que beneficien el conjunt de la ciutadania. Estem parlant de la majoria del país, de la majoria de la ciutadania, de la majoria de les persones que no poden accedir a un habitatge. Sense

l'accés a l'habitatge, sense la garantia del dret fonamental d'accedir a un habitatge digne i accessible, no es garanteixen els altres drets, és impossible. És allà a on tu fas tots els actes de la teva vida, allà on tu projectes el teu futur; és l'habitatge.

Per tant, aquestes són les polítiques que el país ha de fer. Garantia de drets, garantia de llibertats, exercici de la sobirania del país. Sí, avui aquí fem un acte de sobirania. És en el Parlament de Catalunya a on garantirem drets i llibertats al conjunt dels ciutadans i ciutadanes del nostre país. Catalunya sempre ho ha fet. Ens vam avançar, ens vam avançar en la limitació dels preus de lloguer, ens hem avançat en la regulació dels habitatges d'ús turístic i ara, de nou, aquí, Catalunya és qui regularà lloguer d'habitacions i lloguer de temporada. I regularem més coses, sí, efectivament, la no pèrdua d'habitatge de protecció oficial, sí; la no pèrdua d'habitatge de protecció oficial, habitatge pagat amb diner públic que no pot participar de les regles del mercat lliure.

Per tant, som a on està la majoria de la ciutadania; som part de la solució als problemes que té a dia d'avui, doncs, la ciutadania del nostre país. Ens ha costat entendre-ho, a alguns els ha costat més, però som aquí; som en aquests moments la majoria del Parlament de Catalunya.

Bé, parlo també per què aquest decret llei s'obre el projecte de llei. Els hi vam dir, aquest decret llei pràcticament és una llei òmnibus que recull moltes de les coses que ja Esquerra Republicana, des del Govern, havia planificat, havia pensat, portava a la llei d'acompanyament dels pressupostos i portava també en el decret que es va tombar tot just farà un any, el mes de maig, amb l'abstenció del PSC i amb el vot en contra de Junts. I portàvem, no?, la rebaixa de les fiances de l'Incasòl del deu al cinc per cent, que això dota l'Incasòl de capacitat per poder, doncs, fer habitatge públic de lloguer a preus assequibles; l'habitatge que ha de garantir a tothom accedir a un habitatge. L'habitatge a preus assequibles és l'habitatge adreçat al conjunt dels ciutadans. Per tant, aquestes són les maneres de fer les coses.

Per tant, vam portar el decret al Consell de Garanties Estatutàries, i sí, el Consell de Garanties Estatutàries, doncs, ha dit que s'havien de rectificar algunes qüestions. Per això s'obre a projecte de llei. I sí, hem arribat a un acord, que és un bon acord, el conjunt de forces progressistes d'aquest Parlament –Comuns, la CUP, PSC i Esquerra Republicana–, i avancem en aquest sentit, com els hi deia, exercint *sobirania*. La sobirania és llibertat, llibertat individual però alhora llibertat col·lectiva. I sí, torna a ser el Parlament de Catalunya qui exerceix la sobirania.

Per tant, tenim les competències, les volem exercir, i ho estem fent, i avui ho estem fent. I a aquells *agoreros* que tot el dia pronostiquen que això ho tombaran els tribunals..., doncs no ho tombaran els tribunals. Perquè regular el lloguer d'habitatge, regular el lloguer de temporada és completar, és definir el que ja diu el nostre dret civil propi, el dret civil de Catalunya, que regula ja aquestes qüestions, que en parla i que en parla la tradició jurídica catalana també. Per tant, és competència del Parlament de Catalunya i, per tant, no té per què ser tombat per cap altre tribunal. És més, el Tribunal Constitucional, quan ens ha tombat alguna cosa, ha recordat que, efectivament, en matèria de drets civils, nosaltres tenim competències; en matèria d'habitatge tenim competències exclusives i les hem d'exercir. Altra cosa és que moltes vegades el Govern de l'Estat, en aquesta vis expansiva que té moltes vegades d'eixamplar les seves pròpies competències, ha trossejat o ha tocat aspectes de la pròpia competència de Catalunya.

Per tant, sí, avui estem aquí exercint sobirania, la sobirania que li toca exercir al Parlament de Catalunya; és aquí a on hem de garantir els drets i llibertats dels ciutadans del nostre país, perquè la solució als reptes de l'habitatge i a la construcció de l'accés a l'habitatge com a dret fonamental es farà a Catalunya o no es farà enlloc. Sempre hem anat pel davant. I, ho repeteixo, es farà a Catalunya o no passarà enlloc.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. És el torn ara del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya i té la paraula la diputada Eva García Rodríguez.

Eva García Rodríguez

Gràcies, vicepresidenta. Honorables consellers, diputats, consellera Paneque... Vull saludar també els representants dels col·legis professionals, especialment d'arquitectes, que avui ens acompanyen.

Avui ens presenten a aprovació aquest Decret Llei 2/2025, per prendre unes mesures en matèria d'habitatge i urbanisme per la incapacitat d'aquest Govern per aprovar els pressupostos de 2025, tal com el mateix president Illa es va comprometre a fer, que va donar fins i tot una data, i ha incomplert la seva primera promesa.

Aquesta llei que vostès presenten avui, consellera Paneque, no és una llei qualsevol i vostès pretenen aprovar-la sense haver-la treballat, consensuat ni dialogat amb els sectors afectats, i que, doncs, té absolutament en contra a molta gent, a molts sectors, a molts col·legis professionals també.

El propi Consell de Garanties Estatutàries els hi diu que aquest text no compleix amb la necessitat extraordinària i urgent per aprovar-se a través d'un decret, però la seva incapacitat per negociar el pressupost amb els seus socis preferents, doncs, els fa governar d'aquesta manera, a cop de decret.

Per començar, com li deia, doncs, tenen molts sectors, molts afectats, absolutament en contra d'aquestes mesures que ahir a la nit vostès, l'esquerra i l'extrema esquerra, van acordar i van negociar.

Miri, ens trobem, consellera, davant d'un dels majors reptes que afronta la nostra societat: l'accés a l'habitatge. I, en aquest context, des del Partit Popular de Catalunya volem fer una reflexió seriosa i profunda sobre la direcció que han pres les polítiques d'habitatge en el conjunt de Catalunya.

Mirin, en els darrers anys hem vist com els governs diferents, d'esquerres i independentistes, doncs, han intentat imposar mesures que, lluny de solucionar el problema, han acabat empitjorant-lo. Parlem concretament de la reserva obligatòria d'habitatge protegit per a noves promocions i grans rehabilitacions, una mesura que va convertir Barcelona en aquells moments en la ciutat més cara de tot Espanya. I ara resulta que els socialistes tenen com a referent mundial i intel·lectual del món mundial de l'habitatge, doncs, a la senyora Ada Colau. Absolutament lamentable, absolutament... És que això fa molta por, senyora consellera.

Mirin, penalitzar la iniciativa privada com fan vostès només frena la creació de nous habitatges. I és que l'habitatge no es crea només amb decrets i normatives restrictives com fan vostès, sinó amb l'impuls de la iniciativa privada, amb les inversions de les empreses i amb la creació d'un clima de confiança que permeti a les promotores i constructors desenvolupar nous projectes.

És important recordar, senyora consellera, que el sector privat, amb les seves capacitats i recursos, és qui pot generar més oferta d'habitatge i al mateix temps també oferir alternatives a les famílies, als joves i als col·lectius vulnerables.

Les lleis han de permetre que el sector privat treballi amb llibertat, amb seguretat jurídica i amb les condicions adequades per poder construir habitatge a preus accessibles. La col·laboració públicoprivada és la clau per resoldre aquesta situació. I el que no cal són encara més traves burocràtiques ni més polítiques d'esquerres que enfonsen els esforços privats, com han fet i lamentablement sembla que continuaran fent.

El model de polítiques restrictives i de creació de lloguers protegits no ha demostrat ser efectiu; només cal veure les dades: preus disparats, llistes d'espera interminables per accedir a un pis de protecció oficial i una ciutat, una àrea metropolitana, cada vegada més inaccessible per als joves.

Nosaltres no entenem, senyora consellera, l'habitatge com un bé de consum que s'ha de restringir, sinó com un dret fonamental que ha de ser accessible per a tots,

però aquest dret s'ha de garantir amb una política d'oferta i no pas de restricció, com fan vostès, les esquerres a Catalunya.

Miri, més enllà de les mesures relacionades amb la regulació dels preus del lloguer, aquest decret que ens porten a la seva aprovació introdueix també un altre element molt problemàtic que afecta directament la capacitat de les administracions locals, els ajuntaments i les entitats privades per desenvolupar projectes d'habitatge, i és el mecanisme de tanteig i retracte.

Els efectes d'aquesta norma són profundament nocius per a les finances públiques i la capacitat d'inversió del sector privat; d'aquesta mesura..., és que suposa una descapitalització per als ajuntaments, una situació que podria portar a molts municipis a una situació financera insostenible. I això vostès no ho han negociat tampoc amb els ajuntaments.

La mesura de tanteig i retracte té un impacte directe sobre el sector privat i la capacitat de generar nous habitatges. Els inversors, promotors i propietaris d'immobles poden veure's dissuadits d'invertir en projectes d'habitatges si saben que qualsevol venda, doncs, pot ser retractada per l'Administració. Els ciutadans i les empreses necessiten tenir confiança en les regles del joc per poder invertir i fer créixer el sector, i, per tant, el que cal, senyora consellera, és un canvi de paradigma.

I miri, sí, alt i clar, el Partit Popular defensem tradicionalment els drets dels propietaris d'immobles, tant dels petits tenidors com dels grans tenidors. Considerem que els propietaris han de poder gestionar els seus béns de manera lliure i sense excessives intervencions per part de l'Administració pública.

Aquesta postura que es basa en la defensa de la llibertat econòmica, la protecció de la propietat privada i la creença de que la iniciativa privada, doncs, és el que ha de ser és justament el que nosaltres, com a Partit Popular, defensem i hem defensat sempre.

Mirin, amb relació als petits tenidors. Nosaltres defensem que aquells ciutadans que tenen una o poques propietats, doncs, han de poder disposar d'elles com considerin convenient, ja sigui per obtenir un benefici econòmic, evidentment que sí, això no és especular. Una persona que tota la vida ha estat estalviant per tenir, doncs, un suplement a la seva pensió el dia de demà i es guanya la vida amb aquest lloguer, això no és especular, senyora consellera. Clar que ha d'obtenir un benefici econòmic, només faltaria.

Per tant, escolti'm, el que no poden fer vostès és regular i atacar i perseguir, com fan sempre, als petits tenidors i també als grans tenidors que, doncs, escolti'm... Nosaltres defensem que el sector privat, incloent-hi grans empreses immobiliàries i fons d'inversió, són essencials, senyora consellera, per crear habitatge i per impulsar la construcció de noves promocions immobiliàries.

No podem viure sempre del públic, i això crec que qualsevol persona ho pot entendre. I també li han dit, amb relació a la figura, doncs, que es crea en aquest decret de la llicència bàsica que permetrà iniciar les obres d'habitatge protegit sense garantir que s'atorgarà la llicència urbanística definitiva. Aquesta és una altra barbaritat. El Col·legi d'Arquitectes així li han fet arribar.

I no tinc més temps d'aprofundir-hi, però, en qualsevol cas, doncs, per què no han escoltat els col·legis afectats i els col·legis professionals que saben realment de què parlen?

I una qüestió nuclear en aquesta discutida, tan discutida llei, per molt que ens facin pensar que l'esquerra i l'extrema esquerra, doncs, han arribat a un gran acord, continuem nosaltres dient que aquesta és una llei molt discutida i ho continuarà sent.

La decisió del Govern Illa d'imposar la reserva del trenta per cent de sòl per a habitatge públic és una mesura que considerem no només equivocada, sinó profundament perjudicial per al mercat immobiliari. Aquesta normativa que pretén ser una solució a la crisi de l'habitatge, és, en realitat, un obstacle que frena la inversió privada, desincentiva la construcció de nous habitatges i limita les opcions per als propie-

taris i llogaters. És una política que ignora les necessitats reals dels ciutadans i que en lloc de resoldre els problemes els agreuja, i els agreujarà encara més.

No hem d'anar gaire lluny, com abans li deia, doncs, per veure els efectes que van tenir les polítiques de la senyora Ada Colau i que vostès ara imitaran d'una manera absolutament lamentable i preocupant. Amb les negociacions de darrera hora entre vostès, entre l'esquerra i l'extrema esquerra, doncs, afegim encara més gravetat en el contingut d'aquesta llei.

Ens trobem davant d'una situació que posa en risc el futur del mercat immobiliari a Catalunya. És la nova regulació dels lloguers de temporada, impulsada per vostès, que és una mesura que nosaltres considerem profundament perjudicial per a tota Catalunya i per a tots aquells que vivim i treballem.

Vaig acabant. Miri, nosaltres evidentment que votarem en contra d'aquest decret en que vostès han aconseguit un acord ahir a la nit a darrera hora i *in extremis*, no? Hi votarem en contra, doncs, perquè segueixen apostant pel model de restricció i no pas pel model d'incentivar; perquè ignoren la importància de la col·laboració públicoprivada, tan important per resoldre la qüestió, la polèmica, la problemàtica de l'habitatge a Catalunya; perquè no aborda el problema real dels preus dels lloguers, i perquè no té en compte la realitat de les famílies i dels joves a Catalunya. Un decret d'habitatge de l'esquerra i de l'extrema esquerra difícilment pot ser favorable als interessos dels catalans.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. És el torn ara del Grup Parlamentari de VOX, i té la paraula la diputada Mónica Lora Cisquer.

Mónica Lora Cisquer

Bé, molt bon dia a tothom. Consellera, bé, vostè sap i és molt conscient, no?, que aquest decret no compleix els requisits legals. I el que no es pot permetre és que se substitueixi el debat parlamentari, que és una peça clau per a la nostra democràcia, per una via legislativa excepcional sense una clara justificació, perquè estem d'acord en que l'habitatge és un dret fonamental i que qualsevol modificació que es porti a terme sobre el règim del sòl, sobre les reserves per a habitatge protegit o inclús sobre el règim sancionador, nosaltres considerem que és quelcom que s'ha de poder debatre de forma àmplia i de forma transparent en aquest Parlament. De fet, així es recull, encara que de forma molt dissimulada, en el Dictamen 1/2025, del Consell de Garanties Estatutàries, que ha advertit que aquestes modificacions no compleixen amb els requisits d'extraordinària i urgent necessitat. De fet, s'està substituint el procés legislatiu ordinari per una via, la via del decret llei, sense una justificació suficient, fet que vulnera la seguretat jurídica i el principi de deliberació parlamentària.

De fet, aquest dictamen del Consell de Garanties subratlla precisament que diversos apartats del decret s'haurien d'haver tramitat precisament com a projecte de llei, garantint així el que deia ara, un debat parlamentari que sigui ampli i que sigui transparent. Perquè ens trobem que aquest decret introdueix canvis significatius en el règim del sòl, en la gestió de l'habitatge protegit, justificant-se també en una part com una adaptació a la llei estatal, la llei *por el derecho a la vivienda*, que es va aprovar en el Congrés dels Diputats ja farà cosa ara de dos anys. Però clar, ens trobem que aquestes adaptacions van molt més enllà d'una simple harmonització normativa, perquè ens trobem que redefineix el sòl destinat a habitatge assequible, afectant directament el dret a l'habitatge sense una justificació clara d'urgència. Després ens trobem amb que s'alteren les reserves de sòl en zones urbanitzables amb implicacions en la planificació territorial, que requereixen una discussió molt més profunda, tant a nivell tècnic com a nivell polític. Després ens trobem la regulació de la destinació d'aquestes reserves, una decisió que no es pot prendre sense el consens de tots

els agents implicats. Després es modifica la gestió i el règim d'ús dels habitatges protegits, així com també s'introdueix la creació del registre dels grans tenidors.

I fins aquí ahir ens trobàvem la sorpresa i la notícia que va sortir en els diferents mitjans de comunicació que ens assabentàvem que el Govern havia arribat a un acord *in extremis* amb Esquerra Republicana, amb els Comuns i la CUP per regular els lloguers de temporada. I és curiós, tenint en compte que fa ben poc deien que això era competència estatal i que per això ho rebutjaven. Per tant, podríem dir que estem parlant d'un intercanvi de cromos precisament perquè avui els hi anaven a tombar aquests dos decrets. És clar, vostè ha sortit aquí al faristol i ens ha parlat de que és un acord de consens de progrés. Això no és un acord de consens de progrés. Això és un acord en què es demostra la debilitat del Govern del Partit Socialista. (*Alguns aplaudiments.*)

Aquest decret no és la solució al problema de l'habitatge a Catalunya. Al contrari, representa una acumulació de regulacions restrictives que generen més burocràcia, que generen més inseguretat jurídica i traves per a aquelles persones que busquen realment una llar. I des de VOX, clar que defensem l'habitatge com un dret i també com una propietat, i per això denunciem que aquest decret vulnera precisament la llibertat dels catalans, incrementa l'intervencionisme i no ataca les veritables causes del problema de l'habitatge. Perquè, de fet, és molt trist veure com el debat de l'habitatge s'ha portat a un extrem ideològic que no beneficia en absolut per poder resoldre el problema que tenim de l'habitatge a Catalunya; tot al contrari, no fa més que empitjorar-ho, malgrat –sí que és cert– que escoltem discursos grandiloqüents del Govern o promeses populistes, com és la promesa dels cinquanta mil habitatges socials.

I és que en els darrers anys sí que podem veure que les diferents polítiques que s'han portat a terme, no només des del Govern de la Generalitat, sinó també des del Govern d'Espanya, amb Pedro Sánchez, són polítiques que han fracassat. De fet, podem veure com no hi ha hagut una planificació seriosa ni efectiva en matèria d'habitatge, per no parlar ja del caos en la gestió en matèria d'habitatge. De fet, podem veure que en l'última dècada s'han portat a terme més de quaranta canvis normatius que han acabat afectant el sector de l'habitatge. I això és una cosa, sobretot per al sector dels professionals que s'hi dediquen, que ha generat encara més inseguretat jurídica que espanta precisament els inversors, desincentiva la construcció de nous habitatges i, per tant, que hi hagi més llars, i porta a molts propietaris a retirar els seus immobles del mercat de lloguer.

I a això s'hi afegeixen a altres problemes també molt greus, com són les regulacions restrictives, la criminalització dels promotors i constructors, la permissivitat en l'ocupació illegal, la càrrega burocràtica que és insuportable i una fiscalitat que penalitza la compra de l'habitatge. I tot això complica encara més l'accés a l'habitatge. És més, la situació de l'habitatge a Catalunya és crítica. De fet, ens trobem en un moment que el parc públic d'habitatge amb prou feines arriba al dos per cent del total, quan la demanda no para de créixer i, de fet, les pròpies dades del Govern de la Generalitat ens diuen que necessitem almenys 25.000 habitatges anuals durant els pròxims set anys.

I a aquest decret s'introdueixen mesures errònies, com per exemple –tres exemples, eh?–, el dret de tanteig i retracte. Clar, ens trobem que la Generalitat s'atorga a si mateixa un poder d'intervenció més gran en el mercat immobiliari, adquirint habitatges de grans tenidors sense poder garantir una compensació justa. De fet, aquí podem veure com s'amplien els supòsits en què aquest dret pot aplicar-se, inclús sense necessitat d'una declaració prèvia d'interès social, i inclús es podrà aplicar en aquells habitatges que estan situats en aquestes zones que s'han batejat com a «zones tensionades».

En segon lloc, el registre de grans tenidors. Es crea un registre que assenyala injustament els propietaris que tenen diverses propietats com a responsables del pro-

blema de la «vivenda», quan els responsables del problema de la «vivenda» són precisament les nefastes polítiques que s'han creat.

En tercer lloc, les fiances de lloguer destinades a habitatge públic. Ens trobem que els fons de les fiances de lloguer que estan custodiats per l'Incasòl seran utilitzats per a la construcció d'habitatge públic. Clar, és quelcom que ens preguntem, no? Com es garanteix que aquests fons seguiran complint realment la seva funció original quan aquests fons es necessitin? És una cosa que realment ens preguntem.

I sí que és cert que aquest decret està ple d'errors, però ens mesclen moltes coses i amb alguna cosa podem estar-hi d'acord. Quan fa referència, per exemple, a la simplificació de la tramitació urbanística, però no com ho plantegen en aquest decret. Perquè sí que és cert que nosaltres defensem i, de fet, així ho hem proposat en diferents ajuntaments on tenim representació aquí a Catalunya, que s'ha de poder agilitzar tota la concessió de llicències. Creiem que és quelcom que és positiu per poder estimular precisament la construcció en els nostres municipis. Però, clar, aquí també necessitem donar recolzament als nostres ajuntaments per tal de que puguin agilitzar tot el procés edificatori i constructiu en els seus municipis.

Perquè el que no pot ser és el que ens trobem a dia d'avui, no? Que hi hagi ajuntaments a Catalunya que, des del moment que tu presentes una llicència d'obra fins al moment que tu pots començar a construir, el temps d'espera per posar la primera totxana sigui d'un any. Què vull dir amb això? Que els ajuntaments també necessiten eines, necessiten recursos, sobretot recursos humans precisament per poder agilitzar tots aquests tràmits.

En definitiva, com veig que em quedo sense temps. Bé, nosaltres sí que tenim molt clar que el que necessitem és una estratègia que sigui seriosa, que estigui basada sobretot en el foment de la construcció amb la col·laboració..., i sempre dic col·laboració i no imposició, com es pot veure amb el tema del trenta per cent de reserva de protecció oficial. També una política que doni seguretat jurídica i, molt important, l'eliminació de traves burocràtiques i més recolzament als ajuntaments, que són els que estan allí dia a dia i són els que poden afavorir precisament que es construeixi en aquests municipis.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. És el torn ara del Grup Parlamentari dels Comuns i té la paraula la diputada Susanna Segovia Sánchez.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, vicepresidenta. Conselleres, diputats, diputades, consellera Paneque, doncs finalment arribem al debat *in extremis* també, perquè era l'últim dia que podríem tenir aquest debat per convalidar aquest decret. Un decret que nosaltres ja li vam fer arribar en el seu moment que era un decret que no ens agradava. Era un decret realment... És un decret fet a pedaços, fet a pedaços de coses que venien de la llei de mesures de l'any anterior, la que no es va poder aprovar quan no va haver-hi pressupostos, de pedaços que anaven a la llei de mesures que hi hauria d'haver hagut en aquest any, si hi haguessin hagut pressupostos, que tampoc n'hi haurà, i d'altres cosetes que realment costava d'entendre, com la famosa llicència bàsica que ja li han fet arribar. És un decret fet a pedaços, amb alguns errors i amb algunes inconsistències i, sobretot, deixant-se fora molts dels temes que per nosaltres havien de formar part del primer decret de mesures en emergència..., en habitatge que es plantegés aquest Govern.

Per tant, honestament, la nostra actitud davant d'aquest decret, que a més a més, vostè va voler aprovar sense pràcticament poder-lo negociar, més enllà de poder fer alguna aportació just abans que ho aprovés el Consell de Govern, doncs, ens posava en una situació que era: aquest decret així, no. Aquest decret així, nosaltres no el votarem. Aquest decret així, nosaltres no estarem a favor d'aquest decret.

És cert que durant aquest mes, i crec que és el que hem de poder posar sobre la taula i posar en valor, com ja han fet altres grups, hem pogut fer el treball d'arribar a acords i negociacions que no es va fer prèviament i que hi hem pogut arribar, molt *in extremis* també, patint tothom també. Donar les gràcies d'aquí a tots els equips tècnics i jurídics de les diferents forces i també del Govern, perquè també crec que sense ells i elles no hauríem arribat aquí. També donar les gràcies a totes les diputades dels grups parlamentaris i també de la seva conselleria. Just comentàvem que no és casualitat que fóssim totes dones, curiosament, en un tema com l'habitatge, no? Les que ens hem hagut de posar d'acord hem sigut totes dones i potser alguna cosa té a veure amb la capacitat aquesta de construir acords.

Però és un decret que si no hagués estat per l'acord d'ahir, nosaltres no hi hauríem votat a favor. No ho hauríem fet i ho volem posar de manifest, com li hem dit durant molt de temps. Ahir vam arribar a un acord *in extremis*, que canvia algunes de les qüestions que d'aquest decret no ens agradaven i crec que..., entenc que potser no han tingut temps de llegir-se tot el document d'ahir perquè té unes quantes pàgines, però algunes de les qüestions que s'han esmentat ja es corregeixen també. Ja no hi ha la llicència bàsica en aquest acord que vam acordar ahir. Justament s'opta per agilitzar i fer-ho tot en primera volta.

Hi ha algunes de les qüestions que els col·legis ens han fet arribar als diferents grups que hem coincidit tots que també s'havien d'incorporar, però sobretot hem aconseguit que s'incorporin qüestions que eren emergència a Catalunya, com és, per exemple, la regulació dels lloguers de temporada a partir de la seva finalitat, que és una cosa absolutament constitucional i que ens permet fer la LAU. Per tant, tots aquells *agoreros* de que estem fent una cosa inconstitucional..., ha quedat resolta amb la proposta que tenim. O la pròrroga dels habitatges de protecció oficial mentre hi hagi una declaració de zona tensionada de mercat, que és una cosa que també es pot fer perquè en realitat no s'està revertint la propietat, els drets de propietat que tenen les persones, sinó que només es prorroguen quan hi ha una situació d'emergència.

I sentim parlar molt de que estem en una crisi d'emergència de l'habitatge. N'hi han alguns que fa un any o dos que s'han adonat de que estem en una situació d'emergència d'habitatge. Nosaltres fa molt de temps que ho diem i el que és curiós és quan es planteja que la situació per la qual estem amb els preus disparats de lloguer o amb uns preus de compra-venda que estem als nivells del 2008, és per les polítiques que s'han fet en els darrers dos anys, no per les polítiques que s'han fet en els catorze o quinze anys anteriors.

Potser té alguna cosa a veure la llei òmnibus del president Mas, que va fer barra lliure pels pisos turístics. Potser, potser alguna cosa té a veure el fet de que només fent una notificació ja poguessis tenir una llicència de per vida que no només s'heretava amb el pis si feies la transmissió, sinó que quan es ven un habitatge es ven amb llicència turística incorporada. Per tant, potser hi té alguna cosa a veure.

Potser té alguna cosa a veure també les polítiques del Partit Popular, que va decidir canviar la durada dels contractes de lloguer i reduir-los a tres anys, perquè cada tres anys es pogués especular i jugar amb la vida de la gent que viu de lloguer. O que va decidir també fer gairebé impostos zero a les Socimis, que són justament les empreses i els fons voltors que es dediquen a especular amb el lloguer, perquè, segons ells, això dinamitzaria el mercat de lloguer. Sí, clar que el dinamitza. Sobretot dinamitza l'especulació amb el mercat de lloguer i deixa a milers i milers de famílies sense poder pagar un lloguer.

Per tant, tot això és el que s'ha anat canviant, justament perquè els contractes de lloguer de la LAU, gràcies a la feina que va fer el nostre grup també al Congrés, ara ja no són de tres anys, ara són de cinc o fins a set si és un petit tenidor. Per tant, el que s'ha fet en els darrers dos anys és intentar posar fre a la barra lliure d'especulació que hi ha hagut fins ara. S'ha intentat posar fre a una barra lliure que vostès continuen defensant, perquè continuen defensant que l'habitatge ha de ser un nego-

ci. El dret a l'habitatge, a tenir un habitatge digne està reconegut a la constitució de l'Estat espanyol. Està reconegut el dret a la propietat. El que no està reconegut és el dret a especular amb un dret. Això no està reconegut a cap llei ni a cap constitució de l'Estat espanyol.

Per tant, siguem tots una mica responsables i, quan tirem cap enrere, potser els partits que ara diuen que s'ha de fer habitatge de protecció oficial i que durant deu anys l'Incasòl només en va fer cinc-cents sota la direcció de consellers de Junts per Catalunya, potser també tenen alguna cosa a veure amb el fet de que no hi hagi habitatge de protecció oficial ni habitatge accessible a Catalunya. I ara diuen que l'única resposta és fer habitatge. Doncs potser que ho haguessin fet quan tenien la capacitat de fer-ho, i no ho van fer, tampoc ho van fer.

L'acord que nosaltres vam posar ahir sobre la taula –i que volem donar les gràcies a totes les forces que ho han fet possible i també a la mobilització ciutadana i a organitzacions com el Sindicat de Llogateres, que també ha contribuït a millorar aquest text i a fer-lo més rodó– incorpora qüestions que són urgents per frenar la bombolla de l'habitatge i la bombolla immobiliària a Catalunya.

Es regulen els lloguers de temporada per finalitat. Només aquells que tinguin una finalitat recreativa i turística està justificat que sigui un lloguer de temporada. I això està dintre de la LAU, perquè la LAU diu que allà on una persona viu és un lloguer residencial, sigui que hi viu per sis mesos, sigui que hi viu per un any, sigui que hi viu per cinc anys. És el lloc on aquella persona, aquella família fa el seu projecte de vida. Això no és un lloguer de temporada, siguin els mesos que siguin, sigui un estudiant que va a la universitat, sigui una persona que ha de fer un tractament de llarga durada a l'Hospital Clínic perquè potser ve d'una zona on no li poden fer aquest tractament i s'hi ha de desplaçar a viure. És el seu lloc de viure. És la seva residència. Si algú vol llogar tres mesos per fer esquí a la Cerdanya o tres mesos una casa a l'Empordà, no pateixin, diputats de Junts, que ho podran seguir fent perquè seguirà sent un lloguer de temporada i segurament ho podran contractar.

Una altra qüestió molt important és donar eines als ajuntaments, perquè els ajuntaments decideixin si en el seu municipi o en determinades zones del seu municipi, a través del planejament urbanístic, no hi ha lloc per fer lloguer de temporada. Per què? Perquè el que necessiten és lloguer residencial, donar resposta a la ciutadania d'aquell municipi i d'aquell barri que necessita un habitatge, que no hagin de marxar, que es puguin quedar. I això farà que els ajuntaments, igual que amb els apartaments turístics, puguin decidir en quines zones del seu municipi o del seu barri no han d'haver-hi lloguers de temporada.

I pel que fa a la pròrroga de la protecció oficial, quan es fa un habitatge de protecció oficial i quan algú accedeix a un habitatge de protecció oficial, accedeix a habitatges que han estat fets amb recursos públics, sigui per la planificació que es reserva el sòl perquè es pugui fer, sigui perquè hi ha finançament, sigui perquè hi han crèdits especials per fer habitatge de protecció oficial; està accedint a un habitatge l'objectiu del qual és garantir el dret a l'habitatge i es posen recursos públics per poder-ho fer possible. El que no pot ser és que l'habitatge de protecció oficial, després d'un temps, es converteixi en un bé de mercat per especular també. Perquè si en aquell habitatge hi han hagut recursos públics, aquells recursos públics han de tornar al que és públic, han de seguir servint a un bé públic. I aquest bé públic és el garantir el dret a l'habitatge.

Per tant, mentre hi ha una declaratòria de zona d'emergència, de mercat tensionat, tots aquells habitatges de protecció oficial hauran de prorrogar aquesta protecció. Podran continuar venent. Podran continuar venent a preu de protecció oficial i tampoc ningú no s'escandalitzi, que hi han molts municipis on l'habitatge de protecció oficial, el metre està fins i tot per sobre del preu de mercat. Per tant, podran continuar venent. Ara bé, ho hauran de vendre a algú que estigui inscrit al registre de protecció oficial, no a un fons voltor. I em sembla que és una diferència significativa.

Hi han altres temes que hem introduït, com per exemple que el registre de grans tenidors sigui també per als grans tenidors físics, que era un gran forat que teníem. I sabem que el registre, i aprofitem aquí per instar el Govern també, és fonamental que el tinguem quan abans millor.

I una darrera qüestió, després d'haver sentit el president Illa aquest matí criticant a Junts per Catalunya per haver frenat la regulació dels lloguers de temporada al Congrés. Van frenar la primera i la van tombar. Però en tenim una segona registrada, que Junts va votar l'admissió a tràmit. Aquesta llei està aturada a la Mesa del Congrés pel Partit Socialista. Per tant, si el president Illa es vol penjar la medalla d'acabar amb el lloguer de temporada, que parli amb els seus companys del Congrés, que desbloquegin la llei, que deixin d'aprovar pròrrogues a les esmenes i que la fem possible d'una vegada per totes. Menys medalles i més tramitar les lleis.

Gràcies.

El president

Tot seguit, per fixar la posició del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula la diputada senyora Laure Vega.

Laura Fernández Vega

Bé, en primer lloc, volem agrair la disposició que hi ha hagut per fer una passa que creiem que no és suficient, però que sí que és important per començar a regular qüestions de l'habitatge que havien quedat en una carpeta de pendants. En aquest sentit, creiem que és just dir que, si aquí no havia de jugar el partidisme, tant de bo no hagués jugat el partidisme abans. Perquè és just retreure a Junts que no hagin estat quan tocava ara per regular, però també és just dir que el PSC en el seu moment no va donar suport al decret que ja començava a regular el lloguer de temporada.

I que quan diuen que els hi sorprèn la posició de la CUP..., és a dir que nosaltres en això sempre hem sigut molt clars: estigui de moda, no estigui de moda, doni vots o no doni vots, la CUP estarem defensant el dret a l'habitatge. Lo que em sap greu i lo que sí que hauria de sorprendre és quan no és així. Per tant, esperem que aquesta passa sigui una passa de camí fins al final i no una petita cosa només per les mobilitzacions que s'han donat.

I esperem que es compleixi, que es compleixi perquè, si no, no sé com sostindrem la mirada a tota aquella gent que pugui creure que, aquesta vegada sí, la llei hauria de defensar aquest dret i no l'especulació sense límits, com dèiem. Esperem que sigui així, perquè a nosaltres ens costarà sostenir la mirada, però ens tindran també de front. La mateixa diligència que tenim quan s'ha de treballar per regular un decret i la mateixa diligència que hem vist amb els equips negociadors aquests dies és la que tindrem per estar de front si això no es compleix com ha de ser.

Ara bé, nosaltres això també ho hem dit sempre: això hauria de ser un dia a l'oficina, això hauria de ser la nostra feina. Ser representant polític ha de ser això. No és venir aquí a fer discursos. Per tant, una primera passa i la següent, mirada llarga. Perquè s'ha destapat lo que no hauria d'haver succeït mai, i és que hi poguessin haver aquest tipus de fugues, per rendisme, que pogués haver-hi aquest tipus de fuga d'un habitatge que s'havia construït públic i que mai hauria d'haver passat a mans privades i que hi hagi un cos d'inspectors perquè efectivament la llei sigui llei i no només un paper mullat.

Però mirada llarga, perquè lo que hauríem d'estar fent demà –o com a mínim a nosaltres ens encantaria– és treballar en una regulació efectiva per poder abaixar el lloguer, que és tan alt perquè ja havien pujat els preus prèviament; és seguir amb una anàlisi tributària seriosa i rigorosa per poder gravar el rendisme fins que no sigui negoci, perquè no, anar cobrant cada mes del treball dels altres no és un negoci. I després començar per acabar l'especulació. Perquè ens deien aquest matí que s'havia de mirar Europa. Perfecte, encantadíssims de mirar Europa: mirem els contractes indefinits que hi ha a Anglaterra; mirem els impostos que van fer possible l'habi-

tatge públic de Viena; mirem que el poble pugui decidir si volen o no volen els fons voltors operant, com és el cas de Berlin; mirem de prohibir l'especulació, com és el cas dels Països Baixos. Perquè, si no fem aquestes coses, lo que tenim a l'altra banda són la guerra aranzelària, tenim la motoserra, i lo que tenim és la deficiència de la democràcia.

Jo aniré bastant per feina, perquè crec que en realitat, aquests dies, per sorpresa, hem pogut dir més de lo que calia. Però sí que algunes consideracions.

Parlem de drets. És un dret humà fonamental, el dret a l'habitatge, reconegut a l'article 25 de la Declaració universal dels drets humans, reconegut a l'article 11.1 del pacte internacional dels drets econòmics, socials i culturals. A mi tampoc és que m'entusiasmi, i suposo que a vosaltres tampoc, però també reconegut a l'article 47 de la Constitució, tot i que al Tribunal Constitucional sembla que aquella pàgina se li va traspaperar.

Parlem del dret a la propietat. Saben qui vulnera el dret a la propietat en aquest país? El negoci sense límits; el negoci sense límits que, entre altres coses, va establir també amb la llei òmnibus que va aprovar Artur Mas i que donava barra lliure a aquests pisos turístics. Perquè avui hi ha almenys tres coses que hauríem de tenir en compte: que dos terços dels lloguers s'estan pagant a grans tenidors, que en els últims quinze anys la meitat de les compres són a grans inversors –m'hauran de dir llavors *qui* vulnera el dret a la propietat dels catalans i les catalanes, o si és que el dret a la propietat només els preocupa per a aquests grans inversors–, i el tercer, que dedicant un terç del sou a pagar una casa, un jove que cobri el salari mitjà trigaria vuitanta anys a comprar un habitatge a Barcelona. Si una jaqueta fa mal als ulls i no funciona, es canvia. Segueixin canviant de jaqueta tan sovint, regulant ara el preu dels lloguers i després dient que no, anant al Congrés contra el dret a l'habitatge i després venint aquí a dir que és una qüestió de formes, i ja veurem si, en comptes de la CUP, qui els envia a la paperera de la història no són els joves d'aquest país.

I després, sobre l'oferta... Perquè jo hi estic d'acord, avui, quan ho deia el diputat Alejandro, del Partit Popular, que a l'escola pública s'aprenen moltes coses, sobretot els treballadors, que no tenen una altra opció, perquè no heretaran la típica empresa en la que fer els «remolons», com molta part d'aquesta bancada. Parlem de l'oferta. Perquè, clar, és el problema de l'oferta el que fa que el preu dels pisos..., no? Perquè fem una creu, així –que això devia estudiar-se, no ho sé, al seu San Pablo, a Economia, suposo–, i llavors baixen els preus. Del 98 al 2007 es construeix més a l'Estat espanyol que a Alemanya, Itàlia i França juntes; un munt d'oferta. Saben què va passar amb els preus? Cent setanta-cinc per cent més: de 760, 2.100 euros al mes. Baixin els vostres economistes aquí a explicar-me que era un problema d'oferta.

O, si no, parlem de què és lo que va passar també aquells anys: que Aznar va optar per la liberalització del sòl. Cap sorpresa que després el seu fill treballés associat al fons immobiliari Cerberus. Parlem de Cerberus i de lo que vol dir ser el cant que havia de controlar l'entrada a l'infern. Perquè quedi clar a tots els grups parlamentaris, aquí deixin de sorprendre's perquè fem lo que hem de fer: nosaltres baixaríem al «mismísim» infern si així poguéssim assegurar que en aquest país la gent dorm més tranquil·la a les nits i que és una miqueta més lliure. Perquè la llibertat comença amb petites regulacions com aquesta i acabarà quan el dret a l'habitatge no sigui un negoci.

Així que, en realitat, acabant, perquè nosaltres estem molt contents de que s'hagi donat aquesta primera passa; estem molt contents de que s'assumeixi que és la primera, però que no hauria de ser l'última, i estarem especialment contents quan no hem d'estar aquí dient que això no és un triomf, sinó que és un principi de cap a on s'hauria d'anar en termes d'habitatge. Perquè la gent que vulgui especular, que ho faci amb els iots, que ho faci amb els apartaments a la Costa Brava, que ho faci amb aquelles coses que als treballadors, doncs, mira, tampoc ens interessin tant i que com a mínim podem escollir si volem o no volem... Però que no s'atreveixin a seguir-ho fent amb allò que és essencial aquí.

I, per últim, precisament perquè lo que es demostra també aquests dies és que a vegades no fan falta tantíssims, tantíssims títols per saber de lleis i per saber com es blindava un dret, moltíssimes gràcies al conjunt del moviment per l'habitatge i al Sindicat de Llogateres. Perquè no és casualitat que ara hi hagi una gran regulació o que puguem estar intentant fer aquesta regulació esperant a veure què fa el Tribunal Constitucional. És precisament perquè aquella gent que cada setmana està fent que la llei i el dret es compleixin aturant desnonaments, els que posen no només el cos, sinó també la intel·ligència, en fer que siguin possibles decrets com aquests. Perquè un sindicat, que és l'oposat a lo que hi ha moltes vegades en aquest plenari, per desgràcia, un sindicat és, per definició, una organització pròpia dels treballadors que s'uneixen per fer front a problemes col·lectius de forma col·lectiva.

I així és com es divideix aquest país, entre els que fomenten el treball, que vol dir que treballin els altres per poder ingressar a finals de mes la meitat del seu sou si no es regula realment l'habitatge, i els que treballen i, a més, quan acaben, se'n van al sindicat i als moviments per ajudar els seus veïns; entre els que compten els pisos a desenes i els que malden per pagar el lloguer; entre la majoria del poble i la minoria perillosa, especialment representada, per desgràcia, en aquest plenari; que si no volem que sigui així, hauria de ser molt més habitual lo que ha passat aquests dies.

Moltes gràcies.

El president

A continuació, per fixar la posició del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Intenten vendre aquest decret llei com un paquet de mesures de simplificació administrativa. Atorgaran una llicència bàsica que permeti iniciar obres al més aviat possible, però sense cap garantia de rebre *a posteriori* la corresponent llicència urbanística definitiva. És a dir, acceleraran els terminis de construcció a costa de la inseguretat jurídica de promotors, constructors i professionals implicats en projectes d'habitatge públic. Tenen pressa, és clar.

Passen els mesos i no veiem per enlloc els cinquanta mil pisos que ens van prometre. La consellera Paneque parla eufòrica de la Catalunya dels 10 milions, però on els entaforaran, aquests 2 milions extra, quan arribin en pastera o s'empadronin fraudulentament amb visat de turista? Els hi faran lloc al menjador de casa? Perquè els municipis catalans ja no donem l'abast. Hem sobrepassat tots i cadascun dels límits.

Amb les seves polítiques d'alta volada, generen tensions innecessàries a viles i ciutats i, quan topen amb un batlle que planta cara des del padró, cerquen desesperats la manera de sancionar-lo. Aquest és el *modus operandi* del Govern actual i dels processistes que l'apuntalen.

Saben qui paga la seva incontinència immigratòria? Nosaltres, els catalans. El creixement descontrolat i imprevist de població ha desbordat els serveis públics, ha congestionat el parc d'habitatge, ha generat sobreocupació als jutjats i a les presons i ha desemparat i empobrit el conjunt de la nostra ciutadania. Però tranquils, eh?, que ara arriba el PSOE agafadet de la maneta amb els Comuns, la CUP i Esquerra Republicana, i donaran llicències bàsiques perquè es puguin construir blocs a dojo amb materials precaris i de baixa qualitat constructiva. Papers i casa per a tothom, tu. I quan apareguin les humitats, els problemes estructurals i tota la pesca? Què farem? Trucar al 112?

Si vol una foto amb casc i aixecant una totxana, senyora Paneque, no pateixi, ja l'hi farem. Però no cal sacrificar ni la qualitat i dignitat dels habitatges ni la seguretat jurídica de ningú, i menys pel rèdit electoral d'una foto efímera.

Aquests cinquanta mil pisos que vol construir, per a qui seran? Per als nostres fills i avis? O per continuar incentivant el tràfic d'humans d'un continent a l'altre?

Perquè potser el problema no és el parc d'habitatge, potser el problema són els polítics que avalen la nostra substitució cultural i demogràfica. I aquest problema no es resol simplificant tràmits a costa de la seguretat jurídica de ningú ni delegant a correu les polítiques d'habitatge a l'extrema esquerra i el seu exèrcit d'inspectors. Es resol fent confiança a algú que sigui capaç d'identificar i d'abordar l'arrel del problema. Aliança Catalana, senyors. Seny i ordre.

El president

Finalment, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la diputada senyora Eva Candela i López.

Eva Candela López

Moltes gràcies, president. Bon dia, conselleres, consellers, consellera Paneque, diputades, diputats... Efectivament, consellera, l'habitatge és un dels reptes més importants d'aquesta legislatura; jo, particularment, diria que és el repte més gran, el més gran repte i, com vostè diu moltes vegades, consellera, un repte colossal –li he sentit dir diverses vegades aquesta paraula i m'ha quedat gravada en la ment.

L'habitatge és una part essencial en la vida i la dignitat de les persones. Accedir a tenir un habitatge digne és avui una de les principals preocupacions de la ciutadania. Només cal veure l'esforç que han de fer les famílies per pagar la hipoteca o per pagar el lloguer. I el preu de l'habitatge, com veiem, s'ha convertit en un element determinant del risc de pobresa i és un factor generador de desigualtats socials, alhora, també, que és una barrera infranquejable per a l'emancipació dels nostres joves.

La situació de l'accés a l'habitatge, diputats i diputades, és crítica. I avui la consellera Paneque, en la seva exposició, ens ha donat dades rellevants de com està l'accés a l'habitatge. També ho han manifestat algunes de les diputades que m'han precedit avui al faristol; alguns amb les mateixes paraules o semblants, d'altres esperava que s'hi acostessin més, a aquestes paraules, però no ha sigut així. L'accés a l'habitatge és un problema per a gran part de la ciutadania. Amb d'altres dels diputats o diputades que m'han precedit, veiem que tenim una visió molt diferent des dels grups parlamentaris; amb alguns, diria, molt, molt, molt diferent, ja que ens separen moltes coses. Ens separa, principalment, una ideologia, i ens separa també una manera d'entendre el país. Amb d'altres no ens separen tantes coses, però avui esperava que estiguéssim més a prop, la veritat.

Diputats i diputades, a Catalunya vam ser pioners en la redacció i aprovació de la llei del dret a l'habitatge, i hem estat molts anys, potser masses anys, sense desenvolupar qüestions molt importants, qüestions primordials que hi havia en aquesta llei, i també massa anys sense dotar-nos de mesures estructurals, que són, finalment, les que poden donar solució a mitjà i llarg termini a problemes tan importants. Mesures potents, mesures fortes, mesures sostingudes en el temps. En definitiva, que tenim molta feina a fer.

Les polítiques d'habitatge són una eina clau per garantir l'equitat, per garantir la cohesió social i per garantir el dret a viure amb dignitat. Per això el nostre grup parlamentari està satisfet amb el que el president Salvador Illa i el seu Govern van manifestar des de l'inici de la legislatura: tenir l'habitatge com una de les seves polítiques prioritàries, i que hagués marcat un full de ruta. Un full de ruta amb diferents mesures i actuacions que aconseguixin, principalment, augmentar el parc d'habitatge protegit, assequible i social, tant des de la construcció com des de l'adquisició, utilitzant el tanteig i retracte i fent convenis amb el sector privat i amb el tercer sector, i també rehabilitar i mobilitzar el parc d'habitatges existents, amb una finalitat, una finalitat gran: garantir el dret a un habitatge assequible i adequat a la ciutadania.

Així que des del primer moment d'aquesta legislatura el Govern es va posar a treballar, i el mes d'octubre passat va aprovar un pla de mesures urgents per incrementar l'habitatge protegit. I aquest pla, aquest acord, contenia divuit mesures a desenvolupar; divuit mesures de les que avui en voldria destacar una: la reserva pública

de solars, de la que ja està en marxa la convocatòria i que permetrà, diputats i diputades, iniciar la construcció d'habitatge protegit de lloguer. També el mes d'octubre, el Govern va aprovar definitivament el pla territorial sectorial d'habitatge treballat la legislatura passada pel Govern Aragonès; un document essencial com a eina de planificació estratègica de l'habitatge. I també l'aprovació del règim sancionador de la contenció de rendes de lloguer.

Avui el Govern porta al Parlament la convalidació del Decret llei 2/2025. La consellera Paneque ens ha explicat els trets principals d'aquest decret llei que avui es porta a convalidació, unes mesures necessàries per donar un impuls a aquelles mesures de l'acord que va adoptar el Govern de la Generalitat; un decret llei que, una vegada convalidat, tindrà una tramitació de projecte de llei. I en aquesta tramitació incorporarà, via esmenes, qüestions rellevants, com el lloguer de temporada i d'habitatges, i també, senyor Vergés, incorporarà aquelles mesures, aquelles consideracions que han tingut els col·legis professionals. No ho dubti, perquè hem estat en contacte amb ells. Una tramitació com a projecte de llei que és possible gràcies a un acord de les forces progressistes d'aquest Parlament: Esquerra Republicana, Comuns, la CUP i Socialistes i Units per Avançar. Un acord, diputats i diputades, que demostra que, davant d'un repte tan important com garantir el dret a l'habitatge, som capaços d'asseure'ns, de negociar i d'arribar a acords. Diputades i diputats, això és el que els nostres ciutadans i ciutadanes esperen de nosaltres, que treballem per arribar a acords i per donar solucions.

Volem, des del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, donar les gràcies a les diputades que han treballat intensament per fer possible aquest acord, als grups que hi donaran suport i també donar les gràcies a la consellera Paneque i a tot el seu equip del Departament de Territori, perquè sense tots ells avui tampoc seria possible que estiguéssim aprovant aquest decret llei per després poder tramitar aquest projecte de llei. Avui, companyes diputades, donem sentit al perquè ens dediquem a la política i donem sentit al que vol dir estar al servei públic.

Moltes gràcies.

El president

Acabat el debat, cridem a votació.

(Pausa llarga.)

Procedim a la votació d'aquest decret llei. D'acord amb l'article 158.3 del Reglament, s'entén que els vots afirmatius són favorables a la validació del decret llei i els vots negatius són favorables a la derogació. Passem, doncs, a la votació sobre la validació del Decret llei 2/2025.

Comença la votació.

El resultat de la votació ha estat el següent: vots afirmatius, 72; vots negatius, 62; abstencions, cap.

Vist el resultat de la votació, el Decret llei 2/2025 ha estat validat.

(Aplaudiments perllongats.)

D'acord amb l'article 158.4 del Reglament, un cop validat el decret llei, pregunto a la cambra si hi ha cap grup parlamentari que vulgui tramitar aquest decret llei com a projecte de llei. *(Pausa.)* Entenc que sí; pràcticament, la majoria dels grups parlamentaris. Ateses les peticions formulades pels grups parlamentaris, sotmetrem a votació si aquest decret llei s'ha de tramitar com a projecte de llei o no. S'entén que els vots afirmatius són favorables a la tramitació com a projecte de llei i que els vots negatius són en sentit contrari.

Comença la votació.

El resultat ha estat el següent: 134 vots a favor, cap en contra, cap abstenció. Vist el resultat de la votació i d'acord amb l'article 158.4 del Reglament, el Decret llei 2/2025 ha quedat validat i es tramitarà com a projecte de llei.

Decret llei 3/2025, de 4 de març, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria de contractació pública

203-00009/15

Passem al punt tercer de l'ordre del dia, que és el debat i votació sobre la validació del Decret llei 3/2020, de 4 de març, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria de contractació pública. En primer lloc, d'acord amb l'article 158.2 del Reglament, intervindrà el Govern per exposar les raons per les quals ha estat promulgat aquest decret llei. Té la paraula la consellera d'Economia i Finances, l'honorable senyora Alícia Romero Llano.

La consellera d'Economia i Finances (Alicia Romero Llano)

Gràcies, president. Bon dia, consellers i conselleres, diputats i diputades. Com deia molt bé el president, avui doncs toca debatre i, si s'escau, doncs convalidar aquest Decret llei 3/2025 amb relació a mesures urgents en matèria de contractació. La contractació pública no és un simple fet administratiu per adquirir béns o serveis o realitzar obres, sinó que és, ha de ser una eina estratègica dels governs i ha de ser una eina estratègica per assolir objectius econòmics, socials i mediambientals. Així ho va establir la Comissió Europea en directives com, per exemple, la 24/2014, on ja establia mesures perquè la contractació pública anés alineada en aquest sentit. De fet, algunes de les mesures que proposava ja aleshores la directiva europea avui les portem concretades en aquest decret llei.

Molt sovint –i ho saben vostès, perquè també ho escoltem en aquesta cambra– hem rebut, i rebem constantment, queixes dels grups parlamentaris, dels agents socials i econòmics, també del món local, sobre l'excessiva burocràcia administrativa, la falta d'agilització en els tràmits de contractació pública, la necessitat també de corregir necessitats i deficiències de la pròpia Administració i també de les dificultats que tenen les nostres pimes d'accés a la contractació, quan el gran teixit econòmic del nostre país és de pimes –el noranta-nou per cent està conformat per empreses petites i mitjanes. Per tant, hem d'agilitzar –òbviament– i hem de millorar el funcionament dels serveis públics, i la contractació pública ens ha d'ajudar a això.

El decret llei que avui presentem és un decret llei curt, amb mesures molt concretes. Pretén donar resposta a dos grans objectius. El primer és una contractació pública més àgil i més eficient, que ens ha de permetre també reactivar l'economia, com deia, d'aquestes pimes, i també doncs millorar l'accés d'aquestes i també de les empreses locals, d'aquells productors quilòmetre zero, que han de poder també accedir a les grans contractacions que fa l'Administració. De fet, la contractació pública representa el quinze per cent del PIB català i, anualment, 7.000 milions d'euros, és a dir, que la mobilització de recursos públics que fa l'Administració a través de la contractació és molt alta i, per tant, cal que anem millorant cada vegada aquests elements legislatius. De fet, ho han fet tots els governs, i crec que en aquest àmbit, doncs, hem anat modernitzant-nos per tal de respondre a aquests objectius que jo abans els hi deia. Potser ho faré de manera desendreçada. Aquest decret llei consta de sis articles, però parlaré de cada un d'ells.

Primer volia parlar de les pimes. Aquest és un tema bàsic, essencial, per al nostre país, un teixit conformat per petites i mitjanes empreses. Ara veiem lo que patiran, lo que poden patir amb aquestes conseqüències de la guerra comercial provocada pel president Trump. Doncs bé, nosaltres hem fet un esforç, han fet un esforç, els diferents governs, perquè les pimes vagin accedint cada vegada més a la contractació pública. Però, tot i així i els esforços que s'han fet –que, evidentment, s'ha anat avançant–, en aquests moments, el 64,8 per cent dels contractes que fa l'Administració van per a pimes, però, si ens fixem en l'import, això ja baixa al 34,8 per cent. És a dir, s'ha fet una feina, hem anat millorant, però cal avançar més, i, per tant, algun dels articles que avui incorporem va en aquesta línia; per exemple, la lotització dels plecs de condicions per tal que, si ho fem en lots més petits, donem accés a aquestes

pimes, però també, per exemple, que limitem l'accés de la mateixa empresa a diferents lots per tal doncs de diversificar més i permetre que més pimes puguin accedir a la contractació pública.

Un altre element important pel que fa a les pimes: el pagament a subcontractistes. Moltes vegades, l'adjudicació es fa, evidentment, a contractistes, que aquests subcontracten alguns dels serveis. I també passa sovint... –i això ens ho ha fet saber moltes vegades Pimec, no?, aquest agent econòmic del país–, davant les dificultats que tenen moltes vegades aquests subcontractistes per cobrar; per cobrar allò que l'Administració sí que paga a trenta dies a aquest contractista. Doncs bé, hem posat alguns articles per facilitar el pagament directament als subcontractistes quan el contractista no fa la seva feina, i, per tant, que no acabi sent la petita empresa –el subcontractista– la que fa de finançador de la gran empresa, que normalment acaba guanyant aquests contractes.

Jo vull agrair aquí molt molt sincerament a Pimec la feina que ha fet d'empènyer-nos a tots. De fet, es va aprovar en aquest Parlament, fa potser ara ja dotze o quinze mesos, una proposta de resolució a la Comissió d'Economia que deia –i que es va votar, crec, per unanimitat– que havíem d'anar en aquesta línia pel que feia a la contractació pública. En una compareixença que va fer en aquell moment el secretari general de Pimec Antoni Cañete ens empenyia a tots a fer algunes modificacions. Crec que això és una realitat. No és, diguéssim, un reconeixement al Govern, ni molt menys; crec que és a tots els que vam donar suport a aquella iniciativa i que avui nosaltres reflectim en aquest decret llei. Crec que estem tots d'acord en que cal donar suport a les nostres pimes, i tant la divisió en lots com aquest pagament als subcontractistes ens ajudarà a donar-li més pes, més força i més múscul a les nostres pimes. Així, també aquí el meu agraïment als agents socials i econòmics, com Pimec, que amb la seva feina permeten que els ajuntaments..., ai, que els ajuntaments, però sobretot, en aquest cas, que el Govern de la Generalitat doncs provoquin canvis que facilitin la seva tasca.

Hi ha un altre dels elements que apareixen en l'article d'aquest decret llei, que és l'agilització de la contractació, sobretot per poder fer contractació conjunta d'obres o edificació, projecte i execució d'obres en aquells projectes d'un any, determinant determinades condicions; que siguin projectes per a eficiència energètica o mesures estratègiques del Govern –no en vull estar aquí o concretar massa això, perquè ho han pogut llegir–, però, en tot cas, és intentar que es puguin contractar conjuntament el projecte i les obres per agilitzar. Hem de fer infraestructures en aquest país petites i grans, i com més ràpid ho fem, molt millor.

I lligat a això de l'agilització de la contractació, també hem posat algunes mesures, algunes modificacions en la llei de l'empresa pública d'Infraestructures.cat, Infra.cat, per modificar alguns llindars. Abans teníem l'obligació que en unes determinades quanties hagués de ser Infra.cat la que desenvolupa l'obra. Això és veritat que en aquests moments de volums importants en equipaments educatius, en equipaments socials o sanitaris, doncs hi ha un cert col·lapse. Ens ha semblat que els propis departaments o també entitats del sector públic poden fer aquestes licitacions, i, per tant, hem augmentat el llindar en obres fins a 15 milions, 2 milions per fer estudis o projectes, i, en el cas de manteniment, que en fan molt sobretot en l'àmbit social, salut i educatiu, doncs que pugui ser fins a 2 milions d'euros, i 300.000 euros en el cas d'estudis o projectes perquè ho desenvolupin els propis departaments. Amb això volem agilitzar l'obra, que l'obra vagi més ràpid, que aquelles necessitats que tenim en tants i tants àmbits doncs es puguin fer com més aviat millor. Crec que això ens ho agrairan sobretot els ajuntaments, però també els usuaris d'aquests equipaments.

Hi ha un altre element interessant que hem incorporat aquí, que també ha estat a petició dels ajuntaments. I aquí doncs vull donar les gràcies a l'Associació Catalana de Municipis i a la Federació de Municipis de Catalunya, però també –i vull dir-ho aquí– a un grup d'alcaldes que s'inclouen en l'Ara Pacte Local Lleida, que ens

van venir a veure per demanar-nos que miréssim d'agilitzar els pagaments menors, als contractes de fins a cinc mil euros. És veritat que als ajuntaments els hi provoca –als ajuntaments petits i mitjans– molta burocràcia, molta gestió administrativa, contractes petits. I el que nosaltres hem fet aquí és agilitzar-los, accelerar aquesta tramitació, que amb una factura i una aprovació de la despesa, i amb la transparència que cal, òbviament, es puguin fer d'una manera molt més àgil aquests contractes, que a més podran ser recurrents –en el cas de serveis, fins a quinze mil euros; en el cas d'obres, fins a quaranta mil–, el que permetrà ser molt àgils i, sobretot, facilitar l'accés a aquests contractes a proveïdors locals i quilòmetre zero. Això és molt important, portaven molt temps demanant-nos això, i ens va semblar que calia incorporar-ho aquí per ajudar els ajuntaments a fer aquestes contractacions, a donar resposta moltes vegades a les necessitats que els ciutadans els hi demanen quan truquen a la porta.

I, en últim terme, aquí volia fer acceptació d'un error. L'article 6 és un error, no hauria d'estar en aquest decret llei. Nosaltres vam estar treballant amb el Govern, sobretot amb la consellera Paneque, tota una llei de mesures. Haguéssim volgut –ho saben vostès– tenir uns pressupostos per al 25 amb una llei de mesures per al 25 que era molt completa, i aquest article, doncs, tant de trossejar-lo i dividir-lo amb diferents decrets llei va quedar aquí... Vull demanar disculpes a tots, sobretot al Col·legi Oficial d'Arquitectes de Catalunya, amb qui ens hem reunit des del Departament d'Economia. Saben, doncs, que ha estat un error, que ho esmenarem en aquesta tramitació a través de projecte de llei que justament hem aprovat ara fa uns minuts, perquè això no hauria de ser aquí. Per tant, és un error, i ens sap molt greu.

L'objecte d'aquest decret llei era agilitzar els tràmits per a la contractació pública, facilitar l'accés de les pimes a aquesta contractació pública i que els ajuntaments tinguessin moltíssima més facilitat a l'hora de contractar això: fins a cinc mil euros recurrents, quinze mil o quaranta mil en el cas d'obres. Ens sembla que és important, en un moment en què la ciutadania ens demana que responguem ràpid a les necessitats que tenen, doncs, jo crec que era de rebut portar aquest decret llei amb màxima urgència.

Vull agrair també a tots els grups parlamentaris, que han tingut una bona disposició, doncs, a parlar a parlar d'aquest decret. És un decret, ho he dit, amb cinc articles, perquè un l'esmenarem, i, per tant, doncs, esperem que es pugui convalidar. Dono les gràcies a tots aquells, doncs, que han mostrat predisposició per fer-ho, per tal que aquesta agilització sigui en benefici dels ajuntaments, dels ciutadans i de l'Administració i, per tant, que puguem posar en marxa com més aviat millor totes aquestes mesures.

Moltíssimes gràcies.

El president

A continuació passem a la intervenció dels grups parlamentaris per fixar la seva posició. Segons va acordar la darrera Junta de Portaveus, els grups parlamentaris tindran un torn de cinc minuts per a cadascun. I en primer terme té la paraula, i en nom del Grup Parlamentari de Junts, el diputat senyor Joan Canadell i Bruguera.

Joan Canadell i Bruguera

Gràcies, president. Bon dia, consellera. Voldria saludar els representants dels col·legis professionals que avui ens acompanyen, i em sap greu que ningú més els ha saludat. Ja veuen que a vostès ni els escolten ni gairebé els saluden. Per tant, crec que això també..., les formes també són importants.

Consellera Romero, escolti'm, vostè sap que té quaranta-dos diputats; que, com vostès volen aprovar un decret en aquest Parlament, el volen convalidar, se m'acut que hi han tres opcions.

La primera és venir ja aprovats de casa, és a dir, venir amb els suports del tripartit, que això és el que han fet fins ara de forma habitual. Però ja li dic que jo, que em

passeejo molt per les empreses, i em consta que vostè també, no sé què li diuen, però a nosaltres ens diuen que estan ja una mica farts d'aquests acords que fan amb l'extrema esquerra d'aquest país populista. Perquè, escolti'm, tots aquests acords acaben sempre igual: més impostos, més inspeccions, més burocràcia, menys oportunitats per a les pimes, per als professionals..., i aquesta n'és una mostra més. Per tant, tots aquests acords del tripartit l'únic que fan és abaixar la competitivitat d'aquest país, i després ens queixem.

La segona opció, que també l'han fet servir alguna vegada –no dic amb decrets llei, però amb altres votacions, i també ho han fet a les manifestacions–: anar amb els de les polseretes, eh? Vostès tenen seixanta-vuit diputats si es posen d'acord amb els de les polseretes, l'extrema dreta d'aquest Parlament, igual que amb els de les esquerres, seixanta-vuit diputats.

Però, escolti'm, hi ha una tercera opció. Portem vuit mesos i no l'han fet servir en cap moment, que és venir a Junts i dir: «Escolta'm, volem aprovar un decret que creiem que és bo pel país. Us demanem que us ho mireu, que ens digueu la vostra. I, sobretot, dialogarem amb el sector, escoltarem el sector, i en base al que digui el sector, acabarem de polir el decret.» Això és el que haurien d'estar fent vostès. Això és treballar per Catalunya, per la Catalunya sencera, tota, per tothom, que diu el president, eh?, de Catalunya –per tothom. Doncs escolti'm, jo..., em sembla que, de moment, estan demostrant..., d'esquenes a una gran majoria de la població.

Per tant, en aquest Ple, no han fet cap de les tres opcions, n'han fet una quarta, que és venir sense haver acordat res amb ningú. I després passen coses com la que ha passat amb el decret de càmpings, que nosaltres ens vam reunir amb la consellera Parlon i li vam dir: «Consellera, ens retira aquest decret llei? Perquè no el podem aprovar. El sector hi està en contra.» Ho va fer, ho agraïm, i a més a més ja li hem dit que, escolti'm, si està d'acord amb el sector, nosaltres l'aprovarem; només faltaria! Nosaltres estem d'acord amb tot allò que ajudi el sector empresarial i el benestar de la ciutadania en general.

Per tant, escolti'm, això és el que ha passat amb aquest decret. Amb els altres dos, fins ahir a la tarda no sabíem què passava. Què vol dir, això? Que la negociació a última hora –ho sap molt bé, vostè, que vostè és una bona negociadora, ha negociat molt de temps aquí– es paga, eh? Amb què ho hem pagat? En què ha millorat la ciutadania de Catalunya amb aquest decret? O és que al final això ens haurà sortit per una altra banda, el tret per la culata? Això ja ho veurem; en tot cas, ja ho veurem.

Però, escolti'm, aprofitant l'avinentsa, com que avui també una diputada d'Esquerra, la senyora Cañigüeral, deia: «Escolta'm, amb el decret dels càmpings, eh?, no hi estem d'acord, perquè s'ha d'escoltar el sector», lo que no entenem és, si en aquell s'ha d'escoltar al sector, per què en aquest no s'ha d'escoltar al sector. Suposo que és en tots, eh?

Ho dic perquè això ens agradaria que es tramités com a projecte de llei. No sé què pensa fer, consellera, però si no es tramita com a projecte de llei no hi podem incorporar les esmenes que ens han portat les patronals, com Pimec –que vostè les ha mencionat–, o els col·legis professionals. Per tant, escolti'm, tramitem-ho com a projecte de llei, si ho aproven vostès, és important que es tramiti com a projecte de llei.

Però també la diputada d'Esquerra, que ha mencionat a la seva pregunta el tema del decret de taxa turística..., torna a passar el mateix: l'han vessat, perquè estan afectant d'una forma molt clara un sector com els albergs. L'hi dic ara: retirin aquest decret llei, tornin-lo a presentar com Déu mana.

I ja centrant-nos en el que és el decret, amb el minut que em queda, escolti'm, aquest decret trinxà la llei d'arquitectura; ja ho ha dit el diputat Vergés abans. Una llei que va ser liderada per l'aleshores conseller Rull, que va tenir noranta-vuit diputats a favor, és a dir, una àmplia majoria, i avui ho voldran aprovar amb seixanta-vuit –no sé si setanta-dos, no sé quants ho aprovaran–, quan venia de noranta-vuit

diputats. Per tant, escolti'm, això no és votar per tot el país, sinó votar només pensant en una part del país.

D'aquest decret, vostè ho sap, perquè ja l'hi vaig dir, escolti'm, hi han quatre articles que per nosaltres són acceptables: l'1, el 3, el 4 i el 5. Al 2, de contractació..., perdó, de contractació conjunta, hi hauríem fet esmenes, i amb el 6 no hi estàvem gens d'acord. Vostè ha reconegut que han fet un error, però, ai las!, aquest error és llei, eh? –és llei. Jo li recordo que el decret llei dels HUTs, vostès el van aprovar dient que després el tramitarien com a projecte de llei i hi farien esmenes. No s'han fet mai, segueix sent llei. I aquí els pot passar el mateix.

Per tant, jo li demano, per acabar, consellera, que si s'aprova i es convalida aquest decret, el tramitin com a projecte de llei, per poder posar les esmenes que el sector ens demana.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. A continuació, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Albert Salvadó i Fernàndez.

Albert Salvadó Fernàndez

Gràcies, president. Consellera Romero, representants del Govern, diputades, diputats, representants dels col·legis professionals, bon dia.

Senyor Canadell, s'ha confós, eh? Vostè estava al sofà amb el «pijameta», mirant la tele, i ha vist que els diputats i diputades d'Esquerra Republicana estaven arro-mangats amb el Govern per retirar el decret llei d'inundabilitat de campsings, i per un momentet s'ha confós i es pensava que era vostè. (*Aplaudiments.*) El «no» a tot porta aquestes coses, i, per tant, és de ser honestos reconèixer la gent que ens arro-manguem pel bé del país.

Decret llei. Consellera, estem d'acord amb l'objectiu d'este decret llei, un decret llei per a agilitzar els processos de contractació d'obra pública i facilitar-ne l'accés a les petites i mitjanes empreses; és a dir, capacitat de resposta per a afrontar les urgències amb licitacions públiques adequades al nostre teixit econòmic. Un decret que planteja un increment molt important dels llindars mínims en processos de licitació, adjudicació i execució d'obres i projectes de l'empresa pública d'infraestructures de la Generalitat, per a disposar de més eines per tal d'accelerar la construcció de determinades infraestructures que són essencials per al país. Una nova regulació que comporta un desplaçament d'Infracat d'una part important tant de la redacció de projectes com de l'execució d'obra pública de la Generalitat, desplaçament que ens obligarà a estar vigilants per tal de garantir les diferents formes de contractació, la concurrència, el control de costos, l'estabilitat dels preus i l'estandardització de processos, entre molts altres aspectes.

Som conscients que la dificultat en l'accés a l'habitatge requereix que les diferents administracions adopten mesures urgents per a fer-hi front, i les mesures que avui porten a convalidació van precisament en aquesta línia.

La motivació d'este decret llei ja fa referència –i abans ho comentava, consellera– a facilitar l'accés de les nostres pimes a les licitacions públiques, un aspecte que des d'Esquerra Republicana creiem que mereix un tractament transversal, que va substancialment més enllà dels continguts estrictes d'este decret; decret que ha de ser un primer pas claríssim en favor de les nostres pimes, com a elements claus per a mantenir l'ocupació i el dinamisme econòmic d'este país.

En esta mateixa línia va també l'article 3 d'este decret llei, que fa referència a la divisió de contracte en lots, mesura també molt positiva per a les pimes o els pagaments menors contemplats a l'article 4, positiu per a les administracions públiques de Catalunya, singularment per als ajuntaments petits, atès que el reconeixement de l'obligació del pagament d'aquestes despeses menors només requereix l'aprovació de

la despesa i la incorporació de la factura corresponent, i no requereixen cap tramitació procedimental addicional.

O les mesures contemplades a l'article 5, de subcontractació, també he de dir-ho, molt positives per a les empreses, amb les que, en canvi, hem d'evitar que puguin plantejar problemes als ajuntaments, que podrien veure com les subcontractes se'ls adrecen per obtenir pagaments en cas de demora de la contractista superior a un mes. No podem dificultar l'aprovació d'estes mesures, perquè estan molt alineades amb l'agenda legislativa que ja teníem el Govern d'Esquerra Republicana i que estan incorporades de forma molt similar, algunes d'elles, en l'avantprojecte de llei de compra pública de Catalunya.

Per últim, l'article 6, que modifica la llei de l'arquitectura, m'alegra el reconeixement explícit que ha fet la consellera en seu parlamentària que és un error, i en este sentit sempre hem reivindicat, i així ho hem fet també, que és important la validació del Col·legi d'Arquitectes i dels altres operadors que van impulsar la Llei 12/2017, de l'arquitectura, a la que Esquerra Republicana vam donar suport. El fet de tramitar-ho com a decret llei no facilita esta interlocució àgil amb el sector i amb els diferents grups parlamentaris. Però, hi insistixo, celebro el compromís del Govern per a esmenar-ho i garantir d'aquesta forma un marc normatiu que generi el consens amb els professionals de l'arquitectura del país.

Per acabar, a la part expositiva li caldria una revisió. Si em permet, sembla que hi hagi un copiar-pegar d'algun text de l'Arias Navarro quan es fa referència a la comunitat autònoma de Catalunya..., queda antic, molt superat. És que tenen un marc mental que, home...

Bé, per acabar, no vull obviar que quan Esquerra estàvem al Govern vam patir posicionaments de desgast d'altres formacions polítiques; també la que dona suport al Govern. Crec que val la pena fer notar este contrast, el de l'oportunitat i el de la responsabilitat. Per la nostra part, apostem per la responsabilitat, i entendre que l'oposició ha de ser dura, ha de ser exigent, ha de ser ambiciosa, però ha de tenir el país com a prioritat. *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)*

Per això –acabo, president– avui no volem caure en l'oportunisme. Així, votarem a favor d'este decret, perquè el trobem útil per a afrontar les urgències d'avui i per a facilitar l'accés de les nostres empreses als processos de licitació pública.

Gràcies.

El president

Per fixar la posició del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Míriam Casanova i Domènech.

Míriam Casanova Domènech

Moltes gràcies, president. Consellera Romero, consellers i conselleres, en primer lloc, també agrair que avui en aquest debat ens acompanyin representants dels col·legis professionals.

Bé, doncs, tots sabem, no?, que a Catalunya les pimes configuren més del noranta-nou per cent del teixit empresarial i que són les que generen més ocupació. I, malgrat això, les dades de la Direcció General de Contractació Pública de la Generalitat revelen que les pimes només accedeixen a una tercera part de la contractació pública a Catalunya. Per això compartim la necessitat de facilitar l'accés a les licitacions públiques a les pimes. Les empreses de nova creació, les empreses d'economia social, augmenten la competència per a la millora de la qualitat de les obres i serveis públics. I en aquest sentit, doncs, aquest decret llei ens proposa apostar per la divisió dels contractes en lots, però caldrà limitar el nombre de lots que es poden adjudicar a un mateix licitador i justificar el disseny dels lots per evitar, d'una banda, el risc a que un lot resulti desert i, d'una altra banda, el risc de collusió; fomentar la subcon-

tractació, suprimint el percentatge màxim de l'import subcontractat en l'adjudicació i amb mesures de control i de pagament directe al subcontractista.

Però des del Partit Popular, considerem que, per al veritable foment de la participació de les pimes a les licitacions públiques a Catalunya, és necessari un conjunt de mesures de facilitació i de simplificació que puguin gestionar tant l'Administració autonòmica com les locals, com són: oferir major publicitat i transparència de les licitacions; exigir requeriments proporcionals de solvència i requeriments especials per a les pimes de nova creació; incloure en els plecs mesures de simplificació de la documentació a presentar sobre capacitat i solvència; ampliar el termini de presentació d'ofertes i reduir les licitacions en períodes de vacances, i establir criteris de valoració favorables a la qualitat de les ofertes i no només al preu.

Per altra banda, aquest nou decret llei sobre contractació pública pretén facilitar la construcció d'habitatges públics a partir d'ampliar els llindars tant en la licitació, l'adjudicació i l'execució de construcció d'edificis i obres civils per part de l'empresa pública Infraestructures de la Generalitat de Catalunya, així com a partir de contractar de forma conjunta l'elaboració del projecte i l'execució de l'obra en aquells supòsits que sigui possible per a simplificar la tramitació d'aquests expedients.

Però no ens enganyem, aquestes mesures estan molt qüestionades pel propi sector i el col·legi professional, i el que realment és necessari és una nova política d'habitatge centrada en incentivar l'oferta i en no perseguir-la ni castigar-la amb una nova llei del sòl i de l'habitatge que garanteixi els drets dels inquilins i doni seguretat als propietaris.

En qualsevol cas, per assolir els objectius d'aquest nou decret llei s'ha d'aconseguir que els propis organismes del grup de la Generalitat compleixin amb la normativa de contractació pública. Tots els informes de fiscalització de la Sindicatura de Comptes sobre contractació pública de béns i serveis per part dels organismes de la Generalitat que s'han presentat en comissió des del començament del mandat posen en evidència un mal ús del contracte menor en despeses recurrents i previsibles per evitar la concurrència entre proveïdors, així com deficiències en la preparació i la licitació de contractes per procediment obert.

Per tant, per descomptat, el Govern pot dictar les normes que consideri en matèria de contractació, però si després el propi sector públic de la Generalitat no les compleix tot queda en paper mullat. Actualment, la normativa en matèria de contractació pública a Catalunya està molt dispersa en més de tretze normes entre lleis, decrets lleis i decrets, sense comptar la normativa bàsica estatal. Així doncs, aquest nou decret se suma a aquesta llarga llista de normes, sense quedar justificada la necessitat urgent i extraordinària per dictar-lo.

En definitiva, des del Partit Popular considerem que el Govern socialista hauria de presentar un projecte de llei per solucionar, de forma definitiva, tots els problemes que existeixen a la contractació pública a Catalunya i posar fi a la dispersió normativa existent.

Moltes gràcies.

El president

Per fixar la posició del Grup Parlamentari de VOX en Cataluña, té la paraula el diputat senyor Andrés Bello Sanz.

Andrés Bello Sanz

Buenos días, señor presidente, señores *consellers*, señores diputados. En VOX creemos en la importancia que la contratación pública tiene para hacer un uso eficiente de los recursos públicos. Las administraciones públicas deben contratar las obras y adquirir bienes y servicios mediante una normativa clara que garantice la transparencia y la igualdad de oportunidades para todas las empresas.

Para asegurar estos principios, la Unión Europea dictó en 2014 dos directivas que han sido traspuestas al ordenamiento jurídico español mediante la ley de con-

tratos del sector público del año 2017. Con esta normativa se ha pretendido que las administraciones públicas de toda Europa contraten de manera similar, eliminando trabas nacionales y facilitando que cualquier empresa europea contrate con cualquier administración pública de Europa. Se eliminan trabas y fronteras administrativas. Se camina hacia la unidad de mercado. Se intenta conseguir mayor concurrencia en las licitaciones y, con ello, mejores ofertas logrando un uso más eficiente de los recursos públicos.

Europa y, con ella, España, camina en la senda de armonizar y homogeneizar la normativa. Pero, pero hete aquí que, en un rincón de Europa, en una región de España, sus políticos deciden que sus administraciones públicas deben introducir algunas particularidades en su forma de contratar para hacerla –importante– distinta, distinta a las demás. Y lo más grave es que esta acción, propia de políticos separatistas que siempre están buscando o inventando lo que nos hace distintos, la han hecho los socialistas catalanes, que una vez más han actuado como unos simples separatistas.

Y, además, lo han hecho por la vía de urgencia, por decreto ley, para que ni siquiera podamos debatir sobre su contenido ni consultar a los expertos en la materia. Hay que recordar que el artículo 64 del estatuto de autonomía dice que, para que una materia pueda regularse por decreto ley, debe tratarse de una necesidad extraordinaria y urgente, ¿eh? Pues el Gobierno, aquí ampliamente representado de incompetentes del señor Illa y hemos visto un ejemplo claro de incompetencia..., bueno, de seis artículos, se han equivocado en uno. ¡Válgame Dios! Bueno, pues este Gobierno de incompetentes se ríe una vez más de este Parlamento. ¿Dónde está esta necesidad extraordinaria y urgente? ¿Verdad que ustedes no la han visto? Nosotros tampoco.

Seguramente los separatistas aprobarán hoy este decreto ley y conseguirán lo único que les importa: que los ayuntamientos de Lleida o de Tarragona contraten de una manera distinta de los limítrofes de Huesca o de Castellón. Les da igual el contenido, lo único importante es que sea distinto, para atacar el mercado español y poner trabas a la participación de las empresas del resto de España en las licitaciones públicas de Cataluña.

Desde VOX no vamos a entrar a valorar el contenido de este decreto ley, que ya nos dicen que está mal, pero bueno, ellos sabrán. Solo queremos recordar a los socialistas que gobiernan en Cataluña y también gobiernan en España, por desgracia para todos. Y si de verdad están convencidos de que el contenido de este decreto ley es bueno para la contratación de las administraciones públicas catalanas, también lo será para las administraciones públicas del resto de España. Por tanto, señores socialistas, propongan ustedes el cambio de la ley donde deben hacerlo: en el Congreso de los Diputados para que, si se aprueba, se aplique en toda España. Y háganlo mediante el procedimiento ordinario, sin urgencias, escuchando a los expertos en la materia. Porque, señores socialistas, las prisas son muy malas consejeras, sobre todo cuando se trata de cómo gastar el dinero público y hay socialistas por el medio.

Muchas gracias.

El president

Tot seguit, per fixar la posició del Grup Parlamentari Comuns, té la paraula el diputat senyor David Cid i Colomer.

David Cid Colomer

Gràcies, president. Miri, senyor Canadell, jo no tindrè tanta paciència com la senyora Romero, perquè avui hem tornat a... Ja ens té acostumats a una classe de classisme i de prejudicis ideològics, perquè aquest decret estava parlat amb nosaltres, però miri amb qui estava parlat sobretot era amb Pimec. Estava parlat amb Pimec.

I ara li diré, i segurament a vostè li sorpren, que nosaltres parlem amb Pimec, però jo ja entenc que ha de ser dur, ha de ser dur per a vostè que el seu partit hagi passat o hagi tornat al peix al cove o, en aquest cas, al peix a l'IBEX. Perquè vostès no són els de Pimec; vostès són els de Repsol. Sí. I els de les rebaixes fiscals a Rep-

sol. I jo ja entenc que ha de ser dur, especialment per a vostè, que en tot cas sigui Sánchez Llibre qui se'n va a Waterloo i el convoquen, i en aquest cas sigui Pimec qui va a buscar la bancada de l'esquerra perquè els hi arreglin els seus problemes. Perquè vostès sempre miren on han de mirar, que és a les grans empreses i a les rebaixes fiscals que acostumen a fer sovint. I això és el que son vostès avui.

I miri, també l'hi explicaré. Sap qui ha parlat amb el COAC? Sap qui ha parlat amb el Col·legi d'Arquitectes? Nosaltres, que ens vam assegurar amb ells, que ens van traslladar que hi havia, evidentment, un problema amb l'article 6. Nosaltres vam parlar amb la conselleria d'Economia i li vam dir que nosaltres així no podíem votar aquest decret. Es van posar en contacte amb el Departament d'Economia i tenim un acord. Un acord que bàsicament vol dir que amb el decret anterior, que el tramitarrem com a projecte, ara, de llei..., ja veig que estan molt preocupats, vostè i el senyor Vergés, no pateixin que ho arreglarem en la modificació en el tràmit parlamentari i així ho hem acordat amb el Departament d'Economia. I, per tant, per això nosaltres votarem a favor d'aquest, que és un bon decret, perquè és un bon decret que ajuda a la petita i mitjana empresa, no a qui vostès sempre ajuden, que sempre són els de la Caixa, els de Repsol i ja els coneixem.

I miri, aquest decret fa tres coses que crec que estan bé. La primera és que, jo ho deia abans, tots els diners al camp i, per tant, donar instruments, en aquest cas, a tots els departaments de la Generalitat perquè puguin accelerar les inversions. Perquè abans i segurament passava per això..., en tot cas, tinc una intuïció de per què passava, s'havia concentrat tota l'obra pública en Infracat i segurament sap per què passava? Perquè quan vostès compartien govern de coalició amb Esquerra Republicana, segurament Esquerra Republicana no es fiava de com podien adjudicar l'obra pública els seus departaments. I, per això, ho van concentrar tot, en aquest cas la construcció, en Infracat: per controlar que no fessin allò que vosaltres..., durant molt de temps han fet. I això és el que passava.

Per tant, jo crec que ara el que han de fer és que tots els departaments tinguin capacitat, en aquest cas, per invertir. I evidentment, sap la consellera Romero que nosaltres voldrem inversions, especialment en sanitat, també en la negociació del suplement de crèdit.

El decret fa una segona cosa que és també, al meu entendre, fonamental, i crec que és molt important i que precisament és el que reclamava Pimec, que és: lots més petits. Lots més petits perquè les adjudicacions, bàsicament d'obra pública, no acabin concentrades totes a les mateixes mans que, oh, ai las!, són les dels seus amics, que sempre són els de l'IBEX 35. I, per tant, si volem que la petita i mitjana empresa de Catalunya tingui capacitat, com deia la senyora Romero, d'accedir a l'obra pública, necessitem, evidentment, que qui té capacitat en aquests moments..., també en un moment molt important i ho dèiem abans també en la crisi aranzelària, que haurem d'ajudar a molta petita i mitjana empresa del nostre país, tingui capacitat també, en aquest cas, de tindre..., una economia tractora com és, evidentment, el sector públic, tingui capacitat en aquest cas com el que diu, en aquest cas, Mazzucato: posar en marxa una economia emprenedora per part també del sector públic.

I, finalment, també fa una tercera cosa que per nosaltres és absolutament fonamental, que és que la Generalitat pugui pagar directament a les subcontractes, perquè tots sabem que les grans empreses d'aquest país moltes vegades utilitzen de banc les empreses subcontractades, quan realment tenim les administracions..., que vostès sempre exigeixen que hem de pagar a trenta dies... Per cert, qui pagava més ràpid en aquest país com a Administració pública era l'ajuntament d'Ada Colau, que bàsicament tenia el rècord de pagament per sobre de totes les seves administracions. Però en tot cas és igual, no entrem aquí.

Però en tot cas sí que el que feien vostès..., és a dir, reclamaven que les administracions públiques paguessin com a molt a trenta dies, però vostès no exigien res a l'empresa privada i, en tot cas, és evident que hem d'exigir que aquelles grans em-

preses que tenen evidentment nous contractes públics paguin a temps a les subcontractes. Però en tot cas, si no, que ho pugui fer directament l'Administració.

Per aquests motius, nosaltres donarem suport al decret. No el convalidarem, en aquest cas, com a projecte de llei, perquè tenim l'acord amb la consellera d'Economia, amb la consellera Paneque que arreglarem, evidentment, aquest article 6 de la llei d'arquitectura, que nosaltres també posem en valor, a través del tràmit parlamentari.

Moltes gràcies.

El president

I en nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula la diputada senyora Laure Vega.

Laura Fernández Vega

Bé, anirem ràpid. Nosaltres estem d'acord amb que la contractació pública s'ha d'utilitzar de manera estratègica. En realitat, estem d'acord amb gran part d'aquest redactat –reconeixem la signatura de Pimec. En aquest cas sí, creiem que és important.

El que sí que creiem també és que hagués sigut un bon moment per poder anar una mica més enllà. Podríem entendre aquesta urgència, però, en tant que no hem pogut tampoc abordar com podria la contractació pública, com s'ha dit en la intervenció anterior, avançar en termes estratègics, especialment tenint en compte, doncs, que estem en la setmana que estem i que s'ha vist la importància de tenir una autonomia i una sobirania en aquest país amb relació també al teixit econòmic, doncs la nostra resposta a tot això serà una abstenció.

Però això no vol dir que no hi estiguem d'acord i no vol dir que no entenguem aquesta contractació pública com a eina, precisament, per assolir objectius econòmics, socials, i també mediambientals. La qüestió aquí seria veure quins serien els criteris estratègics en aquest sentit. Nosaltres veiem que la proposta de govern s'orienta principalment a agilitzar i simplificar..., sobretot amb relació als processos de construcció d'habitatge i els projectes renovables promoguts per la Generalitat. Hi estem a favor, però creiem també que és important que es vigili especialment que no es promogui el frau per part de determinades empreses.

Nosaltres no creiem que els criteris d'eficiència i de protecció de l'interès públic s'hagin d'oposar, però hem de ser conscients que les patronals molts cops presenten les simplificacions com a desregulacions *de facto* per campar a les seves «antxes». I en nom de la simplificació avui a Europa també s'estan tirant enrere regulacions mediambientals ambicioses que fa només uns anys eren els grans valors europeus i que ara, per desgràcia, han quedat al calaix on eren.

Creiem que és important també, i així ho reconeixem, facilitar l'accés de les pimes a la contractació pública; a favor. Creiem que és important aquí reiterar que hi ha un conflicte d'interessos i que no es pot estar amb totes les patronals alhora, perquè no és lo mateix estar amb la petita i mitjana empresa que estar amb grans empreses com les de Florentino, que precisament aprofiten per arribar a aquests grans paquets, després fer-ne trossets, contractar aquí la petita i mitjana empresa i després, així –els ajuntaments no–, trigar moltíssim en pagar aquestes factures, retenir aquests diners i fer que aquestes empreses cada vegada es vegin en un bucle en el que han d'acceptar pitjors contractacions. Això està passant avui en aquest país, i sembla que hi ha partits, que eren els de les petites empreses, i ja no els importa, i partits que tota la vida se'ns ha dit que no sabien d'economia i de petita empresa i resulta que, sorpresa!, en sabem.

Ens hi abstenim i demanarem que es tramiti com a llei, però com a mínim amb la idea de que més endavant això es pugui discutir aquí. Perquè creiem que a través de la contractació pública es pot dirigir molt bé el creixement i l'escala del nostre país. Ho dèiem abans a les intervencions: tenim petita empresa que està just naixent

i que la inversió de caràcter públic en primeres rondes podria significar l'orientació cap a que siguin d'alt valor afegit i que estiguin inserides d'una altra manera. El gran volum de contractes també hauria de servir perquè es garantissin unes condicions laborals dignes i que moltes vegades precisament al sector de la contractació, que és el que té més accidents laborals, no les trobem.

Creiem que s'hi han de poder incorporar criteris més ambiciosos i exhaustius amb relació a quines empreses accedeixen a aquesta contractació pública, com dèiem: mediambientals, socials i de governança. I que aquest nou organisme que tenim pendent, que és el de l'empresa i drets humans, hauria de poder tenir un rol important també a l'hora d'orientar els criteris de contractació pública. No hauria de ser només una ONG que pot dir com estan o no operant les empreses catalanes fora del país; hauria de servir també per veure què està passant aquí, quines condicions i com hauríem d'orientar aquesta economia, sobretot perquè avui dia ser independents i sobirans vol dir no dependre d'Estats Units ni d'altres formes d'exportació que signifiquin quasi el quaranta per cent d'algunes empreses.

Sí que volíem fer una crítica, i és dir que és com a mínim sorprenent que citin continuament la normativa comunitària de contractació pública, la Directiva 2014/24, del Parlament Europeu, per justificar aquest decret, quan en realitat veiem moltes vegades com estan fent cas omís d'aquesta normativa quan parlem de la gestió concertada dels serveis públics, com ha reiterat moltíssimes vegades la meua companya diputada Laia Estrada. La Directiva 2014/24, de la Unió Europea, que tant referencien és la mateixa que els obliga a deixar de fer contractes de gestió de serveis públics mitjançant concerts. En el seu lloc, els obliga a fer o bé concessions de serveis o contractes de serveis en funció de si s'assumeix o no el risc operacional. Ho saben perfectament, perquè coneixen la directiva i coneixen la llei de contractació pública que recull el que ordena Europa. I a més la CUP els hi hem recordat, com deia, continuament al llarg d'aquesta legislatura, especialment en el cas de la sanitat, on tenen gairebé tots els concerts hospitalaris caducats i prorrogats de manera fraudulenta.

Per tant, hi haurà aquesta abstenció, però sí que voldríem dir que creiem que serà important que a partir d'ara pensem la política de contractació pública com una política que ha de servir a l'estratègia de l'impuls de l'economia d'aquest país.

Gràcies.

El president

En nom del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Volen utilitzar la situació d'emergència habitacional per procedir a l'adjudicació directa. La seva fita és eliminar els concursos públics i poder fer i desfer sense entrebancs, oi?

Mentre llegia el seu decret, no sé per què m'ha vingut al cap el tres per cent, tot i que amb vostès m'imagino que seria un percentatge més generós, perquè els socialistes, si una cosa tenen, és que sempre tiren llarg. Quant va inflar el cost de la Ciutat de la Justícia el senyor Illa, mentre era director general d'Infraestructures de la Generalitat? Un cinquanta-dos per cent? Preu per preu, sabates grosses, oi?

Volen inundar de pisos el mercat immobiliari? Doncs donin seguretat jurídica als propietaris; revisin els tipus de l'impost de transmissions patrimonials; incrementin les ajudes a lloguer; combatin les ocupacions il·legals, els empadronaments i sotsarrendaments fraudulents; incentivin la repoblació de zones rurals oferint avantatges i oportunitats laborals telemàtiques al jovent del nostre país.

Prou de construir pisos nous a correuita per ficar-hi nouvinguts mentre els nostres fills no poden emancipar-se i els nostres avis han de pujar amb penes i treballs a un cinquè sense ascensor. Prou de dedicar més recursos i atencions a qui acaba d'arribar i pretén saquejar el sistema que als nostres propis ciutadans. Prou d'importar

pobresa, d'obligar els catalans vulnerables a competir per les ajudes amb qui no hauria de ser aquí. Prou d'adjudicar pisos, feines a l'Administració, serveis i retribucions a immigrants que han entrat de forma irregular i que pretenen viure a còpia d'estafar l'Administració pública. Prou de parlar de l'esperpèntica Catalunya dels 10 milions.

Si no saben fer números, si no saben veure les limitacions de Catalunya pel que fa a recursos i territori, apartin-se. Perquè el que ens cal no són cinquanta mil pisos: ens cal un estat propi que controli les fronteres i que empresoni els corruptes.

El president

En nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la diputada senyora Ivana Martínez Valverde.

Ivana Martínez Valverde

Gràcies, president. Conselleres, consellers, diputades, diputats, parlar després d'Aliança Catalana costa; normalment no m'ha passat i... Sembla mentida que estiguem parlant d'un decret que pot millorar la contractació i que una persona que és alcaldessa d'una ciutat o un poble –alcaldes diversos– pugui anar-se'n per altres temes en lloc de lloar realment l'esforç per fer una contractació més àgil i que realment pensi a millorar la..., amb Pimec, que ajudi les empreses de la seva ciutat. (*Aplaudiments.*) És increïble –increïble.

Doncs jo ara sí que parlaré del decret i parlaré de la contractació pública, no? Exerceix un paper clau i es configura com un dels instruments per aconseguir un creixement intel·ligent, sostenible i integrador –integrador–, garantint al mateix temps un ús més racional dels fons públics. I un dels punts més destacats d'aquest decret llei és la seva orientació cap a la sostenibilitat i la responsabilitat social. Això què significa? Significa que, a l'hora de contractar serveis o adquirir béns, les administracions han de tenir en compte criteris ambientals, socials, com per exemple l'ús de materials sostenibles o la promoció de la igualtat de gènere en el món laboral. Per tot això és essencial que la qualitat sigui el principi rector en aquest procés, tal com estableixen les normatives europees i espanyoles.

La normativa sobre contractació pública requeria un procés de revisió, com he dit abans. Tothom que ha passat per un ajuntament o ha treballat en una administració pública o..., o deixin-me que jo, que vinc de la intervenció..., els puc assegurar que necessitem una llei que realment pensi en l'eficiència de la despesa pública i que faciliti, en particular, la participació de les empreses mitjanes i petites, així, també, com permetre que els poders públics utilitzin la contractació en suport dels objectius socials comuns de tots i totes.

Estem més a prop d'això amb aquest decret llei, ja que les modificacions que es plantegen obeeixen a la necessitat de corregir deficiències que sorgeixen en els processos de contractació pública, agilitzar-los i, en conseqüència, millorar el funcionament dels serveis públics. Tots i totes, com deia, sabem la necessitat de posar a treballar l'Administració per als ciutadans i ciutadanes, empreses i treballadors i treballadores d'una forma més àgil i molt més beneficiosa.

Amb aquest decret llei s'introdueixen mesures per garantir l'execució de les obres en determinats supòsits. S'han repetit, però jo ho tornaré a fer –alguns–: on la contractació conjunta de l'elaboració del projecte i l'execució de l'obra resulten una millor opció; on hi ha una simplificació de la tramitació, pagaments inferiors a cinc mil euros amb operadors amb capacitat d'obrar es consideraran pagaments menors, i on es garantiran els processos de competència i concurrència que facilitaran així, com he dit també, l'accés de petites i mitjanes empreses a les licitacions públiques.

També es produeix una modificació dels llistats dels processos de contractació pública, on l'adjudicació i l'execució obrin la possibilitat de contractar-se simultàniament, i així l'elaboració i la licitació de projectes seran molt més fàcils. Això potser sembla, no?, que no és res, però és un gran avanç perquè les administracions, com he dit abans, siguin més àgils i siguin molt més eficaços per poder contractar.

També vull destacar un tema que s'ha parlat poc i per mi..., crec que és prou important, que són les mesures que s'estableixen per protegir els subcontractistes, com per exemple la regulació dels pagaments directes en cas que l'adjudicatari no compleixi amb els seus compromisos econòmics. Això és estar al costat dels treballadors i treballadores.

Amb aquestes modificacions aconseguim molta més seguretat i millors possibilitats per a les persones que volen treballar i contractar amb l'Administració. En conclusió, aquestes modificacions representen un avanç significatiu en la manera com les administracions gestionen la contractació, amb un enfocament de transparència, de sostenibilitat, i amb una participació ciutadana, no només buscant la millora en l'eficiència, sinó també reforçant la confiança de la societat cap a les institucions.

Per tot això, el que he dit abans, és tan important votar a favor de la convalidació d'aquest decret. Necessitem una administració adaptada a les necessitats reals, que faciliti les contractacions i agilitzi els processos, sempre pensant en el millor servei per a tots i totes.

Gràcies.

El president

Acabat el debat, cridem a votació.

(Pausa llarga.)

Procedim a la votació. D'acord amb l'article 158.3 del Reglament, s'entén que els vots afirmatius són favorables a la validació del decret llei i els vots negatius són favorables a la derogació.

Passem, doncs, a la votació sobre la validació del Decret llei 3/2025.

Comença la votació.

El resultat ha estat el següent: 68 vots a favor, 61 en contra i 4 abstencions.

Vist el resultat de la votació, el Decret llei 3/2025 ha estat validat.

D'acord amb l'article 158.4 del Reglament, un cop validat el decret llei, pregunto a la cambra si hi ha cap grup parlamentari que vulgui tramitar aquest decret llei com a projecte de llei. *(Pausa.)* Els grups parlamentaris de Junts, de VOX i de la CUP.

Ateses les peticions formulades, procedim a sotmetre a votació si aquest decret llei s'ha de tramitar com a projecte de llei o no. S'entén que els vots afirmatius són favorables a la tramitació com a projecte de llei i que els vots negatius són en sentit contrari.

S'inicia la votació.

El resultat ha estat: 68 vots en contra, 65 vots a favor i cap abstenció.

Vist el resultat de la votació, i d'acord amb l'article 158.4 del Reglament, el Decret llei 3/2025 ha quedat validat i no es tramitarà com a projecte de llei.

Se suspèn la sessió, que reprendrem a les tres de la tarda.

La sessió se suspèn a dos quarts de dues del migdia i sis minuts i es reprèn a les tres de la tarda. Presideix el president del Parlament, acompanyat de la vicepresidenta primera, la secretària primera, el secretari segon, la secretària tercera i la secretària quarta. Assisteixen la Mesa el secretari general i el lletrat Ferran Domínguez García.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de la consellera d'Economia i Finances, el conseller de Justícia i Qualitat Democràtica, la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica, la consellera d'Educació i Formació Professional, el conseller d'Empresa i Treball, la consellera d'Igualtat i Feminisme, el conseller d'Unió Europea i Acció Exterior i el conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació.

El president

Es reprèn la sessió.

Proposició de llei de modificació de la Llei 16/2014, de 4 de desembre, d'acció exterior i de relacions amb la Unió Europea, i creació del cos d'acció exterior i Unió Europea de la Generalitat de Catalunya

202-00018/15

El cinquè punt de l'ordre del dia és el debat i votació de la proposta de tramitació, directament i en lectura única, de la proposició de llei de modificació de la Llei 16/2014, de 4 de desembre, d'acció exterior i de relacions amb la Unió Europea i creació del cos d'acció exterior i Unió Europea de la Generalitat de Catalunya.

D'acord amb l'article 138.2 del Reglament, el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya va sol·licitar la tramitació en lectura única davant del Ple d'aquesta iniciativa legislativa. La Mesa, d'acord amb la Junta de Portaveus, va acordar d'elevat al Ple la proposta de tramitació en lectura única sol·licitada.

Com bé saben, aquest primer debat segueix les normes establertes per als debats a la totalitat. En primer lloc, intervindrà al grup parlamentari proposant per un temps de set minuts. Per tant, té la paraula, en representació del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, el diputat senyor Jordi Albert i Caballero.

Jordi Albert i Caballero

Bé. Gràcies, president. Conseller, diputats, diputades, treballadors i treballadores de la casa, consellera Serret, que avui ens acompanya. I precisament per aquí vull començar, pels agraïments per la feina feta. Avui és com un *déjà vu*. Estem repetint allò que fa uns mesos ja vam fer, que va ser, doncs, portar, en aquest cas, com a projecte de llei, aquest mateix articulat, aquesta mateixa proposta de modificació de la Llei 16/2014 i que el que volem és crear el cos d'acció exterior de la Generalitat de Catalunya.

Aquesta és una feina feta pel departament de la consellera Serret. És una feina que la consellera va liderar i que va tenir noms molt rellevants que van generar una dinàmica de diàleg permanent no només amb els actors sindicals representats a la Mesa General de Funció Pública, sinó amb altres agents que estan implicats en l'acció exterior del país i que són el secretari general, Bernat Costas, l'assessor, en David Camps, i també la meua estimada Gavina Garcia. I, per tant, doncs, és de reconeixement per aquesta tasca que durant tot aquest temps es va fer que vam aconseguir, al final de la passada legislatura, portar el projecte de llei que s'aprovés a govern, que aquest projecte de llei arribés al Parlament i que, finalment, el poguéssim votar en aquesta cambra.

Malauradament va decaure la legislatura, però ens va donar temps a fer una sessió de la ponència i, per tant, en aquesta sessió de ponència vam tenir la compareixença dels sindicats representats a la Mesa General de Funció Pública, que ens van traslladar el seu parer sobre la normativa que avui també portem, en aquest cas, com a proposició de llei. Per aquesta motivació, pel fet que ja vam treballar-ho en la passada legislatura, pel fet que ja hi van haver compareixences en el marc de la ponència en la passada legislatura, vam considerar que era pertinent i era adient que avui presentéssim aquesta proposició de llei per la via de lectura única.

Per tant, avui demanem a la cambra que doni suport a aquesta proposició de llei per via de lectura única i en el marc del treball amb les esmenes, aleshores entrarem en aquesta fase de negociació, que ens permetrà també poder arribar a acords i ens permetrà també que aquesta cambra pugui aportar el seu parer sobre el text que avui presenta Esquerra Republicana i el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

I què és el que avui presenta Esquerra Republicana? Doncs bé, la creació d'un cos d'acció exterior que ens permeti, a la Generalitat de Catalunya, doncs, tenir a partir del desplegament estatutari dels articles 184 i 193, ens permeti desplegar al màxim les nostres competències en l'àmbit de l'acció exterior. Un cos d'acció exterior que doti de drets i deures els treballadors i que permeti aquest procés de funci-onarització dels treballadors i treballadores que tenen relacions amb l'exterior. I, per

tant, aquesta modificació que nosaltres proposem incorpora un article únic i tres disposicions finals.

En aquest article únic, doncs, en el primer apartat fem referència a la creació del cos. Per tant, creem efectivament aquest cos. En l'apartat segon, fem referència a les funcions que han de tenir els membres d'aquest cos i, per tant, fem una delimitació molt acurada de quines són les funcionalitats que han de tenir les persones treballadores que s'incorporin en aquest cos de funcionaris i funcionàries de la Generalitat de Catalunya en l'àmbit d'acció exterior.

En el tercer apartat dotem de quina és la titulació, del nivell de titulació requerit per tal de poder-se incorporar al cos. En el quart, fem referència a un procés de selecció previ que també permeti, en cas que fos escaient, incorporar aquest element de curs selectiu que permeti també, si escau, fer una selecció prèvia. I, finalment, també incorporem elements que són de rellevància, com és el torn de promoció interna, que aquest ha estat reivindicat pels propis sindicats i, per tant, també de dotar de capacitat les persones que actualment ja formen part del departament perquè tinguin l'opció de continuar i, per tant, de funcionalitzar-se. En aquests casos, estem parlant de persones que actualment són personal laboral fix i que, per tant, en base als seus mèrits i en base al compliment dels requisits que també estem establint, doncs puguin accedir a aquest procés de funcionarització. I finalment també, doncs, recollim el nivell mínim del complement de destinació, que, en aquest cas, estem parlant d'un nivell 23 en factor mínim.

Per tant, les tres disposicions finals són les lògiques de qualsevol tècnica parlamentària, qualsevol tècnica legislativa, que és dotar el Govern de la possibilitat i de la necessitat de desplegar aquesta modificació legislativa en base a un reglament. Dotació pressupostària, lògicament, quan hi hagi un pressupost. I finalment, doncs, la publicació en el DOGC i la vigència del text vint dies després de que sigui publicat.

En resum, és això. Això és el que avui passem a aprovació per part d'Esquerra Republicana. Però darrere també, lògicament, hi ha una lectura política. Nosaltres estem convençuts que l'acció exterior de la Generalitat de Catalunya és determinant. I, de fet, avui hem tingut un debat..., hem tingut diversos debats que són molt rellevants, debats que feien referència a les delegacions a l'exterior, debats que tenien molt a veure amb les decisions que altres països prenen i que ens afecten de forma directa, debats que tenen molt a veure en com la Generalitat de Catalunya té la capacitat d'incidència en les decisions que es prenen en altres espais com és la Unió Europea i debats que tenen molta importància per defensar els interessos dels catalans i les catalanes de l'exterior, dels catalans i les catalanes en tota la seva extensió, des de tot el seu teixit empresarial i econòmic, però també d'aquelles persones que necessiten sentir-se protegits pel seu Govern, que necessiten sentir-se protegits pel Govern del seu país i, per tant, per les persones que viatgen i que necessiten que el Govern de la Generalitat els doni empara en situacions de dificultat.

Per exemple, doncs, la delegació dels Estats Units, que aprofito, conseller, ja que el tenim aquí, també per posar damunt de la taula la necessitat de què dotem de delegat els Estats Units, molt més en el context global que tenim i que, per tant, és una necessitat imperiosa que ara mateix, doncs, hauríem de cobrir i que, per tant, l'emplaço que des del seu departament dotin aquesta plaça al més aviat possible, perquè ens urgeix també en relació amb el que deia de la defensa dels drets de la ciutadania de Catalunya, en el sentit dels problemes que hi poden haver amb els visats.

Espero el suport de la cambra. Moltes gràcies. I continuem amb la negociació i esperem veure'ns en el proper Ple.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. A continuació, per posicionar-se, la resta de grups tindran un torn de cinc minuts cadascú. Té la paraula, en primera instància, en nom del Grup Parlamentari de Junts, el diputat senyor Francesc de Dalmau i Thió.

Francesc de Dalmaes i Thió

Gràcies, president. La veritat és que jo no sé si som molt conscients del que significa cada vegada que el Govern fa un pas endavant en política exterior, perquè els catalans ens hi juguem molt, els europeus ens hi juguem molt i tenim un món dividit amb una internacional democràtica minvant i una internacional populista autoritària creixent.

El darrer cop que va passar això, fa un segle, el resultat van ser milions de morts –milions de morts. I, per tant, hi ha una certa visió un pèl antiga en aquest Parlament, que és que quan algú parla de la Xina, n'hi ha uns que xiulen; quan algú parla de Trump, n'hi ha uns quants que xiulen, i la veritat és que ja no és aquest l'ordre mundial. Ara mateix, Ucraïna ens ensenya..., ahir van trobar soldats xinesos, Rússia ha envaït i els Estats Units està girant l'esquena al país. Per tant, estan perfectament alineats.

I en aquest nou ordre mundial, Catalunya no ho té gens fàcil. No ho té gens fàcil, en primer lloc, perquè nosaltres estem malauradament encara dins de l'Estat espanyol, i això implica que quan hi ha problemes, la internacional autoritària s'imposa. Ho vam veure l'octubre del 17, que quan hi ha una tensió democràtica, en comptes de resoldre-ho amb més democràcia, doncs es resol amb menys democràcia. Llavors PP, PSOE i qui faci falta a Espanya s'ajunten –repressió, exili, *lawfare*..., l'operació Catalunya, que l'altre dia en vam tenir uns detalls repugnants.

Per tant, necessitem que la Catalunya interior, però també l'exterior, estigui clarament identificada amb el que és la democràcia i els drets humans. I no ho diem només nosaltres. Bill Clinton, l'octubre del 2001, per tant, només unes setmanes després de l'11-S va dir, i ho va dir aquí a Catalunya, a Barcelona, va dir: «El futur serà català o serà talibà», i no parlava només de l'Afganistan.

I setze anys després, el setembre del 17, un mes abans del referèndum, Julian Assange deia: «La lluita per l'autodeterminació que hi ha a Catalunya és la situació política més interessant que hi ha en aquests moments a Europa. De fet, marcarà un precedent pel que fa al tipus de democràcia que veurem a Europa i arreu del món occidental.»

Amb tot això què us he volgut dir, diputat Albert? Doncs que si ens hi posem, ens ho hem de creure i ho hem de fer molt bé i hem de tenir els millors en el cos d'acció exterior. I si hi esteu disposats, en parlem.

Un nivell B2 d'anglès..., home, no! Un nivell B2 d'anglès, no. Apugem-ho una mica. El nivell acadèmic, més enllà del nivell acadèmic, home, anàlisi comparada amb el que fan altres països. Privilegiem algunes titulacions: Dret, Relacions Internacionals, Ciències Polítiques, Història, Sociologia podem afegir. No parlem enlloc d'economia i empresa, i això no té res a veure amb Acció –no té res a veure amb acció. Aquesta mateixa setmana estem tots corrents parlant dels aranzels dels Estats Units. Bé, en el cos d'acció exterior, quan nosaltres el preveiem, economia, empresa –consellera, no l'havia vist, disculpeu que no us he saludat– també hi ha de ser.

I sobretot, no resollem el tema del personal de les delegacions, que és el gran problema del departament. Són treballadors que fa molt temps que ens diuen: «No podem dependre del sorteig del país, volem una situació homogeneïtzada i normalitzada com a treballadors.» Hi insisteixo, volem els millors i no tenim cap por a dir-ho. Per tant, un mínim de funcionaris que hi vulguin ser, un A-21.

I una reflexió, diputat Albert. Això ho proposen i jo entenc que ho tenen una mica pactat amb Comuns, amb socialistes, ho tenen clar? Ho tenen clar, eh? Perquè després de l'experiència de Perpinyà, que ens ha costat molt de refer i d'esmenar, que és un desastre, que ha estat un desastre, no per als Socialistes o per al Govern, per a la nació. Ha estat un desastre el que ha passat a Perpinyà. Si això ho fem malament, serà a Perpinyà multiplicat per vint, per trenta o per cent. Per tant, fem-ho bé.

De fet, amb les respostes que ens fareu a les esmenes, sabrem si teniu ganes de fer-ho bé. Si ja ho teniu tot pactat en mode tripartit, nosaltres no hi serem i, si ho feu així, sabeu que serà un pas més cap a l'espanyolització de l'acció exterior de Cata-

lunya. I aquí no hi serem, perquè, com deia Bill Clinton, el futur, nosaltres el volem català, no el volem talibà i, sobretot, no el volem espanyol.

Gràcies.

El president

En nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Hugo Manchón García.

Hugo Manchón García

Gracias, presidente. Bueno, lo que nos presenta hoy Esquerra no es una propuesta técnica, es una operación política; es una estrategia planificada para crear un estado paralelo, artificial, al margen de España; un estado en la sombra, preparado para ser activado el día que el separatismo vuelva a apretar el botón rojo.

Y lo quieren hacer con todo: con sus amiguetes bien colocados y controlando el cortijo, con dinero público, por supuesto, con estructuras diplomáticas falsas y con la complicidad, o más bien el impulso entusiasta, del PSC. Porque todos reman hacia el mismo objetivo: construir las bases de una independencia encubierta, silenciosa, pero plenamente activa; unos, por votos a cambio de poder, y otros, por ideología y supervivencia política.

Aquí la última jugada: un supuesto cuerpo diplomático funcionario catalán, camuflado como acción exterior. Intentan disfrazarlo de que esto se hace por Cataluña, por sus relaciones con el mundo, la economía... Ustedes, los impulsores del *procés*, que ha arruinado esta región, espantado empresas, cerrado las puertas de Cataluña al exterior por su proyecto ilegal.

Lo que ustedes traen aquí es seguir el modelo de esas embajadas *fake* que sirven para desacreditar al Estado, para internacionalizar el *procés* y para vender una Cataluña ficticia al servicio del separatismo cuando ustedes están en el poder. Pero es que todo esto se hace con la bendición del PSC siempre, un partido que se ha convertido en su principal aliado. Es el PSOE el que ha asumido su hoja de ruta: suprimen la sedición, rebajan la malversación, indultan, amnistían, y luego tienen la desfachatez de decir que lo hacen por el interés general.

Por no hablar de la millonaria red de falsas embajadas que el socialismo mantiene. Todo está diseñado y perfectamente orquestado. No importa quién gobierne mañana, si Esquerra, Junts o el PSC, lo importante es que el entramado separatista esté intacto. Las falsas embajadas seguirán; el cuerpo diplomático *fake*, calentito para salir, si no es hoy, será mañana, cuando los votos del PSC dependan de ellos. Porque su plan no depende de la voluntad de los ciudadanos, sino del chantaje de Waterloo y del servilismo de Moncloa.

Y mientras aquí se habla de aumentar la estructura política, ahora por el mundo, que ha servido al independentismo para su proyecto, ¿qué pasa con los catalanes?, ¿con la sanidad colapsada?, ¿con las escuelas llenas de barracones?, ¿con los mayores muriendo, esperando la ayuda a la dependencia? Nada. A ustedes Cataluña les da igual, porque lo que quieren no es una región próspera dentro de España, sino crear un estado imaginario pero útil para colocar a los suyos y perpetuar el poder, y esta hoja de ruta la asume el socialismo.

Y ahí está Zapatero, el arruinador de España, el que blanquea Maduro y elogia Otegui, y ahora también el portavoz del PSOE en Waterloo. Sí, sí. Porque si hay que ir preparando el terreno, quién mejor que él para ensayar el discurso. «Hay que reconocer la identidad nacional de Cataluña» –dice–, y no lo dice por casualidad; lo dice porque sabe qué es lo que viene. Zapatero no se equivoca, Zapatero adelanta.

Él avanza lo que hará el número uno, Sánchez; es la conexión directa entre Moncloa y Waterloo; la línea que une al PSOE con quienes quieren destruir España desde dentro, y todo, por supuesto en nombre del diálogo, del progreso y de una supuesta normalidad democrática que tiene más de chantaje que de convivencia.

Esquerra pide, Junts exige y el PSOE acepta. Por eso no cuenten con nosotros para legitimar esta farsa que presenta Esquerra. Votaremos en contra de tramitar esta ley por lectura única y denunciaremos también las veces que haga falta la peligrosa hoja de ruta del PSC.

Muchas gracias.

El president

Tot seguit, per fixar la posició del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, té la paraula el diputat senyor Alberto Tarradas Paneque.

Alberto Tarradas Paneque

Bé, moltes gràcies, president. Hoy nos encontramos ante la tramitación de una proposición de ley que, bajo la apariencia de una supuesta dinamización y modernización administrativa, lo que esconde realmente es una grave deslealtad institucional y una extralimitación competencial totalmente inaceptable.

La creación de este llamado Cuerpo de Acción Exterior y Unión Europea de la Generalitat no responde a ninguna necesidad real de gestión, tampoco es una demanda ciudadana. Responde exclusivamente a la estrategia sostenida por el tiempo que iniciaron los separatistas y que han aceptado gustosamente los socialistas, que es la construcción de estructuras de Estado al margen del Estado. No hay otro objetivo que este.

Y desde VOX no solo vamos a votar en contra, sino que también vamos a presentar una enmienda a la totalidad. Rechazaremos esta ley en su conjunto, ya que esta norma no pretende profesionalizar nada, sino reforzar el aparato de acción exterior del separatismo utilizando el dinero de todos los catalanes y dándole una falsa cobertura institucional.

Miren, la Constitución española tiene muchos defectos. Soy el primero en decirlo, pero hay una cosa que sí reconoce, que es que es algo muy obvio para las personas que puedan tener un mínimo de sentido común, que es que las relaciones internacionales son competencia exclusiva del Estado. Y si lo piensan realmente es algo muy lógico, y lo digo por el *conseller* Duch, quien precisamente destaca por tener una amplia trayectoria a sus espaldas en cuanto a contextos internacionales.

Y es que un estado, por muchas regiones, por muchas comunidades, por muchas ciudades, lenguas, costumbres o incluso culturas diferentes, debe ejercer este principio, por una cuestión lógica, como digo, que es la garantía de coherencia, de eficacia, de unidad, de estabilidad, para la proyección exterior de la nación y de los intereses del conjunto del pueblo.

Sin embargo, la Generalitat ha hecho durante los últimos años exactamente lo contrario: han abierto más de veinte delegaciones en el extranjero que actúan *de facto* como embajadas, ha promovido planes exteriores unilateralmente, y es que, además, han sido condenados por ello. Y ahora con esta ley lo que pretenden es consolidar, es revestir de apariencia institucional una red que ya ha sido declarada inconstitucional en parte, pero que, además, carece de cualquier tipo de utilidad, de legitimidad, de reconocimiento internacional.

Y, miren, más allá de debates jurídicos, toda esta estructura he de decir sinceramente que es que no va a servir absolutamente para nada. Y, miren, les voy a contar una anécdota. Y es que ahora acabamos de regresar de Hungría, donde hemos tenido la oportunidad de conversar con miembros de la Secretaría de Relaciones Exteriores del Gobierno del primer ministro Orbán, y les he preguntado por las delegaciones de la Generalitat, que sí que conocían; pero cada vez que se lo preguntaba todos hacían lo mismo: se les escapaba la risa cuando hablaban de las delegaciones, y todos contestaron lo mismo.

Y es que nadie, absolutamente nadie, les otorga el más mínimo reconocimiento, a estas embajadas. (*Alguns aplaudiments.*) Nadie las considera interlocutores válidos. Nadie les toma en serio; nadie les otorga el más mínimo reconocimiento ni

operatividad, como les estaba diciendo. Y cuando se da la ocasión de que alguna persona les recibe o que participa de alguna forma en alguno de sus eventos, ya les digo que es por mera cortesía diplomática. No hay convencimiento. De verdad, no hay ningún tipo de simpatía. Y es que es lógico, porque cuando lo único que se dedican a hacer estas embajadas y sus delegados es cosas como esta (*l'orador mostra a la cambra una fotografia*), proselitismo separatista, básicamente proselitismo separatista, y exposiciones bochornosas y ridículas como es esta, lo que pasa es que se ríen de ustedes. Y me duele, de verdad; no por ustedes, sino porque, al final, se ríen de Cataluña. Y nosotros no queremos que suceda esto y por eso lo que queremos es acabar con todo esto y que Cataluña recupere la seriedad y su nombre en el mundo. (*Alguns aplaudiments.*)

Ustedes jamás han planteado cooperación cultural, económica o institucional. No representan a Cataluña, no ayudan al pueblo, sino todo lo contrario: cada vez que salen de sus fronteras lo perjudican. Ahora quieren crear un cuerpo diplomático autonómico. Porque sí, esto es lo que pretenden hacer, crear un cuerpo diplomático, aunque le pongan otro nombre. Lo que pasa es que este cuerpo no lo va a reconocer jamás, entonces tendrán a gente enchufada ganando dinero, pero no va a servir para nada. Si de verdad quieren fortalecer la reputación y los intereses de Cataluña, abandonen su ficción diplomática sin fundamento ni futuro. La proyección internacional de Cataluña debe hacerse a través del Estado, como hacen todas las regiones del mundo, bajo una sola voz, una sola bandera y un solo interés, que no es otro que el interés de los ciudadanos de España, que son los mismos, los intereses que tienen los catalanes, que tienen los andaluces, que tienen el resto de los españoles.

Por ese motivo ya anuncio que votaremos en contra y que, por supuesto, presentaremos una enmienda a la totalidad para recuperar el prestigio internacional de Cataluña y, sobre todo, el prestigio internacional de España, que en tan mal lugar ha dejado Pedro Sánchez.

El president

Pel Grup Parlamentari Comuns, té la paraula el diputat senyor Andrés Garcia Berrio.

Andrés Garcia Berrio

Gràcies, president. Conseller..., consellers, diputats, diputades, des del Grup Parlamentari dels Comuns volem expressar el nostre suport a la tramitació en lectura única d'aquesta proposició de llei que modifica la Llei 16/2014 i crea el Cos d'Acció Exterior i Unió Europea de la Generalitat de Catalunya. I ho fem no només perquè creiem que és una reforma útil i necessària per a la modernització de la nostra Administració, sinó també perquè entenem que respon a una visió del món que compartim: una Catalunya oberta, solidària, compromesa amb la justícia global i amb l'Europa dels drets. Avui més que mai necessitem una acció exterior al servei de la ciutadania. Davant d'un context internacional marcat per les desigualtats globals, l'emergència climàtica i les crisis humanitàries, necessitem una acció exterior forta i estable. Necessitem una política exterior amb contingut, amb capacitat d'incidència i, sobretot, amb valors feministes, pacifistes, ecologistes i democràtics. I la millor manera que entenem que es pot fer en aquest moment és assentar les oficines tècniques en què es treballa a nivell de cooperació. També tota la resta de delegacions, però sí que volem posar l'accent aquí. Pensem que és clau i pensem que aquesta proposició de llei va en el bon camí.

Per a fer-ho possible, cal personal preparat, cal consolidar una estructura professional i estable, amb coneixement tècnic i amb vocació pública. Pensem que hi ha una mica de marge de millora en algunes de les qüestions que es demanen a la llei per poder formar-ne part. Aquesta llei ho permet creant un cos específic per a l'acció exterior i les relacions amb la Unió Europea. Això vol dir dotar-nos de personal amb formació especialitzada, amb sensibilitat internacionalista i amb competències

per representar-nos on calgui defensar els interessos del país i la ciutadania. Però no només és una qüestió d'eficiència institucional, que també. Per al nostre grup parlamentari això és sobretot una qüestió de democratització de l'acció exterior. Fins ara, la qüestió de la política exterior ha estat massa sovint una esfera reservada a determinats sectors o perfils. Amb aquest cos, obrim la porta a que qualsevol persona amb vocació de servei públic i amb els coneixements necessaris pugui accedir-hi per concurs oposició. Aquest és un avenç clau en termes d'igualtat d'oportunitats, però també en termes de qualitat democràtica, perquè volem una acció exterior que reflecteixi la diversitat i la pluralitat de la societat catalana.

I en clau europea, aquesta llei ens acosta a una millor articulació amb les institucions de la Unió, una millor defensa dels interessos dels territoris dins d'una Europa que ha de ser més que mai una Europa social, verda i feminista.

En definitiva, aquesta proposició de llei és una aposta clara pel futur, pel futur de la nostra Administració, pel futur dels joves que volen fer carrera pública en l'àmbit internacional i pel futur d'un país que vol ser referent de bones pràctiques a l'escena europea i global. Cal una administració forta, transparent i professional. I per fer-ho cal garantir una política exterior que sigui útil i sigui transformadora. I aquesta llei va en aquesta direcció.

Volem anunciar que per al nostre grup és important tenir en compte les aportacions que han realitzat els sindicats a la llei i en aquest sentit presentarem esmenes en aquesta direcció, perquè pensem que és un text que va en la bona direcció, però que hi ha marge de millora, i en aquest sentit, treballarem a la fase d'esmenes.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. I a continuació, per fixar la posició del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula el diputat Dani Cornellà i Detrell.

Dani Cornellà Detrell

Gràcies. Consellera, consellers, diputats i diputades, públic assistent, Meritxell..., bé, nosaltres no ho teníem massa clar, no pel contingut, sinó pel tema de la lectura única, perquè, com saben, pensem que s'ha de fer servir poques vegades pel que representa, perquè hi ha poca capacitat de debatre i de poder fer aportacions, i després tenim pocs dies per poder-ho treballar. Però després de les grans intervencions que m'han precedit de l'extrema dreta i de la dreta extrema, ens hem animat a votar que sí a aquesta lectura única.

A l'exposició de motius, per nosaltres, ens fallen temes, és evident, ens fallen temes legals, però no hi podem fer absolutament res, ja que estem encara sota una autonomia i un estatut que marca les regles del joc. Però, evidentment, si votem que sí a aquesta proposta és, a diferència d'altres, per a la llarga ser el país que volem ser; és a dir, ser un país que vol ser país. I evidentment, per ser un país necessitem l'acció exterior a nivell internacional i també a nivell d'Europa. I també ens ha de servir per anar a Europa a dir que no volem aquesta Europa de la guerra i del rearmament, sinó que volem l'Europa aquella somiada, l'Europa dels pobles, de les nacions, que per desgràcia ha quedat ben lluny, però que, nosaltres, és aquesta Europa i aquest món, el que volem, el dels pobles i nacions, i per tant, doncs, aquesta proposta ens sembla correcta. Hi presentarem esmenes en aquests pocs dies que tenim per tornar-la a debatre, perquè sí que pensem que hi han coses que evidentment es poden millorar, tot i que és un article únic, que també la lectura és bastant ràpida, no?

No sé com, evidentment, el nacionalisme espanyol hi votarà en contra, l'extrema dreta i la dreta que els acompanya, perquè bàsicament són nacionalistes espanyols i veuen això com el que realment el que pensem nosaltres que hauria de ser. Segurament no ho compartim amb tots els grups que hi votaran a favor, però sí, evidentment, aquesta delegació ha de servir, doncs, per fer d'ambaixada del nostre país.

I quan parlo del nostre país parlo de Catalunya i dels Països Catalans, i no de l'Estat espanyol. Per tant, quan sento que presentaran una esmena a la totalitat, doncs bé, tenim clar què en farem, d'aquesta esmena a la totalitat.

Igual que m'espaventa sentir les tonteries que s'arriben a dir aquí, culpant sempre l'independentisme, culpant sempre els que som independentistes, com si no tinguéssim dret a ser-ho, mentre ells són ultranacionalistes i defensen «*una, grande y libre*», els altres representa que no podem fer-ho, que no tenim dret a demanar, doncs, el que el dret internacional reconeix, que és el dret a ser un país.

I per això és tan important l'acció exterior i fer-ho d'aquesta manera, fer-ho bé, evidentment amb les aportacions que facin els sindicats, que per a això els tenim, perquè representen els treballadors i garanteixen, o han de garantir, que es faci el més bé possible. Evidentment què millor que un concurs d'oposició per garantir que tothom s'hi pugui presentar, en funció pública ha d'anar exactament així, per tant, aquesta creació del cos d'exterior és positiva per al país. Tot el que serveixi per donar-nos a conèixer, per defensar els nostres interessos, i quan dic els nostres interessos vull dir de *tots* els nostres interessos, des de la pagesia, des dels conflictes que estem vivint a nivell internacional ara, perquè si no hi som nosaltres, evidentment ens representen d'altres que tenen d'altres interessos i no els del poble de Catalunya i de les empreses, del teixit productiu i, evidentment, dels treballadors i les treballadores que vivim a Catalunya.

Per tant, doncs, votarem que sí a la lectura única i ja discutirem les esmenes en el seu moment.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. A continuació, per fixar la posició del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Si alguna cosa ha fet bé l'Estat espanyol ha set enganyar recurrentment els catalans. L'engany ha set el pla B per excel·lència. Quan no han reeixit els canons i els fusells, han arribat les falses promeses i les mentides. Fa dècades que ens enganyen i fa dècades que vostès els hi permeten. Que si traspassos de competències, que si nous estatuts d'autonomia, que si lleis d'amnistia..., engrunes i xavalla per omplir tertúlies i columnes a la premsa i evitar que el poble s'aixequi.

Vostès saben que les nostres competències en acció exterior són irrisòries i sempre subjugades al marc de l'autonomia que reconeix la intocable i omnipotent Constitució espanyola. Per això Catalunya no ha tingut ni veu ni vot per incidir en polítiques de pesca ni en el tractat de Mercosur, perquè oficialment, davant del món, no existim; vam existir escassos vuit segons. L'Estat espanyol els fa creure que cedeix a canvi que investeixin presidents i governs espanyolistes aquí i a Madrid. I vostès, il·lusos i panxacontents, presumeixen de tenir línia directa amb *la capital del Reino*, com si manessin, com si incidissin. La realitat saben quina és? Que qui conserva sempre les competències i la paella pel mànec és l'Estat espanyol.

Qui dia passa, any empeny, diu la dita, i ja fa més de quatre-cents anys que Espanya ens empeny a la desnacionalització, a la misèria, al precipici. Catalunya ha de tenir un cos d'acció exterior de caire diplomàtic? Sí. L'ha de tenir sota el Govern del PSC? No. De debò creuen que cal gastar més recursos públics per posar en nòmina individus que neguen l'existència de la Catalunya Nord o de la unitat territorial de la nostra nació? I ja que hi som, com serà el procés de selecció dels integrants que en formin part? Tan transparent i neutral com el procés de selecció dels directors de Catalunya Ràdio i TV3? Per l'amor de Déu!

Vostès han vist qui hi tenim al Departament d'Unió Europea i Acció Exterior? Sí, el conseller Jaume Duch. El recorden intentant fer por als catalans amb aquella història de que quedarien fora de la Unió Europea, que s'acabaria el món, l'apoca-

lipsi? El recorden demanant que es deneguéssin l'acreditació als eurodiputats Carles Puigdemont i Toni Comín? Malgrat el trist paper que han acabat fent tots dos, no eren representants legítims escollits democràticament a les urnes? Recorden el conseller Duch anant a Madrid i presumint que a Brussel·les ja no es parla de Catalunya, celebrant, per tant, la invisibilització de les nostres aspiracions nacionals? El van llegir l'altre dia a la premsa parlant de lleialtat a les institucions espanyoles? I vostès li volen donar més poder, més recursos, més responsabilitat per capitanejar l'acció exterior de Catalunya? O és que ja han pactat prèviament el repartiment de càrrecs? No se'n donen vergonya de vendre's el país per quatre cadires, de mercadejar amb els somnis de tot un poble per xavalla.

Què toca ara? Fer veure que tenim competències que no tenim? No comptin amb nosaltres per blanquejar el règim colonial espanyol, que per a això ja hi ha els vividors, botiflers i covards de sempre.

Visca Catalunya lliure!

El president

En nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula el diputat senyor Alberto Bondesio Martínez.

Alberto Bondesio Martínez

Gràcies, president. Consellers, conselleres, consellera Serret, bé, després d'entre els obsessius amb el PSC i els escolanets d'Orbán i Trump, torno al debat del punt que ens toca.

Fa un parell de setmanes aquest Parlament es posicionà en la defensa dels valors democràtics de la Unió Europea. També fa un parell de mesos, aquest Parlament es posicionava sobre el retrocés de la democràcia i els drets a nivell global. En ambdues ocasions, aquest Parlament de Catalunya deixava clar que davant d'un context internacional incert i canviant, Catalunya i el seu Govern no només s'han d'adaptar a la nova situació, sinó que ens n'hem de corresponsabilitzar.

En un moment de canvi abrupte en l'arquitectura internacional, el futur de les nostres societats democràtiques, de la prosperitat compartida i de l'estat del benestar a nivell global dependrà d'aquelles decisions estratègiques que prenguem a dia d'avui. Un context amb més de cinquanta conflictes oberts al món, un context on el multilateralisme deixa pas a un nou marc internacional per definir, un context amb un canvi climàtic i amb desastres naturals que ens recorden que no tenim planeta B, un context de guerres comercials afavorides pels falsos patriotes i els seus multimilionaris amics.

Si bé aquesta proposició de modificació de la llei d'acció exterior i relacions amb la Unió Europea per a la creació del cos d'acció exterior va iniciar-se la legislatura passada, en el context actual ens demana una resposta urgent, en tràmit i en contingut.

En primer lloc, és una decisió de responsabilitat. Necessitem una Catalunya amb lideratge econòmic, social i cultural, com fan altres regions d'Europa, que capti inversions, que es promocióni i que torni a ser líder, com faran de mà dels Quatre Motors per Europa o del Comitè de les Regions. En segon terme, és una decisió que dona compliment als acords d'investidura del president Illa amb els grups parlamentaris que hi van donar suport. Tercera qüestió, és una decisió emmarcada en la llei, malgrat que alguns ja hagin conjurat la conspiració social, comunista, rupturista. Saben els diputats de PP i VOX que La Rioja té un cos d'acció exterior?

El nostre Estatut reconeix el dret de la Generalitat a desenvolupar les relacions exteriors dins de l'àmbit de les seves competències. I la llei d'acció exterior i del servei exterior de l'Estat, de 2014 –Mariano Rajoy, *presidente* del Gobierno– estableix que les comunitats autònomes i l'administració local poden executar polítiques d'acció exterior segons les seves competències.

I finalment, és una decisió per solidaritat. En aquest context de canvis transcendents, Catalunya ha de fer sentir la seva veu pels nostres interessos i en solidaritat

en la defensa dels nostres valors democràtics. I Catalunya no pot fer-ho sola, hem d'establir mecanismes de cooperació amb actors estratègics que reforcin la nostra presència i la nostra participació en organismes europeus i internacionals.

Per totes aquestes qüestions, el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar donarà suport a la creació del cos d'acció exterior i Unió Europea, per responsabilitat, per compliment dels acords, en el marc de la llei i en solidaritat.

Diputades i diputats, l'acció exterior de la Generalitat de Catalunya és responsabilitat del Govern. Ja fa anys que el Govern desenvolupa la seva activitat per captar inversions a casa nostra. Ja fa anys que les delegacions del Govern treballen per fer sentir els nostres interessos i els nostres valors. Ja fa anys que el Govern de la Generalitat treballa per un món més just. I ja fa anys que el Govern promociona i internacionalitza els productes agroalimentaris catalans i la viticultura catalana arreu. Però també des de les administracions locals es duu a terme acció exterior, com ho fa el Fons Català de Cooperació al Desenvolupament o ajuntaments catalans en fòrums europeus.

A ningú se li escapa –o a ningú se li hauria d'escapar– que, en aquest context actual, necessitem fer un pas endavant. La complexitat de la guerra comercial que s'acaba d'encetar, la necessitat d'enfortir nous vincles amb regions globals, amb què compartim valors i interessos comuns i una presència sòlida de Catalunya a la Unió Europea és incontestable. És per això que necessitem aquest cos d'acció exterior, per comptar amb l'especialització de part dels treballadors públics en l'acció exterior, de caràcter transversal entre tots els departaments i que sigui un cos funcional sota els principis de mèrit i capacitat. Sí, amb titulació universitària i amb C1, com a mínim, d'anglès.

Diputades i diputats, en un món i en una Europa on els estats i les regions són claus per donar respostes conjuntes al nostre futur, des del Grup Socialistes i Units per Avançar donarem suport a la creació del cos d'acció exterior i Unió Europea per fer sentir la veu de Catalunya, per corresponsabilitzar-nos del nostre futur, per fer front als reptes globals i també al servei de la ciutadania de Catalunya.

Moltes gràcies.

El president

Acabat el debat, cridem a votació.

(Pausa llarga.)

Acabat el debat, procedirem a la votació de la proposta de tramitació en lectura única davant del Ple de la proposició de llei de modificació de la Llei 16/2014, de 4 de desembre, d'acció exterior i de relacions amb la Unió Europea i de creació del Cos d'Acció Exterior i Unió Europea de la Generalitat de Catalunya. S'entén que els vots afirmatius són favorables a la tramitació en lectura única i els vots negatius, en contra.

Comença la votació.

El resultat de la votació ha estat el següent: 68 vots a favor, 26 vots en contra i 32 abstencions.

Vist el resultat de la votació, aquesta proposició de llei es tramitarà en lectura única davant del Ple. *(Remor de veus.)* Els prego un moment d'atenció, que això és rellevant. Per a aquesta tramitació, la Mesa ha fixat un termini per a la presentació tant de les esmenes a la totalitat com de les esmenes a l'articulat que finirà el divendres 11 d'abril a les dotze del migdia.

Proposició de llei de modificació de la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge, per tal de regular el lloguer d'habitatges subscrits per temporada i l'arrendament d'habitacions (debat de totalitat)

202-00020/15

El sisè punt de l'ordre del dia és el debat de totalitat i votació de les esmenes a la totalitat presentades sobre la proposició de llei de modificació de la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge, per tal de regular el lloguer d'habitatges subscrits per temporada i l'arrendament d'habitacions.

En primer lloc, i d'acord amb l'article 116.2 del Reglament, intervindrà el grup proponent. Tal com va acordar la darrera Junta de Portaveus, aquest tindrà un temps de set minuts. (*Remor de veus.*) Els prego silenci, si us plau.

Té la paraula, doncs, en nom del Grup Parlamentari de Junts, la diputada senyora Glòria Freixa i Vilardell.

Glòria Freixa i Vilardell

Bé; gràcies, president. Consellers, diputats, bona tarda. Jo, avui, començo fent una mica d'història, perquè, de tot el que he sentit aquest matí, crec que ens falla una mica la memòria.

La història comença amb aquesta *ley de la vivienda* que ja detecta que s'havia de regular el lloguer de temporada. La llei preveu, ella mateixa, un grup de treball per desenvolupar aquesta regulació del lloguer de temporada. S'inicia el desembre del 2023, i allà s'hi asseu tothom, a la taula –sindicats, patronals, sectors professionals, ministeris, agents socials–, i la pròpia ministra del Partit Socialista exposa com a objectiu evitar eludir el compliment de la LAU i –atenció– intentar salvaguardar els lloguers de temporada, com el d'estudiants –ja ho hem vist avui– o de treballadors temporals. I, avui, el president Illa ens diu «vostès, els de Junts, que van intentar evitar o que van evitar aquesta regulació del lloguer de temporada...», quan el mateix Partit Socialista diu que s'ha de preservar aquest lloguer de temporada, sobretot per als estudiants, que, avui, evidentment, s'han carregat.

Però continuem amb la història. Després venen els senyors de Sumar. Quan la negociació... Quan ja veuen que la cosa no va per on ells voldrien, s'aixequen de la taula on estan asseguts tots els actors i, sense cap problema, sense consens, fan una llei pròpia. Benvinguts al diàleg, a escoltar a tothom, benvinguts a l'estil de Comuns Sumar: o com ho dic jo, o res.

I seguim. La ministra va proposar que els contractes temporals fossin registrats en una plataforma de registre únic de lloguers de curta durada, tal com demanava el reglament de la Unió Europea. Però aquest registre no arribava, i és quan Junts per Catalunya, el 2 de desembre, presenta la seva llei de regulació dels lloguers de temporada per evitar-ne el frau, la llei que avui debatem. I què implica això? Un registre, una obligatorietat d'inscriure-s'hi, tant per al lloguer de temporada com l'habitacional, de justificar la condició de la temporalitat, un reforç en les inspeccions i els controls i també un règim sancionador. Perquè nosaltres, senyors d'Esquerra Republicana i dels Comuns, mai –mai– renunciem a les nostres competències.

I mirin fins on arriba la seva baixada de pantalons que la pròpia *ley de la vivienda* diu: «En els casos de les comunitats autònomes que hagin desenvolupat legislació pròpia en matèria d'habitatge, la Constitució diu que s'aplica la normativa autonòmica, respectant així la divisió competencial.» Per tant, avui, companys d'Esquerra Republicana, no fan una esmena a la totalitat a la llei de Junts per Catalunya, sinó a exercir la sobirania del Parlament de Catalunya. (*Alguns aplaudiments.*) Perquè és curiós que tenim quatre esmenes a la totalitat –tres del bàndol d'esquerres, un del bàndol de dretes–, i, per tant, avui els hi diria que Junts per Catalunya és allà on vol ser, al centre, amb una mesura que garanteix l'habitatge de temporada per a aquells casos de necessitat, però amb una regulació estricta per evitar-ne el frau.

I segueixo amb un altre punt sorprenent. Mentre es destillava tot aquell verí per part d'Esquerra Republicana i dels Comuns perquè no volíem aprovar aquella llei de lloguer de temporada, resulta que quan exercim les competències i ho fem des de Catalunya, es neguen a tramitar la llei, a escoltar els compareixents experts per fer aquesta llei, a esmenar-la i a resoldre aquest problema entre tots. I també vull deixar molt clar que aquella llei era una llei tècnicament aberrant, feta per quatre amics de Sumar, sense cap base jurídica. I, avui, el president Illa, jo crec sincerament i humilment que, en lloc d'atacar Junts per Catalunya, hauria de dirigir-se a totes les famílies d'estudiants de Catalunya –de la Universitat de Vic, de Girona, de Tarragona, de Barcelona i de Lleida– per dir-los que si aquella llei s'aprovava a mig curs haurien d'haver-se buscat una casa i que avui el mateix Partit Socialista que va dir que no ho faria mai s'acaba de carregar el que és el lloguer de temporada per als estudiants.

Per tant, Partit Socialista, encara hi són a temps, encara poden participar del debat parlamentari, poden combatre el frau en el lloguer de temporada participant d'aquesta llei, que es debati, i, si fa falta, que s'esmeni. Perquè, si no, avui estem davant d'un cordó sanitari en tota regla. Mentre, a Madrid, Socialistes, Esquerra i Comuns cridaven perquè no es volia regular aquest lloguer, quan ho fem des del Parlament de Catalunya n'impedeixen el debat a la seu del poble català. La imatge és tan meravellosa que fins i tot avui la CUP es suma feliç a la fotografia de la maneta del Partit Socialista. De debò un govern que diu que és el Govern de tots avui tornarà a carregar-se les competències en habitatge del Parlament de Catalunya? De debò els partits independentistes –cupaires i Esquerra– accepten un registre únic de Madrid i es neguen a tramitar el registre de temporada al Parlament de Catalunya?

Senyora Segovia, ja em poso amb vostès, perquè a mi em sembla increïble que avui ens vingui a donar aquí lliçons de com parlar de les lleis d'habitatge, de com regular-ho, perquè vostès ens han deixat vuit anys –vuit anys– com a conillets d'Índies a tots els ciutadans de Barcelona, ens han deixat els lloguers més alts de la ciutat, ens han deixat més desnonaments que mai i ens han deixat tants estrangers que els mateixos barcelonins hem de marxar de la nostra ciutat. I, a sobre, treuen pit i en fan mofa i diuen que avui preserven el lloguer vacacional, que suposo que els senyors dels Comuns també fan vacances, però no sé com pot frivolitzar avui, el dia que ha de dir a totes aquelles famílies que tenen un fill, una mare o un pare malalts que si volen venir a cuidar-lo mentre se'ls hi fa el tractament, doncs se'ls hi ha acabat l'opció de tenir un pis per ser-hi a prop.

De fet, avui només tenim una bona notícia: l'Incasòl ha publicat les dades i ja tenim les dades d'habitatge en aquests moments. I voldria parlar de les de Barcelona: 8.406 contractes fets l'any 2024, dels 300.000 del total del parc d'habitatge de Barcelona; això significa un tres per cent, i, per tant, els hi fa caure totalment el relat. Mirin a Europa –mirin a Europa–, senyors socialistes, facin els deures, deixin de fer d'inquisició de la propietat privada i deixin de regular les engrunes. Als Països Baixos han fet una inversió milionària que s'acosta a l'objectiu de 900.000 pisos fins l'any 2030, i pisos de tot tipus –privats, socials, de lloguer assequible–, perquè això és el que realment canvia el que significa el preu del mercat.

Avui és un dia trist per als catalans. Esquerra diu «no» a Junts per Catalunya, «sí» al Partit Socialista; la CUP diu «no» a Junts per Catalunya, «sí» al Partit Socialista. I si el Partit Socialista bloqueja aquesta llei serà un no a les polítiques de coherència, un no a les polítiques de la Catalunya de tots i un gran sí a la política de Comuns Sumar, que han enfonsat el mercat d'habitatge d'aquest país. Els hi donem avui la benvinguda a la Catalunya del no. Quan els catalans, demà, vegin les notícies que els hi quedi clara una cosa: hi ha una Catalunya acomplexada que segueix les lleis de Madrid, una Catalunya que aprova lleis que saben que se'ls hi tombaran en onze mesos als tribunals i una Catalunya que no renuncia ni renunciarà mai a les competències que van aconseguir els nostres pares i els nostres avis. (*Alguns aplaudiments.*)

Perquè reforçar-nos –i acabo, president– és l'únic camí per arribar realment a la nostra llibertat. I aquesta és la Catalunya de Junts per Catalunya.

Gràcies.

El president

Hi ha quatre esmenes a la totalitat presentades. Per defensar-les, en primera instància, i en nom del Grup Parlamentari Comuns, té la paraula per un temps de set minuts la diputada senyora Susanna Segovia Sánchez.

Susanna Segovia Sánchez

Conselleres, conseller, president, diputats... Diputada Freixa, jo haig de reconèixer que el nivell d'indignació de les seves intervencions per mi és un criteri de qualitat, de que estem fent bé les coses, així que l'hi vull agrair, perquè tanta indignació prèvia vol dir que no estem en mal camí. Jo li diria on en realitat vostès volen estar: vostès on volen estar és al Govern. Però, oh, sorpresa!, no hi són perquè hi ha una majoria d'investidura d'esquerres en aquest Parlament que no els hi ha permès estar al Govern. Això és el problema que tenen, aquesta és la ràbia que tenen, aquesta és la indignació que no poden superar, que és que no: per una vegada, després de molts anys, les polítiques d'habitatge d'aquest país no estan en les seves mans, perquè, quan hi han estat, ja hem vist el resultat que hem tingut. I, sí, és d'aquestes polítiques, dels seus dotze anys al càrrec de la conselleria de Territori i de les polítiques d'habitatge, que no han exercit les competències que tenen, que no hi han destinat els recursos que tenen, que han negligit la responsabilitat de fer habitatge de protecció oficial i d'afavorir l'habitatge accessible, i, per això, a Catalunya tenim la crisi que tenim. Però, per sort, ara hi ha una majoria que es posa d'acord per fer unes altres coses. Diputada Freixa, em sap greu que això li dolgui tant.

Miri, l'esmena a la totalitat no és perquè Catalunya no pugui fer-ho. De fet, el que hem escenificat ahir i avui i veurem amb la tramitació del projecte de Llei és que es pot, es vol i que es farà, però es farà bé. Es farà per defensar els interessos de les persones llogateres, no els interessos dels especuladors. Es farà per defensar els drets de les persones que viuen en aquests habitatges de lloguer, no els dels propietaris que utilitzen el lloguer de temporada per saltar-se la llei. I vostès el que volen fer és incentivar, a més a més, amb incentius fiscals que facin que se saltin la llei. O sigui, em sembla que ja és retorçar, però retorçar ja, les possibilitats que ofereix la llei per saltar-se-la, i crec que això... Haurien de fer una reflexió també vostès. Si creuen que el premi per saltar-se la llei...

Perquè a Barcelona, en el darrer any, gairebé el cinquanta per cent... –ara ho poden veure–, el cinquanta per cent dels habitatges de lloguer de Barcelona són el cinquanta per cent de temporada i que fa un any eren el dotze, el tretze. Què ha passat? Que de cop i volta hi han moltíssims estudiants venint a passar la temporada d'estudis a Barcelona? Que de cop i volta han vingut moltes famílies d'Olot, de Ripoll o de Tarragona a acompanyar un malalt aquí? No, no ha passat això. Ha passat que han trobat l'escletxa per saltar-se la regulació dels preus. Els estudiants que necessitin un habitatge per viure-hi per estudis podran fer un contracte de lloguer residencial. El podran fer, sí, el podran fer, i no els hi cobraran el doble. Perquè la resposta per a aquestes famílies que els seus estudiants estan buscant..., és que hagin de pagar sis-cents euros, set-cents euros per una habitació? O que n'hi cobrin 2.500 perquè el lloguer és de temporada, quan el preu regulat d'aquell habitatge a qualsevol lloc de Barcelona o de Girona o de Salt o de Lleida potser serien mil euros? Això és ajudar els estudiants?, permetre que els hi cobrin 2.500 euros? No crec que aquest sigui l'objectiu de les famílies que estan enviant els seus fills a estudiar a fora, no crec que sigui això el que vulguin.

Sempre parla de Barcelona. Miri, jo li diré una cosa: a Barcelona, malauradament, una cosa que no vam poder fer és regular els preus de lloguer, perquè no teníem competències, no es podia fer. Vam tenir durant un any i mig una llei que es va apro-

var en aquest Parlament, i que vostès hi van donar suport, que va aconseguir abaixar els preus i que després el Constitucional la va tombar. Hi han dades de l'Observatori Metropolità de l'Habitatge –que no és un grup d'arreglats ni d'amics, com diu vostè, amb molt poc respecte, cap a la gent del Sindicat de Llogateres–; va treure dades de que això havia funcionat, però l'ajuntament no va poder intervenir en el mercat de lloguer. Portem anys demanant-ho. Va ser una de les condicions que vam posar per a la investidura de Pedro Sánchez, perquè sabíem que s'havia de fer. Anem tard amb la regulació de preus, però, a Barcelona, sols a l'ajuntament no ho podíem fer. En els vuit anys des que va entrar la senyora Colau d'alcaldesa fins que en va sortir, es van deixar en marxa el doble dels habitatges del parc públic, el doble, i això són xifres. Va començar amb 7.500 i s'ha acabat amb catorze mil: el doble; cinc-cents habitatges, l'Incasòl, durant els dos anys que vostès van estar allà.

Les dades dels contractes. Jo no sé si sap que això són dades de contractes nous i que hi ha molts lloguers que no s'ha acabat el contracte i que hi ha gent que segueix vivint de lloguer. O sigui, utilitzar les dades de contractes nous per dir que ha baixat el lloguer a Barcelona, d'aquests 300.000, vuit mil només, bé, és que la resta segueixen vivint-hi i no han hagut de renovar el contracte.

Senyora Freixa, a mi em sap molt de greu que realment no entengui que la raó per la qual hi ha aquestes esmenes a la totalitat és perquè no compartim el seu model, no perquè no vulguem regular els lloguers de temporada. No és perquè no vulguem posar-nos d'acord per fer mesures de l'habitatge. I em sap greu que li assenti tan malament que hi hagi una majoria progressista i d'esquerreres que, per una vegada, posi els drets de les famílies llogateres i de les persones que hi han de viure per davant dels especuladors. Perquè això és el que en realitat li preocupa i li molesta, a vostè i al seu grup.

I sí que li demano que, quan parli de les persones i les companyes del Sindicat de Llogateres, ho faci amb respecte, perquè és gent que està posant moltes hores per defensar els drets d'aquells que no tenen accés a un habitatge i ni són uns amics de Sumar, ni són unes persones de qui parlar així.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. És el torn ara del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya i té la paraula la diputada Àngels Esteller Ruedas.

Àngels Esteller Ruedas

Moltes gràcies, vicepresidenta. El Grup de Junts ha presentat una proposició de llei per regular l'habitatge de lloguer temporal. El Grup Popular està en contra d'aquesta proposició, perquè vostès estan acceptant el marc que l'esquerra i l'esquerra radical estan dissenyant a Catalunya i a Espanya i és la causant de tots els mals. La causant de que avui estem aquí parlant del lloguer i amb propostes que volen acabar amb el lloguer temporal és fruit d'una llei d'habitatge i d'una política intervencionista d'esquerra i d'esquerra radical, com són els Comuns, que han enfonsat el mercat de lloguer a Barcelona i a Catalunya.

Jo li demanaria a la portaveu de Comuns que repassi el que ha passat a Barcelona abans de parlar, perquè a Barcelona la política d'Ada Colau ha enfonsat el mercat. Primer, es va presentar amb la promesa de construir vuit mil habitatges en quatre anys; en vuit, en només va construir tres mil i va enfonsar tota la iniciativa privada. Escolti'm una cosa, això és un exemple d'alguna cosa? És un exemple d'alguna cosa? És un mèrit per poder valorar avui aquí? (*Alguns aplaudiments.*) Aquesta és la situació.

A més a més, la iniciativa privada va deixar de construir per al límit del trenta per cent, i això ha enfonsat també l'oferta privada de moltes persones que podien adquirir o comprar o llogar un pis de lloguer o en compra. Per tant, han enfonsat el mercat a Barcelona i ara vostès el volen enfonsar a tota Catalunya. Aquest és un pro-

blema d'un intervencionista ideològic absolutament desorbitat que el grup, en aquest cas el Govern, els hi està comprant.

Jo li demanaria al Govern que abandoni aquests companys, perquè s'enfonsarà amb ells, perquè ja ha enfonsat el mercat de lloguer. Ha enfonsat el mercat immobiliari i ara volen enfonsar el mercat de lloguer temporal, que és absolutament necessari. L'estan demonitzant.

Escolti'm una cosa: Vostès no parlen amb els propietaris quan han de fer una política en la que necessiten que ells aportin el seu capital perquè hi hagi possibilitat de ser llogats aquests pisos? No parlen amb ells? No els hi pregunten per què estan retirant els pisos? No els hi pregunten què els hi falta? Perquè vostès els necessiten i en comptes de participar amb ells, els demonitzen, els criminalitzen, els persegueixen, els sancionen, perquè no fan el que vostès volen. Però vostè no sap que el mercat té unes dinàmiques amb les que, per molt que vostè consideri que té poder, pot intervenir en ell per alterar-lo? El mercat segueix la seva dinàmica. I les persones que tenen avui en dia un pis al mercat de lloguer temporal, amb les seves restriccions, considera que faran el que vostès volen o se'l vendran o el tancaran? És que vostè sap que la finalitat per la qual vostès volen regular aquests pisos serà la que vostès volen? Però si totes les finalitats que tenen produeixen l'efecte contrari!

Per tant, nosaltres aquí el que diem és que vostès estan utilitzant una situació gravíssima. Estan intervenint al mercat perquè les persones facin amb els seus pisos..., i els estan *de facto* expropiant la disposició dels seus pisos en ares d'una responsabilitat social que han de tenir vostès i han de donar resposta a la insuficiència del mercat..., per adquirir un pis..., persones de situació de vulnerabilitat; i per tant, aquí no es pot demonitzar el mercat temporal del lloguer.

I jo, al Grup de Junts, el que els hi dic és que votarem en contra i, a més, hem presentat aquesta esmena perquè vostès accepten tot el marc que ells dibuixen i, a més a més, introdueixen com un mal menor el fet de regular i fer aquests registres perquè és un control i una persecució a les persones que estan fent aquesta regulació. I per què van les persones que tenen un pis al mercat temporal? Per la inseguretat jurídica, sobretot. No només són els preus, és la inseguretat jurídica. El problema és que una persona que lloga un pis no té clar que li puguin pagar i saben perfectament que si l'inquilí deixa de pagar no poden recuperar el seu pis. Aquest és el principal problema.

I llavors davant aquest fet i davant la burocràcia i les dificultats que tenen per recuperar el seu pis, les persones prefereixen anar a lloguer. I té molta gràcia la proposta que s'ha presentat per tots els grups en el Congrés dels Diputats, que en l'exposició de motius diu «per la gent que fuig de la llei de *vivienda*». Doncs clar, si tu fas una llei que fa que la gent s'escapi, no et preguntes si la llei està mal feta? Ah, no. Van a perseguir i a criminalitzar; vull dir, al revés de lo que és el món.

Per tant, nosaltres, des d'aquesta visió, aquesta perspectiva, encara que Junts presenta aquesta proposta com un mal menor, des del Grup Popular estem en contra, perquè considerem que la LAU ja està regulat. Ja estableix uns criteris sobre els quals hi ha parts que són la llibertat de les parts i, a més, la LAU estableix principalment que la competència del mercat de lloguer és de l'Estat, no és de les comunitats autònomes. I aquesta visió és una llei —que, a més, ha establert el Tribunal Constitucional en moltes sentències—, en la qual el lloguer temporal és un tipus de lloguer i, per tant, s'ha de regular per part de l'Estat.

I això és una missió que ha de fer i per això la llei de *vivienda* ho té incorporat en una disposició addicional que el Govern socialista no ha desenvolupat i no ho ha desenvolupat perquè veuen les conseqüències econòmiques. I quan treballes amb la gent que ha participat en els grups de treball saben que per part del Govern d'Espanya hi ha una part en l'àmbit econòmic que no li interessa massa regular tot això. Per què? Perquè veuen uns efectes absolutament perjudicials.

I es necessiten els lloguers de temporada per als metges que venen, pel talent, per l'economia, per les escoles de negocis, per moltes persones que venen a les ciutats,

els estudiants que necessiten lloguers de temporades, flexibilitat en el lloguer. I és una realitat, volem anar cap endavant, cap a l'Europa, cap al moviment o volem endogàmicament quedar-nos sense moure'ns?

Per tant, des d'aquesta visió l'única seguretat és defensar la propietat privada, defensar el propietari, defensar el llogater que compleix. El llogater ha de tenir els mateixos drets i deures, igual que el propietari. Hi ha d'haver un equilibri, un equilibri regulat de drets i deures per protegir el que compleix, i, per tant, el que incompleix, no protegir-lo d'aquesta manera; seguretat jurídica –que és fonamental–..., eliminar el mercat tensionat, reforçar la seguretat jurídica, fomentar la col·laboració públicoprivada.

L'intervencionisme no ha funcionat; l'intervencionisme està enfonsant el mercat. Per què no canviem? Ah, no, hem d'acabar d'enfonsar-ho tot. Quan avaluarà les seves polítiques? Quan està veient que tot està fracassant, a sobre, insisteixen i van amb aquests socis que acabaran enfonsant-ho tot.

Per tant, nosaltres li demanem que deixin d'utilitzar l'habitatge com una arma política. No enfrontin propietaris i llogaters. No tots els propietaris són aquí especuladors. Escolti'm, una cosa vostès tenen una mania persecutòria als especuladors. Escolti'm, una cosa. «Especular» vol dir guanyar molts diners sense valor afegit. Un propietari d'un pis o de dos pisos o de tres pisos, encara que en tingui deu, no és un especulador. Vostès corregeixin el seu vocabulari, perquè estan dient coses que fins i tot la senyora Carme Trilla va cridar l'atenció de la senyora Janet Sanz en una comissió i li va dir: «No confonguin especulador amb...»

La vicepresidenta primera

Diputada, se li ha acabat el temps.

Àngels Esteller Ruedas

«...guanys correctes.» Per tant, vostès s'acabin ja de criminalitzar tothom, perquè el que estan fent és generant una alarma, quan no...

La vicepresidenta primera

Diputada, se li ha acabat el temps.

Àngels Esteller Ruedas

...aquest equilibri és el que s'ha de mantenir.

Moltes gràcies, senyora vicepresidenta.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. És el torn ara del Grup Parlamentari de la CUP - Defensem la terra i té la paraula la diputada Laure Vega.

Laura Fernández Vega

Molt bé. Moltes gràcies a tota la gent que va votar la CUP i que ha permès que ara, en comptes d'estar cridant a la televisió, pugui venir aquí i contestar les barbaritats que s'estan dient, perquè cap lliçó dels diputats de Junts sobre fotografies i manetes quan estan al Congreso votant amb PP i amb VOX, que ara sembla que deuen ser els adalids de la catalanitat. Cap –cap– lliçó d'això. (*Alguns aplaudiments.*)

No, no, no, no, no. No passa res. Saben què deia Benedetti? Deien que cuidéssim amb qui anàvem, perquè «*dime con quién andas y te diré go home*», perquè alguns dels amics tenen «*algunas veces mala entraña / digamos Pinochet y el apartheid / dime con quién andas y te diré go home*». Aquests són els vostres amiguets.

I jo m'imagino que estiguin picats. És normal que estiguin picats. Imagino que no han dormit molt bé aquesta nit perquè ahir a la nit escoltava ahir a la Cambra de la Propietat –a més, són els seus amics– parlant de que el Tribunal Constitucional hauria de passar-li repàs a aquesta llei. Vostès mateixos, vostès ja escolliran els seus bàndols. Nosaltres el tenim claríssim, perquè nosaltres no ens hem mogut de lloc. Ja vindran, si els importa una miqueta la democràcia i aquest país, perquè nosaltres no

estem amb la dreta, nosaltres estem amb la majoria. I això és lo que vol dir avui defensar Catalunya.

Perquè en temps de velocitat anem a fer un petit repàs: van votar el PP i VOX contra el decret de regulació del lloguer de temporada i habitacions aquí; després van votar contra la regulació de lloguer de temporada al Congreso perquè perdien competències a Catalunya; avui s'atreveixen a dir-li al Sindicat de Llogateres «amics de Sumar» –una miqueta de respecte, que tenen molt més patriotisme que tota aquesta bancada.

I de retorn, aquí no semblen molt entusiasmats en què s'estigui aprovant que puguem regular la llei. I s'atreveixen –jo imagino que tot s'enganxa– a anar estenent aquestes *fake news* i utilitzar els estudiants. Saben què passa? Que no funciona així, que lo que s'està regulant aquí és l'ús. I un estudiant quan va a Girona a estudiar i viu allà no haurà de pagar per aquell pis la barbaritat que hauria de pagar si no estigués regulat, perquè hi viu, perquè no se'n va de temporada i de vacances, com fan molts d'altres.

Mirin, el 84 jo no havia nascut. Molta part d'aquest plenari segurament sí. I m'agradaria recordar que el president d'uns altres dels seus grans amics, el president de la patronal de Foment del Treball d'aquella època, Alfredo Molinas, deia: «Ahora lo menos rentable es comprar a un parlamentario, a pesar de lo barato que va el quilo de diputado. Ya solo quedan unos milímetros de distancia entre nuestra propuesta y la que tiene que aparecer en el boletín oficial del Estado.» Em sembla una gran definició del que passa amb alguns grups, aquí y al Congreso, perquè a vegades em dona la sensació de que creuen que els catalans no ens assabentem del que fan al Congreso del *reino*.

Llavors es deuen pensar que no sabem que voten amb PP i VOX i que són el partit de Repsol i de les grans energètiques, exactament les mateixes que es van atrevir a estar amenaçant els ajuntaments aquí quan no volien tallar la llum a les famílies més vulnerables. Es deuen pensar que no sabem que han promogut i aprovat una llei antiocupa, similar a la que ens porten al Ple demà aquí PP i VOX. Perfecte, ja jugarem a les set diferències amb tota aquesta bancada.

Saben el percentatge d'ocupacions a l'Estat? (*Remor de veus.*) 0,05, decideixin vostès si estan a la majoria o en la minoria. Es deuen pensar –això ja passa als que es pensen que són els amos de tot– que els treballadors no sabem fer números i no ens adonem que quan parlen d'infern fiscal per impostos com el de patrimoni que paguen, l'hi recordo –(*adreçant-se a Glòria Freixa i Vilardell*) ja estaria bé que em mirés quan li estic parlant, home, amb totes les barbaritats que ha dit– un 1,4 per cent de les grans fortunes, mentre la meitat de les llars catalanes tenen dificultats per arribar a final de mes. La cara, de vergonya li hauria de caure.

I es deuen pensar que repetint moltes i moltes vegades «Espanya ens roba» per a absolutament tot, acabant buidant aquesta frase que en el seu moment volia dir alguna cosa, creu que algú es creu que tot això que venen i pacten i voten té a veure amb defensar Catalunya? Doncs no, mirin: la llei antiocupes no té res a veure amb defensar Catalunya; defensar Repsol no té res a veure amb defensar Catalunya i defensar que no hi hagi aquí un dret a l'habitatge digne i reconegut no té res a veure amb defensar Catalunya. Perquè, saben què passa? Que l'excusa de les formes a les que no ens ha quedat més remei moltes vegades que aixecar la veu, la tenim escoltadíssima, perquè els acomiadaments es fan amb molt bones formes; sí, els desnonaments, també: arriba un funcionari i t'ho diu amb *molt* bones formes quan no t'han enviat la carta...

I, en canvi –en canvi–, moltes vegades hem hagut d'aixecar la veu i tenir-la ronca precisament quan estàvem enfront de tots vosaltres, que a mi no se m'oblida que lo que no és gens patriota és haver retallat la sanitat i l'educació i llavors haver de sortir en helicòpter, perquè resulta que el poble català, al que no defensaves, se t'havia de posar aquí; si vostès no se'n recorden, jo sí.

I m'hauran d'explicar molt molt molt molt a poc a poc què creuen que vol dir «ser patriotes»? Perquè, mirin, la meva família, no sortirem mai amb els noms en blau a la Vikipèdia, perquè no tenim ni grans empreses ni grans «xanxullos». Però això no vol dir que no tinguem molt clar què vol dir estimar-se el país.

I malgrat alguns dels vostres –que tots recordem també segons quines declaracions sobre colons i qui era català i qui no era català; una miqueta de memòria sí que tenim els treballadors–..., a molts de vosaltres us encantaria dir que no soc prou catalana, però a mi el que em sembla que és no estimar-se el país és precisament tot lo que estan promulgant aquests dies amb aquesta demagògia amb la bandereta; que no té res a veure això amb grans lloances a la bandera, que té a veure amb voler la llibertat en tots els àmbits de la seva gent, la social i la nacional, i «llibertat» vol dir decidir el futur.

I té molt poquet de patriota vendre's el país a trossos, al turisme depredador, a les grans patronals que no dubten en marxar si els surt més a compte, als fons voltor i al capital estranger..., que, per cert, m'encantaria que em repetís i en algun moment quedés clar què volia dir quan ha dit: «Ens han deixat tants *estrangers*.» Espero que tingui la dignitat d'explicar-ho una miqueta, perquè estic una mica ja cansada de segons quines acusacions que fan les seves diputades. Sí, com la diputada Anna que l'acompanya, que deia l'altre dia que sembla que els immigrants que venen de països pobres tenen la barra lliure als CAPs i, en canvi, si vens de Silicon Valley la vida és duríssima. Va, per favor! Vigilin, vigilin amb qui s'estan apropant, perquè, a més, les còpies barates surten «reguleres», que ho sàpiguen.

Hi ha molt més patriotisme en el Sindicat de Llogateres, en els sanitaris i en els professors que defensen que... (*La diputada Glòria Freixa i Vilardell mostra a l'oradora una carpeta de Junts i n'assenyala el logotip.*) Sí, Junts –bé, no sé què vol dir això, perquè a vegades em diuen que són Convergència, després són Junts, jo què sé, aclareixin-se. Hi ha més patriotisme en el Sindicat de Llogateres, en les sanitàries i en les professores que defensen els serveis públics d'aquest país, que això sí que és fer país, que en tota aquesta bancada, tinguin-ho un clar quan fan segons què, i també en moltes persones que han vingut a aquest país i que vostès en diuen «estrangers», també, perquè el sindicat de manters està fent molt més per a aquest país que tots vosaltres. (*Sona el senyal acústic que indica que s'està exhaust el temps d'intervenció. Remor de veus.*) D'acord. No passa re, acabo ràpid.

Mirin, a ningú se li escapa el que ha passat en les últimes enquestes –no passa re–; a ningú se li escapa que van tenint una petita fuga de vots cap a Aliança. No se'ns escapa tampoc els canvis de discurs que han estat fent des d'una petita part de l'anterior legislatura a aquesta; no se'ns escapa, perquè, com li deia, em sembla pornogràfic que fa uns dies la diputada Navarro fes determinades declaracions insinuant segons què en un país on precisament hi ha hagut moltíssims estrangers que han tingut moltes dificultats per accedir a serveis bàsics de remeis, com era el del VIH, precisament per problemes dins dels CAPs. Perquè hi ha moltíssims ajuntaments, alguns vostres, que no volen empadronar.

I els vull fer una advertència: poden seguir el camí de la dreta europea, espantada per l'extrema dreta, corrent darrere dels vots, comprant-los les polítiques i els marcs, poden abaixar les orelles i emprendre el camí cap aquí, com quan havien regulat aquí la llei del lloguer quan tocava. Nosaltres no ens hem mogut de lloc, estem exactament al mateix lloc, defensant el dret a l'habitatge, defensant la democràcia. Ens quedarem aquí, que té bastant més a veure amb estimar-se el país.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. És el torn ara del Grup d'Esquerra Republicana. És el torn ara de la diputada Ester Capella i Farré.

Ester Capella i Farré

Bé; molt bon dia a tothom de nou. Conselleres, consellera Paneque, diputades, diputats... Vicepresidenta, gràcies. Començaré la meua intervenció fent una mica de memòria perquè entenguem on som i també alguna puntualització d'afirmacions que s'han fet aquí que falten a la veritat.

Comencem pel principi: el 23 de maig del 2024, PSC s'absté; Junts, Partit Popular i VOX tomben la regulació dels lloguers de temporada i habitació que promulgava... (*Veus de fons.*) No, no, vostès, vostès hi voten en contra. (*L'oradora assenyala els escons del Grup Parlamentari de Junts.*) Aquí, en el vot, s'abstenen. (*L'oradora assenyala els escons del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.*) Per tant, voten en contra del que proposava el Govern d'Esquerra Republicana, que responia a una necessitat que era urgent i inajornable de regular els forats de la llei de l'habitatge, de la llei estatal. Per tant, era urgent, era necessari i exercíem la sobirania d'aquest Parlament. Fèiem allò pel que som competents, igual que aquest matí, quan explicàvem que havíem arribat a un acord ahir a la tarda en el que es regulava de nou lloguer de temporada i lloguer d'habitació.

L'abstenció, deia. El vot en contra de Junts, juntament amb el Partit Popular i VOX, va fer impossible ara fa pràcticament un any que, doncs, tirés endavant el que avui parlàvem que s'ha de regular, l'acord al que vam arribar ahir a la tarda, que era una part essencial de la regulació dels lloguers a Catalunya, amb un gran suport social entre la gran majoria de la gent, com els hi recordava; la majoria de la ciutadania està on ahir vam acordar i estava on fa un any Esquerra Republicana ho va posar. Perquè, entre d'altres mesures, el decret llei establia i obligava que tot allò que quedava fora del lloguer vacacional i d'estiueig estava subjecte als topalls de la llei que contenia les rendes. És a dir, el que vostè acaba de dir, senyora Freixa, defensant la seva proposició de llei és faltar a la veritat. I ho dic així per no dir-ho més gruixut: faltar a la veritat.

Miri, l'acord al que vam arribar ahir diu: la temporalitat no és important, el que realment és important és l'ús d'aquell habitatge, l'ús residencial. És..., els estudiants que han de viure durant un temps llarg durant l'any en un determinat lloc; el de la família que ha de desplaçar-se perquè han comprat un pis i encara no els hi han entregat i han de viure durant un temps llarg en un determinat lloc; la persona que ha de rebre un tractament mèdic i ha de viure –*ha de viure*– durant un temps llarg... Ús: viure –ús: viure. Ús residencial. (*Veus de fons.*) No, no, ús residencial.

I el que regula també i el que vam pactar ahir és que tu pots fraccionar el pis com et doni la real gana, faci vostè el que vulgui amb el seu pis. Bé, tot no; alguna cosa sí, fraccionar en habitacions. Però, sap què passarà? Que faci el que faci, el màxim que es podrà cobrar és el que estableix la zona tensionada. No podrà cobrar més. Per tant, desincentivar el barraquisme vertical. És això el que vam pactar ahir, és això el que fa un any vostès van votar en contra.

Van votar en contra de la sobirania d'aquest Parlament. Per tant, de lliçons poques i les mínimes, perquè si ens hem de començar a retreure coses, vostès porten la saca plena d'antipatriotisme. I el patriotisme es mesura en la manera que cada u de nosaltres actuem amb el conjunt de la ciutadania. La pàtria –la pàtria– és el conjunt dels ciutadans i ciutadanes d'aquest país que volen ser part d'aquest país, un país per a les oportunitats, sí, un país per a les oportunitats, oportunitats per a tothom. Sobirania que vol dir llibertat, sobirania que vol dir llibertat, llibertat individual i llibertat col·lectiva.

I com he dit manta vegades –manta vegades–, l'accés a l'habitatge ha de ser un dret fonamental. Regular el lloguer de temporada i el lloguer d'habitació és la conclusió, l'acabament del paraigua normatiu. (*Veus de fons. Adreçant-se a Glòria Freixa i Vilardell.*) No, el que vostès fan no té res a veure amb el que realment necessita el lloguer de temporada, el lloguer d'habitació. Fan trampa, vostès, en fan sempre. Lluny de voler aportar solucions, vostès ho compliquen més, perquè parlen de temporalitat. Per tant, no ens expliquin..., i no ens donin lliçons.

En tot cas, el fet que proposin acreditar la temporalitat no salva el que nosaltres vam salvar ahir amb l'acord. El fet de que vostès diguin que s'ha d'acreditar, això ja ho dèiem nosaltres fa un any i ho vam tornar a dir ahir a la tarda en l'acord que vam signar. Per tant, vostès fum, fum i fum. Tot l'any. No, vostès, fum, fum i fum. Per tant, no diguin el que no és.

És més, cada dia vostès miren aviam si els tribunals tomben la regulació del Parlament de Catalunya. Cada dia vostès interpel·len al Constitucional aviam si ens tomba la regulació del Parlament de Catalunya. Per tant, aquesta proposta que vostès ens porten avui neix morta, perquè ja ho vam fer fa un any i ho hem tornat a fer fa, res, unes hores i, per tant, en aquest Parlament ho hem acabat d'explicar, aquest matí, es sotmetrà a votació en els propers mesos i acabarem aprovant la regulació que toca. Per tant...

Ja acabo i de forma ràpida: a Esquerra Republicana diem no a aquesta proposició de llei de Junts, i per això hem presentat esmena a la totalitat, perquè no va en la línia de la garantia del dret a l'habitatge –no, no va en la línia de la garantia del dret a l'habitatge. Nosaltres diem sí a l'habitatge com a porta d'accés a tots els altres drets. També ho hem dit moltes vegades: vostès no hi han sigut mai..., només una vegada el conseller Calvet –només una vegada el conseller Calvet– quan aquesta cambra va exercir la sobirania limitant el preu del lloguer. I vostès ràpidament es van desdir d'alguna d'aquestes qüestions.

I diu sí també a treure l'habitatge de la lògica especulativa del mercat. Avui el president Illa deia una cosa que no és menor, el que ha dit avui, i, per tant, jo també reconec al PSC quan es mou: que hem de treure l'habitatge de la lògica del mercat.

I acabo dient una cosa: és aquest Parlament qui ho regularà; al Congreso de los Diputados a dia d'avui no han regulat encara res. És aquest Parlament que exercirà la seva sobirania. I hi insisteixo, exercici de sobirania, allà on rau la sobirania de Catalunya, al Parlament de Catalunya, exercici de les competències pròpies de Catalunya en matèria d'habitatge i també en matèria de dret civil. I, per tant, res a dir. Senyora Freixa, vostè no s'ha llegit l'acord, vostè ha interpretat malament l'acord i aquí, en aquest faristol, ha faltat a la veritat amb relació a la regulació del lloguer de temporada i habitació que els grups de progrés, majoritaris en aquesta cambra, vam signar i rubricar ahir a la tarda, i avui ho hem fet solemnement en aquest Parlament.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. A continuació, per expressar el seu posicionament, tenen la paraula la resta de grups, per un temps màxim de cinc minuts. En primer lloc, és el torn del Grup Parlamentari de VOX. És el torn del diputat Javier Ramírez Gutiérrez.

Javier Ramírez Gutiérrez

Gracias, vicepresidenta. VOX tiene claro que tenemos derecho a una vivienda digna, efectivamente, debe ser así y debemos fomentarlo y protegerlo. Pero el alquiler de temporada de habitaciones son opciones indeseables para convertirse en vivienda, no permiten el arraigo o la buena vida para la familia; es la pura antítesis de la estabilidad.

Y, en primer lugar, habría que hacer una reflexión, y es quién nos ha llevado a esta situación. El bipartidismo y los separatistas han destrozado el mercado de alquiler. Por tanto, los señores de Junts no están legitimados en absoluto para realizar ese tipo de propuestas. Y ya hemos visto que, a pesar de la genuflexión permanente ante el Gobierno, pues ya no cuentan ni con ellos.

Miren, hoy tenemos un *boom*, precisamente, por sus sobrerregulaciones. Solo hay que ver Barcelona: desde el año 2019 al 2024, se incrementado un 250 por ciento el alquiler temporal. Y esto es una auténtica barbaridad. Como consecuencia de sus políticas.

La causa de esta situación no es otra que el cómo se viene regulando el mercado de alquiler. Su regulación ineficaz ha generado un problema, principalmente el control de precios y, en consecuencia, el amparo legal para la «iniquiocupación».

En segundo lugar, la exposición de motivos del proyecto de ley no aborda de forma estructural la raíz de la escasez y la falta de vivienda, porque, en absoluto, se habla de la falta de oferta, el aumento de la demanda, el exceso de regulación y burocracia, una carga fiscal a la vivienda extremadamente excesiva –solo hay que ver el ITP hoy aquí en Cataluña– y, por supuesto, la inmigración ilegal. El crecimiento demográfico que importamos no se ha visto acompañado de un aumento proporcional en la oferta de la vivienda. Y de eso ustedes ni hablan ni les interesa.

Su justificación carece de rigor técnico y únicamente busca el titular. Y seguramente, sí, hoy lo tendrán, pero el titular negativo. Pero, mire, díganles a los catalanes..., y, señora Freixa, yo se lo recomiendo, que les diga a aquellos catalanes que necesitan oportunidades, necesitan herramientas para poder acceder a un piso que esto va aumentar la oferta, cuando saben perfectamente que muchos pisos se retirarán del mercado.

Entrando en el fondo del asunto, lo primero que les digo es que el artículo 1.2 y el artículo 2.5 son inconstitucionales; por tanto, veremos el recorrido que eso acabará suponiendo.

Este proyecto genera más inseguridad jurídica de la que ya tenemos: obliga a los propietarios a justificar detalladamente la finalidad del alquiler, abre la puerta a conflictos legales e interpretaciones arbitrarias. Pero no se queda ahí, es generadora de más carga burocrática: requiere especificar en los contratos el motivo del alquiler, adjuntar documentación que lo acredite y cumplir con los nuevos requisitos formales. Y pregunto: ¿y dónde queda la protección de datos?

Esta complejidad puede disuadir a pequeños propietarios de alquilar sus inmuebles, especialmente aquellos que solo tienen una vivienda adicional como complemento a su pensión o sus ingresos familiares.

Miren, es que de aprobarse esta norma, insisto, con toda certeza, se producirá una reducción en la oferta de alquiler. ¿Qué propietario será capaz de poner en régimen de alquiler su vivienda con estas condiciones? ¿De verdad son capaces ustedes de entender esto? Muchos propietarios optarán por retirar sus viviendas del mercado, especialmente en zonas tensionadas, o lo que es peor, las llevarán al mercado negro. En España tenemos seiscientas mil viviendas en alquiler no declaradas; lo que viene a ser el 21,1 por ciento del total, según el sindicato de inspectores de hacienda.

No solo esto, sino que hay una clara colisión con la legislación estatal: el régimen de arrendamientos urbanos se rige por las normas de carácter estatal y cualquier contradicción normativa puede acabar en los tribunales, generando más incertidumbre y ralentizando su implementación efectiva. Este choque de competencias puede entorpecer la aplicación de una política de vivienda coherente y coordinada.

Miren, le seré muy sincero: si no se construye, si no se construye vivienda de protección oficial, si se imponen impuestos altísimos sobre el suelo, si se regulan alquileres, si se destroza la seguridad jurídica para el propietario, si se importa inmigración masiva, si se extiende alfombra roja para ricos de todo el mundo, si se expulsa a locales de sus barrios..., consecuencias, sí, efectivamente: una crisis habitacional y de la vivienda sin precedentes.

Señores de Junts, miren, si realmente quieren aportar y aumentar el mercado de la vivienda, más financiación para la vivienda en Cataluña para los españoles y menos seguir financiando chalets para golpistas y hoteles de cuatro estrellas para aquellos que vienen de manera ilegal.

Muchas gracias.

La vicepresidenta primera

És el torn, ara, del Grup Mixt, i té la paraula la diputada Sílvia Orriols i Serra.

Sílvia Orriols Serra

Sí. Primer de tot, permeti'm una correcció, senyora Vega, perquè ha parlat d'una petita fuga de vots de Junts a Aliança. Que hi haurà fuga, de ben segur; que serà petita, ho dubto, i que només afecti Junts, també ho dubto: també els acabarà afectant a vostès. (*Alguns aplaudiments.*) Perquè, tard o d'hora, tothom que s'estimi aquest país acabarà convergint en el projecte d'Aliança Catalana i batallant al nostre costat per l'Estat català lliure, occidental, segur i pròsper que ens mereixem. Per tant, faria bé, en comptes de treure pit i d'escometre els diputats de Junts, de mirar de tapar els forats de casa seu, perquè la cosa no pinta bé.

Proposen modificar una llei del 2007 que disset, divuit anys després de la seva entrada en vigor s'ha vist superada per la realitat demogràfica que els seus governs, juntament amb els posteriors, han contribuït a gestar. Com és que en tots aquests anys no han parlat dels allaus immigratoris i de les conseqüències negatives que generen a tots nivells, també en habitatge? No existia Aliança Catalana i no en tenien cap necessitat? Doncs Catalunya sí que ho necessitava. Però vostès van prioritzar els interessos partidistes i electorals i van obviar les necessitats i conveniències del nostre poble. Avui topen amb la crua realitat.

La situació actual d'emergència no es resol criminalitzant els propietaris ni reformulant per enèsima vegada el marc jurídic en el fallit intent d'aconcentrar llogaters i propietaris a parts iguals, i encara menys es resol contractant inspectors que vagin a fer el tafaner a casa dels altres, com proposa l'extrema esquerra. Els lloguers de temporada i d'habitacions són alternatives necessàries en un mercat cada cop més dens i massificat. Amb regulacions excessivament estrictes, com les que proposen, contribuiran a generar desconfiança, i el que cal és precisament aportar garanties i seguretat jurídica als propietaris, assegurar procediments judicials ràpids i efectius per revertir ocupacions i impagaments de lloguer. Calen accions contundents contra els qui deixen l'habitatge destrossat i ocasionen greus despeses als propietaris.

S'hi fixen, que uns i altres han fracassat a l'hora d'implementar polítiques d'habitatge? Saben per què? Perquè cap de vostès ha partit de l'obvietat que el problema real no és la manca de pisos, sinó el creixement poblacional desproporcionat. Què és més fàcil, factible, econòmic i beneficiós per als catalans? Fer cinquanta mil pisos nous de titularitat pública cada quatre anys o fer complir la llei d'estrangeria i erradicar la immigració il·legal? Per què en comptes d'anar directament a l'arrel del problema, s'han dedicat a fer nyaps de ciment? Quant formigó més hem de gastar abans no reconeguim l'origen d'aquest mal endèmic? Quantes modificacions de llei més haurem d'aprovar abans no admetin que vostès també són part activa d'aquest problema? Durarà gaire més, la broma?

Salvem Catalunya.

La vicepresidenta primera

I, per tancar aquest torn d'intervencions, és el torn, ara, del Grup Parlamentari del PSC i Units per Avançar, i té la paraula la diputada Eva Candela López.

Eva Candela López

Moltes gràcies, vicepresidenta. Molt bona tarda a tothom. Diputada Freixa, jo no sé com s'ho ha fet avui, però ha aconseguit fer enfadar a molta gent. No, fer enfadar..., es pot fer enfadar amb debat polític, amb debat amb raonaments, però jo avui a vostè li he vist un pèl..., una gosadia d'interpellar les persones, diputats que estan aquí, gent que està fora, que penso que no era el lloc. A nosaltres mateixos ens ha dit que ens hem abaixat els pantalons; o sigui, una diputada, des d'aquest faristol, ha dit a diputats que donen suport al Govern que s'han abaixat els pantalons. Home, d'altres grups estem acostumats a sentir certes coses, però aquí jo crec que hem traspassat alguna línia. (*Aplaudiments.*)

Bé, els avanço, diputats i diputades, que el nostre grup votarà a favor de l'esmena a la totalitat. I, dit això, voldria puntualitzar algunes qüestions.

Primer, que és absolutament necessari regular el lloguer de temporada, absolutament necessari. No, la qüestió de si és necessari o no, no és la que hem de discutir avui. Però el que passa, senyora Freixa, és que el Grup de Junts no són creïbles amb aquesta qüestió. No són creïbles perquè canvien d'opinió conforme va passant el temps, i no només amb aquesta cosa, solament amb habitatge: hem viscut legislatures anteriors on vostès han fet costat a un govern que proposava certes coses i hi van votar a favor, i al cap d'un poc temps ja no hi estaven a favor, en temes d'habitatge. Llavors, a mi em resulten poc creïbles, les propostes que porten; és així. Veig que van... I, a més, últimament també veig que cada vegada les seves tesis, les seves opinions, que donen, viren cap a un sentit, pos, més a la dreta de lo que pensàvem la legislatura passada, que estava Junts, que va arribar un moment que competia amb la CUP per aviam qui era més d'esquerres, i aquesta legislatura resulta que anem virant, anem virant, anem virant a cada ple que passa. Per tant, per mi això..., resulta que no són creïbles.

Vejam, senyora Freixa, estem assistint a una migració descarada dels contractes de lloguer habituals al lloguer de temporada. I, miri, jo no em crec... (*Veus de fons.*) Sí, sí, sí, segur que té números, però jo no em crec, no em crec... Ara parlo jo; després li tocarà a vostè tancar el tema, i podrà acabar de dir... No ho sé, si li toca o no, i si no, ja parlarem després, a fora. La qüestió és que jo no em crec que tota aquesta migració de contractes que estan passant de contracte habitual a de temporada sigui per inseguretat jurídica. Està passant perquè no volen un topall del lloguer, està passant per això. Perquè els propietaris, molts propietaris –molts no, però molts sí, i per això hi ha aquests números–, volen continuar augmentant aquest preu del lloguer a cada... «No, escolta, puc apujar dos-cents euros més? Doncs mira, fora, ara un altre, i apugem el lloguer.» Vol dir que no vulguin fer veure..., perquè aquesta no és la qüestió.

I a la diputada del PP li diria: aquí ningú està enfrontant propietaris amb llogaters, ningú. No, no, no. El que passa, que a vostès els interessa dir que nosaltres demonitzem els propietaris. Absolutament al contrari. El que passa, que vostès només estan defensant una sèrie de propietaris, i nosaltres volem regular-ho d'una altra manera.

Bé, ja em queda només un minut i poc... Voldria dir-los, als diputats de Junts, que a l'exposició de motius, també, que tenen, home, després d'haver governat tants anys, dir que «la situació actual demostra que les visions i perspectives que fins ara s'han tingut i que han modelat les decisions i accions que s'han pres no han donat les respostes adequades al problema de l'habitatge», després de governar tants anys a Catalunya, i dir que «s'ha palesat que avui ja és imprescindible augmentar la inversió pública en habitatge», home, la veritat, sembla que se n'estiguin rient, dels que portem vuit mesos al Govern, eh?

Moltes gràcies.

El president

Acabat el debat, cridem a votació.

(*Pausa llarga.*)

Acabat el debat, procedirem a la votació de les esmenes a la totalitat, de retorn de la iniciativa, presentades pels grups parlamentaris de Comuns, del Partit Popular de Catalunya, de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra i d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Comença la votació.

El resultat de la votació ha estat: 97 vots a favor de les esmenes a la totalitat, 35 vots en contra i 2 abstencions.

Atès que les esmenes a la totalitat han estat aprovades, aquesta iniciativa queda rebutjada.

Interpel·lació al Govern sobre l'impacte dels darrers esdeveniments econòmics internacionals en el teixit empresarial català

300-00115/15

Continuem amb el següent punt de l'ordre del dia, que és el setè, la interpellació al Govern sobre l'impacte dels darrers esdeveniments econòmics internacionals en el teixit empresarial català... (*Forta remor de veus.*) Si volen marxar de l'hemicicle, facin-ho en silenci.

És presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, i per fer-ne l'exposició té la paraula el diputat senyor Jordi Albert i Caballero.

(*Persisteix la remor de veus. Pausa.*)

Jordi Albert i Caballero

Bé, president, m'estic esperant a que s'acabi de desallotjar la sala... (*Pausa.*)

Bé, gràcies, president. Conseller, consellera, diputats, diputades, treballadors i treballadores de la casa, un altre cop, bona tarda. Bé, conseller, comencem les interpellacions del dia i comencem parlant d'un dels temes que crec que és el tema rellevant del dia, eh?, que és tota la qüestió de la política aranzelària que impulsa el president nord-americà Donald Trump i com això també acaba generant, doncs, uns mecanismes de reacció per part, en aquest cas, de la Unió Europea, com acabem de veure també aquesta mateixa tarda, amb l'aprovació de, també, un increment del vint-i-cinc per cent en alguns productes provinents dels Estats Units. Aquesta és una situació que en el marc global ens preocupa, i crec que serà bo que puguem fer una reflexió conjunta per veure quines són les diferents solucions que també des d'Esquerra Republicana creiem que s'han d'aportar, però sobretot també per saber quin és el capteniment del Govern respecte a aquesta qüestió.

I la primera pregunta és clara –si vol, ja en pot prendre nota–: és què pensa d'aquest increment que s'ha produït, aquesta decisió, aquest acord entre els estats de la Unió Europea per a l'increment del vint-i-cinc per cent de l'aranzel, d'aquest impost aranzelari en alguns productes provinents dels Estats Units; si creu que aquesta guerra aranzelària és beneficiosa, és una bona solució, no ho és, per al teixit productiu del nostre país; si creu que això ajuda o no la classe treballadora del nostre país; si creu que aquesta guerra aranzelària ens porta, doncs, a protegir millor els interessos dels treballadors i les treballadores del país, si ens porta a protegir millor els interessos de les empreses.

I, de fet, d'empreses també hem de parlar, perquè al final les exportacions, les dades d'exportacions són clares. Ha estat una estratègia també del Govern republicà impulsar la diversificació de mercats, impulsar la internacionalització de les empreses i que, per tant, hi hagi cada cop un volum més gran d'exportacions. Des d'aquest punt de vista, doncs, per exemple, el 2023 es va incrementar en un 6,1 per cent el volum d'exportacions de les empreses catalanes. De fet, entre el 2020 i el 2024 hi va haver un increment d'un 113,1 per cent de les importacions. De fet, el 2023 es va arribar al rècord en la línia històrica de més de 7.000 milions de volum de negoci respecte a les exportacions de les empreses de Catalunya cap a l'exterior. Per tant, és evident –és evident– que hi haurà un impacte. Però no només en les empreses exportadores; també hi haurà un impacte respecte a la cadena de valor i, per tant, també a totes les empreses del nostre país que produeixen com a indústries auxiliars en diversos sectors, que produeixen per a altres empreses i que, per tant, són els seus productes els que acaben alimentant aquestes empreses i aquestes empreses són les que acaben exportant als Estats Units.

Per tant, aquí també hi ha una segona derivada, que és no només la que exporta de forma directa, sinó també aquelles empreses que tenen relacions comercials amb altres empreses, que són les que acaben exportant al mercat americà. Jo crec que això ens ha de preocupar i ens ha d'ocupar. De fet, li donaré més dades. Segons un estudi de Pimec a partir de dades de l'Icex, el 34,2 per cent de les empreses que

exporten en el marc estatal –el 34,2 per cent– són catalanes, i el 31,1 per cent de les que ho fan de forma regular són catalanes. Per tant, el volum en el marc d'exportació de l'Estat és molt alt, molt rellevant.

I aquí és on demanem lideratge per part del Govern de la Generalitat, demanem lideratge per part del seu departament. Demanem que els criteris..., amb aquesta aposta que ens vam presentar dilluns d'aquests 1.500 milions d'euros que volen destinar en diferents línies de suport, dels quals 300 milions d'euros hauran de ser en suplement de crèdit i, per tant, necessitaran l'acord dels grups parlamentaris, i Esquerra Republicana, aquí, té una proposta que també vol treballar i vol posar damunt de la taula..., doncs hauran de concretar com ho volen fer. I hauran, també, d'intervenir directament, com a Govern de la Generalitat, en el disseny del repartiment de les diferents ajudes que puguin venir tant de la Unió Europea com puguin venir també de l'Estat. Perquè si no participem directament del disseny, si no ho fem directament des del Govern de la Generalitat, ens passarà com ha passat amb els PERTEs, on hi han hagut 1.820 milions d'euros que van desaparèixer i que ens haurien ajudat. I no cal que li recordi totes les dinàmiques que es van establir i tots els problemes que van haver-hi respecte a la distribució i el disseny dels PERTEs. Necessitem intervenir de forma directa. I em sembla que demà dijous hi ha una reunió on hi participarà la consellera d'Economia, o hi participarà vostè –no ho sé, ja m'ho dirà–, però, en qualsevol cas, hi participaran consellers i conselleres del nostre Govern, on li demanem que posi en el primer punt de l'ordre del dia que això ho hem de decidir des de Catalunya i que no ens han de dir cap a on han d'anar destinats els suports que puguem rebre per part de l'exterior.

Però, d'altra banda, també hem de generar una dinàmica positiva de major demanda a nivell intern. Necessitem reforçar el nostre teixit econòmic, necessitem reforçar el nostre teixit productiu. I, per tant, des d'aquest punt de vista és molt important que ara mateix, davant les decisions que ara mateix ens estan enviant des dels Estats Units..., que ens estan repercutint directament aquestes decisions que estan prenent des dels Estats Units, doncs nosaltres ho hem d'aprofitar per impulsar la transformació en el teixit econòmic del nostre país. Hem d'aprofitar per generar més impuls cap a l'economia verda, hem d'aprofitar per generar més impuls cap als sectors estratègics, hem d'aprofitar, precisament, per generar més impuls cap a aquelles línies que considerem que són adients. I, per tant, des d'aquest punt de vista li demanem quina és la seva visió, quina és la línia estratègica que vol impulsar el seu Govern. Perquè això és rellevant. No es tracta només de parlar dels milions d'euros; es tracta també de saber què és el que volen fer amb aquests milions d'euros i es tracta també de saber si ajudaran o no ajudaran als sectors estratègics, perquè, depèn cap a on els destinem, potser els estem destinant de forma errònia.

I també hi ha una altra qüestió que és molt rellevant, que és com queden els treballadors i les treballadores del nostre país. Segons dades de CaixaBank, aquestes decisions dels Estats Units poden repercutir en una pèrdua del producte interior brut d'entre el 0,1 i el 0,2 per cent. Segons dades de la UGT, això pot repercutir en la pèrdua d'entre quatre mil i nou mil llocs de treball. En quins sectors hi haurà un impacte més gran? Això ho tenim analitzat també per d'altres estudis de la Unió Europea, on també estableixen que, en el marc europeu, el sector que rebrà un impacte més gran serà el de l'automòbil, però també hi haurà el sector farmacèutic i, en el nostre cas, hi haurà el sector agroalimentari, que rebrà un impacte més que notori, degut a les exportacions de vi, de cava, de productes de l'oli, etcètera. I, per tant, hi haurà un impacte molt gran en el sector agroalimentari, i necessitem que les nostres empreses vegin que realment hi ha un suport al darrere.

Per tant, s'està veient que tenim aquí una estructura que el propi sistema fa trontollar, perquè sí. Vull dir, al final, els mecanismes de la globalització, quan s'activen, i s'activen de la forma més virulenta, doncs acaben generant aquests desequilibris sistèmics. Ja ho deia en Dani Rodrik amb la seva posició..., de camisa de força daurada,

no?, amb la seva tesi de camisa de força daurada, que diu que, com més globalització hi ha, hi pot haver creixement econòmic, però, alhora, també hi ha una pèrdua del pes de les democràcies, i, per tant, això comporta pèrdua de sobirania. I, per tant, des d'aquest punt de vista, com podem abordar els reptes que se'ns plantegen? Serem mers espectadors del que està passant o tindrem una incidència directa? Serem mers espectadors i veurem les decisions que acaben prenent altres administracions o voldrem ser realment actius i proactius en la presa d'aquestes decisions?

I, per tant, jo el que demano és un compromís per part del Govern de la Generalitat, perquè tenim un teixit empresarial que està esperant respostes, tenim un teixit productiu que està dubtant per la incertesa del que ha de venir i tenim uns treballadors i unes treballadores que poden veure en risc els seus llocs de treball. Davant d'aquesta situació, necessiten respostes convincentes, i espero que en la seva resposta ens les pugui facilitar.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. És el torn ara del conseller d'Empresa i Treball. Té la paraula l'honorable Miquel Sàmper Rodríguez.

El conseller d'Empresa i Treball (Miquel Sàmper Rodríguez)

Bé; moltes gràcies, membres de la Mesa; diputat Albert, per la seva intervenció. En primer lloc, permeti'm dir-li que intentaré contestar-li les seves preguntes concretes; que estem davant d'un moment en el que el primer missatge que li voldria donar és que la Generalitat, aquest Govern, estarà al costat de les nostres empreses. Al costat de les nostres empreses perquè s'ha donat un gir, un gir proteccionista, que és inexplicable: és inexplicable per injust, per irracional i per unilateral, basat en dades que no reflecteixen la realitat econòmica de l'ordre mundial, ni tampoc la comercial, entre els Estats Units i la resta del món. Només cal mirar, senyor diputat, la reacció que han tingut les borses i la reacció que fins i tot també està tenint la pròpia població nord-americana, que comença a no estar excessivament d'acord amb aquesta reacció. Els efectes negatius, és una evidència que es donaran a tot el món.

I, pel que fa a Catalunya –vostè ho ha referenciat de forma genèrica i jo ho específic–, això tindrà una afectació, de moment, directa, pel que fa a l'aranzel del vint per cent, de 4.351 milions d'euros, i afectarà 3.100 empreses que es dediquen a exportar als Estats Units. No només seran les grans corporacions –vostè parlava, per exemple, de l'automoció, de la farmacèutica–, sinó que seran moltes pimes, moltes cooperatives i també molts productors alimentaris del nostre territori. És veritat que els sectors més afectats seran la química, la farmacèutica, la maquinària, la metal·lúrgia i el sector agroalimentari. Tots ells són molt importants per a l'economia de Catalunya i tots ells són molt importants, com vostè ha mencionat, per a l'ocupació, de forma molt especial, per a la competitivitat i per a la nostra projecció com a país.

Miri, estem davant d'una nova era. Fa un mes i escaig ens visitava el comissari de Prosperitat i d'Indústria de la Unió Europea, el senyor Séjourné, el qual ens deia que en el món hi ha hagut un canvi extraordinari en els darrers cent dies. I jo penso que hem de tenir nosaltres el compromís d'adaptar-nos a aquest canvi dels cent dies també en cent dies, o en menys, perquè si no realment ho passarem malament. Hi han noves regles, hi han nous desafiaments i –vostè ho ha apuntat– hi han noves oportunitats. Crec que coincidim al cent per cent amb el que acaba de dir vostè: hi ha noves oportunitats que hem de ser capaços d'aprofitar.

El pla Responem obeeix a una resposta penso que ràpida. Vostè ha demanat lideratge; penso que el primer punt d'aquest lideratge és precisament aquest pla Responem: no hem trigat gaires dies en desenvolupar-lo i no hem trigat gaires dies, tampoc, en posar-lo en coneixement dels actors socials, econòmics, a través del Consell del Diàleg Social. Ho vam compartir, com vostè sap, aquest dilluns, al dematí, a la tarda; ho vam compartir amb tots vostès, amb els grups parlamentaris, amb el Con-

sell de Cambres, també al dematí. I és un pla que pretén enfortir, que pretén protegir cada empresa, cada treballador i cada professional del teixit empresarial de Catalunya, del teixit agrícola de Catalunya.

La segona cosa que pretén és relançar l'empresa catalana al món a través d'una internacionalització per la qual ja vetllàvem i treballàvem –i vostè i jo n'hem parlat en més d'una ocasió–, però amb la intenció, ara sí, de que, de forma ràpida, hem de reaccionar, com l'hi deia, si pot ser, en cent dies, sent capaços d'arribar a aquests mercats globals, perquè si abans era necessari, ara és imprescindible fer-ho.

L'objectiu és clar –també l'ha mencionat vostè–: arribar a una autonomia estratègica, industrial i a la captació d'inversions estrangeres. El pla –permeti'm que l'hi expliqui, malgrat que ja és conegut– mobilitza 1.500 milions d'euros en cinc àmbits: un primer, de 300 milions d'euros, per a ajuts i subvencions directes; un segon, de 900 milions d'euros, per a préstecs i crèdits de l'ICF –tots dos tenen un objectiu comú, que és que cap empresa es quedi enrere per falta de liquiditat–; un tercer, de 150 milions d'euros, per a fons d'inversió i capitalització per a empreses que necessitin replantejar la seva estructura de capital –ICF i Avançsa ho faran–; un quart, de 130 milions, per assegurar l'assessorament i acompanyament per obrir nous mercats, que serà dirigit per Acció; i, com vostè sap, un cinquè, que és una campanya de promoció dels productes catalans de 20 milions d'euros. L'objectiu està claríssim: reindustrialitzar, vertebrar i fer créixer la nostra economia el màxim possible.

Vostè sap que el pla nacional de la indústria acaba justament aquest any, l'any 25. Per tant, aquest any l'haurem de tenir acabat –els hi demano, per cert, el concurs de tots els membres de la cambra per fer-ho–, perquè l'any 26 hem de començar amb un altre pla nacional de la indústria. Un pla que tingui en compte no només el que dèiem fins ara, que és que preservi el que és l'economia o la indústria 4.0, sinó que tingui molt en compte el que són les conseqüències d'aquest moment aranzelari que estem vivint. Per tant, aquest pla haurà de respondre amb tots els instruments diferents, i adaptats, com l'hi deia, a les dimensions, capacitats i ubicacions.

Li haig de dir que el pla té un tracte prioritari per a pimes i per al món rural. Per tant, s'adaptarà de forma diferent en funció de la ubicació i en funció també de la mida, lligat amb el que volem sempre definir com a compartir la prosperitat, fer-la arribar a tot el màxim de persones, d'empreses, en aquest cas, fer-la arribar a tot el màxim de territori.

Li n'he parlat abans sense dir-li el nom. També aquest pla Responem obeeix a una voluntat d'un nou model de governança. Fer-ho arribar als agents socials a través del Consell del Diàleg Social, l'altre dia, i a les patronals, i al Consell de Cambres, i als grups parlamentaris, penso que ja exemplifica quina és la voluntat, però hi ha un segon pas, que és que existeixi una comissió de seguiment del pla per tal que es vagi executant tal com es preveu. És un pla viu i és flexible. Vostès tenen tot el dret del món a fer-lo variar en funció de com evolucioni tot aquest moment aranzelari, en col·laboració no només amb el Parlament, sinó amb el món local i amb el món empresarial. I alhora és un pla que vull dir que no és d'un departament, que no és d'un conseller, sinó que és un pla del Govern. I, permeti'm que li digui, un pla de la societat, dels agents patronals, socials, Consell de Cambres, i de tots vostès, per fer-lo créixer com realment necessitem.

Miri, la guerra comercial és injustificable, eh? Vostè m'ha preguntat al principi què en penso. Jo tampoc crec que dir el que jo penso sigui excessivament correcte, però sí que li diré que hi havia un article, crec que ahir, del catedràtic Oriol Amat que deia que hi havien cinc elements que pensava que eren imprescindibles perquè això tirés endavant bé, des de la perspectiva d'Europa. Un primer, ni submissió ni escalada, i, per tant, tenir també en compte el que deia ahir el Consell d'Afers Exteriors de la Unió Europea –ahir no, el dia 7, perdó–; un segon, activar el mecanisme anticoerció que es va aprovar l'any 23; un tercer, diversificar els vincles comercials, per exemple, amb Mercosur, Canadà, Àsia i l'Àfrica; un quart, el suport als sectors

més vulnerables –em penso que hi estem totalment d'acord–, i un cinquè, més competitivitat i més sobirania industrial.

Jo estic d'acord amb aquests cinc punts, i, per tant, més o menys el que jo penso ja li estic responent, eh? Li estic responent que penso realment que no calia o no era del tot imprescindible entrar en una guerra comercial, però que realment tampoc es podia estar excessivament callat.

Vostè m'ha parlat del 25 d'aquesta tarda. La primera resposta..., la segona, diria, perquè primer va haver-n'hi una d'efecte mirall zero-zero, en el tema de la indústria, que no ha prosperat, òbviament, perquè el senyor Trump mai accedirà a aquest tipus de coses. Però sí que penso realment que Catalunya, que Espanya, que Europa han de tenir una reacció més tard o més d'hora. El que no podem fer és estar amb els braços caiguts, perquè d'això en depèn la nostra economia.

I li vull dir una cosa –i seguirem parlant en el segon torn–, tinc molt clar –i m'agradaria comptar amb el que pensin vostès, amb el que puguin aportar vostès– que això serà, acabarà sent una oportunitat si som capaços de: les mesures que haguem de prendre, les mesures que s'hagin d'incorporar a aquest pla Repensem som capaços de fer-les entre tots.

La vicepresidenta primera

Gràcies, conseller. Ara, per fer la rèplica, és el torn del diputat d'Esquerra Republicana Jordi Albert i Caballero.

Jordi Albert i Caballero

Bé, conseller –gràcies, vicepresidenta–, vostè ha parlat del pla que va presentar aquest dilluns en la reunió que van tenir, el Consell de Diàleg Social, amb els agents socials, també amb el Consell General de Cambres, també en la reunió que van mantenir amb els grups parlamentaris dilluns a la tarda, però en qualsevol cas ha fet referència a una comissió de seguiment. Però, aviam, aquest pla l'hem de concretar. Nosaltres..., hi ha cinc grans blocs, d'acord, però volem saber què hi ha en aquests cinc grans blocs. Hi ha un bloc, que és el d'ajuts i subvencions, que són 300 milions d'euros, que mereixen un suplement de crèdit. I, per tant, han de passar per aquesta cambra sí o sí.

Per tant, en aquesta concreció és on haurem de generar el debat i on haurem d'intentar posar-nos d'acord. Perquè si la línia és: dels 1.500 milions d'euros, només hi ha 300 nous, i, per tant, n'hi han 1.200 que són redistribució de partides existents, aquí, doncs, haurem de veure, no?, com es mouen aquestes partides, d'on surten els diners i què és el que queda desemparat i què és el que anem a protegir. Però sobre tot hi ha d'haver darrere una idea del que es vol fer.

No és només una qüestió econòmica o no és només una qüestió de màrqueting amb un gran títol que digui «Repensem» o que digui «Responem», no; es tracta d'anar al detall. Ara estem en un punt on hem de tenir un camí clar, on hem de saber cap a on ens volem dirigir com a país. I per tenir aquest camí clar, és molt important i molt rellevant que lògicament s'escolti aquesta cambra, que s'escoltin els agents socials, però que també –també– el propi Govern sàpiga cap a on es vol dirigir, i que decideixi si vol acceptar les directrius que vinguin provinents d'Europa o del Govern de l'Estat, o si vol tenir veu pròpia. Nosaltres defensem que hem de tenir veu pròpia.

El propi Govern ha de decidir també, i li torno a dir, si vol ser un espectador més o no ho vol ser. Quan hi ha aquesta guerra comercial, vostè ha dit la meua opinió..., i m'ha fet referència a un article del catedràtic Oriol Amat. Però la seva opinió és rellevant. Vostè forma part d'un govern. Crec que dins de les seves responsabilitats està tenir opinió i defensar també, des del punt de vista polític, el que vostè pensa i el que pensa qui representa. Nosaltres som polítics, no som tècnics, tenim les nostres vides professionals, però aquí, quan estem aquí, som polítics; per tant, tenim ideologia.

I precisament d'això hem de parlar: si aprofitem l'avinentesa per aplicar política i per aplicar aquesta ideologia, o no. Si decidim que la resposta ha de ser més capitalisme, més globalització, doncs ens estarem equivocant. Si decidim que la resposta ha de ser: més creació d'ocupació de qualitat, més defensa de llocs de treball, més economia productiva, però amb valors i paràmetres de transició justa, de transició verda, que vagin en la línia d'aquest component social que ens engloba i que, al final, va també en la línia de protecció ambiental i de protecció dels nostres ecosistemes econòmics, doncs ho haurem de plantejar.

La política aranzelària s'utilitza com a mecanisme..., com a mecanisme de reequilibri. En aquest cas s'està utilitzant com a mecanisme d'atac, s'està utilitzant com a arma llancívola. I per què ho està fent Trump? Trump ho està fent perquè necessita millorar la seva imatge de cara a l'intern i demostrar que els governs anteriors a que ell arribés estaven desprotegits i estaven sotmesos a altres, a la Unió Europea i als altres països del món.

Nosaltres farem seguidisme d'això? Cometrem els mateixos errors que està cometent Trump? Per nosaltres és molt rellevant quan vostè ha fet referència al pacte nacional per la indústria, però aprofundeixi molt més en el pacte nacional per la indústria, perquè no paro de sentir que si el pacte, el pacte..., però no hi ha concrecions, no se'ns ha convocat, no sabem si s'està treballant, si no s'està treballant, en quines línies generals s'està treballant. No tenim informació al respecte. I crec que és molt rellevant. Igual que és molt rellevant que pensem que també cal aprofitar l'avinentesa per mirar cap a una nova fiscalitat. I crec que és molt rellevant que cap de les ajudes que surten de l'erari públic, cap de les ajudes que surten de l'Administració, vagi a alimentar precisament aquelles empreses que al cap de dos dies estaran acomiadant treballadors.

I crec que és molt rellevant que tinguem molt clar que el noranta-vuit per cent del nostre país són empreses petites i mitjanes, que la gran majoria no exporten de forma directa, però que formen part d'aquesta cadena de valor i que són el principal objectiu del nostre suport, i que, per tant, aquestes empreses les hem d'ajudar. I són molt diferents de les estratègies multinacionals, però queden directament impactades per les estratègies multinacionals que es lideren des d'altres territoris del món i que en veiem exemples claríssims quan el president americà decideix, doncs, fer una estratègia de combat contra la resta del món i des de la Unió Europea decidim entrar a formar part d'aquest joc pervers.

Per tant, conseller, crec que tenim un repte molt important i...

El president

Ha d'anar acabant, senyor diputat.

Jordi Albert i Caballero

...-sí, acabo ja-, i que lògicament l'haurem d'abordar amb fermesa i sobretot amb veu pròpia.

Gràcies.

El president

I per fer la rèplica, té la paraula el conseller d'Empresa i Treball.

El conseller d'Empresa i Treball (Miquel Sàmper Rodríguez)

Moltes gràcies, president. Diputat Albert, intento contestar a les seves preguntes. La concreció del pla. Ho vam explicar el dilluns a la tarda. Hem traçat els eixos del pla. I ho vaig dir, a més, penso que jo..., ara s'ha de dibuixar realment, s'ha d'aterar la concreció del que seran les mesures concretes i explicar-les com cal, després, segurament, d'arribar a conclusions, com li deia, amb tots els agents i amb tots els grups parlamentaris.

La segona cosa. Miri, quan vostè parla de la sobirania..., i també ha parlat de la reunió que hi ha demà, efectivament, al ministeri amb el ministre Cuerdo... Hi vaig

jo; soc jo el conseller que hi va. I evidentment hi anem amb aquesta pretensió, eh? No sabem què se'ns explicarà, no se'ns ha enviat el cos de la reunió, més enllà d'un petit ordre del dia, però hi anem amb aquesta voluntat, la de fer servir, evidentment, el pes del que per nosaltres és l'economia i per concretar quines són les nostres autèntiques necessitats.

Comenta vostè també que sobre el pacte nacional per la indústria no se'ls hi ha fet arribar informació de en quin estat està. Ho desconeixia. La primera fase ja s'ha acabat. La segona, que segurament deuen ser..., el compartir el treball, el document de treball, amb vostès deu ser de forma immediata. Si no em falla la memòria, aquest punt havia d'estar resolt a finals del mes de juny, crec recordar. Però en qualsevol cas faré que se'ls faci arribar perquè vostès ja puguin tenir, doncs, un exemplar d'aquest nou pla, que haurem de tenir abans que s'acabi aquest any.

També parlava de la transició verda. Quan jo li parlava d'oportunitats, li parlava no només en el sentit de ser capaços de mirar de millorar la nostra economia, sinó també de mirar de diversificar-la. I precisament allà on tenim mancances, i amb la transició verda les tenim, perquè és una realitat, haurem de ser capaços de créixer i de trobar aquesta oportunitat per intentar arribar a tenir la que realment Catalunya es mereix en tant que és un país amb sol i un país amb vent. Un país amb sol i un país amb vent no hauria de patir per manca d'energia, i és una obvietat que estem patint. I això tots ho sabem.

Miri, jo ara, com vostès saben, he estat uns dies a la Xina i he quedat realment impressionat de la capacitat de generació d'energia que tenen, per exemple, amb plantacions de fotovoltàica, que no les acabes d'arribar a veure amb la teva pròpia visió. I dius: «Aquest poble fa deu anys, doncs, probablement ni creia en la fotovoltàica i ara segurament són un exemple.» Per tant, nosaltres també tenim aquesta oportunitat, com vostè ha referit, de mirar d'entrar en aquesta transició verda tan..., jo diria que imprescindible.

I m'ha tornat a dir alguna cosa de la meua opinió. Miri, més que la meua opinió, li parlaré de dues coses. Una primera, el que estem fent en el nostre departament des que ha esclatat la famosa..., bé, el dijous passat, que el senyor Trump va decidir, doncs, generar aquesta guerra aranzelària contra la resta del món. És prioritat absoluta. L'agenda que teníem ja configurada per molts dies endavant actualment es canvia dia rere dia per fer les coses necessàries per intentar trobar el camí necessari, imprescindible, perquè Catalunya realment pugui fer d'aquest mal moment una oportunitat, com tots volem, com vostè mateix ha dit.

I després una segona cosa. He dit en la meua primera intervenció, i vull repetir-ho ara a la segona, que això és feina de tots i, per tant, no ens ho hauríem de prendre com una competitivitat. I no l'hi estic dient a vostè, en cap cas, eh? Això és un d'aquells moments de la història, en aquest cas de la història econòmica, en el que realment la bona política és aquella que és capaç d'assolir consensos al més ampli possible, allò que se'n diu «els consells d'estat» o «els acords d'estat» –en aquest cas, del nostre país–, perquè si en això no ens posem d'acord, si en això no ens donem la mà i si amb aquesta problemàtica que tenim actualment no som capaços de tenir molt clar (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) que el que volem fer és ni més ni menys que intentar que puguem arribar a final de mes... Vostè ha parlat d'ocupació. El Grup dels Comuns va parlar l'altre dia, a la reunió que vam tenir a la tarda, que volia supeditar qualsevol acció econòmica a que es mantinguessin els llocs de treball. Si això no ho tenim molt clar i fem qüestions, d'això, partidistes, no anirem bé. Penso que és un moment en el qual, per primera vegada probablement en aquest mandat, hem tingut, tenim l'ocasió, l'oportunitat...

El president

Ha d'anar acabant, conseller.

El conseller d'Empresa i Treball (Miquel Sàmper Rodríguez)

...–acabo, acabo, president– de tirar endavant de la mà, perquè realment ho necessitem per aconseguir que les nostres empreses no només no tanquin, sinó que siguin capaces d'obrir i de tirar més endavant.

Moltes gràcies.

El president

El vuitè punt de l'ordre del dia és la interpellació al Govern sobre el model productiu i les perspectives de futur al Camp de Tarragona.

Interpellació al Govern sobre el model productiu i les perspectives de futur del Camp de Tarragona

300-00114/15

És presentada pel Grup Parlamentari Comuns, i per fer-ne l'exposició té la paraula el diputat senyor Lluís Mijoler Martínez.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, president. Conseller, diputades, diputats, avui sembla que les interpellacions són moltes per a vostè i, per tant, doncs, crec que és una bona oportunitat, no?, que aquest Parlament, aquest avui i posteriorment, la següent sessió, debati sobre model productiu i amb unes circumstàncies, jo crec, que mereixen la... S'ha dit, eh?: el que ha canviat o el vertigen amb què es mou l'economia mundial, doncs, fa que segurament haguem de repensar moltes de les qüestions del nostre model productiu.

Per nosaltres és crucial per al futur del nostre país la necessitat d'impulsar una transformació del model econòmic a les comarques..., en concret parlarem avui de les comarques del Camp de Tarragona. Aquest territori és per nosaltres estratègic –entenc que també pel Govern–, té un gran potencial industrial, logístic i humà, però arrossega des de fa temps una excessiva dependència de sectors que ja són madurs i afronta també els reptes d'un model turístic que amb l'actual model no genera ocupació de qualitat.

Creiem que és el moment d'una reflexió estratègica i d'una acció política decidida per part del Govern per fomentar una diversificació econòmica real que aposti per la innovació, per la sostenibilitat, per la creació d'empreses i llocs de treball estables i ben retribuïts.

Conseller, el model econòmic actual del Camp de Tarragona presenta signes evidents d'esgotament i riscos que cal abordar amb una visió estratègica clara. La forta dependència del sector químic, tot i la seva importància, exposa el territori a una gran vulnerabilitat davant les crisis globals, la volatilitat dels mercats i els reptes de la descarbonització, i també comporta riscos ambientals i per a la salut pública que no podem obviar i que generen alarma social.

Un exemple recent i extremadament preocupant el trobem en les dades del darrer informe de l'Observatori de Qualitat de l'Aire del Camp de Tarragona, elaborat per la Universitat Rovira i Virgili. Aquest informe revela un fet alarmant: per primera vegada des de que es realitza l'estudi, la mitjana anual d'un compost orgànic volàtil, reconegudament tòxic i potencialment cancerigen, vinculat a l'activitat industrial, ha superat el valor màxim recomanable en un dels punts de mesura; concretament, al municipi del Morell, epicentre de l'activitat petroquímica.

Aquesta realitat subratlla amb urgència la necessitat no només de diversificar l'economia, sinó també d'implementar mesures de control molt més estrictes, garantir la màxima transparència informativa i avançar cap a una indústria veritablement neta i segura.

Una altra dada: l'informe d'anàlisi de l'economia del Camp de Tarragona i de les Terres de l'Ebre, de la càtedra d'Innovació Empresarial de la Rovira i Virgili, també, diagnostica una bretxa preocupant i persistent entre la riquesa generada al terri-

tori i la renda de què disposen realment els seus habitants. Mentre que el Camp de Tarragona en conjunt genera un PIB *per capita* per sobre de la mitjana catalana –és motor del país–, la renda familiar bruta disponible *per capita* queda sistemàticament per sota de la mitjana del país, i encara més si ho traslладem a altres comarques del sud del país.

El monogràfic de la universitat atribueix explícitament aquesta paradoxa a la persistència d'un model econòmic, diu, ancorat als anys seixanta, excessivament dependent de la gran indústria, química i nuclear, i d'un model turístic de masses que, tot i haver generat rèdits en el passat, avui demostra ser incapaç de generar suficient valor afegit distribuït i ocupació de qualitat de forma generalitzada. Per això, conclou l'informe, la necessitat imperiosa d'una aposta estratègica clara i un consens ferm entre administracions i sector privat per transitar decididament cap a un nou model productiu, basat en l'economia del coneixement, la digitalització, la sostenibilitat ambiental i les energies renovables; un model que sigui capaç de generar ocupació més qualificada i estable, retenir el talent format al territori i, fonamentalment, reduir la inacceptable bretxa entre el que es produeix i el que realment arriba a les llars del Camp de Tarragona. «Prosperitat compartida», diuen vostès al Govern; doncs els Comuns li recordem «justícia social».

Sobre el model turístic, deia que hem viscut un model predador i precaritzador dominant, basat en grans projectes i en una oferta poc diversificada, que ha generat una ocupació caracteritzada per la precarietat. L'exemple clar i actual d'aquest model, el trobem aquests mateixos dies a Port Aventura, que ha convocat, el comitè d'empresa o l'assemblea ha convocat una vaga per al proper 19 d'abril, en plena Setmana Santa, arran del bloqueig en la negociació del nou conveni col·lectiu, que ja va caducar l'any passat. Posen de manifest, amb les denúncies sindicals, la postura intransigent de l'empresa, els intents de retallar drets i la persistència d'un model de relacions laborals injust i desequilibrat, tal com denuncien UGT i Comissions Obreres. Conseller, estacionalitat de contractes o fixos discontinus, mentre el parc ja obre tot l'any, només tanca un mes, i gairebé tècnicament. Torns impossibles, no ja per la conciliació, sinó per la necessitat de fer un àpat calent a unes hores de descans en les que no hi ha cap establiment obert i que, per tant, s'han de conformar amb un entrepà de la màquina. Llocs de treball no definits, no hi ha una RLT; això suposa que no es cobreixen les baixes, i, per tant, doncs, la càrrega de feina és molt més alta quan aquestes baixes es produeixen. La mobilitat, absolutament supeditada al vehicle privat, no hi ha un pla de mobilitat de l'empresa. Jo convidaria també a que poguéss anar des de Vila-seca fins a Port Aventura amb transport públic, i segon, sobretot, en quines hores, amb els torns que es produeixin. I la qüestió de l'habitatge: haver de viure cada cop més lluny de les seves famílies i de la seva feina, ja que el preu de l'habitatge és inassolible, també pel consum, però encara més amb uns sous anuals que freguen el llindar del salari mínim. I podria seguir. I després també li preguntaré quina mediació està fent la conselleria.

Aquesta situació o situacions com aquestes evidencien les dificultats i la precarietat que sovint, doncs, s'amaga, això, darrere d'una *story* d'Instagram molt «xula», molt *cool*, però la realitat és aquesta precarietat.

I, en aquesta mateixa línia de perpetuació d'un model que considerem esgotat, la insistència dels últims temps en projectes especulatius, com el del Hard Rock, resulta especialment perjudicial i actua com un veritable llast per a la necessària reconversió econòmica del Camp de Tarragona cap a, com deia, activitats més sostenibles i que generin ocupació de qualitat. És un llast perquè, tot i la promesa de llocs de treball, l'experiència evidencia –i així m'hi acabo de referir– que aquests macrocomplexos tendeixen a generar ocupació de baixa qualificació, mal retribuïda i sovint precària, i s'allunyen de l'objectiu de crear feina de qualitat, amb drets i amb capacitat, sobretot, de retenir talent.

I també existeixen necessitats estructurals, i l'habitatge i la mobilitat són avui el major factor de desigualtat. La greu problemàtica és l'accés a l'habitatge assequible,

com també ho és la mobilitat. Una xarxa de transport públic eficient i moderna no és una despesa –ho dèiem al darrer Ple–, és una inversió estratègica per a la competitivitat, per a l'equitat territorial i per a la cohesió social. Facilita l'accés dels treballadors i treballadores als centres productius, millora la logística de les empreses i connecta el territori amb els mercats exteriors. Les mancances actuals són un fre al desenvolupament econòmic. Tanmateix, l'aprofitament de l'aeroport de Reus i l'estació intermodal com a element clau de la descentralització del sistema aeroportuari català faria de tractora.

Creiem que la sortida d'aquesta situació passa per una transició ecosocial justa, on la implantació massiva però ordenada d'energies renovables no sigui només un objectiu ambiental, sinó el fonament d'un nou model productiu, una oportunitat. Aquesta transició ha de ser una palanca per generar nova indústria verda, llocs de treball qualificats i estables, i per reduir aquesta dependència energètica de l'exterior i els costos per a les nostres empreses; tot plegat, en un marc de respecte ambiental i retorn social al territori.

Aquesta transformació econòmica requereix abordar l'equitat territorial. El dinamisme econòmic de l'àmbit metropolità de Tarragona-Reus, amb la universitat, els centres de recerca, el teixit empresarial, ha d'actuar com a gresol, però calen polítiques específiques per fomentar també l'activitat econòmica i l'ocupació de qualitat al món rural, per exemple, potenciant les cadenes de valor agroalimentàries o el turisme sostenible vinculat al territori. Comencem a parlar ja de turisme social.

Mirin, perquè la diversificació i la transició energètica tinguin èxit és imprescindible comptar amb un capital humà format i adaptat a les noves necessitats productives. Cal una aposta clara per alinear l'oferta de formació professional amb els sectors estratègics emergents. Proposem, a més, potenciar el Camp de Tarragona com un pol de coneixement de referència en energies netes, aprofitant el potencial de la Rovira i Virgili i els centres de recerca; una universitat de l'energia renovable que atregui talent, generi innovació i doni suport al nou teixit industrial.

Conseller Sàmper, per abordar amb èxit una transformació d'aquesta magnitud, especialment en un context geopolític complex, com hem dit, marcat per tensions comercials i per la cerca d'una major autonomia estratègica per a Catalunya i per a Europa, no n'hi ha prou amb la iniciativa privada –no n'hi ha prou. A més, els aranzels imposats per l'Administració Trump, especialment al sector vitivinícola, oleícola i farmacèutic, representen una oportunitat per reindustrialitzar el sud de Catalunya. És el moment d'aprofitar aquesta crisi com a finestra per a la innovació, la recerca i el desenvolupament i impulsar una Tarragona més diversificada i competitiva.

En aquest sentit, defensem que qualsevol política de resiliència econòmica que es dissenyi, per exemple, per atorgar ajuts públics directes a les empreses ha d'incorporar condicions estrictes i verificables. No només s'ha d'exigir el manteniment dels llocs de treball, sinó també la prohibició explícita de la deslocalització industrial futura de les activitats productives que reben aquest suport públic, o retornar els ajuts. És per això que li hem dit i reiterem que cal un lideratge públic decidit i eines financeres potents.

I acabo, perquè, si no (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*), no li faré la pregunta: quina és la visió estratègica i quines són les polítiques i instruments concrets que el Govern de la Generalitat està implementant per impulsar la necessària transformació del model productiu del Camp de Tarragona?, i quins instruments, incloent-hi possibles eines d'inversió pública estratègica, pensa utilitzar el Govern per pilotar aquest canvi?

Gràcies –i perdoni, president.

El president

Per respondre, té la paraula el senyor Miquel Sàmper Rodríguez, conseller d'Empresa i Treball.

El conseller d'Empresa i Treball (Miquel Sàmpel Rodríguez)

Moltes gràcies, president. Diputat Mijoler, miri, Tarragona és una prioritat clara a l'agenda del nostre Govern, i no és per primera vegada que ho expresso en aquesta cambra i en visites territorials que he pogut fer-hi, no només per la seva importància estratègica, sinó perquè és una peça fonamental del model de prosperitat compartida que defensem per a Catalunya. Una prosperitat que no pot ser parcial ni concentrada, una prosperitat que ha de beneficiar tothom: els grans nuclis urbans, les comarques de l'interior i les zones com el Camp de Tarragona, que són clau per al desenvolupament equilibrat del nostre país.

Fa pocs dies, el ministre d'Indústria i Turisme, el senyor Hereu, posava Tarragona com a exemple de territori on es faran grans inversions per preparar la indústria petroquímica per a les properes dècades. No exagerava. Tarragona és una veu potent a Catalunya, que ja és al mapa però que hem de fer encara molt més visible. Parlar del Camp de Tarragona, entre moltes altres coses, és parlar, com vostè apuntava, de turisme; un èxit que hem de saber sostenir i fer evolucionar. El model turístic del Camp de Tarragona es pot definir com un model d'èxit, no només per les dades, que són bones, sinó pel que hi ha al darrere d'aquestes dades: col·laboració, visió de territori i capacitat d'adaptació.

Durant l'any 24, l'ocupació turística a la Costa Daurada va créixer un 5,6 per cent, i són més de 19 milions de pernoctacions; un creixement sostingut que confirma que el territori sap fer molt bé les coses. Però no parlem només de sol i de platja; el que fa especialment interessant el model turístic de Tarragona és la seva diversificació. Hi ha creixement en el turisme cultural i patrimonial. Hem d'aconseguir que es visiti encara molt més la Tàrraco romana i els orígens dels cèlebres arquitectes com Gaudí o Jujol. En el turisme enogastronòmic i rural, hem de poder portar més gent a conèixer els cellers del nostre país. En el turisme d'interior i de natura, de salut o esportiu, aprofitant al màxim paisatges molt diversos i atractius.

Tot això no va lligat a l'atzar. Es dona al nostre territori i, alhora, fruit de la feina conjunta entre administracions i el sector privat. És un reflex d'un territori que sap fer bé la seva diversitat i fer d'ella una fortalesa.

Ara bé, també és cert que aquest sector, com tots, té reptes molt importants. El primer és laboral. Ens cal més talent, millor format i millor reconeixement del sector. El talent, els millors recursos humans, són un grandíssim valor. És per això que és clau l'estudi que està impulsant la Universitat Rovira i Virgili per a la recuperació del prestigi professional del sector turístic, perquè si volem serveis de qualitat calen treballadors ben formats, amb bones condicions laborals i amb perspectives de creixement. El segon repte és el futur digital i sostenible. És per això que cal incorporar tecnologia, intel·ligència artificial i nous models de gestió que permetin millorar l'experiència del visitant i fer més competitiu el sector. El tercer repte és la sostenibilitat i l'adaptació al canvi climàtic. Ens cal abordar temes com la gestió de l'aigua, la biodiversitat i l'eficiència energètica.

Però siguem clars, el turisme és important, però no pot ser l'únic motor econòmic del Camp de Tarragona. Tarragona ha de ser –i ja comença a ser-ho– un pol de diversificació econòmica. La indústria, l'agricultura i el comerç són fonamentals per garantir un creixement sòlid, equilibrat i arrelat al territori. La indústria química, per exemple, a Tarragona, és una de les més potents del sud d'Europa i avui es troba immersa en un procés de descarbonització estratègica amb projectes com: l'Ecoplanta de Tarragona, amb una inversió de més de 800 milions d'euros i la creació de milers de llocs de treball, que serà la primera planta europea que transformarà residus en metanol renovable; la Vall de l'Hidrogen verd de Catalunya, amb més de setanta empreses i desenes d'entitats que impulsin la producció i ús d'hidrogen verd, especialment en el pol petroquímic de Tarragona, i el nou centre per a la descarbonització de la indústria, una aliança entre la Universitat Rovira i Virgili, l'Institut Català d'Investigació Química i l'Eurecat per dur les tecnologies de captura i ús de

CO₂ des del laboratori fins al mercat. Tot això amb un objectiu clar: fer que Tarragona lideri la transició energètica i industrial del país. Perquè cal dir-ho, si no fem possible la descarbonització aquí, algunes d'aquestes inversions marxaran a fora. Permeti'm que li digui que grans fons d'inversió dels Emirats Àrabs ja estan al darrere d'aquesta indústria, i, per tant, hem de ser capaços de produir-la, de generar-la aquí, a més, hi insisteixo, com a pol d'aquesta descarbonització. Parlem d'empreses globals que prenen decisions en clau internacional i nosaltres volem que es quedin, que inverteixin i que creixin aquí.

Els vull posar un altre exemple, un gran exemple de diversificació, que no és altre que Mont-roig del Camp, un municipi tradicionalment associat al turisme que avui es posiciona també com un pol emergent d'atracció industrial i agroalimentària. La multinacional sud-coreana Lotte Energy Materials preveu invertir més de 1.200 milions d'euros en la construcció d'una planta de producció d'*elecfoil*, un component essencial per a les bateries de vehicles elèctrics en un complex de quaranta-quatre hectàrees, projecte amb unes expectatives de generació de fins a sis-cents llocs de treball.

Però en paral·lel, el grup Ametller Origen invertirà 50 milions d'euros en un *hub* agroalimentari innovador que inclourà cinquanta hectàrees d'hivernacles tecnificats, creant més de cinc-cents llocs de treball. Aquestes iniciatives reforcen la diversificació econòmica del municipi, complementen el sector turístic i posicionen Mont-roig del Camp com un pol d'atracció industrial i agrícola al sud d'Europa. I des del Govern el que treballarem és perquè Mont-roig del Camp no sigui una excepció, sinó que sigui un exemple de, com li deia, aquesta diversificació, perquè hi hagi molts més municipis que, com ell, siguin capaços de sumar turisme, indústria i agricultura per a construir un futur sòlid i molt diversificat. Al costat d'aquesta indústria capdavantera hi ha una economia de proximitat que cal reforçar: el comerç local, els productes de quilòmetre zero, l'artesania vinculada al turisme, el comerç digital, tot això forma part del nou teixit econòmic del Camp de Tarragona; un teixit que combina tradició i innovació, que es digitalitza, que crea marca pròpia, que ofereix identitat i qualitat i que esdevé un actiu important per a la regió, tant en termes econòmics com en termes socials.

Vaig acabant. Tarragona no és només una destinació turística d'èxit. *(Pausa.)* És una regió amb visió industrial, amb vocació comercial, amb lideratge universitari i amb capacitat d'innovar. És una regió que està transformant el seu model productiu, que l'està ampliant, que l'està diversificant, com hem dit ja diverses vegades, i que aposta per sectors estratègics i que mira al futur amb ambició. Des del Govern hi som, senyor Mijoler, som al costat dels projectes, dels sectors, dels municipis i de les persones. Hi som a través de l'estratègia del pla «lidera», hi som amb inversions i hi som amb el suport d'Acció, que ha destinat més del vint-i-cinc per cent dels seus ajuts a aquesta demarcació. Hi som perquè creiem en Tarragona, amb tot el que he explicat, senyor Mijoler –diputat Mijoler–, crec que queda clar que no és retòrica política, sinó que és realment el que pretén aquest Govern.

Vostè ha parlat en una part important del seu discurs del que és l'ocupació de qualitat. Permeti'm que li faci una definició del que nosaltres pensem al respecte, no només referint-nos al Camp de Tarragona. Quan nosaltres parlem, vostè ho ha dit abans, quan vostè parlava de justícia social i nosaltres de prosperitat compartida, el que estem dient és que, evidentment, volem generar aquesta prosperitat, aquesta riquesa, i quan diem que la volem compartida, el que volem, senyor diputat Mijoler, és que arribi al màxim nombre de persones, però també a tot el territori de Catalunya. Per tant, aquesta és la nostra voluntat, que em penso que coincideix bastant amb la que vostè ha presentat en el seu discurs.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor conseller. I per fer la rèplica, té la paraula el diputat senyor Lluís Mijoler Martínez.

Lluís Mijoler Martínez

Bé, doncs, gràcies de nou, president. Conseller, prenem nota de les seves respostes, prenem nota de les seves propostes. I permeti'ns, però, que insistim en alguns punts que considerem fonamentals i sobre els quals necessitaríem més claredat.

Sobre la transició ecosocial, hem de contraposar-la al *greenwashing*, eh? La transició energètica i la transició en general ecosocial no pot ser només una capa de pintura verda i, per tant, celebrem les iniciatives que ha relacionat, però hem de ser constants per retenir les inversions que s'estan produint.

Sobre el fons estratègic i la condicionalitat. En el moment en què necessitem reindustrialitzar en clau verda i assegurar aquesta autonomia energètica, no creu que és imprescindible un instrument com el fons estratègic sobirà que vam proposar en una anterior ocasió i que ara també reiterem?

Ens ha dit que, efectivament, hi ha fons dels països àrabs interessats en la inversió, però, segurament, per a la nostra pròpia sobirania estaria bé que poguéssin invertir el propi país en les seves pròpies indústries, no?, i, per tant, aquest fons estratègic podria tenir sentit.

I pel que fa als ajuts directes, doncs, li reitero, com s'aplicaran condicions estrictes de manteniment d'ocupació i de prohibició de deslocalització i, si escau, doncs, la devolució d'aquelles ajudes rebudes?

Sobre precarietat, qualitat de l'ocupació, la qüestió de Port Aventura. Doncs sí; efectivament es parla de crear ocupació i, vostè ho ha dit, la realitat és la de la precarietat i busquem qualitat en l'ocupació. Quin tipus de mediació vol emprendre la seva conselleria i com pretén millorar la qualitat de l'ocupació, que abans m'hi referia, salaris, estabilitat, condicions laborals justes en general? I li pregunto també, en concret, pel cas de Port Aventura.

Conseller, necessitem respostes més concretes al pla de diversificació i desnuclearització de les Terres de l'Ebre també i, en aquest sentit, quins seran els processos de reindustrialització, pel que fa al fons estratègic públic i futures ajudes, que ja li acabo de referir, també sobre energies renovables.

Formació professional i pol de coneixement. Quin és el pla específic per adequar i potenciar l'oferta de formació professional al Camp de Tarragona? Sé que no és de la seva conselleria, però sé que té interès i no és la seva competència, però sí la seva incumbència, no en tinc cap dubte. Quines accions concretes i quin suport es donarà per consolidar el Camp de Tarragona com aquest pol de referència en recerca, innovació i formació en energies renovables i transició energètica?

Per al desenvolupament econòmic territorial, quines polítiques s'estan implementant per fomentar l'activitat empresarial i l'ocupació de qualitat tant a l'àrea metropolitana Tarragona-Reus com a les zones rurals, donant suport a les cadenes de valor agroalimentàries o iniciatives de l'economia social?

No tenim temps ara, però la qüestió de Mont-roig del Camp jo crec que és una qüestió que hem de parlar-ne amb una mica més de calma sobre la proposta d'Ametller i que, per tant, també, en aquest sentit, tenim algunes preocupacions sobre cap a on va el projecte.

Qualitat de l'ocupació. Quines accions concretes s'estan duent a terme per combatre aquesta precarietat laboral al Camp de Tarragona i per promoure l'ocupació estable i, sobretot, amb drets?

Habitatge i competitivitat. Aquest reconeixement a l'habitatge assequible com un factor que ha de ser també de competitivitat d'empresa. Quines mesures urgents s'implementaran o implementarà el Govern per incrementar l'oferta d'habitatge a preus accessibles per als treballadors i no per al turisme, i facilitar així l'establiment dels professionals necessaris per a aquesta diversificació econòmica del territori amb tot el potencial que el Camp de Tarragona té?

Mobilitat i economia. Quin és el pla i el calendari per a les infraestructures de mobilitat clau? Tampoc és la seva competència, però sí la seva incumbència, el

Tramcamp, millora de regionals i rodalies, els accessos al port, a l'AVE, considerant-los essencials per a aquesta competitivitat empresarial, per a la logística i, sobretot, per a la mobilitat laboral. Quina exigència tindran les empreses –i això sí que és competència seva– del sector turístic respecte als seus plans de mobilitat o els plans de mobilitat dels seus treballadors i treballadores?

Patrimoni i turisme sostenible. Com es pensa potenciar el patrimoni històric i cultural per desenvolupar un model de turisme sostenible que generi activitat econòmica fora de l'estiu? Quin rol ha de jugar l'aeroport de Reus en el sistema aeroportuari català?

Miri, conseller, el sud del país ha de deixar de ser el pati del darrere d'aquest país i el Camp de Tarragona i la seva futura àrea metropolitana tenen un potencial enorme que, en sinergia amb l'àrea metropolitana de Barcelona, que està afectada per una evident manca d'espai que vostè coneix, el Penedès i la zona de l'Ebre poden canalitzar el dinamisme econòmic que irradia la conurbació barcelonina.

La seva ubicació estratègica al Corredor Mediterrani, un port en plena expansió, un aeroport infrautilitzat, una mà d'obra altament qualificada i una qualitat de vida excellent conformen un ecosistema únic, un actiu que a la Catalunya del segle XXI no pot permetre's malbaratar en oci i superficialitats.

Esperem que aquesta interpel·lació i la moció subsegüent serveixin per avançar en aquesta direcció i amb accions concretes i verificables. «El Govern hi és», ens diu, esperem que també actuï i tindrà tot el nostre suport perquè el repte s'ho mereixi.

Salut i bon treball.

El president

I finalment, per fer la rèplica, té la paraula el conseller d'Empresa i Treball.

El conseller d'Empresa i Treball (Miquel Sàmper Rodríguez)

Gràcies, president. Em pensava que el rècord de preguntes en cinc minuts que tenia el meu amic Joan Canadell, vostè... *vamos*, que seria insuperable i vostè avui l'ha superat, però, a més, l'ha superat molt, eh?

Miri, és impossible que li contesti tot lo que m'ha preguntat i vostè ho sap perfectament, però sí que intentaré donar-li, doncs, trets de les qüestions que plantejava, si més no, de les més rellevants.

Una, que no me l'ha preguntat ara, però sí abans i no li he pogut contestar, penso que és molt important que vostè ho ha de conèixer, que és que, efectivament, ja s'està produint una mediació amb els treballadors de Port Aventura. Ahir es va fer la primera i demà es farà la segona. El contingut no el conec, però si vostè hi té interès no tenim cap problema en informar-lo; hi insisteixo, ahir la primera i avui la segona.

Miri, quan parla de precarietat laboral, per exemple, l'hi torno a dir, prosperitat compartida i compartida volem dir que ha d'arribar al màxim de gent i al màxim de territori, però també en les millors condicions laborals. Si vostè ho recorda, ara tinc una altra interpellació de turisme –que crec que és la segona que se'm fa–, una de les qüestions que jo vaig comentar és que els convenis laborals del turisme s'havien d'adaptar realment al que es mereix qualsevol treballador. I això ho vaig dir aquí i ho he dit en altres llocs.

Per tant, crec que no ha d'haver-hi cap mena de dubte de que el compromís hi és, de que la negociació col·lectiva ha de ser l'instrument, de que realment els convenis col·lectius cada vegada han de créixer més en la línia del que és la vida i el que costa arribar a final de mes, amb els preus dels lloguers. No parlaré avui d'habitatge, perquè..., primer que no és la meua competència, però és que, a més, ens portaria molt temps. I, per tant, el compromís hi és. Nosaltres som –no ho oblidí– els consellers del Departament d'Empresa i Treball. I, per tant, tanta importància per nosaltres té generar aquesta prosperitat com, després, ser capaços de poder-la repartir.

Senyor president, tinc aquí cinc minuts encara –això no rutlla–, i suposo que no dec tenir cinc minuts perpetus. (*Veus de fons. Pausa.*) Ara com ho fem?

El president

No pateixi, que n'hi poso tres. Seré generós i benigne.

El conseller d'Empresa i Treball (Miquel Sàmpel Rodríguez)

Vinga, va. Molt bé –molt bé.

Doncs això, el que li comentava: tranquil·litat... No és fàcil –no és fàcil–, les negociacions col·lectives tenen la seva complexitat, i tots ho sabem. Però, miri, si hi han dues coses que al nostre Departament de Treball ens preocupen, li diré quines són: una primera és aquesta, la que vostè estava reivindicant ara, i una segona, la sinistralitat laboral. I no m'ho ha preguntat i l'hi dic ara, eh? I no l'hi dic perquè se m'hagi preguntat per companys de la CUP en dos ocasions; l'hi dic perquè realment em preocupa. Perquè aquest any, a finals de febrer, havíem arribat a setze accidents mortals, i això estava per sobre de la mitjana que hi havia en els darrers anys. Per tant, prioritats absolutes, uns bons contractes de treball, prioritat absoluta, trobar les fórmules perquè aquesta accidentalitat laboral es vagi reduint.

Quan vostè parla de plans de mobilitat, té tota la raó del món, és una..., tampoc és de la meua competència, eh?, però té tota la raó del món, que quan visitem empreses, quan parlem amb treballadors, moltes vegades se'ns diu que tenen moltíssimes dificultats per arribar als seus centres de treball. I això, combinat amb l'habitatge, és un drama. Combinar l'habitatge, que sovint està molt lluny, amb la manca de plans de mobilitat té, doncs, una complexitat realment molt però que molt important.

Ha començat vostè parlant de la transició energètica ecosocial, d'un fons estratègic. Haurem d'estudiar-ho; però li haig de dir també que el compromís d'aquest Govern amb la transició verda –i abans ho he parlat també, a la interpellació del company Jordi Albert– és ferm. I és ferm perquè determinades coses no es poden discutir. El canvi climàtic el pot discutir el senyor Trump; qualsevol persona que tingui dos dits de front no ho pot ja discutir. N'hem tingut exemples, com la dana. N'hem tingut multitud d'exemples, com les onades de calor que patim cada estiu de forma, doncs, constant, cada vegada més apropant-se als quaranta graus; vam començar amb una onada de calor a l'any, i hem tingut anys de cinc onades de calor des del mes de maig, és a dir, d'aquí a tres setmanes o quatre setmanes. Per tant, aquest compromís, que entenc que és un compromís també transversal de la cambra, és un compromís que hauríem de començar a treballar i a ser capaços de tirar endavant.

I, per acabar, vostè ha parlat d'ajuts directes, entenc que respecte del pla «Responem». L'altre dia, quan la seva companya Jéssica Albiach parlava de supeditar els ajuts a l'ocupació, jo li haig de confessar que, sense parlar-ho amb ningú, em va agradar. Serà possible al cent per cent? No ho sé. Però supeditar que el missatge que ens arribi a l'exterior sigui que volem ajudar les empreses perquè no es perdin llocs de treball, em penso que és el missatge més digne que pot donar aquest Govern.

Moltíssimes gràcies.

El president

Gràcies, senyor conseller.

Interpellació al Govern sobre les polítiques de turisme

300-00116/15

El novè punt de l'ordre del dia és la interpellació al Govern sobre les polítiques de turisme. És presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, i per fer-ne l'exposició té la paraula el diputat senyor Pere Lluís Huguet i Tous.

Pere Lluís Huguet Tous

Moltes gràcies, president. Consellers, diputats, bones tardes. Miri, permeti'm que comenci la meua interpellació felicitant el Govern; felicitant el conseller i demanant-li que el conseller transmeti a tot el Govern la felicitació del grup parlamentari.

ri, i també felicitant el Grup dels Comuns: han aconseguit que Catalunya lideri –ho parlaven aquest dematí el portaveu del Grup Popular i el conseller de Presidència– la taxa del turisme a tot Europa, lideri i estigui al *top* de la taxa de turisme a tot el món. Això és lo que han aconseguit: aconseguir liderar la taxa de turisme.

Mirin, crec que és un error la política de la Generalitat, la política del seu Govern quant al turisme i fer cas d'aquest pacte que han fet amb els Comuns. Mirin, els Comuns, jo crec que sobretot a Tarragona, no tenen molt coneixement. M'agradaria discutir moltes de les coses que ha dit. No tenen molt coneixement. Per això no tenen representació a Tarragona, perquè no coneixen Tarragona. *(Veus de fons.)* Em deixa parlar... *(Aplaudiments.)*

El president

Si us plau, no interlocucionin entres vostès.

Pere Lluís Huguet Tous

...o vostè vol continuar? *(Aplaudiments.)* Vol continuar vostè? *(Veus de fons.)*

El president

Senyor...

Pere Lluís Huguet Tous

Vol que li deixi...?

El president

...Mijoler, senyor Mijoler, el crido a l'ordre. Senyor Mijoler, si us plau, no entri en diàleg.

Pere Lluís Huguet Tous

Bé. Miri, m'agradaria fer-li una petita història de lo que va passar amb la taxa. Miri, el 2012, va haver-hi la idea de plantejar una taxa del turisme com a conseqüència de la crisi econòmica, i es va fer pactant amb els empresaris. Per què? Perquè necessitaven promocionar el turisme a Catalunya. I va ser una col·laboració publicoprivada que no ha donat mals resultats; amb els seus alts i baixos, però hi ha hagut aquesta col·laboració de la Generalitat amb els empresaris del turisme per promocionar el turisme. I aquesta va ser la història de la taxa, amb uns imports que eren, doncs, pràcticament simbòlics per a les pernoctacions als hotels de Catalunya. I ara vostès, amb aquest pacte amb els Comuns, han duplicat la taxa que hi havia vigent fins aquests moments. I, ho repeteixo, ara liderem la taxa a Europa i liderem i estem en el *top* de les taxes al món.

I ho han fet perquè, miri..., i han canviat les regles del joc: en aquells moments era per fomentar el turisme, per fer polítiques de protecció del turisme, per desestacionalitzar el turisme, per promocionar el turisme de Catalunya, i ara vostès ho han canviat i ara és un vint-i-cinc per cent per la «vivenda». O sigui que un senyor que ve a un hotel de Barcelona o de Salou..., el vint-i-cinc per cent de la taxa és pel problema de la «vivenda» que vostès no han sabut solucionar. Escolti'm, facin un pla de «vivenda», presentin un pressupost en aquesta cambra amb un pla de «vivenda» en el qual hi hagin les solucions per a la «vivenda», però no ho carreguem a un turista que ve aquí. Podríem entendre-ho a les «vivendes» turístiques; però als hotels? El vint-i-cinc per cent de lo que pagarà anirà a «vivenda», per què? Perquè ho han pactat amb els Comuns. O sigui, això trenca el consens que hi havia amb l'empresa. Els empresaris estan extraordinàriament preocupats, perquè la taxa farà mal al turisme de Catalunya.

Escolti'm, miri, a Tarragona tenim la Costa del Azahar a molt pocs quilòmetres, sense cap taxa turística. Si ara incrementem el doble la taxa turística, la competitivitat de les empreses de Tarragona queda en una situació complicada. Per què? Perquè a pocs quilòmetres tenim Andalusia, tenim tota la Comunitat Valenciana. No podem, no podem competir. I els empresaris de Tarragona estan extraordinàriament preocupats per l'aplicació de la taxa.

Però és que, a més, miri, el vint-i-sis per cent del producte interior brut –abans ho parlaven vostès– a Tarragona és la indústria hotelera. Depenem de la indústria hotelera i hem de protegir-la; i amb la taxa lo que fem és posar en qüestió les reserves. Els empresaris de Tarragona ja han manifestat que han començat a tindre anul·lacions i reducció del ritme de reserves per a aquest estiu. I Tarragona, miri, no és només taxes... Tarragona necessita la protecció de les polítiques de la Generalitat i no incrementar-la amb una taxa.

Però és que, a més, la configuració que han fet vostès, amb l'acord amb Comuns, de la taxa turística denota un desconeixement extraordinari inclús de la realitat municipal. Miri, el recàrrec per a Barcelona és de vuit euros, i el recàrrec per a altres municipis, quatre. Vol que li expliqui una cosa? Barcelona té quasi 16 milions de turistes l'any. Sap quina és la repercussió per habitant d'aquests turistes? Sis coma quatre turistes per habitant de Barcelona? Sap quina és la repercussió a Salou? Salou té 2 milions de turistes l'any. La repercussió a Salou és de setanta-un turistes per habitant de Salou. Això què significa? Que cada habitant de Salou, amb els seus impostos, cobreix les necessitats d'infraestructura, d'utilització de serveis públics de setanta-un turistes. Per tant, si vostès hi haguessin pensat, la taxa seria més important per als municipis que tenen aquesta dificultat que per a Barcelona; i, en canvi, clar, pensen vostès només en Barcelona, i hi posen vuit. Que és que lo que volen és, al final, finançar els municipis, finançar Barcelona perquè els interessa. Perquè, a més, vull dir, és molt probable que aquest recàrrec, molts municipis, que són responsables –i alguns governats pel seu partit–, no l'aplicaran, per responsabilitat. I a Barcelona, bé, ja han anunciat que s'apujaran els vuit euros.

Però, escolti'm, a més, si vostès haguessin pensat en el territori, en la configuració d'una taxa, parlant amb els empresaris..., perquè això ho han parlat vostès amb Comuns, però no han parlat amb els empresaris. Els empresaris no ho volien. Jo sí que he parlat amb els empresaris, i em deien: «Estaríem inclús disposats a incrementar-la, no amb aquest import, però increments de la taxa, sempre que es tinguessin en compte elements essencials del territori, no de Barcelona.» Miri, a Barcelona pràcticament tot l'any és temporada alta, quasi tot l'any als hotels de Barcelona és temporada alta. Precisament, si se'n recorda, la taxa del 2012 era per evitar la desestacionalització. I ara què produïrem? L'efecte contrari. El percentatge que sobre la taxa es produeix en temporada baixa és altíssim sobre l'estada, i, per tant, lo que provocaran és que els hotels hagin de tancar en temporada baixa, perquè la taxa no els hi permetrà... Llavors, haguessin hagut de fer una taxa per a temporada alta i una altra taxa per a temporada baixa. Això és lo que ens..., quan parles amb els empresaris diuen: «Vostès ho han fet sense parlar amb ningú.»

Però, a més, també hi ha hagut un problema d'oportunitat. Escolti'm, amb la situació econòmica que han portat els aranzels, creiem que no és la millor solució incrementar amb el doble la taxa del turisme. Perquè, en altres circumstàncies de crisi econòmica, el turisme ens ha salvat l'economia a Catalunya, i en aquests moments, si hi ha una situació de crisi econòmica, serà el turisme també el que ens intenti salvar els llocs de treball, l'ocupació, sobretot al Camp de Tarragona.

Mirin, per tant, jo li demano una cosa: que suspenguin l'entrada en vigor de la taxa, que suspenguin immediatament l'entrada en vigor de la taxa, degut a la nova situació econòmica, que pot perjudicar extraordinàriament el turisme a Catalunya, i especialment al Camp de Tarragona.

Però, miri, com també parlem de turisme i ha sortit ara fa un moment, també m'agradaria recordar-li una interpel·lació que li vam fer aquí: com està lo del Hard Rock? Ens explicarà com està lo del Hard Rock? Escolti'm, quants anys més hem d'esperar perquè el Govern de la Generalitat aprovi el PDU, el pla urbanístic del Hard Rock? Quant de temps més hem d'esperar? A Tarragona ho estem esperant, però segueixen sense... Ha parlat amb el promotor, al que es va adjudicar el concurs, sobre si continuarà amb la seva inversió? Bé, ja ens van ocultar una part de l'infor-

me; no sé ara si ens ocultaran també quina és la situació del pla director. M'agradaria que ens expliqués quina és la situació en aquests moments del pla director i quines previsions hi han per a la seva aprovació.

Senyor Sàmper, mirin, vostè va dir fa pocs dies en un fòrum de turisme que no hi ha alternativa al turisme; que, a més, no li agradaven els discursos turismofòbics. Però, en canvi, els hi compra els discursos turismofòbics als Comuns i pacten un decret que fa mal al turisme. Escolti'm, ha dit vostè que estarien al costat de les empreses. Ha dit el president de la Generalitat aquest matí que estava obert a les propostes dels grups parlamentaris. Doncs escolti'm, li faig una proposta clara i concreta i que els empresaris els hi agrairan, els ciutadans de Catalunya els hi agrairan, perquè consolidarem una temporada que pot ser desastrosa si es consoliden els auguris de crisi econòmica: suspenguin immediatament l'entrada en vigor de la taxa que entrarà el dia 1 de maig. Suspenguin-la, dictin el decret i deixin-la en suspens fins que s'aclareixi la situació econòmica dels aranzels que ha provocat el senyor Trump. Suspenguin-la, i els ciutadans de Catalunya els hi agrairan.

Moltíssimes gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. Per respondre té la paraula el senyor Miquel Sàmper Rodríguez, conseller d'Empresa i Treball.

El conseller d'Empresa i Treball (Miquel Sàmper Rodríguez)

Gràcies, president. Diputades, diputats... Senyor Pere Lluís Huguet Tous, hi ha hagut un moment que m'he pensat que estava interpellant el diputat Lluís Mijoler dels Comuns, i no a mi, perquè, francament, crec que ha estat ben bé un minut discutint amb ell i, no entrant en detall, i al final, ha entrat en el tema que jo tenia ben clar que entraria, que és en el tema fiscal. Miri, jo li confesso que portava ordenades unes idees per parlar del turisme en termes generals. Pensava que vostè es deixaria el tema de la taxa per a la rèplica i veig que ha fet de la taxa el tema principal.

Deixi'm que li digui una cosa. Entre l'any 2012 i el 24 a Catalunya es van recaptar més de 641 milions d'euros, 641 milions d'euros. Sap què va passar vostè l'any passat? Que Catalunya va ser la primera destinació turística de l'estat espanyol. Amb una recaptació de 641 milions d'euros, primera destinació a nivell estatal.

Miri, vostè ha dit que no hem parlat amb el sector. No és veritat. No dic que sigui mentida, perquè és una paraula que no m'agrada expressar. No és veritat. No només hi hem parlat, sinó que hi hem parlat moltes vegades i no només ho he fet jo, sinó que ho ha fet la directora general de Turisme en moltes ocasions. I sap què ens ha dit a nosaltres el sector? I l'hi dic amb tota la franquesa del món, i no li negaran si els hi pregunta. Que ha sigut l'any que han obtingut més beneficis. L'any 24, el sector turístic és l'any que ha obtingut més beneficis.

Aquesta és la realitat. És a dir, vostè ha vingut aquí a fer d'advocat defensor del sector i el sector turístic no necessita advocat defensor, ni tan sols un gran advocat com és vostè. El sector ens ha reconegut que ha sigut l'any en el qual ja han tingut més beneficis en la seva activitat.

Miri, si realment en el decurs de l'any 25 o el 26 el turisme pateix, no patirà per la taxa, perquè hi han exemples –miri-se'ls vostè– a la resta d'Europa, on hi han impostos, taxes superiors al que hi ha a Catalunya i no es pateix precisament. Si a l'any 25 i l'any 26 el turisme pateix, que és possible que passi, serà per la guerra aranzelària que hem engegat aquest mes i que res té a veure amb les accions del Govern de la Generalitat.

I abans d'entrar ja amb qüestions pròpies del turisme que jo li volia explicar a vostè, permeti'm que li digui que vostè mateix s'ha contestat quan em parlava del Hard Rock i deia que estava pendent d'un PDU, un pla director urbanístic, que això, mal que li pesi i mal que ho vulgui entubar al Departament d'Empresa i de Treball, no em correspon a mi. Les accions del territori són accions de Territori. Per tant, vostè el que hauria de fer és preguntar-ho en un altre lloc.

Miri, digui'm, permeti'm que jo li expliqui el que realment penso que s'ha d'explicar en aquesta cambra sobre el turisme que tenim a Catalunya. Tenim un turisme, com li deia abans, que ha sigut la primera destinació turística, l'any 2024, de l'Estat espanyol, amb una despesa, amb una despesa de més de 23.000 milions d'euros, i amb això li dono la raó, amb un quinze per cent del PIB de Catalunya i amb un catorze per cent de l'ocupació.

Miri, li dic el que penso jo que és el turisme. L'hi dic clarament, una indústria. Algun sector que és capaç de generar un quinze per cent del PIB i un catorze per cent de l'ocupació, per mi és una autèntica indústria, una indústria que dona de menjar a moltíssima gent de Catalunya. I una indústria en la qual nosaltres –ho hem dit aquí per activa i per passiva, com li deia, és la segona vegada que se m'interpella per parlar de turisme– volem que els treballadors d'aquesta indústria tinguin el reconeixement i tinguin els sous necessaris.

I, diputat Huguet, el gran repte del turisme és la gestió. Nosaltres no entenem el turisme com un sector econòmic que no s'hagi de gestionar. S'ha de gestionar. Fins ara ha anat tirant sol, però actualment el turisme requereix una bona planificació, que no sigui una manca de regulació i amb uns desequilibris que apareixen i a major gruix, més desequilibri. Ara que tenim molt més turisme, pot haver-hi molt més desequilibri.

I des de Catalunya liderem aquesta transformació turística que està en marxa. Treballem per afavorir aquesta transformació del sector cap a un model més de qualitat que generi més valor i més oportunitats ambientalment, econòmicament i socialment.

Vostè feia referència a unes coses que jo vaig dir en una intervenció parlant de turisme fa pocs dies. Segurament, si la va escoltar, vaig parlar també d'una cosa que està molt de moda, que són les sis des –després li diré que són set– que és diversificar el turisme, fer-lo familiar, de negocis, esportiu o cultural; descarbonitzar, reduint les emissions de CO₂; desestacionalitzar, per fer-lo arribar a tota la temporada de l'any; desconcentrar, perquè arribi a tot el territori –recordi, prosperitat compartida–; democratitzar i, per tant, que sigui per a estrangers i per a residents, però també que arribi al màxim de persones de totes les classes socials, i digitalitzar. I permeti'm que n'hi posi una setena –això de les quatre des, que va començar, cada vegada són més, ara ja són set–: dignificar-ho. I dignificar-ho, per què? Perquè l'hi he dit abans. El turisme ha de ser una indústria que vetlli pels seus treballadors, que vetlli per les condicions dels seus convenis laborals i que vetlli per, precisament, fer que tinguin una qualitat i que no estigui qüestionada, que a dia d'avui s'està treballant per fer-ho. La universitat que vostè coneix, Rovira i Virgili, està treballant perfectament per fer-ho possible.

És un sector, com vostè hi feia referència abans, compromès, preparat i amb una trajectòria demostrada. I si vostè parla amb aquest sector, ells mateixos li diran el que jo li he dit al principi, que és l'any que han tingut més beneficis. Miri, vostè ha parlat de que li sembla injust que vagi una part de la taxa a habitatge; en definitiva, vostè el que ve a dir és que l'impost hauria de ser finalista i que, per tant, només hauria d'anar per al turisme. Jo no hi estic d'acord.

I és normal que no hi estiguem d'acord. I és normal i no passa res. Perquè cada vegada més em penso que les persones que volen viatjar també miren quins serveis públics tenen allà on van. I vostè, si viatja... –crec que vostè viatja bastant–, quan viatja segur que mira –segur que ho mira– quina sanitat tindrà al lloc on va. I segur que si vostè no té una sanitat garantida, per molta assegurança privada que faci, no hi anirà. I això és l'impost –i això és l'impost. O això és una part de l'impost: saber que allà on vas tens el reconeixement d'uns serveis públics, l'establiment d'uns serveis públics que han de sortir d'algun lloc.

Miri, a tots ens agradaria que les coses fossin més barates, a tots, a vostès, a tots els partits polítics que estan en aquesta cambra. Però les coses tenen un preu, les coses tenen un valor. I jo li haig de dir que això ens diferencia –crec que ens diferencià sempre–, però és una obvietat: impostos perquè hi hagin uns millors serveis pú-

blics. Deixi'm que li digui, perquè suposo que m'ho dirà en la seva rèplica o potser no, perquè també tornarà a parlar d'impostos o del Hard Rock, que estem pendants de tirar endavant la llei de turisme.

Vostè sap que això es va dir a la meua compareixença inicial de que s'havia de tirar endavant aquesta nova llei de turisme. A més, ara, per donar compliment a la proposta de resolució del 3 d'abril d'aquest any 25, recent, d'aquesta setmana passada. *(Sona el senyal acústic que indica que s'està exhaurint el temps d'intervenció.)* I dir-li que... Senyor president, això torna a fallar una altra vegada; està en cinc minuts. *(El consellerriu.)* Ho dic perquè...

El president

Queda un minut –queda un minut.

El conseller d'Empresa i Treball (Miquel Sàmpel Rodríguez)

Quant a aquesta llei, dir-li que el dia 11 de març passat es va crear ja un grup d'experts de turisme amb la intenció de que puguin col·laborar en fer-la possible. Hem reactivat, segona cosa, la taula de turisme, que preveiem convocar-la abans que s'acabi aquest primer semestre de l'any 25. I finalment, i molt important, treballem per desplegar el pla territorial sectorial del turisme. Importantíssim. No és el mateix el turisme de Salou que el de la Garrotxa, que el de la Vall d'Aran, que el de Barcelona. I això és una obvietat. I el pla territorial ha de ser l'instrument que ens permeti, doncs, tenir aquestes diferències per poder fer del turisme una eina molt més important per a Catalunya, que sigui resilient als moments que estem vivint, que no són menors i que no són fàcils.

I estic convençut –i vostè m'acabarà donant la raó d'aquí a un any, com a mínim, ja veurà com sí– que els elements i les iniciatives que s'estan prenent per part del Govern..., ja veurà com tindran un resultat adequat perquè aquest turisme segueixi creixent en qualitat i en sostenibilitat.

La vicepresidenta primera

Gràcies, conseller. Ara, per fer la rèplica, disposa de cinc minuts el diputat Pere Lluís Huguet Tous.

Pere Lluís Huguet Tous

Moltes gràcies, vicepresidenta. Conseller, a veure i jo creia que vostè formava part del Govern de Catalunya i me diu que vagi jo a preguntar pel Hard Rock en un altre lloc. A veure, vostè és el conseller d'Empresa. Una inversió del nivell de Hard Rock suposo que el conseller d'Empresa està «al tanto» de lo que està passant *(al·lusions aplaudiments)*, vull dir que és vostè el que..., és la seva responsabilitat.

Per tant, me preocupa encara més que el conseller d'Empresa, el conseller responsable de les inversions a Catalunya, no sàpiga si el PDU s'aprovarà o no s'aprovarà ni quant temps tardarà. Escolti'm, crec que els ciutadans de Tarragona tenim dret a saber-ho, perquè estem ja cansats d'esperar inversions de la Generalitat, inversions que estan parades per la falta de tramitació a la Generalitat.

Miri, després me posa un exemple de la sanitat, que si ve un estranger aquí voldrà serveis... Escolti, l'estranger, quan ve aquí, es paga la sanitat. Si és membre de la Unió Europea, reclamarà al país d'on ve i si no ho és, se li cobrarà per l'assistència sanitària. I no sé què té a veure la sanitat amb la taxa turística.

Jo li he explicat lo que..., i he recollit, escolti'm, lo que l'empresariat turístic diu. Diu vostè que s'hi ha reunit. S'haurà reunit moltíssimes vegades vostè i la directora general o qui sigui, però no han pactat la taxa amb el sector turístic. Ni tan sols han parlat de la taxa amb el sector turístic. Ho van parlar amb els Comuns. No hi ha cap entitat que englobi els empresaris turístics que s'hagi reunit amb vostè per parlar de taxa. Almenys això és el que m'han dit. I, és més, han parlat amb vostè dels perjudicis que veuen que tindrà la taxa per al sector turístic. I li han dit, perquè m'ho han explicat. Jo sí que m'he vist amb ells per parlar de la taxa!

I, escolti'm, vull dir, miri, em diu vostè que n'hi han de més cares. París, 14,95, la guanyem per cinc cèntims; Brusselles, 7,50; Praga, 2; Venècia –amb el col·lapse que té Venècia–, 5 euros. Escolti'm, estem al top. Estem en les taxes més cares de tot Europa i el nostre turisme necessita promoció, necessita desestacionalitzar. I li repeteixo una cosa fonamental, sobretot per al Camp de Tarragona, per a Salou, per a tota la costa de Tarragona. Necessitem desestacionalitzar el turisme, que s'allargui la temporada. I la taxa... L'increment de la taxa, li he explicat, el percentatge de l'import de l'estància que provocarà la taxa farà que els hotels hagin de tancar –hagin de tancar. I per què? Perquè els preus en temporada baixa són molt baixos, per captar turisme i desestacionalitzar. I què farà el turisme? Se n'anirà a la Costa Azahar, que està a pocs quilòmetres. I a Salou tancarà els hotels.

I si, a més, afegim la situació econòmica que s'està produint..., ni tan sols ha mencionat la petició que li he fet. El president de la Generalitat avui ha dit que escoltaria les propostes dels grups parlamentaris, no? Ho ha dit, no?, a la sessió de control? Doncs escolti'm, una proposta d'un grup parlamentari. Davant la situació de crisi que... No li dic ni tan sols que la deixi, que l'elimini, he dit que en suspengui l'entrada en vigor. Suspendre l'entrada en vigor. Amb un decret ho poden fer. Per esperar què passa amb la crisi econòmica, per esperar. Perquè, al final, el turisme és el primer que se'n ressent quan hi ha una crisi econòmica, perquè la gent estalvia precisament en viatjar.

Per tant, l'hi torno a repetir i l'hi torno a demanar: suspenguin l'entrada en vigor de la taxa el dia 1 de maig. Suspenguin-la, i esperem què passa amb la situació econòmica. I és una petició. Si és veritat que estan vostès disposats a escoltar solucions, a escoltar propostes, aquesta és una proposta i aquesta és la proposta del Grup Parlamentari del Partit Popular per afavorir els ciutadans de Catalunya. Res més.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. És el torn ara del conseller Miquel Sàmper Rodríguez, que també disposa de cinc minuts per fer la rèplica.

El conseller d'Empresa i Treball (Miquel Sàmper Rodríguez)

Gràcies, vicepresidenta. Miri, jo aquest dematí he hagut de marxar, i, per tant, hi han hagut coses que no he escoltat, però se'm comenta que el president ha dit «escoltarem i decidirem». Faltaria més que no poguessin decidir, que no pogués decidir el president de la Generalitat.

I després li dic una altra cosa: el seu grup parlamentari el dilluns a la tarda va assistir a la reunió en la qual nosaltres vam explicar el pla aquest que es diu Responem i allà es va quedar que hi hauria, doncs, una interconnexió entre els grups parlamentaris i el Govern. Vostè ve aquí i ho demana en aquest atri de la cambra del Parlament. Jo no sé si és la forma més adequada de començar a interaccionar entre el Govern i els grups parlamentaris; si fer-ho, com s'ha dit, en comissions que hi hauran bilaterals, que vam dir que es podrien reunir fins i tot cada setmana, o venir aquí i fer aquesta petició per obtenir un titular demà a la premsa. En qualsevol cas, jo me l'apunto, la seva sol·licitud de suspensió, òbviament, que no de derogació, i ja en parlarem, escoltarem –hem escoltat– i decidirem.

Miri, vostè ha plantejat aquí que vindrà una apocalipsi; ha dit que els hotels tancaran. Ha tornat a dir –se sent molt segur– que li han dit els hotelers que no s'han reunit amb mi. Doncs jo dic aquí, avui, a la casa del poble, que, com a mínim, s'han reunit tres vegades. (*Remor de veus.*) Com a mínim, s'han reunit –escolti, no m'interrompi ara. Jo l'he escoltat; vostè ha dit això–..., com a mínim, s'han reunit tres vegades, i, com a mínim, dues ha sigut per parlar d'aquest tema. Per tant, o li diuen a vostè coses que no són certes –jo no sé si és així– o vostè aquí planteja el conte que més li interessa explicar. El sector n'estava al cas; el sector s'ha reunit no només amb mi, sinó amb més consellers. Estem parlant d'impostos i de taxes –parlant–; per tant,

també s'ha reunit amb la consellera d'Economia i no poden dir que no han estat advertits del que realment es volia fer des del Govern.

Miri, no farem cap cosa, no estem fent cap cosa..., no em consta a mi que es prengui cap decisió política –si més no, les que tenen relació amb empresa, treball i polítiques digitals– sense explicar-les amb caràcter previ als afectats. Li'n poso un altre exemple; vostè no l'ha dit. Avui s'ha retirat un decret que feia menció al turisme, als càmpings que s'havien de tancar o no –s'ha retirat. Jo també m'he reunit, com d'altres conselleres –com a mínim, tres...– amb el sector dels càmpings; igual també a vostè no li han comentat que hi han hagut reunions prèvies, com a mínim –com a mínim– meves, tres; conjuntes amb companyes de govern, dos més. Per tant, no és el nostre estil. Evidentment que escoltem, que prenem notes i que, després d'escoltar a tothom, prenem el que és la mitjana per prendre decisions. No es pot agradar a tothom, això és impossible –això és autènticament impossible–; però prenem les decisions sempre després d'haver escoltat. L'hi dic perquè m'ha sabut greu que vostè digui que no hem fet coses que hem fet, eh? I no es tracta de que ara fem ni un acarament ni una mediació, però m'agradaria que, realment, quan es ve aquí, hi insisteixo, a l'atri de la casa que representa a tota Catalunya, no es diguessin coses que realment no són certes.

Miri, evidentment, nosaltres estudiarem quin impacte pot tenir la política aranzelària d'Estats Units; també al turisme, faltaria més. L'hi he dit abans, és una indústria, i és una indústria de la que viu un catorze per cent de Catalunya, i és una indústria que genera un quinze per cent del PIB de Catalunya. Com no hem d'escoltar nosaltres i veure's quines possibilitats o quines conseqüències pot tenir la taxa, l'impost o lo que sigui? Naturalment que ho escoltarem –naturalment que ho escoltarem–; com totes, absolutament totes.

Acabo. Quan hem presentat el pla Responem, hem dit per activa i per passiva que és un pla obert, que és un pla que pretén escoltar a tots els actors; patronals, sindicals, cambres de comerç –grups parlamentaris, per descomptat– amb la voluntat de fer el millor dels plans; també el turisme està en aquest pla, senyor Huguet.

La vicepresidenta primera

Gràcies, conseller.

Interpel·lació al Govern sobre l'afectació dels aranzels en les exportacions agroalimentàries

300-00112/15

Comencem ara el dotzè punt de l'ordre del dia, que és la interpellació al Govern sobre l'afectació dels aranzels en les exportacions agroalimentàries, presentada en aquest cas pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, i per exposar-la, té, per temps de deu minuts, la paraula el diputat Manel Ezquerria Tomàs.

Manel Ezquerria Tomàs

Gràcies, vicepresidenta. Consellers, diputades, diputats... Avui portem a debat un tema que preocupa, i molt, a tot el sector productiu del país: l'impacte dels aranzels sobre les importacions agroalimentàries catalanes. Avui se n'ha parlat molt; des de la sessió de control i gairebé en tots els debats que hi hagut hem estat parlant dels aranzels, de la guerra aranzelària del senyor Trump.

Ara voldríem aprofundir una mica més en el sector agroalimentari, un dels sectors més sensibles. Parlem d'un sector clau per al país, gairebé el vint per cent del producte interior brut català, amb més de 15.000 milions d'exportacions totals –és el que tenim en aquest sector– i una presència consolidada a més de cent noranta països. Som referents en carn –sobretot porcina–, vins, caves, fruita, hortícoles, viuers també. Som referents en molts productes de qualitat, i, sobretot, som referents en *fun food*, que són productes *delicatessen* de molta qualitat i reconeguts amb fama

mundial. Però aquesta fortalesa no ens fa immunes. Ans al contrari; vivim en un món cada cop més inestable i proteccionista. L'escalada dels aranzels, les barreres tècniques, les decisions unilaterals... Tot això afecta directament la competitivitat de les nostres empreses. I no és cap teoria; ja el 2014, amb el veto rus, milions de quilos de fruita –de fruita d'os, sobretot– es van quedar a les cambres frigorífiques de les centrals fructícoles i van arruïnar moltes empreses familiars agràries perquè havien apostat per un creixement que era l'única forma de la seva subsistència i se'ls van quedar els fruits a les cambres. I ara, amb les guerres de Gaza i Ucraïna, amb la inestabilitat política en certs països del món i amb aquesta guerra aranzelària de l'Administració Trump, amb aquesta *irresponsabilitat* creixent, podem tornar a veure com es tanquen mercats i s'encareixen els *inputs* essencials no només de les exportacions, sinó també de les importacions, que són molt necessàries per a moltes produccions agràries i, sobretot, ramaderes.

Aquesta situació, conseller, no és nova. L'any 1930, amb la llei promoguda per dos senadors que es deien Smoot-Hawley, sota la presidència de Herbert Hoover –un republicà, precisament, del mateix partit pel que avui estem contra les cordes amb aquestes decisions de Donald Trump–, el món va aprendre, i va aprendre de manera molt dolorosa; amb una reducció brutal del comerç mundial, amb represàlies, i tots sabem com va acabar. Diputats i diputades, cal que treballem amb unitat, ja que no ens ho podem permetre. Davant les actuals circumstàncies, cal treballar plegats i avançar en aquesta unitat per superar aquesta crisi. I ho hem de fer en el mateix sentit. Crec que en això coincidim pràcticament tots.

Bé, en primer lloc, el paper del Govern com a altaveu del sector, defensant els interessos a Europa..., compensacions o alternatives comercials; en segon lloc, el suport tècnic i econòmic a les empreses que han de buscar nous mercats per adaptar-se o internacionalitzar-se; en tercer lloc, el reforç de la marca Catalunya al món amb més presència a fires i esdeveniments mundials amb una estratègia conjunta amb el sector per posicionar-nos a escala global, i en quart lloc, l'aposta clara per la sobirania alimentària, protegint la producció local i els petits i mitjans productors davant de la inestabilitat global.

Cal reconèixer-ho; aquestes quatre idees que trec ara mateix són iniciatives que ja s'han començat a veure per part del Govern i estan reforçant el paper del nostre sector. Totes aquestes iniciatives que està tirant endavant el Govern, no sense dificultats, són positives, però les decisions de l'Administració Trump ens situen davant d'un repte monumental, colossal, podríem dir. El sector agroalimentari, per tal d'assolir competitivitat, ha hagut de créixer i necessita seguretat jurídica, econòmica i estabilitat per continuar consolidant la posició de lideratge que el nostre sector agroalimentari té. Les inversions s'embrionen i creixen a partir de generar confiança, i esperem que aquest Govern, que en aquests mesos l'ha començat a generar, ens ajudi a superar aquesta crisi.

És per això que el sector no pot afrontar sol aquests reptes globals; necessita, ara més que mai, un govern compromès, actiu, estratègic i que s'avanci als esdeveniments amb mirada llarga i alçada de mires. Per això li fem aquesta interpellació i esperem que aquí, en aquesta cambra, ens expliqui les accions que està valorant i ponderant per fer front a aquesta crisi. Avançar-nos segur que ajudarà a minimitzar els efectes negatius de les polítiques proteccionistes d'alguns països, especialment de les polítiques dels Estats Units. Conseller, no parlem només en nom del nostre grup parlamentari. Avui, en aquesta cambra, després d'escoltar la ciutadania i els sectors productius i socials, i en especial el nostre sector agroalimentari i la base de tot el sector primari, li volem traslladar la veu i les qüestions que ens arriben des de tot aquest sector que mira amb preocupació l'escenari internacional.

Primera qüestió. Quina avaluació fa el Govern de l'impacte dels aranzels sobre les exportacions catalanes? Quines mesures s'han aplicat o aplicaran per mitigar aquests efectes i donar suport a les empreses i, consegüentment, suport als seus tre-

balladors? Tercera. Com es treballa per diversificar riscos, obrir nous mercats i reforçar la presència a l'exterior? Quarta. Quin suport s'està donant a les empreses que poden perdre a causa d'aquestes polítiques, d'aquesta guerra aranzelària? Poden perdre competitivitat o mercats? Cinquena. Com es defensa en aquest context la sobirania alimentària i els petits i mitjans productors del nostre país? I quin paper hi juga Prodeca i la resta d'entitats públiques en aquesta estratègia d'internacionalització?

En definitiva, el sector agroalimentari és i ha estat sempre motor i columna vertebral de l'economia catalana. Amb el suport del Govern, pot o, millor dit, desitgem que pugui convertir aquesta crisi en una oportunitat; hi creiem fermament. Davant dels reptes majúsculs, els catalans ens sobremotivem, tal com sempre ha demostrat el sector agroalimentari amb la seva resiliència vinguda de mena. Hi ha la dita que de les pedres en fem pans, i és una dita que deixa palès l'esperit de superació i els valors del tarannà català, sobretot, en aquest sector primari, en aquest sector agroalimentari. Estem segurs que el Govern ajudarà, no s'amagarà, no li tremolaran les cames i afrontarà amb valentia donant el millor de si mateix.

I acabo. Confiem en la intel·ligència col·lectiva, en el capital humà del sector agroalimentari, i, amb l'ajuda del Govern, superar aquesta crisi, que és incerta, com qualsevol altre crisi que pugui venir.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. Ara, per respondre, té la paraula el conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, l'honorable Òscar Ordeig i Molist.

El conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació (Òscar Ordeig i Molist)

Bona tarda. Vicepresidenta, gràcies. Membres de la Mesa, diputats, diputades... Diputat Ezquerra, mentre parlava m'he apuntat totes les reflexions que els hi voldria fer arribar, i, per tant, oberts totalment des del Govern a recollir qualsevol comentari dels diferents grups que ens pugui ajudar o de les persones que ens puguin estar escoltant. Aquí no ha acabat res, sinó que comencem un camí i, per tant..., camí a una part incerta, i que hem d'intentar donar un missatge de confiança; m'he anotat «missatge de confiança»: si fem les coses bé, ens en sortirem, però cal actuar. No ens podem quedar amb els braços encreuats en un món convuls, el que ens ha tocat viure, amb moltes decisions que no compartim, però jo crec que en aquesta vida el més important és saber què depèn d'un mateix, què depèn del Govern de la Generalitat, i aquí prendre les millors decisions possibles.

Voldria també començar fent una crida a la ciutadania, al conjunt de la ciutadania de Catalunya, que no entén el que passa i que pot respondre donant suport als productors d'aliments de Catalunya. Per tant, tots els ciutadans i les ciutadanes poden en el seu dia a dia..., perquè tots consumim aliments de manera periòdica, i, per tant, ens falta..., demanem un vot de confiança i un suport majoritari de la ciutadania catalana a la producció, als productors catalans, i també a la decisió d'escollir productes catalans en el seu dia a dia. Ens falta avançar molt en la cultura alimentària i en el suport a la producció local, el coneixement, l'estima i el suport. Per tant, intentem també... Farem activitats de promoció de productes als nous mercats, però també ho hem de fer a casa nostra. No podem anar a dir al món que valorin, escullin i estimin els nostres productes, si abans nosaltres no en som els principals ambaixadors.

I també tenir clar que la guerra dels aranzels ha vingut perquè aquí hi ha una guerra d'interessos econòmics i que n'hem de ser conscients i veure..., jugar la partida el millor possible.

Per tant, ens en sortirem. Confiança. Cal prendre decisions en aquest món convuls que ens ha tocat viure. Hem fet reflexions en compareixença, en comissió, també en interpel·lacions, i crec que també hi ha alguna sol·licitud de grups per continuar parlant sobre els efectes dels aranzels. Per tant, cap problema per seguir-ne parlant.

Una prèvia. El 2024, com s'ha dit, vam fer rècord d'exportacions agroalimentàries. Sector agroalimentari, primer sector de l'economia a Catalunya; per tant, poca broma. Això tindrà un efecte..., hi havia algun economista que deia: «Tindrà un efecte entre gran i molt gran en l'economia catalana.» Vam veure com pertorbacions de mercat molt més petites van tenir un trasbals molt gran.

Per tant, «al tanto», que hi ha preocupació, estem preocupats, això tindrà un efecte, que tothom ho tingui clar, un efecte important; però, evidentment, jo crec que hem de prendre les millors decisions d'acompanyament, d'escolta, d'anar a l'una, jo crec que també..., i també no sobreactuar; sobretot, no ens passem de frenada. I aquí ja veuen com la Unió Europea també ha donat un missatge de prudència; ha anat prenent mesures, però alhora tampoc hem entrat en aquest discurs a vegades bel·licista d'alguns estats que no beneficia... Per tant, intel·ligència política, econòmica, i prendre les millors decisions, les millors decisions a nivell europeu, eh?, i a nivell català.

Missatge que estem al costat de les moltes empreses catalanes que tenen interessos i exportacions agroalimentàries a Estats Units, que es veuran afectades. Estàvem al Saló Gourmets a Madrid el dilluns: cent empreses catalanes presents i gairebé totes amb interessos als Estats Units, i gairebé totes amb enviaments que no sabien aviam com acabarien o amb comandes que s'havien quedat encallades aquí. I, per tant, cal que aquestes empreses tinguin un recurs immediat de finançament, que ja hi és; a través de l'ICF, doncs, mesura immediata i urgent per fer front a aquestes contingències.

Jo crec que hem d'anar coordinadament. Molt important, coordinats: Unió Europea –la solució majoritària vindrà de la negociació de la Unió Europea en aquest món asiàtic, l'americà, i, per tant, amb aquests acords que es puguin fer–, amb el ministeri també, amb aquesta línia, ja, d'ajuts, que una part d'aquests diners, evidentment, aniran a les empreses catalanes, i el pla «Responem», de 1.500 milions d'euros, de la Generalitat de Catalunya.

Per tant, respondre d'una manera no sobreactuada, d'una manera consensuada, anant a l'una, i no contradictòria, perquè jo crec que aquí seria el pitjor que ens podria passar. I jo crec que aquí també vull donar les gràcies al conjunt dels grups polítics, perquè davant de les dificultats a vegades lo fàcil és posar l'èmfasi en tot allò que ens separa o aquelles propostes que no es recullen. I jo crec que la proposta presentada a principis de setmana, oberta, flexible, l'hauem d'adaptar perquè no sabem com estarem d'aquí un mes, i les coses canviaran; les decisions, les d'allà i les d'aquí, segurament canviaran, i, per tant, la contribució de tots és molt important, eh? I, per tant, gràcies per la feina, la responsabilitat. Intentarem com a govern estar a l'alçada també d'aquesta actitud, amb mesures de suport, que llavors m'hi referiré.

Per tant, coordinació amb les administracions públiques. Tenim eines, que en aquests moments les que es coordinaran seran a través de Prodeca, que són les exportacions agroalimentàries, a través de Prodeca, entitat dependent del Departament d'Agricultura, però també d'Acció, per anar fent aquest acompanyament. Quines mesures? Molt ràpid: 300 milions d'euros en ajuts i subvencions, 900 milions d'euros en préstecs i crèdits, 150 milions en fons d'inversió i capitalització, 130 milions d'euros en assessorament i acompanyament a empreses, 20 milions d'euros en promoció de productes. Talment em diran: «Algunes de crèdits, altres de subvencions a fons perdut...» Caldrà concretar algunes d'aquestes mesures, i, per tant, tindrem temps de parlar-ne.

Jo crec que aquí és molt important l'actitud d'escolta, actitud oberta, front comú, no només de les administracions, sinó també del sector privat. Les empreses que exporten a Estats Units saben, coneixen i tenen molt clar quina és l'ajuda que necessiten. Algunes continuaran exportant. I, sobretot, missatge que hem de donar: el mercat americà continua sent un mercat estratègic per a Catalunya i per a les nostres empreses. Per tant, no sortim d'Estats Units; ens hi volem quedar, però, evidentment, hem de veure com compensem els problemes o la desviació del mercat que suposarà aquest vint per cent d'aranzels.

Diàleg social; ja hem parlat amb les patronals, amb els sindicats. Diàleg amb el sector agroalimentari; la setmana que ve hi ha reunió amb el sector agroalimentari i amb el president de la Generalitat. Com dèiem, al Saló Gourmets, que estàvem amb empreses, doncs vam tenir ocasió de parlar amb una trentena d'empreses; en farem més, i, com saben, evidentment, estem connectats permanentment per estar al dia de les novetats que hi puguin haver.

Impacte que tindrà? Com deia, gran o molt gran: 558 milions d'euros exportats a Estats Units, agroalimentaris, 2024. Bàsicament, ja ho ha dit: *fine food*, 200 milions; oli d'oliva, 140 milions; vi i cava, 15 milions. I, per tant, això, evidentment, aquí hi haurà un impacte que el tenim valorat, que pot tenir un impacte negatiu d'uns 100 milions d'euros de descens de facturacions que podria tenir aquest 2025.

Quin és el problema? Que per nosaltres és un sector estratègic, l'americà. Perquè és el país del món amb una renda *per capita* més alta, per tant, amb més poder adquisitiu i, per tant, aquell producte gourmet..., és el país per excel·lència on enviem, doncs, els nostres productes; per tant, amb un preu més alt, i això és el que ens pot generar molts problemes: 432 empreses catalanes agroalimentàries que exporten a Estats Units.

Per tant, missatge de resum del que els hi volia comentar: no s'ha d'abandonar el mercat d'Estats Units. L'Administració Trump passarà, i el que hem d'intentar és, aquesta transició, passar-la de la millor manera possible.

Segon, nous mercats. Catalunya ha de continuar amb aquesta capacitat. Hem augmentat el noranta per cent les exportacions agroalimentàries en pocs anys; per tant, hem de continuar amb aquesta vocació exportadora, de sortir fora. I no fa falta ser un gran expert per saber quins mercats: Sud-amèrica, Àsia, Emirats, Canadà –soci preferent d'Estats Units, que ara també necessita trobar alternatives. Un element important? Els nostres competidors a Estats Units estan igual que nosaltres. Per tant, no estem en un moment en què... Aquí necessitaran també, igualment, consumir els americans i, per tant, no els serà fàcil trobar productes alternatius.

Molt important, el viatge del president del Govern d'Espanya a Xina, a Vietnam, doncs per intentar obrir també, incentivar aquestes col·laboracions.

Ajudes, com hem dit, a la competitivitat; jo crec que és molt important. Volem exportar oli d'oliva, però també necessitem garantir que hi haurà producció d'oli d'oliva. Per tant, modernització, competitivitat en tot el procés de producció dels nostres aliments, dels produïts a Catalunya. D'acord? Per tant, això és un tema que també s'ha de tenir en compte.

I llavors m'hi referiré, però varem aprovar fa pocs dies i estem tramitant la llei de l'alimentació, estratègia alimentària que ja diu tot el que hem de fer per tal de tenir un sistema alimentari de qualitat i d'excel·lència, competitiu, sostenible i, alhora, de proximitat i d'exportació quan calgui. Per tant, proximitat, valor local del nostre producte. I llavors Europa, el nostre mercat prioritari, i a partir d'aquí, doncs, anar obrint nous mercats al món.

Per tant, acabo com he començat: una crida a la ciutadania de Catalunya per posar en valor el gran tresor que tenim a Catalunya en forma d'aliments, que ens dona la dieta mediterrània i que ens dona ser un dels països del món on tenim una esperança de vida més alta.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor conseller. (*Adreçant-se a Manel Ezquerro Tomàs.*) No vol tornar a intervenir? (*Pausa.*)

Doncs suspenem la sessió, que reprendrem demà a les nou del dematí.

La sessió se suspèn a dos quarts de set del vespre i nou minuts.